𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

ஸகளாதிகாரம்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 92

|| 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃 ||

(𑌅𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍁𑌨𑌿𑌪𑍍𑌰𑌣𑍀𑌤𑌃)

அகஸ்திய மகரிஷி அருளிய

ஸகளாதிகாரம்

பதிப்பாசிரியர்

கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி, B.A.,

முன்னாள் சமஸ்கிருத பண்டிதர்

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2006 விலை ரூ.

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**SAKALADHIKARAM**
Editor	:	**K. Vasudeva Sastry, B.A.,**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	92
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	Edition
Date of Publication	:	July, 2006
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	216s
Price	:	**Rs.**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் தனது "*இந்தியாவைக் கண்டுகொண்டேன்*" (Discovery of India) எனும் நூலில் இந்தியா சமூகம், பண்பாடு, ஓவியம், சிற்பம் போன்றவற்றால் வேற்றுமையில் காணும் ஒற்றுமையை வியந்து பாராட்டுகிறார்.

குறிப்பாக தமிழ்நாடு கலைகளின் பிறப்பிடம். சிற்பக்கலை செழித்து வளர்ந்து, வாழ்ந்த - வாழும் இடம். இவை நம் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் உயர் இலட்சிய வாழ்வை - பண்பாட்டு உச்சத்தை - கலை நுண் ஆழத்தைப் புலப்படுத்துவன.

எத்துணைத் தத்துவ ஞானம் தழைத்த மெய்யுணர்வினரும் உருவ அல்லது படிம வழிபாட்டை உவந்து பாராட்டி வருவது மரபு. "சித்திரத்தில் அலர்ந்த செந்தாமரையை"ப் போற்றி மகிழும் கம்பன்போல் இறைவன் அடியவர்கள் கடவுளினும் அவன் உருவத்தை - மூர்த்தியைப் பாடிப் பரவி காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி உணர்ந்து உவப்பர்.

சிற்ப சாத்திரத்தில் அறுவகை மரபுகள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றன. அவையாவன,

1. விச்வகர்ம மதம்,
2. விச்வம்பர மதம்
3. பிங்கள மதம்
4. உத்பவ மதம்
5. மயமதம்
6. பரிமள மதம்

இச்சிற்ப நூல்கள் மரபுவழி விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி எனவும், மயன் அசுரர்களின் சிற்பி எனவும் கூறப்படுகிறது. மிதிலையில் இராமன் திருமணம் நடந்த திருமண மண்டபம்,

"மயன் முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம்
அயன் முதல் திருத்திய அண்டமும் ஒத்த"தாகக்

கம்பர் பாடுகிறார்.

உருமானங்களைப் பற்றி மட்டுமே எடுத்தியம்பும் நூல்கள் உள்ளன. அவற்றுள் ப்ராம்மீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், ஸாரஸ்வதீய சித்ரகர்ம சாத்திரம், சகலாதிகாரம், சித்ராகஸ்தியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைணவ படிமங்களைப் பற்றியும், சைவ படிமங்களைப் பற்றியும் கூறுகின்றன. சகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ-வைணவ படிமங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 சுலோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. முதற்பதிப்பு திரு. கே. வாசுதேவ சாஸ்திரி அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு 1961 இல் இந்நூலகம் வெளியிட்டது. தற்பொழுது மூன்றாம் பதிப்பாக வெளிவருகிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக் கலை ஆர்வலர்களுக்கும் பயனாக இருக்கும் என நம்பப்படுகிறது.

இந்நூல் வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கும், நிருவாக அலுவலர் திரு. சாமி. சிவஞானம் அவர்களுக்கும், முன்னாள் வெளியீட்டு மேலாளர் திரு. எம். பாலசுப்ரமணியன் அவர்களுக்கும், இந்நூல் நல்லமுறையில் அச்சில் வெளிவரக் காரணமான புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சா. விஜயராஜ் குமார், இ. ஆ. ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
18-7-2006

PREFACE

This publication of 'Sakalādhikāra' is the 4th in the series of Manuscripts on Sculpture edited and published by this Library with the aid of Government Grant. The title of the work means 'a treatise on Deities with form'. This deals with Śaivite images and is attributed to Agasthya. Its counter - part on Vaiṣnava images by the same author is 'Chitrāgastya' a copy of which was recently obtained from the Oriental Library, Trivandrum. It is expected that this work on Vaiṣnava images may be included in subsequent series.

The texts of Agastya, Kāśyapa and Viśvakarma are the ones usually followed in Sculpture in South India. Kāśyapa's text has already been published with translation by this library and Viśvakarma's text is being edited. Two other texts which are fuller than these and found only in this library, dealing with Śaivite and Vaiṣnavite images, are in the form of a discourse by Lord Śiva to Śri Pārvati and Lord Viṣnu to Lord Brahma, and were published with translation under the titles 'Sārasvatīya Chitrakarma Śāstra' and 'Brāhmīya Chitrakarma Śāstra' respectively. The text relating to Śilpa Śāstra in general and to Sculpture in particular abound in errors and lacunae and the present text is not an exception to the general

rule. Sri K. Vāsudēva Sāstri, retired Research Pandit of this Library, who has ably edited many works on several subjects, has done an admirable job of this work. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their timely grants that have enabled the publication of this and other valuable works available in this Library.

TANJORE
27—8—'61.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

INTRODUCTION.

The art of Shilpa is a comprehensive one. It includes Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The most ancient treatise on this subject is a branch or Upāṅga Vēda of Yajur Vēda. Though this ancient text is not available to-day, the number of chapters and the contents of each chapter of all the ancient texts on all the subjects including Shilpa are preserved for us in a rare manuscript called Yāmalāṣṭakam preserved in the Saraswathi Mahāl Library, Tanjore. In describing the contents of the chapters of Shilpa, the subject is divided into two parts, Pūrvāṅga and Uttarāṅga, dealing respectively with objects for 'physical' and 'mental' enjoyments.

The Pūrvāṅga has 9 chapters dealing with :—

1. The Universe including the abodes of celestials and human beings.

2. The several parts of the Universe.

3. The cities of Agni, Yama and other Lords of the quarters.

4. The construction of ramparts, storeyed palaces and mansions.

5. Very high and very majestic groups of storeyed buildings.

6. The construction of vehicles and curious means of transports.

7. Air-chariots of Siddhas and Gandharvas and Vidyādharas of large proportions.

8. Construction of Ships.

9. The units of measurement.

The second part consists of 11 chapters and deals with :—

1. Ornaments of various descriptions such as crowns and coronets and bracelets.

2. Six kinds of ear ornaments and other kinds of ornaments to be worn in other parts of the body.

3. The making of ornaments of Dēvas and Dānavas Gandharvas and celestial damsels.

4. The production of Gold.

5. Gems, their examination and their weights.

6. The smelting and purification of metallic ores.

7. Boring of gems.

8. The art of brightening of gems in all its fullness.

9. The weights Gunja, Karṣa and Kalanja etc. for weighing gold and gems.

10. The making of all kinds of weapons and cutlery.

11. The proper proportions making for auspiciousness.

Six Schools of Shilpa are mentioned, namely the Schools of (1) Vis'wakarma (2) Vis'vambhara (3) Piṅgala (4) Utpala (5) Maya and (6) Parimala.

In Purāṇas, Āgamas and other works on Shilpa the original authorities on Silpa are given in varying numbers as 18, 32 and 81 etc.

The most popular of these are the treatises of Maya and Vis'wakarma, the architects of Asuras and Dēvas respectively. The treatise of Maya is available in a single book named Maya Matam. But Vis'wakarma's work is found scattered in a number of workman's manuals, some in print and others in manuscripts. Vis'wakarma Vāstu Sāstram, the biggest of these manuals dealing with planning of cities and the architecture of buildings has already been published by this library.

Of the other original authorities the most popular ones are Kās'yapa Silpam and Mānasāram. Both these works deal with every branch of Silpa. They have been published some years ago, but the text abounds in errors and lacunae. The other original authorities now available to us dealing with all the aspects of S'ilpa are Aindram, Nārada Silpam and Aparājita Pṛcchā. We have comprehensive latter day compilations of the 10th and 13th century in Bhoja's Samarāngaṇa Sūtradhāra and Kumāra's S'ilpa Ratna. We have also a number of works by Maṇḍana.

Besides these, there are a number of works dealing with sculpture alone. They are Brāhmīya Citra karma Sāstram, Sāraswatīya Citrakarma Sāstram, Sakalādhikāram and Chitrā Āgastyam. The first is said to have been addressed by Mahaviṣṇu to Bṛahma, the second by Bṛhma to Saraswaṭi Dēvi. The third

and the fourth are said to have been the works of Sage Agastya. The first and second are complimentary to each other, the former dealing with Vaiṣṇavite images and the latter with the S'aivite images. Similarly the third and the fourth deal with S'aivite and Vaiṣṇavite images respectively. The first two have recently been published by this library with translation in Tamil. The third is the present work. A manuscript of the fourth is available in the Trivandrum Library.

In these works on Sculpture the general arrangement of the subject matter is practically the same.

This work first deals with the proportion of the height of the images to those of the temple, and the units of measurements. The proportions of the several features of the body are then detailed with standard heights as reference. These standard heights are different for different classes of images and they are classified into ten main heights beginning with one span to ten spans. This system is called Tāla māna or Measurement by spans. A Tala or span is divided into 12 aṅgulas and each aṅgula is therefore ¾ of an inch in present day use. The aṅgula is divided into 8 yavas. The measurements of the features are of four kinds (1) vertical (2) breadthwise (3) thicknesswise and (4) dealing with interspaces. Hundreds of measurements are given for each image.

The text then deals with the selection of materials of which the images are made, Wood, Granite, Cement, gems, ores and metals of which copper, bronze, brass, silver and gold are sanctioned. The

process of making mettallic images is not detailed in these works. The moulding process of making mettalic images is contained in a work called 'Madhūccişṭa Pratiṣṭhā Vidhi' which is available in Oriental Manuscripts Library, Madras. Special details are however given for images of cement. The skeleton called 'Sūla' over which the plastering has to be made is generally of wood and is described in great detail. Over the wooden skeleton is wound the string or Rajju corresponding to the Nādis of the body. This process is called Rajju Bandhana. Over this is made the plastering. The plastering and the preparation of its materials are also given in detail. The painting over the images is next dealt with. The colours used for painting are mainly four white, yellow, blue and red and each is subdivided into 4 shades. These 16 colours are represented by minerals and other stable inorganic compounds not easily affected by atmosphere.

The last chapter deals with the ceremony of opening of the eye of the image.

The manuscript of the present work is available only in this Library and Oriental Manuscripts Library, Madras. As is generally the case with the Silpa Manuscripts the text is badly mutilated and the construction has had to be made with the help of parallel works and in some places purely by conjecture. These manuscripts are being edited, translated and published for the firrt time and the discovery of other copies of Manuscripts may help to improve the text.

It is hoped that this text may be found useful to the Sthapatis and the general readers alike.

Tanjore.
20—4—1961.

K. VĀSUDEVA SĀSTRI.

முகவுரை.

சிற்பக்கலை என்பது ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்ட பலகலைகள் சேர்ந்தது. அதில் கட்டடக்கலை, உருமானம் செய்தல், சித்திரம் வரைதல், வேலைப்பாடுள்ளதும் தினசரி உபயோகத்திற்கு வேண்டியதுமான சாமான்கள் செய்தல், இவை யாவும் அடங்கும். நம் நாட்டில் இக்கலையைப் பற்றிய மிகப்புராதன நூல் யஜுர் வேதத்தின் பிரிவாகிய உபாங்கவேதம் ஆகும். இந்த நூல் அதன் முழு உருவத்தில் தற்காலம் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையாயினும், வேதங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் முதலியவற்றில் உள்ள அத்தியாயங்களின் எண்ணிக்கையும், ஒவ்வொரு அத்தியாயத்திலுமுள்ள விஷயங்களின் சுருக்கமும் 'யாமளாஷ்டகம்' என்னும் ஓர் பழைய நூலில் தஞ்சை ஸரஸ்வதி மகாலில் நமக்குக் கிடைக்கிறது.

இதில் சில்பத்தைப்பற்றிய நூல் இரண்டு பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் பாகமாகிய பூர்வாங்கத்தில் நமது சரீர சௌக்கியத்திற்கு வேண்டிய கட்டடம் முதலியவற்றின் நிர்மாணம் கூறப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதியாகிய உத்தராங்கம் நமது மனத்தின் உற்சாகத்திற்காக உபயோகப்படுத்தும் ஆபரணம் முதலியவை செய்யும் முறையை விவரிக்கிறது. பூர்வாங்கத்தில் 9 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. மானிடர்கள் தேவர்கள் முதலிய யாவரும் வசிக்கும் இந்த உலகத்தின் வர்ணனை.

2. உலகத்தின் பல பகுதிகள்.

3. அக்னி, யமன் முதலிய திக்பாலர்களின் நகரங்கள்.

4. ப்ராகாரங்கள், உப்பரிகைகள், அரண்மனைகள், மாளிகைகள், தேவாலயங்கள் முதலியவற்றின் நிர்மாணம்.

5. மிகவும் உயரமாகவும் கம்பீரமாகவும் அமைக்கப்படும் கட்டட வரிசைகளின் அமைப்பு.

6. சாதாரண ஊர்திகள், விசித்திரமான ஊர்திகள்.

7. விசாலமான ஆகாய விமானங்கள், சிறப்பாக சித்தர்கள், வித்யாதரர்கள், கந்தர்வர்களின் விமானங்கள் ஆகியவற்றின் நிர்மாணம்.

8 கப்பல் கட்டும் முறை

9. அளவு முறைகள்

உத்தராங்கம் 11 அத்தியாயங்கள் கொண்டது. அவைகளிலுள்ள விஷயங்கள் வருமாறு:—

1. கிரீடங்கள், கடகங்கள் முதலிய விசேஷ ஆபரணங்களின் அமைப்பு.

2 ஆறுவகைக் குண்டலங்களும் மற்ற அணிகளும் அமைக்கும் வகை.

3. தேவர்கள், அசுரர்கள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், முதலியவர்கள் அணியும் ஆபரணங்களை அமைக்கும் முறை.

4. தங்கம் உற்பத்தி செய்யும் முறை

5. நவரத்தினங்களைப் பரீக்ஷிக்கும் முறையும் அவற்றை எடைபோடும் முறையும்.

6. தாதுக்களினின்றும் உலோகங்களைப் பிரித்துச் சுத்திகரிக்கும் முறை.

7. ரத்தினங்களைத் துளையிடுதல்

8. ரத்னங்களைத் தேய்த்துப் பட்டைதீர்த்துப் பிரகாசமுண்டாக்கும் முறை.

9. தங்கம் முதலியவைகளை நிறுப்பதற்கான குஞ்சம் (குன்றுமணி) கர்ஷம் (வராகனெடை) களஞ்சம் (கழஞ்சு) முதலிய எடைகள்.

10. ஆயுதங்களும், சஸ்திரங்களும் செய்யும் முறை

11. அளவுகளும், ஆயாதி அல்லது அவற்றை சுபம் உண்டாக்கும் முறையில் அமைக்கும் விதிகளும்.

இதில் சில்பசாஸ்திரத்தில் 6 வகை சம்பிரதாயங்கள் உண்டென்று கூறப்படுகின்றது. அவை வருமாறு;—

1. விச்வகர்மமதம் 2. விச்வம்பரமதம் 3. பிங்கள மதம் 4. உத்பலமதம் 5. மயமதம் 6. பரிமளமதம்

புராணங்களிலும், ஆகமங்களிலும் ஏனைய சிற்ப சாஸ்திரங்களிலும், சிற்பத்தைப் பற்றிய நூலாசிரியர்கள் 18 என்றும், 32 என்றும், 81 என்றும் இன்னும் பலவகை யாகவும் பெயர்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

இவர்களில் விச்வகர்மா, மயன் இவ்விருவருமே முக்கியமானவர்கள். விச்வகர்மா தேவர்களின் சிற்பி. மயன் அசுரர்களின் சிற்பி. மயமதம் முற்றிலும் ஒரே நூலாக இப்பொழுதும் கிடைக்கிறது. ஆனால் விசுவகர்மா வினுடைய நூல் பல பகுதிகளாகவே அந்தந்தப்பகுதிச் சிற்பத்தொழிலாளிக்கென்றே தனியாகத்தொகுக்கப்பட்டுப் பல நூல்களாக நமக்குக் கிடைக்கிறது. அவற்றுள், கிராமங்கள், நகரங்கள் கட்டடங்கள் இவைகளைப்பற்றிய விரிவான பகுதி "விச்வகர்மவாஸ்து சாஸ்திரம்" என்ற பெயரால் இந்த நூல் நிலையத்தாரால் சில வருஷங்களுக்கு முன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மற்ற பகுதிகள் இரண்டொன்று அச்சிலும் சில சுவடிகளாகவும் கிடைக்கின்றன.

சிற்பக்கலையைப்பற்றிய மற்ற ஆசிரியர்களின் நூல்களுள் முக்கியமானவை காசியப சில்பமும், மானஸாரமும், ஆகும். இவ்விரண்டு நூல்களிலும் சிற்பக்கலையின் எல்லாப் பகுதிகளும் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும் பல வருஷங்களுக்கு முன் அச்சிடப்பட்டுள்ள போதிலும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. இவ்விரண்டைத் தவிர தற்காலத்தில் சிற்பத்தின் எல்லாப் பகுதிகளும் அடங்கிய நூல்கள் நமக்கு இப்பொழுது கிடைக்கக்கூடிய முதல் நூல்கள் ஐந்த்ரம், நாரதசில்பம், அபராஜிதப்ருச்சா இவைகளே. பிற்காலத்திய தொகுப்பு நூல்கள் போஜ மகாராஜா இயற்றிய ஸமராங்கண ஸூத்ரதாரமும் குமாரர் இயற்றிய சில்பரத்னமும், மண்டனர் எழுதிய சிற்பநூலகளும் ஆகும். இவையன்றி வாயுபுராணம் முதலிய புராணங்களிலும் சைவ வைஷ்ணவ ஆகமங்களிலும 'ப்ருஹதஸம்ஹிதை' போன்ற பலவகைத்தொகுதி நூல்களிலும் அர்த்தசாஸ்திரங்களிலும் சிற்பத்தைப் பற்றிய பகுதிகள் அடங்கியிருக்கின றன.

இவைகளைத்தவிர உருமானங்களைப்பற்றி மட்டும் உள்ள சில நூல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் முக்கியமானவை 'ப்ராம்மீயசித்ரகர்ம சாஸ்திரம்', ஸாரஸவதீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரம, ஸகலாதிகாரம, சித்ராகஸ்தியம் எனபன. முதல் இரண்டு நூல்களும் முறையே வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும், சைவ ப்ரதிமைகளைப்பற்றியும் கூறுகின்றன. இவ்விதமே ஸகலாதிகாரமும், சித்ராகஸ்தியமும் முறையே சைவ வைஷ்ணவ ப்ரதிமைகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. முதல்நூல் விஷ்ணுவால் பிரும்மாவுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும், இரண்டாவது நூல் ப்ரும்மாவினுல் ஸரஸ்வதிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாகவும் மற்ற இரண்டு நூல்களும் அகஸ்திய முனிவரால் இயற்றப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முதல் இரண்டு நூல்களும் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புடன் இந்நூல்

நிலையத்தாரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மூன்றாவது நூல் இந்த வெளியீடு. சித்ரகாஸ்தியம் என்னும் நூல் திருவனந்தபுரம் நூல் நிலையத்தில் கிடைக்கிறது. இந்த ப்ரதிமைகளைப்பற்றிய நூல்களில் அடங்கிய விஷயங்கள் அநேகமாக ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன.

முதலில் தேவாலயம், கர்ப்பகிருஹம் இவற்றின் அளவுக்குப் பொருத்தமாகப் பிம்பங்களின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் முறைகளும் அளவை அலகுகளும் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அங்கங்களின் அளவுகள் பிறகு கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிம்பங்களைப் பல வகைகளாகப்பிரித்து ஒவ்வொன்றுக்கும் உரியது என ஓர் உயரத்தை ஏற்படுத்தி அந்த உயரத்தின் விகிதங்களாக அங்கங்களின் அளவுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன இந்த உயரங்கள் 10 சாண் முதல் 1 சாண் வரையில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த முறைக்குத் 'தாள மானம்' என்று பெயர். 'தாளம்' என்பதற்குச் 'சாண்' என்பது பொருள். ஒரு தாளத்தை 12 அங்குலங்களாக்ப் பிரித்திருக்கிறார்கள். இந்த அங்குலம் இப்பொழுது நடை முறையிலுள்ள அங்குலத்தின் ¾ பங்காகும். ஒரு அங்குலத்தை 8 யவைகளாகப்பிரித்திருக்கிறார்கள். பிம்பத் திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் அளவுகள் நால்வகை. செங்குத்தளவுகள், அகல அளவுகள், கன அளவுகள் அங்கங்களின் இடைவெளிகள். இவ்விதமாக ஒவ்வொரு பிம்பத்திற்கும் நூற்றுக்கணக்கான அளவுகள் ஏற்பட் டிருக்கின்றன. பிம்பங்களின் அளவுகளைச் சொன்னபிறகு பிம்பங்களைச் செய்வதற்கான மூலப்பொருள்களைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மரம், கருங்கல், சுதை என்னும் சுண்ணும்புக்கலவை, உலோகதாதுக்கள், ரத்தினங்கள், பொன், வெள்ளி, செம்பு, பித்தளை, வெண்கலம், ஆகிய உலோகங்கள் விக்ரகங்களுக்கு ஏற்றதாகச் சொல்லப்பட் டிருக்கின்றன. உலோகங்களில் விக்ரகங்களை வார்க்கும்

முறை இந்த நூல்களில் சொல்லப்படவில்லை. 'மதூச்சிஷ்ட ப்ரதிஷ்டாவிதி' அல்லது மெழுகு கட்டி வேலை செய்யும் முறை என்ற நூலில் இந்த விவரம் காணப்படுகிறது. இந்த நூல் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்தில் இருக்கிறது. இதன் விவரமும் இன்னும் சிற்பக்கலையின் பல நுணுக்கங்களும் அக்கலையில் இப்பொழுது ஈடுபட்டுள்ள சிற்பிகளிடமிருந்தே நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ஆனால் சுதையில் பிம்பம் செய்யும் முறை இந்த நூல்களில் வெகு விரிவாகக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலில் மரம் முதலிய மூலப்பொருளால் 'சூலம்' என்ற உள்கூடு செய்யப்படவேண்டும். அதன் பேரில் நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் கயிறு சுற்றுதலும் செய்யவேண்டும். அதன்மீது மண், சுக்கான் முதலியவை சேர்ந்த கலவையைப் பூசவேண்டும். அதன்மீது வர்ண வேலைப்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும். நமது சிற்ப சாஸ்திரங்களில் வர்ணங்கள் முக்கியமாக நான்கு எனச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவை வெள்ளை, மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு. ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள். இந்த 16 வர்ணங்களையும் அவற்றிற்குரிய தாதுப்பொருளாலேயே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வர்ணங்கள் தாதுப்பொருளாயிருப்பதால் அவை காற்று சீதோஷ்ணம் முதலியவைகளால் பாதிக்கப்படாமலிருக்கின்றன. கடைசியாக அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும் பிம்பத்திற்குக் கண்திறக்கும் முறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது வெளியிடப்படும் ஸகளாதிகாரத்தின் சுவடி இந்த நூல் நிலையத்திலும் மதராஸ் கீழ்த்திசை நூல் நிலையத்திலுமே கிடைக்கிறது. பொதுவாகச் சிற்பநூல்கள் எல்லாவற்றிலும் உள்ள ஓர் பெரிய குறை, அதாவது நூலின் மூலபாடம் பல இடங்களில் சிதைவுற்றிருப்பது இந்நூலிலும் காணப்படுகிறது. சிதைந்த பகுதிகள் இதைப்

போன்ற மற்ற நூல்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சில இடங்களில் இந்த உதவியும் இல்லாமல் யுக்தியினாலேயே திருத்தங்கள் செய்யவேண்டியிருந்தது.

இப்பொழுது வெளியாகும் சிற்ப நூல்கள் முதல் முறையாக இப்பொழுதுதான் வெளியிடப்படுகின்றன. இந்த நூல்களின் சுவடிகள் இன்னும் வேறு இடங்களில் கிடைக்குமானால் அவற்றைக்கொண்டு மூலபாடத்தை இன்னும் சீர்திருத்தலாம்.

இந்த வெளியீட்டில் முதல் 50 ச்லோகங்களுக்கு மூலச் சுவடியிலேயே தமிழ் உரை காணப்பட்டது. அதுவும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெளியீடு ஸ்தபதிகளுக்கும், பொதுவாகக்கலையில் சிரத்தையுள்ளவர்களுக்கும் உபயோகமாக இருக்கும் என நம்புவோமாக.

20—4—1961. **கே. வாஸுதேவ சாஸ்திரி,**
தஞ்சாவூர்.

|| விஷயஸூசீ ||

பொருளடக்கம்

— o —

அத்யாய:	விஷய:	பத்ரம்
அத்யாயம்	பொருள்	பக்கம்
1	தாலமானப்ரமாணஸ்ய பேதா:	1—20
	அளவுகளின் வகை	,,
2	உத்தமதசதால:	20—40
	உத்தம தசதாளம்	,,
3	மத்யமதசதாலே ஸ்த்ரீமானம்	40—45
	மத்யம தசதாளத்தில் ஸ்த்ரீமாநம்	,,
4	மத்யமதசதாலே புருஷமானம்	45—54
	மத்யம தசதாளத்தில் புருஷமாநம்	,,
5	அதமதசதாலே ஸ்த்ரீமானம்	54—60
	அதம தசதாளத்தில் ஸ்த்ரீமாநம்	,,
6	ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம்	60—72
	ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	,,
7	சந்த்ரசேகரலக்ஷணம்	72—79
	சந்திரசேகர லக்ஷணம்	,,
8	வ்ருஷவாஹனலக்ஷணம்	79—82
	விருஷபவாஹந லக்ஷணம்	,,
9	நடேச்வரலக்ஷணம்	83—88
	நடேச்வர லக்ஷணம்	,,
10	கங்காதரலக்ஷணம்	90—92
	கங்காதர லக்ஷணம்	,,
,,	த்ரிபுராந்தகலக்ஷணம்	92—96
	த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம்	,,
11	கல்யாணஸுந்தரலக்ஷணம்	96—98
	கல்யாண ஸுந்தர லக்ஷணம்	,,
12	அர்த்தநாரீச்வரலக்ஷணம்	99—100
	அர்த்தநாரீச்வர லக்ஷணம்	,,
13	பாசுபதமூர்த்திலக்ஷணம்	101—102
	பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்	,,

13	𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	102—104
	கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்	,,
14	𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	104—105
	ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்	,,
,,	𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	105—106
	பிக்ஷாடந லக்ஷணம்	,,
15	𑌚𑌂𑌡𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	107
	சண்டேச்வரப்ரஸாத லக்ஷணம்	,,
16	𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	107—110
	தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	,,
17	𑌕𑌾𑌲𑌦𑌹𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	111—113
	காலதஹந லக்ஷணம்	,,
18	𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	114—115
	லிங்கோத்பவ லக்ஷணம்	,,
19	𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂	116—120
	தாரு ஸங்க்ரஹணம்	,,
,,	𑌶𑍂𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	120—127
	சூலலக்ஷணம்	,,
20	𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌂𑌧𑌨𑌂	128—136
	ரஜ்ஜுபந்தனம்	,,
21	𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃	136--144
	ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம்	,,
22	𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃	145—149
	வர்ண ஸம்ஸ்காரம்	,,
23	𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	150—158
	அக்ஷிமோக்ஷணம்	,,
	𑌅𑌨𑍁𑌬𑌂𑌧𑌂—𑌆𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	159—194
	அனுபந்தம் — ஆயாதிலக்ஷணம்	,,

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌹𑌾𑌗𑌣𑌪𑌤𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃

𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑌃

ஸ்ரீ மஹாகணபதி துணை.

ஸகளாதிகாரம்

என்னும்

உருமானங்களைப்பற்றிய சிற்ப நூல்

𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌕𑌲𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌤𑌃
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑍈𑌵 𑌵𑌪𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑌿𑌨𑌃 ।
𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯𑌾𑌥 𑌯𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌂
𑌶𑍈𑌵𑍀𑌯𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌥𑌾 𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 ॥ க ॥

சுலோகத்திலுள்ள உரை :— பரமேச்வரனுடைய திருமேனியானது ஸகளமென்றும் நிஷ்களமென்றும் மிச்ரமென்றும் சொல்லப்படுகிற விபாகத்தால் ஸகளமானது அவயவங்களோடே கூடியிருக்கும். நிஷ்களமானது லிங்காகாரமாயிருக்கும். மிச்ரமானது முகலிங்கங்களாயிருக்கும். இப்படி யொருமித்தாயிருந்துள்ள பரமேச்வரனுடைய வபுஸ்ஸு (சரீரம்) சசியை (சந்திரனை) தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள ஈசுவரனாலே யாதொருபடி சொல்லப்பட்டதோ அத்தை நான் சொல்கிறேன். (க)

1. கடவுளுடைய திருமேனி ஸகளம், நிஷ்களம், மிச்ரம் என மூன்று வகைப்படும். ஸகளமாவது தலை, உடல், கை கால் முதலிய எல்லா அவயவங்களோடும் கூடிய உருவம். நிஷ்கள

மாவது அங்க அவயவங்கள் இல்லாமல் லிங்கம் முதலான உருவமாக இருக்கும். மிச்ரமாவது அவயவங்களுள் ஏதோ சிலவற்றோடு அமைந்திருக்கும் உருவம். மிச்ர உருவத்திற்கு 'முகலிங்கம்' அதாவது லிங்கத்தில் முகத்திலுள்ள கண் முதலியவை மட்டும் அமைந்திருத்தல் உதாரணமாகும். இந்த உருவத்தில் அவயவம் எல்லாம் உள்ள உருவம், அவயவமே இல்லாத உருவம், இவ் விரண்டின் அம்சங்களும் சேர்ந்திருப்பதால் இதற்கு 'மிச்ரம்' அதாவது 'இரண்டும் கலந்தது' என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருக்கிறது. "இவற்றின் விவரங்களை பரமசிவனால் உபதேசிக்கப்பட்டபடி இனி நான் சொல்லுகிறேன்" என்று நூலாசிரியரான அகஸ்திய மஹரிஷி ஆரம்பிக்கிறார்.

தச்சாசலம் சலம் சேதி த்விவிதம் வபுருச்யதே
ஸரளதாரு ஸன்மணி நானா வர்ண சிலா ஸுதா ।
விவிதைர் லோஹைர் ம்ருத்ஸ்னாபி: சர்க்கரை
ருதிதம் ஸ்வரூபமஷ்டவிதம் பவேத் ॥ ௨ ॥

ஸ - உரை:—தத் - அந்த வபுஸ்ஸானது அசலமென்றும் சலமென்றும் இரண்டுபடியாயிருக்கும். அசலமானது சலிக்கப்படாதது. சலமானது சலிக்கப்படும். ஸரள (நேர்மையான) தாருவாலும் (மரத்தாலும்) நல்லமணியாலும், பல வர்ணங்களினாலும், கல்லாலும், ஸுதையாலும், வெவ்வேறு வகைப்பட்டிருந்துள்ள லோஹங்களினாலும், மண்ணாலும், நன்றான சர்க்கரையாலும் (மெல்லிய மணல் அல்லது சுக்காணாலும்) ஸ்வரூபங்கள் எட்டுவிதமாம். (௨)

2. இப்படிச் சொல்லப்பட்ட கடவுளின் உருவங்கள் 'அசலம்,' 'சலம்' என இருவகைப்படும். 'அசலம்' என்பது இருந்த இடத்தை விட்டு நகர்த்தக் கூடாதது. இம்மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'மூலஸ்தானம்' அல்லது 'மூலபேரம்' என்று பெயர். 'சலம்' என்பது நினைத்தபடி இடம் விட்டு இடம் நகர்த்தக்கூடியது. (இம் மாதிரியான விக்ரஹத்திற்கு 'உற்சவ விக்ரஹம்' அல்லது 'உற்சவ பேரம்' என்று பெயர்.)

விசேஷ:]

இவ்வுருவங்கள் நல்ல மரங்களாலும், நல்ல ரத்னங்களாலும், 'தாது' அதாவது உலோகச் சத்து அடங்கிய பல வகை வர்ணப் பொடிகளாலும், கருங் கல்லாலும், 'சுதை' என்னும் நற் சாந்தாலும்,[1] பலவகை உலோகங்களாலும் மண்ணாலும், முதல் தரமான சுக்காளுலும், ஆக இந்த எட்டு வகைப் பொருள்களாலும் அமைக்கப்படும்.

வாயி-ஷேவம் ஶாகஂ-ஷரம் ஶௌஂயம் ஶைரம் ஷூாவதிஷ்யதே ।
அஶாஶம் ஶிஶாஷாரஂ யாதஂஜம் ரத்நரெஷயெ
அஶெவ ஷயுஜீயாஷாஹாஸம் யாதஂஜம் ஷவெக் ॥

சு - உரை :—மண்ணாலும், சர்க்கரையாலும், ஸுதையாலும் பண்ணப்பட்டது ஸ்தாவரமென்று சொல்லப்படும். சிலையும் மரமும் சலிக்கவும் சலியாதிருக்கவும்படும். தாதுவும் ரத்னங்களும், லோஹமும் சலிக்கவே படும். படஞ்சிலே ஆபாஸம் தாதுவாலே செய்யப் படும். ஸுதையாலே பண்ணப்பட்டது (அர்த்த) சித்ரம் என்று பெயர். (௩)

3. மண்ணாலும், சுக்காளுலும், சுதை என்னும் நற் சாந்தாலும் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் இடம் விட்டுப் பெயராதவைகளாகவே இருக்கும். கருங்கல், மரம், தாதுவகை இவைகளால் அமைக்கப்படும் விக்ரஹங்கள் அசையாமல் ஓரிடத்திலேயும் இருக்கலாம்; அல்லது அவைகளை இடம் விட்டு இடமும் நகர்த்தலாம். இரத்தினங்கள், உலோகங்கள் இவற்றை இடம் விட்டு இடம் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய விக்ரஹங்களை அமைப்பதற்கே உபயோகப் படுத்தல் வேண்டும்.

உருவத்தின் வெளித் தோற்றம் மட்டும் உள்ளதற்கு 'ஆபாஸம்' என்று பெயர். அதற்கு 'தாது' என்னும் வர்ணப் பொடியையே உபயோகிக்க வேண்டும்.

---

1. சுண்ணாம்பும் மணலும் பட்டைச்சாறு முதலியவைகளும் சேர்த்து வெண்ணெய் போல் நன்றாக அரைக்கப்படும் சாந்துக்கு நற்சாந்து என்று பெயர்.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌜𑌂 𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌵𑌵𑌾 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ‖ ௪ ‖

சு - உரை :—ஸர்வாங்கமும் காணப்படுவதாகில் சித்ரமென்றும் அர்த்தாங்கம் தரிசிக்கப்படுமாகில் அர்த்த சித்ரமென்றும் பெயர். (௪)

4. அர்த்த சித்திரம் சுதையினுல் அமைக்கப்படும். சில நூலாசிரியர் சித்திரம், சித்திரார்த்தம் இரண்டையும் சுதையினுல் அமைக்கலாம் என்று கூறியுள்ளனர். சித்திரம் என்பது எல்லா அவயவங்களும் முன்னும் பின்னும் வெளிப்படையாகத் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவது. அங்கங்களின் முன் பாதி மட்டும் தெரியும்படி அமைக்கப்படுவது சித்ரார்த்தம் எனப்படும்.

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤 𑌵𑌿𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌪𑌟𑍇 𑌭𑌿𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌨𑌾 ।
𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌥𑌾𑌧𑌮𑌂 ‖ ௫ ‖

சு - உரை :—நிம்ன முன்னதம் (மேடுபள்ளம்) அன்றியிலே கற்பிக்கப்பட்டது ஆபாஸ சித்ரமென்று பெயராவது. அதுதான் படங்களிலென்ன (துணியிலும்) பித்தியிலென்ன (சுவற்றிலும்) கற்பிக்கப்படும். அதனுடைய பலம் உத்தமம், மத்யமம், அதமம். (௫)

5. மேடு பள்ளங்கள் இல்லாமல் அமைக்கப்படும் 'சித்ராபாஸம்' என்னும் உருவங்கள் துணி, சுவர் முதலியவைகளில் தீட்டப்படும் ஓவியங்களாகும். 'ஆபாஸம்' என்ற சொல்லுக்கு 'வெளித் தோற்றம்' என்பது பொருள். மேலே சொல்லப்பட்ட உருவங்களை வைத்துப் பூஜை செய்வதினுல் சித்ரம் என்னும் உருவம் உத்தம பலனையும், சித்ரார்த்தம் மத்திம பலனையும், ஆபாஸம் மிகவும் குறைந்த பலனையும் கொடுக்கும்.

விசேஷ:]

பாரமேச்வரமூர்த்திபே4தா:

ஸோமாஸ்கந்த3ம் சந்த்3ரசேக2ரம் வ்ருஷவாஹநம் ।
ந்ருத்தம் க3ங்கா3த4ரம் சைவ த்ரிபுராந்தகம் ॥ ௬ ॥

கல்யாணம் அர்த்த4நாரீசம் பாசுபதம் ததா2 ।
கங்காலம் கேசவார்த்த4ம் ச பி4க்ஷாடநம் தத: பரம் ॥ ௭ ॥

சண்டே3சாநுக்3ரஹம் த3க்ஷிணேசம் காமவிநாசநம் ।
லிங்கோ3த்3ப4வம் ச மூர்த்தீநாம் பே4தா3: ஷோட3சதா4 ப4வேத் ॥ ௮ ॥

௬ - உரை:—உமையும் பரமேச்வரனும் இளைய நயினாரும் கூடி யிருந்த விக்ரஹமும், சந்திரனை தரிக்கப்பட்டிருந்துள்ள விக்ரஹமும், வ்ருஷ்பத்தை வாஹனமாக உடைய விக்ரஹமும், ந்ருத்தம் ஆடின விக்ரஹமும், கங்கையை தரித்த விக்ரஹமும், த்ரிபுர தஹனம்பண்ணின விக்ரஹமும், திருக்கலியாணம் பண்ணின விக்ரஹமும், அர்த்தாங்கம் பரமேசுவரியைத் தரித்த விக்ரஹமும், அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதாஸ்த்ரம் கொடுத்த விக்ரஹமும், கங்காள விக்ரஹமும், கேசவார்த்தமான விக்ரஹமும், சண்டேச்வரனுக்குப் ப்ரஸாதம் கொடுத்த விக்ரஹமும், ருஷிகளுக்கு ஞானோபதேசம் பண்ணின விக்ரஹமும், லிங்கத்தில் நின்று உத்பவமாகத் தோற்றப்பட்ட விக்ரஹமும் ஆகப் பதினாறு படியாம். (௬, ௮)

(6-8) பரமசிவனின் மூர்த்திகள் பதினாறு. அவையாவன:—

1. ஸோமாஸ்கந்தர் அதாவது பார்வதியோடும் முருகனோடும் சேர்ந்து அமர்ந்திருக்கும் மூர்த்தி.

2. சந்திர சேகரர் அதாவது சந்திரனைத் தலையில் ஆபரணமாகத் தரித்தவர்.

3. வ்ருஷ வாகனர் - ரிஷப வாகனத்தின் மீது எழுந்தருளி யிருப்பவர்.

4. நடேசர் - ஒரு காலைத் தூக்கி நின்றாடும் நடராஜ மூர்த்தி.

5. கங்காதரர் - கங்கையைச் சடையில் தரித்தவர்.

6, த்ரிபுராந்தகர் - முப் புரங்களையும் அவைகளில் சஞ்சரித்த அசுரர்களையும் அழித்தவர்.

7. கல்யாண ஸுந்தரர்-பார்வதி தேவியோடு கல்யாணக் கோலத்தில் காட்சியளிப்பவர்.

8. அர்த்தநாரீசுவரர் - தேவியைத் தன் உருவத்தின் இடது பாதியாகக் கொண்டவர்.

9. பாசுபதமூர்த்தி - அர்ஜுன னுக்குப் பாசுபதம் என்ற தனது அஸ்திர[1]த்தைத் தந்தருளிய மூர்த்தி.

10. கங்காள மூர்த்தி - 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக் கூட்டைத் தோளிலேந்தி நடமாடும் உருவம்.

11. கேசவார்த்த மூர்த்தி - ஒரு பாதி சங்கரனும் மற்றொரு பாதி நாராயணனுமாகச் சேர்ந்த உருவம்.

12. பிக்ஷாடன மூர்த்தி - பிக்ஷைக்குச் சென்ற திருக் கோலம்.

13. சண்டேசுவரானுக்ரஹ மூர்த்தி - சண்டிகேசுவரருக்கு அருள் புரிந்த கோலம்.

14. தக்ஷிணாமூர்த்தி-ஸனகாதி மகரிஷிகளுக்குத் தெற்கு முகமாய் அமர்ந்து ஞானோபதேசம் செய்த திருக்கோலம்.

---

1. அஸ்திரம் என்பது மந்திரங்களினாலும், தெய்வ சக்தியினாலும் இயங்கும் அபார சக்தியுடைய ஆயுதம். ஆயுதங்கள் முக்தம், அமுக்தம், முக்தா முக்தம் என 3 வகைப்படும். விட்டு எறியப்படுவது, எறியப்படாதது, விட்டும் விடாமலும் எறியப்படுவது என்பது இவற்றின் பொருள். அஸ்திரம் என்பது முதல் வகையைச் சார்ந்தது. கத்தி, கேடயம் இரண்டாம் வகையைச் சேர்ந்தவை. பாசம் என்னும் கயிறு மூன்றாம் வகையைச் சேர்ந்தது.

விஶேஷ:]

15. கால ஸம்ஹார மூர்த்தி - மார்க்கண்டேயனுக்காக யமனை வென்ற கோலம்.

16. லிங்கோத்பவ மூர்த்தி - லிங்கத்திலிருந்து மேலும் கீழும் அளவிறந்த உருவத்தோடு விஷ்ணுவும், ப்ரம்ஹாவும் அடி முடி காணமுடியாதவாறு தோன்றிய உருவம்.

ஸதேஷாம் ப்ரதிமாநாம் மாநமுத்ஸேதமுச்யதே |
லிங்கமாநம் ச கர்ப்பம் ச த்வாராதிஷ்டாநபாதகம்
ஹஸ்தமாநம் ச தாலம் ச யஜமாநோதயேந ச || ௯ ||

மூலபேராங்குலம் மாநாங்குலம் மாத்ராங்குலம் ததா |
மாநம் த்வேகாதஶவிதம் ஸ்யாத் தத்ஸேதம் பஹுதா பவேத் ||௰||

த - உரை :—லிங்கவசாத் ப்ரமாணமென்றும், கர்ப்பக்ருஹ ப்ரமாணமென்றும், த்வாரவசாத் ப்ரமாணமென்றும், அதிஷ்டான வசாத் ப்ரமாணமென்றும், பாத ப்ரமாணமென்றும், முழத்தாலும் தாலத்தாலும், யஜமானனுடைய உதயத்தாலும், மூல பேராங்குலத்தாலும், மானங்குலத்தாலும், மாத்ராங்குலத்தாலும், ஆக மானபேதங்கள் பதினொன்று மானங்கள் ஸஹாயாவாம். (௯, ௰)

(9-10) இம்மூர்த்திகளின் அளவுகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. மூர்த்திகளின் உயரத்தை பதினோரு வகைகளில் நிர்ணயம் செய்யலாம் :—

1. மூலஸ்தானத்திலுள்ள லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டும்,

2. கர்ப்ப கிருஹத்தின் உட்புற அளவைக் கொண்டும்,

3. கர்ப்பகிருஹ வாயிலின் அளவைக் கொண்டும்,

4. கர்ப்பகிருஹத்தின் அதிஷ்டானம் அல்லது அடிப்பட்டறையின் அளவைக் கொண்டும்,

5. பாதம் அதாவது அடிப்பட்டறையின் பேரில் கட்டப்படும் பகுதியின் உயரத்தைக் கொண்டும்,

6. ஹஸ்தம் என்னும் முழ அளவாலும்

7. தாளம் என்னும் சாண் அளவாலும்

8. கோயிலை நிர்மாணிக்கும் யஜமானனுடைய உயரத்தைக் கொண்டும்,

9. மூலபேராங்குலம் அதாவது மூலஸ்தானத்தின் உயரத்தைத் 'தாளமான' விதி[1] ப்படி அதற்குரிய அங்குலத் தொகையால் வகுத்துக் கிடைத்த அங்குல அளவாலும்

10. மானங்குலம் அதாவது யவை, நெல் முதலிய தானியங்களின் அளவினல் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குல அளவாலும்

11. மாத்ராங்குலம் அதாவது யஜமானனுடைய நடுவிரலின் நடுப் பகுதியின் நீளம் அல்லது அகலமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட அங்குலத்தாலும் நிர்ணயம் செய்யலாம்.

இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும்.

𑌸𑍍𑌵𑌜𑌾𑌂𑌶𑍋𑌦𑌯 𑌤𑌾𑌲𑌨𑌾𑌭𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌦𑌯𑌂 ॥ ௰௧ ॥

𑌭𑍀𑌨𑌾𑌂𑌵𑌾𑌟𑌵𑌿 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌾𑌨𑍇𑌨𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤 𑌯𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍈𑌶𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌿 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑌵𑍇 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌵𑍇 ॥ ௰௨ ॥

---

1. தாளமான விதியாவது - விக்கிரகங்களின் அங்க அளவுகளை நிர்ணயிப்பதற்காக, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் 'உரியதென' ஓர் அளவை ஏற்படுத்தி, அந்த அளவை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு அங்கங்களின் அளவை விவரிக்கும் முறை. விக்ரஹங்களுக்கு 'உரிய' அளவுகள், 'தாளம்' என்ற சாண் அளவால் நிர்ணயிக்கப்பட்டு 'தசதாளம்' என்ற 10 சாண் முதல் 'ஏகதாளம்' என்ற ஒரு சாண் வரை 10 வகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 10 சாண் முதல் 3 சாண் வரையில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 அங்குலம் கூட்டிக் குறைத்து உத்தமம், மத்திமம், அதமம் என்ற மூன்று வகையுமுண்டு. 'தாளம்' 12 அங்குலம் கொண்டதென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அங்குலம் ஒன்றுக்கு யவை 8.

விஶேஷ:]

சு - உரை :—பூஜாம் சத்தினுடைய உயரமென்ன, அகலமென்ன அதன் சுற்றுப் பருமை யென்ன இவற்றிலே ஒன்றைப் பதினாறு செய்து, அந்த பாகத்தினாலே 3, 5, 7, 9, 11 அம்சங்களை ஏற்றியும் குறைத்தும், ஸமமாக்கியும், ஆக ஸங்க்யைகள் முப்பத்து மூன்று படி சொல்லப்பட்டது. ஸ்வாயம்பவலிங்கத்திலும் மானவ லிங்கத்திலும் ஷோடசப்ரதிமைகளுக்கும் சொல்லப்பட்டது. (௰௧, ௰௨)

(11-12) மூலஸ்தானத்திலுள்ள லிங்கத்தின் அளவைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் அளவை நிர்ணயிக்கும் முறை வருமாறு :—

லிங்கத்தின் 'பூஜாம்சம்' அதாவது பூஜை செய்யும் மேல் பாகத்தின் 'உதயம்' என்னும் உயரம், அல்லது 'தாரம்' என்னும் குறுக்களவு (விட்டம்) அல்லது 'நாஹம்' என்னும் சுற்றளவு இவற்றில் ஒன்றைப் பதினாறு கூறு செய்து அந்தக் கூறுகளில் 16 கூறுகளையும் அப்படியே வைத்துக் கொண்டோ, 3 அல்லது 5 அல்லது 7 அல்லது 9 அல்லது 11 கூறுகளைக்கூட்டியோ அல்லது குறைத்தோ மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். 16 கூறுகளோடு 3, 5, 7, 9, 11 கூறுகளைக் கூட்டும்போது 19, 21, 23, 25, அல்லது 27 கூறுகள் உள்ள ஐந்து உயரங்கள் கிடைக்கும். குறைக்கும் போது 13, 11, 9, 7, 5 இந்தக் கூறுகள் உள்ள ஐந்து உயரங்கள் கிடைக்கும். கூட்டாமலும் குறைக்காமலும் வைத்துக்கொண்டால் 16 கூறுகள் உள்ள ஒரு உயரம் கிடைக்கும். ஆகப் பதினொரு வகை உயரங்கள் கிடைக்கின்றன. இவ் விதமாக ஸ்வயம்பு லிங்கங்கள் அதாவது ஸ்தல புராணங்களின்படி தானாக உண்டான லிங்கங்களின் அளவுகளைக் கொண்டும் புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட லிங்கங்களின் அளவுகளைக் கொண்டும் பூஜாம்சத்தைக் கொண்டு[1] அளவுகளும், தாரத்தைக் கொண்டு

1. 'பூஜாம்சோதயம்' என்பதை நிர்ணயிக்கும்போது பீடத்தின் உயரத்தை நீக்கிவிட வேண்டுமென்றும், ஸ்வாயம்புவ லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸை சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும், மானவலிங்கத்தில் சிரஸ்ஸின் உயரத்தை நீக்கிவிடவேண்டுமென்றும் மானஸாரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

பூஜாம்ஶோதயமானே து பீடோச்சம் த்யஜேத் புத: ।
ஸ்வயம்பூலிங்கமானே து ஶிரோமானஸ்ய ஸங்க்ரஹ: ।
மானுஷே லிங்கமானே து தச்சிரோமானகம் த்யஜேத் ॥

மாநஸா. ௬௪, ஶ்லோ. ௭, ௮, ௯.

அளவுகளும், நாஹத்தைக்கொண்டு அளவுகளும் ஆக 33 அள வுகள் கிடைக்கும்.

கர்ப்பகேஹாதிவிஸ்தாரே நவாம்ஶம் கர்ப்பமானம் பவேத்
ஶுத்தத்வாரஸமம் ச பாதஹீனம் பாதாதிகம் த்வயம் ததா |
வேதாம்ஶம் விபஜேந்மத்யமிதம் த்வாரமானம் ததா
அதிஷ்டானாங்க்ரிவஶாத்மானம் உதிதம் அஷ்டாதஶோத்தம் விதா: || ௧௨ ||

கு - உரை :—கர்ப்ப க்ருஹத்தை ஒன்பது கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். சுத்த த்வாரஸமமும் நாலத்தொன்று குறையவும் நாலத்தொன்று ஏற்றவும் இரண்டினுடைய நடுவை நாலு கூறுசெய்ய ஒன்பது ப்ரமாணமாம். அப்படியே அதிஷ்டானத்திலும் அங்க்ரி வசத்திலும் பதினெட்டு ப்ரமாணமாம். (௧௨)

(13) கர்ப்ப கிருஹத்தின் உயரத்தைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கும் விதம் எவ்வாறெனில், கர்ப்பகிருஹத்தின் உள் கூட்டு சுவற்றின் உயரத்தை 9 கூறுகள் செய்து 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அல்லது 9 கூறுகளாகிய 9 வகை உயரங்களாக மூர்த்தியின் உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம். கர்ப்பகிருஹத்தின் வாயில் உயரத்தை வாயிற்படியை நீக்கி அளந்து அதில் நாலில் ஒரு பாகம் குறைத்தோ, கூட்டியோ சமமாகவோ எடுத்துக் கொண்டால் அந்த உயரத்தில் $\frac{3}{4}$ பங்கு, 1 பங்கு, $1\frac{1}{4}$ பங்கு என்ற மூன்று அளவைகள் கிடைக்கும். இவைகளின் இடையேயுள்ள தூரங்களை நான்கு கூறுகளாகச் செய்தால் $\frac{3}{4}$ முக்கால், $\frac{13}{16}$ முக்காலே வீசம், $\frac{7}{8}$ முக்காலே அரைக்கால், $\frac{15}{16}$ முக்காலே மூன்று வீசம், 1 ஒன்று, $1\frac{1}{16}$ ஒன்றே வீசம், $1\frac{1}{8}$ ஒன்றே அரைக்கால் $1\frac{3}{16}$ ஒன்றே மூணு வீசம், $1\frac{1}{4}$ ஒன்றேகால் இப்படி 9 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

இதேவிதமாக அதிஷ்டானத்தின் அதாவது அடிப் பட்டறையின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும், 'அங்க்ரி' அதாவது அடிப்பட்டறையின் மேல் கட்டப்படும்

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

பாதம் என்ற உறுப்பின் உயரத்தைக் கொண்டு 9 வகை உயரங்களும் ஆக 18 வகை உயரங்களும் கிடைக்கும்.

> 𑌏𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
> 𑌨𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௰௪ ॥

கு - உரை:—ஒரு முழம் தொடங்கி ஒவ்வொரு முழப் பெருக்கத்தால் ஒன்பது முழமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௰௪)

> 𑌏𑌕𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌲𑍈𑌕𑍇𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
> 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌤𑌾𑌲𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௰௫ ॥

கு - உரை:—ஒரு தாலம் தொடங்கி ஒவ்வொரு தாலப் பெருக்கத்தால் ஒன்பது தாலமளவாக ஒன்பது ப்ரமாணமாம். (௰௫)

(14-15) ஹஸ்தம் என்னும் முழத்தாலும் தாளம் என்னும் சாணாலும் ப்ரமாணம்:—ஒரு முழம் முதல் 9 முழம் வரையில் ஒவ்வொரு முழமாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போகக் கிடைக்கும் 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 என்ற முழ அளவைகளை உபயோகப் படுத்தலாம். அதேவிதமாக ஒரு தாளம் அல்லது ஒரு சாண் தொடங்கி ஒவ்வொன்றாகச் சேர்த்துக்கொண்டு 9 வகை உயரங்களையும் பிரயோகிக்கலாம்.

> 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌕𑌂 ।
> 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥
> 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌵𑌶𑌾𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 ॥ ௰௬ ॥

கு - உரை:—யஜமானனுடைய ஸமமும், நேத்ராந்தமளவாகவும், ஆஸ்யாந்தம் அளவாகவும், ஹந்வந்தமளவாகவும், பாஹுஸீமாந்தமளவாகவும், ஸ்தனாந்தமளவாகவும், ஹ்ருதயாந்தமே அளவாகவும் யஜமான வசத்தால் ப்ரமாணம் ஏழுபடியாவது. (௰௬)

16. கோயிலை நிர்மாணம் செய்யும் யஜமானனுடைய உயரத்தில் (1) பாதத்திலிருந்து தலையின் உச்சி வரையில்

உள்ள உயரம் (2) கண் வரையில் உள்ள உயரம் (3) வாய் வரையில் உள்ள உயரம் (4) முகவாய்க் கட்டை வரையில் உள்ள உயரம் (5) புஜத்தின் உச்சிவரையில் உள்ள உயரம் (6) மார்பு வரையில் உள்ள உயரம் (7) ஹ்ருதயம் வரையில் உள்ள உயரம் இவ்விதமாக யஜமானனுடைய உயரத்தைப் பொறுத்து 7 வகை உயரங்கள் கிடைக்கும்.

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] || ௰௭ ||

சு - உரை :—ஸ்வாயம்பவமான லிங்கங்களில் மூர்த்னிமானம் தாரநாஹங்களின் ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கத் தெரியாவிடில் சிரஸ்ஸளவும் உயரமும், நாஹதாரங்கள் ஸ்தூலமான தேசங்களிலும் ஸங்க்ரஹிக்கப் படும். (௰௭)

17. ஸ்வயம்பூ லிங்கங்களில் பூஜா ஸ்தானத்தின் 'மூர்த்தா' என்னும் தலையளவு, 'தாரம்' என்ற குறுக்களவு, 'நாஹம்' என்ற சுற்றளவு இவை நிச்சயிக்க முடியாவிடில் சிரஸ் (தலை) உள்பட உயரத்தையும், லிங்கம் எவ்விடத்தில் அதிகப் பருமனாயிருக்கிறதோ அந்த இடத்தின் தாரம் என்ற விட்டத்தையும் நாஹம் என்ற சுற்றளவையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

[illegible] |
[illegible] || ௰௮ ||

சு - உரை :—லிங்கவசாத் பூஜாம் சத்தினுடைய உயரத்தையும், (மூல) பேரவசாத் பேரத்தினுடைய உயரத்தையும் நூற்றிருபத்திநாலு கூறு செய்து அதிலே ஒரு கூறு மூல பேராங்குலம் என்பது இஷ்டம். (௰௮)

18. மூல பேராங்குலம் :—மூலஸ்தான லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸவும் உள்ள பூஜாம்சத்தின் உயரத்தை 124 கூறுகள்

விசேஷ:]

செய்து கிடைக்கும் ஒரு கூறின் அளவே மூல பேராங்குலம் ஆகும். (அதாவது 124 அங்குலம் என்பது உத்தம தசதாளத்தின் அளவு. ஆகையால் லிங்கத்தை உத்தம தசதாளத்தில் உண்டானதாகக் கருதவேண்டும்.) இதேவிதமாக லிங்கமல்லாத மூலபேரம் உள்ள இடத்திலும் அந்த மூலபேரத்தின் உயரத்தை 124 கூறு செய்து ஒரு கூற்றை மூலபேராங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும் (இவ்விடத்திலும் மூல பேரம உத்தம தச தாளமாகக் கொள்ளப்படுகிறது.)

> யந்மூலபேராங்குலமாநமாத்ரா
> ப்ரமாணமுக்தம் ப்ரதிமாதிமாநம் |
> தத்ஸங்க்யயா ஆய ஸுமாதியோகம்
> விதேயமந்யந்ந விதேயமாஹு: || ௧௮ ||

௧௮ - உரை :—யாதொரு மூல பேராங்குலத்தாலே, மானுங்குலத்தாலே, மாத்ராங்குலத்தாலே, ப்ரதிமாதிகளுக்கு ப்ரமாணம் சொல்லப்பட்டதோ, அது ப்ரதிமைகளுக்கு உயரமாவது. அந்த ஸங்க்யையாலே ஆயாதிசுபம் (சுத்தி) செய்யக்கடவது. அது இஷ்டம். அல்லாத ப்ரமாணங்கள் விதேயமல்லவென்று வித்வான்களாலே சொல்லப்பட்டது. (௧௮)

19. ப்ரதிமை என்னும் மூர்த்திகளுக்கு உயரம் மூல பேராங்குலத்தாலோ அல்லது இனி விவரிக்கப்படும் 'மானுங்குலம்' 'மாத்ராங்குலம்' என்ற அளவுகளினுலோ சொல்லப்பட்டால் அந்த அங்குலங்களின் எண்ணிக்கையையே 'ஆயாதி சுத்திக்கு' அதாவது சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய அளவை நிச்சயிக்கும் விஷயத்தில் உபயோகிக்க வேண்டும். (அதாவது இனி விவரிக்கப்படும் 'ஜாத்யம்சம் சேர்க்கத்தக்கதில்லை.)

> ஷட்வர்க்காஷ்டவர்க்காதிவிஹீநமத்யம்
> ஜாத்யம்ஶகம் க்ரியதே மாநமுக்தம் |
> ஸாமாந்யதஶ்சைவ மாநஸாயமேதந்மாநாநாம்
> மாநாநாம் மாநம் ப்ரவிஶ்ய விதிநா விதேயமாஹு: || ௧௯ ||

க - உரை :—ஆறுயவை (வாற்கோதுமை), ஏழுயவை, எட்டு யவை அகலங்களிலே உத்தமம் மத்யமம் அதமங்கள் மூன்று படியாய் ஆச்சுது. குள நெல்லினுடைய நீளத்தாலும், மூன்று, மூன்றரை, நாலு கொண்டது உத்தம, மத்யம, அதமங்களாக இப்படி மூன்றுபடியாக மானுங்குலம் ஆறுபடியாக வைக்கப்பட்டது. (உ௰)

20. மானுங்குலம் :—யவை என்னும் வாற்கோதுமை தானியத்தின் அகலத்தை எடுத்துக் கொண்டு 6 யவை யகலம், 7 யவை யகலம், 8 யவை யகலம் என மூன்று வகையாக மானுங் குலம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மேலும் சாலி என்னும் உயர்ந்த சம்பா நெல்லின் நீளத்தை எடுத்துக் கொண்டு 3 சாலி நீளம், 3½ சாலி நீளம், 4 சாலி நீளம் என்று மற்றும் மூன்று வகை மானுங்குலமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக மானுங் குலம் 6 வகைப் படும்.

யஜமாநத³க்ஷிணேஹஸ்தே மத்⁴யமாங்கு³லிமத்⁴யமே ।
பர்வதை³ர்க்⁴யம் ததா²ம்வா விஸ்தாரம் மாத்ராங்கு³லமிதீர்யதே ॥ உ௰க॥

க - உரை :—யஜமானனுடைய வலக்கையிலே நடுவிரலின் நடு விறைக்கும் மேல்விறைக்கும் நடுச்ரேஷ்டம். அகலம் அதமம். மாத்ராங் குலம் இரண்டுபடி விதிக்கப்பட்டது. (உ௰க)

மாத்ராங்குலம் :—

21. யஜமானனுடைய நடுவிரலின் நடுப்பாகத்தின் நீளம் அல்லது அகலத்தை மாத்ராங்குலமாகக் கொள்ளலாம். நீளத்தை எடுத்துக் கொள்வது உத்தமம். அகலத்தை எடுத் துக் கொள்வது அதமம். இப்படி 2 வகையாக மாத்ராங்குலம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

மாநவைர்நிஷ்க்ருதே லிங்கே³ ஶிரோமாநம் விதீ⁴யதே ।
ஸம்ப்ரமாணம் நிஶ்சித்ய கு³ர்வே ஸகலவஸ்துஷு ॥ உ௰உ ॥

க - உரை :—மனுஷ்யரால் நிர்மிக்கப்பட்டிருந்துள்ள லிங்கங் களுக்கு சிரோமானமொழிய நிச்சயிக்கப்படும். (உ௰உ)

𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃]

22. ஸ்வயம் பூலிங்கமல்லாமல் மனிதர்களால் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட லிங்கத்தின் அளவுகளைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிச்சயிக்கும்போது 'உதயம்' எனும் உயரத்தை லிங்கத்தின் சிரஸை நீக்கி உயரத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌰𑌭𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍈𑌃 ॥ ௨௰௩ ।

சு - உரை :—எழுவிரல் தடங்கி ஈரிரண்டுவிரல் வர்த்தனத்தினாலே நூற்றிருபத்து மூன்று விரலளவாக மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், மூல பேராங்குலம், மான அங்குலத்ரயங்களிலும் ப்ரமாணம் விதிக்கப்பட்டது. (௨௰௩)

23. மூல பேராங்குலம், மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவற்றைக் கொண்டு மூர்த்திகளின் உயரத்தை நிர்ணயிப்பது எவ்வாறெனில், 7 அங்குலம் முதல் இரண்டிரண்டு அங்குலங்களாகச் சேர்த்துக் கொண்டு போய் 123 அங்குலம் வரையில் 59 வகையாக உயரத்தை நிர்ணயிக்கலாம்.

𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌗𑍃𑌹𑌾𑌰𑍍𑌚𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌨𑌾𑌰𑍋𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨௰௪ ॥

சு - உரை :—க்ருஹார்ச்சனைகளுக்கு மாத்ராங்குலத்தாலே ப்ரமாணம் நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஆலய பிம்பங்களுக்கு ஆகாது. மூன்றங்குல ப்ரமாணங்களிலும் ஜாத்யம்சம் ஏற்படக் கடவனவல்ல. (௨௰௪)

24. வீடுகளில் பூஜைக்கு வேண்டிய பிம்பங்களின் ப்ரமாணத்தை மாத்ராங்குலத்தினாலேயே நிச்சயிக்க வேண்டும். ஆலய பிம்பங்களுக்கு இது கூடாது. மேலும் மூல பேராங்குலம், மாத்ராங்குலம், மானுங்குலம் இவைகளினால் உயரத்தை நிச்சயித்து ஆயாதி சுத்தி [1] செய்யும் போது 'ஜாத்

1. ஆயாதி சுத்தி விசுவகர்மா மதப்படி 10 வகை :—ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம், பாம்சம், அம்சம், பக்ஷம், யோநி, ராசி, கணம். இவற்றின் விவரம் 'ஆயாதி' என்ற இதன் அனுபந்தத்தில் காண்க. இந்த நூலில் ஆயம், வ்யயம், வாரம், நக்ஷத்திரம் அம்சம், யோநி, என்ற 6 மட்டும் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

யம்சம்' அதாவது நிர்மாணம் செய்பவரின் ஜாதியைப் பொறுத்துச் சேர்க்கப்பட வேண்டிய அளவைச் சேர்த்துக் கொள்ளக் கூடாது.

ஸாஊாநூ்ம் ஸவஜாதீநாம் தநூாநெஷாய நிஷ்சிதம் ।
யஷாநூஊாநம் ஸம்ஞாஹூம் தக்ஷூணம் விஶெஷதঃ ॥ ௨௫ ॥

சு - உரை:—ஸர்வ ஜாதிகளுக்கும் ஸமானம் அவ்வவர்மானங்களாலே ஆயாதி நிச்சயிக்கப்படும். இன்னும் வேறேயும் விசேஷித்துக் கொண்டு சொல்லப்படுகின்றது. (௨௫)

25. மேலே சொல்லப்பட்ட 3 வகையான அங்குல ப்ரமாணங்களை உபயோகிக்கும் போது எல்லா ஜாதிகளுக்கும் ஒரே வகையாகவே ஆயாதி சுத்தி செய்தல் வேண்டும். வேறுவிதமாகப் பிரமாணங்களை உபயோகிக்கும் போது அவ்வவர்க்குரிய ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சுஷஷஷ்வகவஇாகூ்வெ வெதஹியாமஷ்வயம் ।
ஹாமம் கூவெகவஹாமெந யாக்தம் ஜாதாூஷிகொஹதம் ॥
ஹமெஸாஷி அதாணாம் தா ஊாநஜகஷகூஊஹிதாঃ ॥௨௬॥

சு - உரை:—எட்டு, ஆறு, இரண்டு, ஒன்று, இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி இதன்மேல் நாலு, இரண்டு, நாலு, ஆறு, இவற்றைக் கூட்டி இதன்மேலே ஒவ்வொரு பாகம் ஏற்றின் இலக்கம் 85, 63, 25, 16 பண்ணி இதிலே ஒவ்வொரு பாகம் ஜாத்யம்சகம் என்று பெயர். இந்த இலக்கங்களை. (௨௬)

சுஷாஹிவயிதெ ஊக்ஷஹாதெதெசுஃ ஊக்ஷவிஷூதெ ।
தஜ்ஜாதிஷிநம் வொக்தம் தீநம்ஸவஸயாதம் ॥ ௨௭ ॥

சு - உரை:—8 ஆல் பெருக்கி 27-ல் கழிக்க நக்ஷத்திரமாம் அவ்வவர் ஜாதிகளுக்கு இப்படி தினம் சொல்லப்பட்டது. அந்த தினங்களாலே எல்லா ஜாதிகளுக்கும் சுபாயாதிகள் பார்க்கப்படும். (௨௭)

ஷிபெபஷ்ঃ]

(26-27) ஜாத்யம்சம் என்பதாவது—மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்விக்கும் கர்த்தாவின் ஜாதியைப் பொறுத்துப் பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்ர ஜாதிகளுக்கு முறையே 8, 6, 2, 1 இவற்றைப் பத்தாலே பெருக்கி, அவற்றோடு 4, 2, 4, 6 இவைகளைக் கூட்டினல் முறையே 84, 62, 24, 16 கிடைக்கும். பேரங்களின் உயரத்தை 84, 62, 24, 66 பாகம் செய்து வரும் ஒரு பாகம் ஜாத்யம்சம் ஆகும். இந்த ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு கிடைக்கும் அளவை எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் அசுவினி முதலாக அந்தந்த ஜாதிக்குரிய நக்ஷத்திரமாகும்.

ஶுஹமாநம் நயத்தெசு ராஜக்ராமாதிவாஸ்துஷு ।
தஷ்ஸ்யம் வஷிக்வஷிக்யா ஸஜெஷ்ணஷஸ்ஷகம் ॥ ௨௰௮ ॥
ஸாமெகம் வயவெதீயாவச ஶுஸாயாதிகலெம்ஸவம் ।
தநாநம் தெவமாநம்ஸ்யாக் பாதாதுஷ்ணீஷஸீமகம் ॥ ௨௰௯ ॥

க - உரை:—ராஜக்ராமாதி வாஸ்துக்களுக்கு சுபமானம் குறித்திலேயாகில் அதனது உத்ஸேதத்தை நூறுபண்ணி ஐயாறு முப்பது ஆதியாக ஒவ்வொரு பாக போகவர்த்தனத்தினலே நூறளவுஞ்செல்லயாதொரு அளவு சுபமாக ஸர்த்வாதி ஸம்பவிப்பதோ அந்த மானம் தேவனுக்கு பாதாதுஷ்ணீஷாந்தமாக உயரமாவது. ௨௰௮-௨௰௯)

(28-29) அரசனுக்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும், க்ராமத்திற்காக ஏற்பட்ட சிற்பத்திலும் சுபத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய சரியான அளவு சுலபமாகக் கிடைக்காவிட்டால், அளவை 100 பங்கு பண்ணி, 30 பங்கு முதல் ஒவ்வொரு பங்காகக் கூட்டிக் கொண்டு போய், 100 பங்கு வரையில் அளவு எண்களை சோதித்துப் பார்த்து சுபமான அளவைத் தீர்மானிக்கலாம். அப்படித் தீர்மானித்த அளவை மூர்த்தியின் பாத முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் உள்ள உயரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

தெஜொாஉஷ்நஷவஸ்நஷத்ருவிலெஜ்யா
ஸுரக்வாஉஷ்யெஷமநிதிதெஶஷஶப்ரவெஶெঃ ।

ஶிஷ்டம் ஹி யோநிதிநவாரவ்யயாம்ஶம்
கேதுத்வஜாத் பஹுலாத் லாவதஸ்கராத்யா: ॥ ௩௰ ॥

சு - உரை :—3, 8, 9, 8, 9, 4 இவற்றினலே பெருக்கி 8, 27, 7, 12, 10, 9 இவற்றினலே கழித்து சேஷித்தது யோநி, தினம், வாரம், ஆயம், வ்யயம், அம்சகன் (என்று கண்டு கொள்க). யோநிக்கு த்வஜமாதியாகவும், தினத்துக்கு அசுவதி முதலாகவும், வாரத்திற்கு ஞாயிறு முதலாகவும், ஆயத்துக்கு பஹுள முதலாகவும், வ்யயத்துக்கு லாகவம் முதலாகவும், அம்சத்துக்கு தஸ்கரம் ஆதியாகவும், சொல்லப்பட்டது. (௩௰)

(30) ஆயாதி :—அளவின் எண்ணிக்கையை மூன்றால் பெருக்கி எட்டால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் யோனியையும்; எட்டால் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சத்தால் நக்ஷத்திரத்தையும், ஒன்பதால் பெருக்கி ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தால் வாரத்தையும், எட்டால் பெருக்கி 12ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் ஆயத்தையும், 9 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் வ்யயத்தையும், 4ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து வந்த மிச்சத்தால் அம்சத்தையும் நிச்சயிக்க வேண்டும். யோனியை 'த்வஜம்' முதலாகவும், தினம் என்னும் நக்ஷத்திரத்தை 'அச்வினி' முதலாகவும், வாரத்தை 'ஞாயிறு' முதலாகவும், ஆயத்தை, 'பஹுள' முதலாகவும், வ்யயத்தை 'லாகவம்' முதலாகவும், அம்சத்தை 'தஸ்கரம்' முதலாகவும் கணக்கிட்டு நிச்சயிக்க வேண்டும்.

த்வஜஹரி வ்ருஷஹஸ்தி யோநயஸ்தே ஶுபாக்யா:
ஜநநயுதமதோ த்விதீயதாரா ஶுபர்க்ஷா: ।
விதநுருதுஸமாப்தி வாரஸம்வ்யாம்ஶகாஸ்யா
வ்யயஶுபஹுபஹம்ஸாஸ்தஸ்கராத்யாம்ஶகாத்யா ॥ ௩௰௧ ॥

சு - உரை :—யோநிகளில் த்வஜமும் ஸிம்ஹமும், ரிஷபமும் யானையும் சுபர்கள். நாளில் ஜன்மம், இரண்டாம் நாள், நாலாம் நாள்,

விசேஷ:]

ஆறாம் நாள், எட்டாம் நாள், ஒன்பதாம் நாள் இவை நன்று; வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும் சுபங்கள். அம்சங்களில் நல்ல பெயருடையவே சுபங்கள். கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரம் துவக்கி சுபாசுபங்களை விசாரித்துக் கொள்ளவும். (௩௰௧)

31. யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யானை இவைகள் சுபம், நக்ஷத்திரங்களில் கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 1, 2, 4, 6, 8, 9 வது நக்ஷத்திரங்கள் சுபம். வாரங்களில் வெள்ளியும், வியாழனும், திங்களும், புதனும் சுபம். அம்சங்களில் சுபமான பொருளுள்ளவை சுபம். மேலும் பொதுவாகக் கர்த்தாவினுடைய ஜன்ம நக்ஷத்திரத்தில் ஆரம்பித்து சுபாசுபங்களை அறிதல் வேண்டும்.

ஶிஷ்டம் த்யக்த்வா ஸமே க்ஷீணே க்ருத்யாதி ஶோதநம் விது: ।
ஸௌராத்யாராதிஸம்யுக்தம் விஶாகாதி ப்ருதக் ப்ருதக் ।
வியோகம் மரணம் நாஶமம்ருதம் யோகமிஷ்யதே ॥ ௩௰௨ ॥

கணம் ஸ்வாஸுரமாநுஷ்யம் வர்ஜயேச்ச ஶுபஸந்த்யா ।
ஏவம் ஹி ஶோதநாயார்த்தம் ஶுபகர்மாணி ஸம்யோஜயேத் ॥
௩௰௩

சு - உரை :— சேஷித்தவற்றைக் கழித்து, குறைந்தவற்றைக் கூட்டிக் கொண்டு ஆயாதி சோபனங்களைச் சொல்லவும். வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதியாகவும், நன்னாலாக எண்ணி வியோகமும், மரணமும், நாசமும் ஆகாது. அமிருதயோகம் சுபமாகக் கொள்ளப்பட்டது. கணங்களில் மனுஷ கணமும் அஸுர கணமும் ஒழிந்து அல்லாத கணம் சுபமாவது. ஏவம் விதமான ஆயாதிகளை சோபனர்த்தமாக யோசித்துக் கொள்ளவும். (௩௰௨-௩௰௩)

(32-33) வகுக்கும் போது மிச்சமில்லாமல் சமமாகி விட்டால் ஆயாதிகள் சுபம் என்று கொள்ள வேண்டும்.

வாரங்களில் ஞாயிறு முதலாகவும், நக்ஷத்திரங்களில் விசாகாதியாகவும், ஒன்றோடொன்று சேர்த்து நாலு நாலாக

வரிசையாக எண்ணினுல் முறையே வியோகம், மரணம், நாசம் அமிர்தம் என்ற யோகங்கள் என்று கொள்ளவேண்டும். இவைகளில் அமிர்தயோகம் சுபம். மற்றவை அசுபம். கணங்களில் மனுஷ்யகணமும் அசுரகணமும் விரும்பத்தக்கதல்ல. தேவ கணம் சுபம். இவ்விதமாக ஆயாதிகள் சுபமாக இருத்தல் வேண்டும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌾𑌨𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍋 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

அகஸ்திய முனிவர் அருளிய ஸகளாதிகாரம் என்ற நூலில்
'அளவைகளின் வகை' என்னும் முதல் அத்தியாயம்
முற்றுப்பெற்றது.

𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌂

இரண்டாவது அத்தியாயம்

உத்தமதசதாளம் என்னும் புருஷமானம்

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌯𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑌾𑌦𑌿𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌆𑌦𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௱௰௪ ।

𑌤𑌦𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌹𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌯𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௰௫ ।

வர்ஷஸாரம்]

கு - உரை :—வேதம் 4, பாணம் 5, ஆக 20, அஷ்டத்வாதச 96, அஷ்டார்த்தகம் 4, ஆக நூற்றிருபத்து நாலு, இப்படியிலே பாகிக்கப் பட்ட அங்குலம் தேஹலப்தாங்குலம். அந்த அங்குலத்தில் எட்டி லொன்று 'யவை' எனப்பட்டது. இந்த அங்கும், யவை இவைகளி னாலே அங்கமானம் அளக்கப்படும். (௩௪-௩௫)

34-35. மூர்த்திகளின் உஷ்ணீஷம் முதல் பாதம் வரையில் அதாவது முடிமுதல் அடிவரையில் உள்ள உயரத்தை 124 பாகங்களாக்கினால் அதையே மூர்த்தியின் தேஹலப்தாங் குலம் என்பர். அதில் எட்டில் ஒன்று 'யவை' எனப்படும். இவ்விதமான 'அங்குலம்,' 'யவை' என்ற அளவைகளினால் மூர்த்திகளின் அங்கங்களின் அளவைகள் [1] சொல்லப்படும்.

யவத்ரயாம்ஶமுஷ்ணீஷம் தஸ்மாத்த்ரயாம்ஶகம் |
கேஶாந்தம் து ததோऽக்ஷிஸூத்ரம் ஸார்தகம் || ௩௬ ||
நாஸாபுடாவஸாநம் ச ததோ வேதாங்குலாந்தகம் |
யவத்ரயாம்ஶம் தஸ்மாத்ரயாம்ஶம் மஷ்டார்தகம் || ௩௭ ||
யவஹீநம் து வக்த்ரம் கண்டம் து யவாதிகம் |
ஹாநாம்ஶம் ஹ்ருத்ததோ நாபிநாபிமேட்ரம் ஸஷோடஶகம் || ௩௮ ||
ஸார்தம் தஸ்மாத்ததோ ஜாநு நக்ஷத்ராம்ஶம் யவாம்ஶகம் |
ஜாநுஜங்கோரு தத்துல்யம் ஸூத்ரகம் பாதம் ஜாநுஸந்தயா || ௩௯ ||

கு - உரை :—உஷ்ணீஷம் விரல் 1 யவை 3
அதுபற்றி கேசாந்தம் விரல் 3
அதுபற்றி நேத்ராந்தம் விரல் 4 யவை 3
அதுபற்றி நாஸாபுடம் விரல் 4 யவை 3

---

1. இது உத்தமதசதாளத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்குப் பொருந்தும். மற்ற வகைத்தாள மானத்திலுள்ள மூர்த்திகளுக்கு அவற்றிற்குரிய அங்குலத்தைத் தாளம் ஒன்றுக்கு 12 அங்குலமாகவும் உத்தமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் கூட்டியும், அதமதாளத்திற்கு 4 அங்குலம் குறைத்தும் கணக்குப் பார்த்து மொத்த எண்ணிக்கையினால் உயரத்தைக் கூறுசெய்து அங்குலத்தையும் யவையையும் நிச்சயிக்கவேண்டும்.

அதுபற்றி ஹந்வந்தம் விரல் 4 யவை 3
களமானது விரல் ½ அதாவது யவை 4
கண்டத்தின் நீளம் யவை குறைய விரல் நான்கு (அதாவது
விரல் 3 யவை 7)
அதுபற்றி ஹ்ருதயம் விரல் 12 யவை 11
(அதாவது விரல் 13 யவை 3)
அதுபற்றி மேட்ரமூலாந்தம் விரல் 13 யவை 3
அதில் நின்றும் தன்னிலொப்பது [illegible] அதாவது
இடுப்பிலிருந்து துடை விரல் 27
ஜானு (முழங்கால் முட்டு) விரல் 4
ஜங்கா (முழங்கால்) துடைக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 27
பாதம் ஜானுவுக்கு ஸமம் அதாவது விரல் 4. (௩௰௬-௩௰௯)

36-39.

	அங்.		யவை.
உஷ்ணீஷம் என்னும் முடி	1	—	3
உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கேசாந்தம் அதாவது நெற்றியின் மேல் எல்லை வரை	4	—	3
அதிலிருந்து (அக்ஷிவர்மா) கண் இமைவரை	4	—	3
மூக்கு	4	—	3
அதிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை முடிய	4	—	3
,, கழுத்தின் நுனிவரை	0	—	4
,, கழுத்தின் அடிப்பக்கம் வரை	3	—	7
அதிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை	13	—	3
,, நாபி வரை	13	—	3
,, மேட்ர மூலம் அதாவது குறியின் ஆரம்பம் வரை	13	—	3
இடுப்பிலிருந்து துடை சேர்ந்தது	27	—	0
முழங்கால் சில் (ஜானு)	4	—	0
முழங்கால் (ஜங்கா)	27	—	0
பாதம்	4	—	0
	124	—	0

வாஹ்வக்ஷாந்தம்]

அங்குஷ்டாத் பார்ஷ்ணி பர்யந்தம் ஸப்ததஶாங்குலம் ।
ஹிக்காதயோ ஜத்ருஸாமாத் ஸ்தாநாத் பாஹோ: ஸப்தவிம்ஶகம் ॥ ௪௰ ॥
ஸைகவிம்ஶதி ஸாமாந்யாத் ப்ரகோஷ்டம் ப்ரோக்தமாயதம் ।
தலாந்தம் மத்யமாக்ராந்தம் த்ரயோதஶ ஸார்த்தம் ஸமாத்ருதம் ॥ ௪௰௧ ॥

சு - உரை :—பெருவிரல் முதல் குதிகால் வரையில் விரல் 17
ஹிக்கா ஸூத்ரத்தைப்பற்றி (கழுத்தின் கீழ்க்கோடு முதல்)
பாஹு (புஜம்) விரல் 27

முன் கை விரல் 21
தலமூலத்தைப்பற்றி நடுவிரல் நுனிவரையில் விரல் 13½ [1]
(௪௰-௪௰௧)

(40-41) கால் கட்டைவிரல் முதல் குதிகால் வரை நீளம் 17 அங்குலம். ஹிக்காமுதல் அதவாது நெஞ்சின் நேர்க்கோடு முதல் புஜத்தின் நீளம் 27 அங்குலம். மணிக்கட்டு வரையில் முன்னங்கையின் நீளம் 21 அங்குலம். மணிக்கட்டு முதல் நடு விரல் நுனிவரை நீளம் 13½ அங்குலம்.

ஜாநு ஜாநு நவாங்ஶம் ஸ்யாத் க்ரீவாமூலம் க்ரீவோர்த்வகம் ।
த்ரிதயம் பாஹுமூலாந்தம் அக்ஷிபம்ஶாயதாந்தகம் ॥ ௪௰௨ ॥

42. கழுத்தின் மேல் எல்லையில் அதன் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலம். கழுத்தின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்து புஜத்தின் உள்பக்கம் வரையிலுள்ள தூரம் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் 6½ அங்குலம் இருபுஜங்களின் வெளிப்புறஎல்லைகளுக்குள்ள விஸ்தாரம் 40½ அங்குலம்.

---

1 இதற்குமேல் உரைப்பகுதி சுவடியில் கிடைக்கவில்லை.

புஜாமூலஸ்ய விஸ்தாரம் நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
அந்தரம் ஸ்தனயோர்மத்யே த்வாவிம்சாங்குலஸம்மிதம் ॥ ௪௨ ॥

43. புஜத்தின் அடிப்பக்க விஸ்தாரம் 9 அங்குலம். கக்கங்கள் ஒன்றுக்கொன்றுள்ள தூரம் 22 அங்குலம்.

ஸார்த்தவிம்சாங்குலம் வ்யாஸம் ஸ்தனமத்யே ஹி கீர்த்திதம் ।
ஹ்ருதயாவதிதாரம் வ்யாஸம் ஸார்த்தாஷ்டாதசகம் ॥ ௪௩ ॥

44. மார்பின் அகலம் ஸ்தன மத்தியக் கோட்டில் 20½ அங்குலம். ஹ்ருதயம் இருக்கும் இடத்தில் விஸ்தாரம் 18½ அங்குலம்.

உதரே ஷோடசமாத்ரம் வ்யாஸம் ஹ்ருதயாவதிதாரவத் ।
ச்ரோணிதாரம் கடிதாரம் விம்சாம்சம் தோரமூலகம் ॥ ௪௫ ॥
த்ரயோதசார்த்தகம் ப்ரோக்தம் த்வாதசம் ஜாநுமத்யமம் ।
ஜாநுமூலம் விதேசாம்சம் ஜாநுமத்யம் ஷடர்த்தகம் ॥ ௪௬ ॥

(45-46) தேஹமத்தியில் விஸ்தாரம் 16 அங்குலம். ச்ரோணி தேசம் என்னும் தொப்புள் கோட்டின் விஸ்காரம் 18½ அங்குலம். இடையின் விஸ்தாரம் 20 அங்குலம். துடையின் மேல் பாகத்தில் அதன் விஸ்தாரம் 13½ அங்குலம். துடையின் மத்திய பாகத்தில் அதன் குறுக்களவு 12 அங்குலம். முழங்க்ாலின் மேற் பாகத்தின் அகலம் 8 அங்குலம். முழங்கால் மத்தியில் 6½ அங்குலம்.

நலகாதத்யர்த்தவேதம் வேதாம்சம்ஸ்யாத்யவாதிகம் ।
வஹ்ந்யம்சம் பார்ஷ்ணிமூர்த்தம் வேதார்த்தாம்சம் தலோத்ஸ்ரயம் ॥ ௪௭ ॥

47. நளகா என்னும் முழங்கால் எலும்பின் அடிப் பாகத்தின் அகலம் 4 அங்குலம் யவை 4. கணுக்கால் கணுக்களுக்குள்ள தூரம் 5 அங்குலம் யவை 1. பூமியிலிருந்து பாதத்தின் உயரம் குதிகால் பக்கத்தில் 4½ அங்குலம்.

பார்ஷ்ண்யந்தம்]

பார்ஷ்ணேர்விஸ்தார:[1] ப்ரபதா³க்³ராத் ஷட³ங்கு³லம் ஷட்யவாதி⁴கம் |
ஷட³ங்கு³லம் தத்ராங்கு³ஷ்ட²விஸ்தாரம் வேதா³ம்ஶம் த்³வியவாதி⁴கம் || ௪௰௮ ||
அங்கு³ஷ்ட²ஸ்யாயதம் தாரம் யவைகத்³வயாம்ஶகம் |
தஸ்யார்த⁴ம் நக²விஸ்தாரம் பாதோ³நாயதவ்ருத்தயுக் || ௪௰௯ ||

(48-49) முன்னங்கால் அகலம் 6 அங்குலம் 6 யவை. பாதத்தின் அகலம் முன்புறத்தில் 6 அங்குலம். கால் கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை இந்த அகலத்தில் அரைப்பங்கு அதாவது 1 அங்குலம் ½ யவை நகத்தின் அகலமாகும். நகத்தின் உருவம் அதன் அகலத்தில் ¼ பங்கு குறைந்த நீளத்துக்கு அதாவது 6¾ யவை நீளத்துக்கு வட்ட வடிவமாக இருக்க வேண்டும்.

[2]ஊர்த்⁴வே ஆயாம்ஶமங்கு³ஷ்ட²ம் பார்ஶ்வயோர்த்³வயம் ஊர்த்⁴வலாம்ஶமங்கு³ஷ்டே² |
த்ரியவைகவேதா³ம்ஶம் த்ர்யம்ஶம் ச ஷட்யவாதி⁴கம் || ௫௰ ||
யவைகத்ர்யாம்ஶம் ச த்³வயாம்ஶம் சாங்கு³ல்யாயதம் |
ப்ரதே³ஶிந்யாதி³விஸ்தாரம் நவஸார்த⁴ஸப்தஸப்தஷட் || ௫௧ ||

(50-51) கட்டை விரலின் நுனி நகத்திற்கு முன்னே 4 யவை. நகத்தின் இருபுறங்களிலும் அப்படியே. கால் விரல்களில் ஆள் காட்டி விரல், நடுவிரல், மோதிர விரல், சுண்டு விரல், இவைகளின் நீளம் முறையே 4 அங்குலம் 3 யவை, 3 அங் 6 யவை, 3 அங் 1 யவை, 2 அங் 4 யவையாக இருக்க வேண்டும். இவைகளின் அகலம் முறையே 9, 7½, 7, 6 யவை.

---

1. இந்த சொற்றொடரை முந்திய சலோகத்தோடு சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடி 'க' என்னும் சுவடியில்,

'ஊர்த்⁴வொஞதாம்ஶமங்கு³ஷ்ட²ம் வஞ த்³வயம் ஊர்த்⁴வேலஶாம்பயும் |'

என்றும்; 'வ' என்னும் சுவடியில்,

'ஊர்த்⁴வாஞ்சாம்ஶமங்கு³ஷ்ட²ம் பார்ஶ்வயோர்த்³வயம் ஊர்த்⁴வலாம்ஶமங்கு³ஷ்ட²ம்'

என்றும் காணப்படுகிறது. ப்³ராஹ்மீயசித்ரகர்மஶாஸ்த்ரத்தை யொட்டித் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

யவதாரம் த்வதாராயாமம் நவம்வப்ரவேசாக்ரவதிஷ்யதே |
ஸமாதாஷ்டாம்சகம் பாஹுமத்யதாரம் து கலேபரம் || ருயஉ ||
உத்திஹா மம் ப்ரகோஷ்டம் ச பாணாயாமாம்சம் த்ரயாயாமகம் |
மணிபந்தம் தஸ்ய ஸத்வராத்ராதலம் தலதீர்கம் || ருயங ||

(52-53) இந்த அகலத்தில் பாதி நகத்தின் அகலமாகும். அதன் உருவம் கட்டைவிரல் நகத்துக்குச் சொன்னது போல் இருக்க வேண்டும். புஜத்தின் மத்தியில் அதன் அகலம் 8 அங் 2 யவை. முழங்கையின் அகலம் 7 அங். முன்னங்கையின் அகலம் 5 அங்குலம் 4 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் ... அங். 4 யவை. உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்.

ஷடம்சமாத்ராயாமகம் மத்யமா தீர்கம் ப்ரசஸ்யதே |
அநாமிகா ஸமியவம் பாதாம்சம் தர்ஜனீயதா || ருயச ||
ப்ரதேசிநீ அதோஹோமபர்வோஷ்டம் அங்குஷ்ட கநிஷ்டிகே |
ஸதஷாயாமவிஸ்தாரம் அங்குஷ்டாதி அவகல்ப்யதே || ருயரு || [1]

---

1. இதன் பிறகு கைவிரல்களின் அகலங்கள் சொல்லப்பட வேண்டும். அந்தப் பகுதி சுவடிகளில் கிடைக்கவில்லை. அதைப்பற்றி காச்யபீயத்தில் உள்ள பகுதி பின்வருமாறு:—

அங்குஷ்டமூலவிஸ்தாரம் ஸபாதாம்சமுதாஹ்ருதம் |
தர்ஜந்யஷ்டயவா வ்யாதா நவஸம்வ்யாதமத்யமா || ருயரு - 1 ||
அநாமிகாஷ்டயவாவ்யாதா ஸப்தஸம்வ்யாகநீயஸீ |
அங்குஷ்டாத்யங்குலீநாம் து மூலவிஸ்தாரமேவ ஹி || ருயரு - 2 ||
தத்தத்மூலகலாம்சேந ஹீநம் அக்ரவிஸ்தாரகம் || ருயரு - 3 ||

(55-1—55-3) பெருவிரல் அடிக்கணுவின் அகலம் 1 அங்குலம் 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. நடுவிரலின் அடிக்கணு அகலம் 9 யவை. மோதிரவிரல் அடிக்கணு அகலம் 8 யவை. சுண்டுவிரல் அடிக்கணு அகலம் 7 யவை. இவ்வாறு பெருவிரல் முதல் அடிக்கணுக்களின் அகலம் சொல்லப்பட்டது. அந்தந்த விரலின் அடிக்கணு அகலத்தில் 16-ல் 1 குறைத்தால் அந்தந்த விரல்களின் நுனிக்கணுவின் அகலமாகும்.

ப-ரா-ஷ்டமாநம்]

(54-55) நடுவிரல் நீளம் 6 அங் 4 யவை. மோதிர விரல் நீளம் 5 அங் 2 யவை. அதே அளவு அதாவது 5 அங் 2 யவையே ஆள் காட்டிவிரலும் இருக்க வேண்டும். கட்டைவிரலும் சுண்டுவிரலும் 4 அங் 2 யவை. இவை விரல்களின் நீளங்கள். அகலம் இனி சொல்லப்படும்.

> ஸ்வாக்ரதாரே த்ரிபாகே த்வே நகதாரம் ததாயதம் ।
> ததாயாதிகபாதம் ஸ்யாத் பார்ஶ்வயோஶ்சாவஶேஷகம் ॥ ௫௰௬ ॥

56. விரல் நுனியின் அகலத்தில் ⅔ பாகம் நகத்தின் அகலம். நகத்தின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் கால் பாகம் அதிகம். விரலின் அகலத்தில் நகத்தின் அகலம் நீங்கிய மற்ற பாகம் 2 பக்கத்திலுமாக அமையும்.

> நகாயாமஸமம் சாக்ரபர்வதீர்க்கம் ப்ரஶஸ்யதே ।
> அங்குஷ்டமூலபர்வம் து ஸயவத்வ்யங்குலமிஷ்யதே ॥ ௫௰௭ ॥

(57) விரலின் நுனிக்கணுவின் நீளம் நகத்தின் நீளத்தைப்போல் இருமடங்கு இருக்கவேண்டும். கட்டைவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங் 1 யவை.

> தர்ஜநீமூலபர்வம் ஸ்யாதநாமிகாயாஶ்ச ததாம்ஶகம் ।
> ஷடோநத்ர்யம்ஶகம் மத்யமூலபர்வமிதீர்யதே ॥ ௫௰௮ ॥
>
> மூலாக்ரபர்வயோர்மத்யே மத்யமம் மத்யபர்வக: ।
> அங்குஷ்டம் த்விபர்வம் ஸ்யாச்சேஷாஸ்து த்ரிபர்வகா: ॥ ௫௰௯ ॥

(58-59) ஆள்காட்டி விரலின் அடிக்கணு 2 அங். மோதிர விரலின் அடிக்கணுவும் அப்படியே. நடுவிரலின் அடிக்கணு 2 அங் 6 யவை.[1] ஒவ்வொரு விரலின் நடுக்கணுவின் நீளம் அடிக்கணு, நுனிக்கணு இவைகளின் சராசரி அளவாக அமைந்திருக்க வேண்டும்.[2] கட்டைவிரலில் உள்ள கணுக்கள் இரண்டே. மற்ற விரல்களில் கணுக்கள் மூன்று.

---

1. காச்யபீயம், சில்ப ரத்னம் முதலிய க்ரந்தங்களில் நடுவிரல் அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங். 2 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

2. இந்த அடிக்குறிப்பை அடுத்த பக்கத்தில் காண்க.

𑌬𑌾𑌣𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌮𑍍 |
𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 || ௫௯ ||

60. உள்ளங்கையின் அகலம் நுனியில் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமும் நடுவில் $6\frac{1}{3}$ அங்குலமும், அடியில் 7 அங்குலமும் ஆகும்.

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌷𑌡𑍍𑌭𑌾𑌗𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 (𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂) 𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 || ௬௦ ||
𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍋𑌦𑌰𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍 || ௬௧ ||

(61-62) உள்ளங்கையில் கட்டைவிரலடியிலிருந்து ஆள் காட்டி விரல் அடிவரையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் 3 அங்குலம் கட்டை விரலடியிலிருந்து மணிக்கட்டு வரையிலுள்ள பகுதியின் நீளம் 4 அங்குலம். அது கிளியின் வயிறுபோல் அமைந் திருக்க வேண்டும். அப்பகுதியின் கனம் $2\frac{1}{3}$ அங்குலம். உள்ளங்கையில் அடிப்பாகத்தின் கனம் 3 அங்குலம். உள் ளங்கை நுனிப்பாகம் வரவர விரல் கனத்துக்குச் சமமாகக் குறைந்து வரும்.

𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌯𑌵𑍋𑌦𑌯𑌂 (𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿)
𑌸𑍍𑌥𑍌𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌂 (𑌤𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂[3]) 𑌤𑌥𑌾 |
𑌯𑌦𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍇 (𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌃) 𑌵𑌾𑌣𑌿𑌜𑍋𑌦𑌰𑌃
𑌪𑌾𑌣𑌿𑌤𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌃 || ௬௨ ||

---

2. இங்கே கொடுத்திருப்பதைக் கொண்டு நுனிக்கணுவின் நீளத்தை சமன்பாட்டு முறையில் கண்டுபிடிக்கவேண்டும். உதாரணமாக நடு விரலின் மொத்த நீளம் 6 அங். 4 யவை. அடிக்கணுவின் நீளம் 2 அங். 6 யவை ஆகையால் மற்ற இரண்டு கணுக்களின் மொத்த நீளம் 3 அங். 6 யவை. இதில் நுனிக்கணுவின் நீளத்தை க என்று வைத்துக்கொண்டால் நடுக்கணுவின் நீளம் $(2\frac{6}{8}+க)$ என்பதில் பாதி. ஆகையால் $க+(1\frac{3}{8}+\frac{1}{2}க)=3\frac{6}{8}$ $\therefore 1\frac{1}{2}க=3\frac{6}{8}-1\frac{3}{8}=2\frac{3}{8}=\frac{19}{8}$ $\therefore க=\frac{19}{8}\times\frac{2}{3}=\frac{19}{12}$ ∴ நுனிக்கணு = 1 அங். $4\frac{2}{3}$ யவை நடுக்கணு $=3\frac{6}{8}-1\frac{7}{12}=2\frac{1}{6}=2$ அங். $1\frac{1}{3}$ யவை.

3. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑌂]

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑌲𑌾𑌤𑍍 (𑌇𑌷𑍁𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾[1]𑌯𑌵𑌾𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌚)[2] 𑌅𑌙𑍍𑌕𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌰𑍇𑌖𑌯𑌾 ॥ 64 ॥

(63-64) விரல்களுக்கு அடுத்ததாக உள்ள உள்ளங்கைப் பகுதி 2 அங்குலம் தூரம் வரையில் சதைப்பற்று உள்ளதாகும். அடிப்பாகம் 2 அங்குலம் ஒரு கிளியின் வயிற்றின் அகலமாக இருக்கவேண்டும். இவற்றின் இடையே உள்ளது உள்ளங்கைப்பள்ளம். இதில் சங்கு, சக்ரம், சூலம் இவைகளைப் போல் மெல்லிய ரேகைகளால் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌨𑌾𑌹𑌕𑌂 ॥ 65 ॥
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌮𑌤𑌂 ॥ 66 ॥
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌰𑍇 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 ॥

(65-67) தலையின் சுற்றளவு காதின் மேல் பக்கத்திற்குச் சரியாகக் கணக்கிடப்படுகிறது. இந்தச் சுற்றளவு 38 அங்குலம். இதில் காதுகளிலிருந்து முன்பக்கம் 22 அங்குலம். பின்புறம் 12 அங்குலம். பாக்கியுள்ள 4 அங்குலம் இரு புறத்திலுமுள்ள காதுகளின் ஸ்தானமாகும். தலையின் உச்சி $4\frac{1}{2}$ அங்குலம் சற்று முன்னே அமைந்திருக்கும் தலையின் உச்சியிலிருந்து காது வரையில் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தூரம் 9 அங்குலம். முன்புறம் கேசாந்தம் வரை 9 அங்குலம்.

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍(𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍)𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥ 68 ॥

68. கேசாந்தத்திற்கும் கண்ணொழுங்கு (அக்ஷி சூத்ரம்)க்குமுள்ள கோட்டுக்கும் இடையேயுள்ள பாகத்தினை

---

1. 𑌇𑌷𑍁𑌵𑍇𑌦𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌵𑌾𑌃 = 𑌇𑌷𑍁 - ஐந்து, 𑌵𑍇𑌦 - 4, 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿 = 3, 𑌵 = 4
$5+4+3+4=16$ யவை = 2 அங்குலம்.

2. இந்தத் திருத்தம் காச்யபீயத்தைக் கொண்டு செய்யப்பட்டது.

இரண்டாகப் பிரித்து (அதன் கீழ்பாகத்தின்) [1] மத்தியில் புருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌶𑌿𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌵𑌨𑍍𑌨𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌂 ॥௬௰௯॥

69. புருவத்தின் மத்தியும், காதின் மேல் நுனியும் ஒரே கோட்டில் அமையும். காதின் உயரம் (அது சேரும் இடத்திலிருந்து) ஒரு அங்குலம். புருவங்கள் இரண்டும் அழகாகச் சிறிது வளைந்து வில்லைப்போல் மனோஹரமாக அமைக்கப்பட வேண்டும்.

𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌬𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 ।
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌕𑍍𑌷𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌂 ॥ ௭௰ ॥

70. புருவங்களின் அகலம் ½ அங்குலம். நீளம் 5 அங்குலம். இவ்விரண்டு புருவங்களுக்கு மிடையேயுள்ள தூரம் 2 யவை புருவத்தின் அகலம் நுனிவரையில் வரவரக் குறைந்து இருக்க வேண்டும்.

𑌕𑌨𑍀𑌨𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 ।
𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌲𑌿𑌤𑌾𑌰𑌕𑌂 ।
𑌸𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 ॥ ௭௰௧ ॥

71. கண்ணில் பாவையின் (பாப்பாவின்) நீளம் அகலம் ஒரு யவை. கண்ணின் மத்தியில் கருவிழியின் அகலம் நீளம் 6 யவை. மற்றைய இரு பக்கங்களிலும் வெள்ளை விழியின் அகலம் 6 யவை.

𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇(𑌅)𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌣𑌕𑌂(𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂)
𑌤𑌚𑍍𑌛𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௭௰௨ ॥

---

1. மூலச்லோகத்தில் புருவத்தின் ஸ்தானம் தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. மானஸாரம், அத்தியாயம் 65, அடியிற்கண்ட ச்லோகம் 29, 30 இவைகளைத் தழுவித் திருத்திப் பொருள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌸𑌮𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍇 ।
𑌤𑌦𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌸𑌕𑌂 ॥
𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

வாராஷராநம்]

72. கண்ணின் ஓரத்தில் சிவப்பாயிருக்கும் பகுதியின் பிரமாணம் 1½ யவை. கண்ணில் ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் அகலம் 1 யவை. அதில் த்ருஷ்டி என்னும் பார்க்கும் சக்தியின் இடம் எட்டில் ஒரு பாகம்.

ஷியவாயஷயவொவெதம் ஊஷ்வஷாயொவஉஷிஸ்ரொரம் ||
க்ஷிஷ்யம்தாராநம்தா அயாம்பரம்ஷியவாயிகம் |
நெத்ராஜ்ஜவாஅயொஉஷ்யம் வாஷொநஷ்யம்ரஷிஷ்யெத ||எ௰௩ ||

73. மேல் இமையின் அகலம் 2 யவை. கீழ் இமையின் அகலம் 1½ யவை. [1]கண்கள் இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. கண்ணிலிருந்து புருவத்தின் வால் நுனிகளின் மத்யத்தின் தூரம் 1 அங்குலம் 6 யவை.

ஸவாஷஷ்யம்பகம்தாரம் நாஸிகாவாடிஸாஷதா |
தஷயஷஞ்ச உயஷ்ஜும் க்ஷாஷிஷிஷாமிகெ || எ௰௪ ||

(74) மூக்கின் அகலம் புடைப்புகளின் வெளிப்புற எல்லை வரையில் 2¼ அங்குலம். மூக்கின் மத்தியில் அகலம் 1½ அங்குலம். ஆரம்பத்தில் அகலம் 4½ யவை.

மொஜிஉஷுாத நாஸாமத்ம்மம் ஷ்யம்ஸம் வாபொயஷ்கெ |
நாஸாம்விவாஜுஞ்சம்யயவஉாநம் வாடிஸ்ஷ்த || எ௰௫ ||
வஹஷம்தாயவம்தஷ்யாகஷாரம்தியஷ்பியாமும் |
ஸத்ாயஷயவஉாஷ்யம் ஷொதவொ யவவணுகம் || எ௰௬ ||

---

1. இது கண்கள் திறக்கும்போது உள்ள அளவு. ஸாஹீயதிதகஉஷராஷ்த்தில் இமைகளின் அளவு இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது:-

"கண்கள் மூடியிருந்தால், மேல் இமை 1 அங், 4 யவை; கீழிமை 0–4. கண்கள் திறந்திருந்தால் மேல் இமை 0-4. கீழ் இமை 0-2½. கண்மூடியிருக்கும்போது இரண்டு இமையும் சேரும் இடம் அக்ஷிஸூத்ரம்." காச்யபீயத்தில் மேல் இமை கீழ் இமை இரண்டும் 1½ யவை என்றும் கீழ் இமையின் எல்லையே அக்ஷிஸூத்ரம் என்றும் சொல்லப்படடிருக்கிறது.

(77-78) (மூக்கின் அடிப்பாகத்தில் ஆரம்பித்து மேலு தட்டு நுனிவரையில் இறங்கும் பள்ளமான பாகத்திற்கு கோஜி' என்று பெயர்.) கோஜியின் ஆரம்பத்திலிருந்து மூக்கின் உயரம் 2 அங்குலம். மூக்குப் புடைப்புகளின் மேற் புறத்தில் மூக்கின் அகலம் 9 யவை. மூக்குப் புடைப்பின் கனம் ஒரு யவை. மூக்கின் த்வாரத்தின் குறுக்கலம் 7½ யவை. துவாரத்தின் உயரம் 5 யவை.

𑌤𑌿𑌲𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌂 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌪𑌾𑌵𑌬𑍀𑌜𑌵𑌤𑍍 ।
𑌪𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௭௰௭ ॥

(77) மூக்கு உருவத்தில் எள்ளுப்பூவைப் போல் அமைந் திருக்கவேண்டும். மூக்கின் புடைப்பு அவரை விதையைப்போல் அமைந்திருக்கவேண்டும். மூக்கின் நடுத்தண்டின் உயரம் 1 அங்குலம். அதன் அகலம் மத்தியில் 2 யவை.

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌶𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௰௮ ॥
𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌰𑌯𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂[1] ।
[𑌪𑌾𑌲𑌿𑌤𑌾𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌯𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 ।]
𑌕𑍍𑌰𑌮𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍃𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌂 ॥ ௭௰௯ ॥
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌲𑍀 𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌯𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 (𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂)
॥ ௮௰ ॥

(78-80) மூக்கின் புடைப்பு, மூக்கின் நுனி இவைகளின் வழியே செல்லும் ஸூத்ர இடைவெளி 1½ யவை. மேலுதட் டின் நீளம் 4 அங் 2 யவை. இந்த உதட்டின் விளம்பின் அக லம் 1 யவை. உதட்டின் அகலம் 3⅓ யவை. உதட்டின் அகலம் வரவரக் கடைவாய் வரையில் குறைந்து கொண்டே வரவேண் டும். மேல் உதடு 3 பாகங்களுள்ள ஓர் வளைவு, அதன் நீளமே வாயின் நீளமாகும். அதன் அகலம் 9 யவை நீளம் 18 யவை.

---

1. இந்த அடி 'காச்யபீயம்' 'ப்ராம்ஹீயம்' இந்த நூல்களைக் கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கிறது.

வா்ரா்ஷிதம்]

அத⁴ரம் வாஹ்யகர்ணஸ்யார்த⁴ம் யவத்ரயம் ஸயோக³தம் |
த்ரிபா⁴கயவத்⁴யம் த்³ருʼஷ்டம் ஸார்த⁴ம் அஷ்டயவம் ஸ்ருʼதம்[1] ॥ ௮௰௧ ॥

81. கீழ் உதட்டின் விளிம்பு $1\frac{1}{3}$ யவை. முகவாய்க்கட்டையிலிருந்து கீழுதட்டின் உயரம் $8\frac{1}{2}$ யவை.

ஹநுஸ்த்ரிபாகத்ருʼஷ்டம் ச த்ரியவம் ஸோஹ்ருʼதம் (ததா²) |
...... ஹயம் வாஹ்யகர்ணஸ்ய பி⁴ஷ்யதே[2] ॥ ௮௰௨ ॥

82. முகவாய்க்கட்டையின் பக்கத்தில் சரிந்திருக்கும் பாகத்திற்கு 'ஹநு' (தாடை) என்று பெயர். இது முகவாய்க்கட்டைக்கு 3 யவை கீழே அமைந்திருக்கும்.

வக்த்ரஸ்யார்த⁴ம் விஸ்தாரம் ஸார்த்⁴யத்ரயவதாத்⁴ருʼதம் |
ஹநுமூலே கர்ணயோரந்தரம் த³ஶாங்கு³லிகம் ॥ ௮௰௩ ॥

83. தாடையின் அகலம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். 4 அங்குல நீள் வட்ட வடிவமாக அமைந்திருக்கும். தாடை சேரும் இடத்திற்கும் காது சேரும் இடத்திற்கும் உள்ள தூரம் 10 அங்குலம்.

ஹநுவ்ருʼத்தாயதம் ஸார்த்⁴யம் ஸ்ருʼஷ்டாங்கு³லம் ததா²யதம்[3] |
ஹநோர்மூலம் ஸமாஸாத்³யம் ஸார்த்⁴யாங்கு³லம் கர்ணவேஶநம் ॥

84. தாடையிலிருந்து கழுத்து 1 அங்குலம் 2 யவை. காது வெளிப்பக்கத்தில் $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் வரையில் 'கர்ணவேசநம்' என்று பெயர்.

நேத்ராந்தாத் கர்ணபர்யந்தம் ஸத்³வாங்கு³லம் கர்ணவிஸ்தாரம் |
நேத்ராயாமஸமம் கர்ணஸம்ஸ்ருʼஷ்டம் ததா³யதம் ॥ ௮௰௫ ॥

---

1. அத⁴ரயவநீவம் = ஹி + ஸய + ஸவநீ + ஹவம் = $2+\frac{1}{2}+5+1=8\frac{1}{2}$

2. இந்த அடியில் முதற்பகுதி விடப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகுதி புனருக்தி (சொன்னதையே திருப்பிச் சொல்லுதல்)யாகத் தோன்றுகிறது.

3. இந்த அடி முந்திய 79 வது சுலோகத்தின் பகுதி தவறாக மறுபடி எழுதப் பட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகிறது.

85. கண்ணின் கோடியிலிருந்து காது சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். காதின் அகலம் கண்ணின் நீளத்திற்கு சமம். (அதாவது 2 அங்குலம்). காதின் துவாரத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பாகமும் அதே உயரம் (அதாவது 2 அங்குலம்.)

தத₃ர்த₄ம் கர்ணப₃ந்தோ₄ர்த்₄வம் ஸ்யாத்₃த்₃ருக்கர்ணப₃ந்த₄நம் ।
ஸப்தாங்கு₃லம் த்₃ருக₃ந்தாச்ச நேத்ராயாமம் ப்ராவ்ருதம் ॥ ௮௫ ॥

86. அதில் பாதி காது மேலே சேர்ந்திருக்கும் இடத்திற்கு மேலேயுள்ள காதின் பகுதி. கீழே காது சேர்ந்திருக்கும் இடம் வரையிலுள்ள தூரம் 2 அங். 1 யவை. காதின் தொங்குகிற பகுதியின் நீளம் 4½ அங்குலம்.

நாலஸ்ய பூர்வம் பௌர ஆயாமோ த்₃வ்யங்கு₃லம் யவஸம்யுதம் ।
நாலாந்தம் ச்₁ரவணம் ஸ்ருஷ்டம் கர்ணாயாமம் ப்ரவிஷ்டம் ॥ ௮௬ ॥
தத₃ர்த₄ம் விம்ஶதி மாத்ரம் யாமம் த்₃வ்யம்ஸ நிர்க₃மம் ।

87. காதின் முற்பகுதியின் அகலம் ½ அங்குலம். கனமும் ½ அங்குலம். பிற்பகுதியின் அகலம் 1½ அங்குலம். கனமும் 1½ அங்குலம். நாளத்தின் இரு பகுதிகளின் இடைவெளி ¼ அங்குலம். (காது சேருமிடத்தில் மேலே கிளம்பியிருக்கும் இடத்திற்கு 'பிப்பலி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் 1 அங்குலம். அகலம் ½ அங்குலம். (அதன் பக்கத்தில் காதின் ஓட்டை அமைந்திருக்கிறது.) (அதற்கடுத்தாற்போல் சற்றுப் பள்ளமாக இருக்கும் பகுதிக்கு 'பிஞ்சூஷி' என்று பெயர்.) அதன் நீளம் ¼ அங்குலம்.

விஸ்தீர்ணம் அர்த்₄த₄ஸ்ருதாயாம் கர்ணஸ்ரோதஸ்தத₂பார்ஶ்வம் ॥ ௮௭ ॥
வாமம் ஸார்த₄யவம் கர்ணாவர்த₄: பார்ஶ்வ அர்த₄யுதம் ।

88. அக்ஷி ஸூத்ரத்துக்கு அதாவது கண்ணின் வழியே செல்லுகிற கோட்டுக்குக் கீழே காதின் துவாரம் 4 யவை

पार्श्वमानकम् ।

அகலமுள்ளது. காதின் துவாரத்திற்கு மேலே தடித்துச் சுழித்திருக்கும் ‘கர்ணாவர்த்தி’ என்னும் பாகத்தின் கனம் 1½ யவை. அதன் மேலே காதின் விளம்பின் கனம் 4 யவை.

पृष्ठकर्णोच्छ्रितिः सार्धमात्रकं पृष्ठविस्तरम् ।
कृकाटिकासमं कण्ठतारं चाष्टमात्रकः स्मृतः ॥ ८८ ॥

89. காது சேர்ந்திருக்கும் இடத்திலிருந்து 1½ அங்குல தூரத்தில் காதின் பின்புறம் ஆரம்பிக்கிறது. பின்புறத்தின் அகலமும் 1½ அங்குலம். ‘க்ருகாடிகை’ என்றும் கழுத்தின் பின் புறத்தில் உயர்ந்த பாகத்திற்கு ஒழுங்காகக் கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலம்.

सार्धाष्टमात्रविस्तारः कण्ठस्याधः दशमात्रकम् ।
केशान्तात् पृष्ठकर्णाद्यर्धमात्रं कृकाटिकम् ॥ ८९ ॥

90. அதற்குச் சற்றுக் கீழே கழுத்தின் அகலம் 8½ அங்குலம். தோள்கள் சேருமிடத்தில் கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலம். பின்புறத்தில் கேசாந்தத்தின் ஒழுங்காகக் காதின் பின்புறத்திற்கும் க்ருகாடிகைக்கும் உள்ள இடைவெளி 1½ அங்குலம்.

तस्याधो ग्रीवमानं स्यात् त्रियवं चतुर्मात्रकम् ।
हिक्कासूत्रात् परं कण्ठं उच्छ्रितं चतुरङ्गुलम् ॥ ९० ॥

91. கேஶாந்தத்திற்குக் கீழ் கழுத்தின் நீளம் 4 அங். 3 யவை. தோள்களோடு கழுத்து சேரும் இடம் ஹிக்காஸூத்ரத்துக்கு மேல் அதாவது நெஞ்சுக் குழி ஒழுங்குக்கு மேல் 4 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கும்.

कण्ठपार्श्वयोः स्कन्धायामं स्यात् स्कन्धमानकम् ।
सर्वाङ्गसमः स्कन्धो हिक्कासूत्रात् प्रकीर्तितः ॥ ९१ ॥

---

4. स्कन्धायामं = स्कन्धः + कण्ठः = ½ × 12 = 6.

92. காது சேருமிடத்திலிருந்து தோள் சேருமிடத்தின் தூரம் 6 அங்குலம். தோளின் கனம் 7 அங்குலம். இந்த கனம் ஹிக்காஸூத்ரத்தின் முடிவு வரையில் குறைந்து கொண்டே வரும்.

കർണ്ണാധസ്തോത്ഥിതാംസാംസാത് ഷഡംഗുലനതിസ്തൃതം ।
തസ്യാസ്തു സപ്തവിസ്തീർണ്ണം വംശം ക്ഷീണാംശമായതം ॥ ൯൨ ॥

93. காதுக்குக் கீழ் கழுத்தின் உயர்ந்த பாகமாகிய 'கருத்' என்னும் 'திமில்' 4 அங்குல உயரமுள்ளது. அதன் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் முதுகெலும்பு நீளம் 27 அங்குலம்.

ഷഡംഗുലാന്തേ വേദാംശം നീചാകക്ഷ്യസ്യ വിസ്തൃതം ।
നക്ഷത്രാംശം ഗ്രീവാബാഹോർ മദ്ധ്യവരാംശകം ॥ ൯൩ ॥

94. கருத் என்னும் திமிலின் நீளமாகிய 4 அங்குலத்துக் குக் கீழே கக்கங்களின் இடைவெளி 27 அங்குலம். கீழே புஜம் வரையில் அகலம் 6 அங். 6 யவை.

സ്കന്ധപീഠം ഭവേത്കക്ഷ്യം സംധിവേദാംശദീർഘതം ।
സ്തനയോർമ്മദ്ധ്യമം ഷഡ്ഭാഗം ഷട്കാദ്യംശയുക്തം ॥ ൯൪ ॥

95. தோள் பட்டையிலிருந்து தோள் கழுத்தோடு சேரும் இடத்தின் உயரம் 4 அங்குலம்.[5] மார்பில் ஸ்தனத்தின் வழியே செல்லும் ஒழுங்குக்கு பலகை போன்ற மார்புப் பிர தேசத்தின் அகலம் 12 அங்குலம்.

ഷഡ്ഭാഗോദയോദംശാംശദ്വയം ഷട്കാംതരവിഷ്ടിതേ ।
സ്തനാക്ഷിംശകംതാരം വംശംദ്വ്യംശേനനിർമ്മിതം ॥ ൯൫ ॥

96. கருத்துக்குக் கீழே இரண்டு தோள்பட்டைகளுக் கும் இடையே உள்ள தூரம் 10 அங்குலம். அதன் கீழே

5. 'வ' என்ற சுவடியில் 'வேதாம்சம்' என்னும் இடத்தில் 'பாணாம்சம்' என்று இருக்கிறது. அதாவது 5 அங்குலம்.

பார்ஶ்வஷோடஶகம்]

முதுகின் அகலம் 30 அங்குலம். அதில் முதுகெலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

வம்ஶபார்ஶ்வாக்ரஸீமாயாம் ப்ருஹத்யா ஸப்தமாங்குலா ।
ப்ருஹதீஸ்தநயோர்மத்யே கநம் ஷோடஶமாத்ரகம் ॥ ௯௬ ॥

97. முதுகெலும்பின் இருபுறத்திலும் அதன் ஓரத்திலிருந்து பின்னல் போன்று தடித்த மாம்ஸம் இருக்கும் இடத்திற்கு 'ப்ருஹதீ' என்று பெயர். அதன் அகலம் 7 அங்குலம். ப்ருஹதிக்கும் ஸ்தனத்திற்கு இடையே உள்ள கனம் 16 அங்குலம்.

ப்ருஹத்யாஃ கடிஸீமாந்தம் ஸப்தமாத்ரம் ஸமீரிதம் ।
கநம் ஷோடஶமாத்ரம் ஸ்யாத் ததோऽம்பாயிகம் பவேத் ॥ ௯௭ ॥

98. ப்ருஹதிக்குக் கீழே இடுப்பு சேரும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங்குலம். அந்த இடத்தில் உடம்பின் கனம் 16 அங்குலம். அதற்குக் கீழே உடம்பின் கனம் 17 அங்குலம்.

த்ரயோதஶார்த்தமாத்ராந்தம் கடிஸந்தேஃ பக்ஷகாந்தகம்[1]
நவதஶார்த்தமாத்ரம் ஸ்யாத் கடிமத்யஸ்ய விஸ்தரம் ॥ ௯௮ ॥

99. இடுப்பு சேரும் இடத்திலிருந்து கீழே பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம் வரையில் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். இடுப்பில் உடம்பின் அகலம் 19½ அங்குலம்.

நவார்த்தாம்ஶகஸ்தாநே த்ரிகாஸ்தே வ்யாஸவஸ்துகே ।
அர்த்தாம்ஶகாதிமாத்ரம் தத்ராஸ்ய உதிதம் ॥ ௱ ॥

---

1. 'ப்ருஹதீ' என்பது மார்புக்கும் முதுகுக்கும் இடையே உள்ள உடம்பின் பாகத்திற்குப் பெயர்—'ஆப்டே'யின் அகராதி.

1. 'க' என்ற சுவடியில் 'பக்ஷகாந்தகம்' என்றும் 'வ' என்ற சுவடியில் 'கக்ஷகாந்தகம்' என்றும் காணப்படுகிறது. முதல் பாடத்திற்கு 'பின் பக்கம் இரண்டாகப் பிரியும் இடம்' என்றும், இரண்டாவது பாகத்திற்கும் முக்கூட்டெலும்பின் ஸ்தானம்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இரண்டும் அநேகமாக ஒரே இடம் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

மேட்ரஸூத்ராத³தோ⁴வேத³மாத்ரே ஸ்பிஜௌ ஸுஸ்தி²தௌ ।
ஸம்வ்ருத்தௌ த்ரிகஸந்தா⁴நௌ த்ரிரேகா²பரிவேஷ்டிதௌ ॥ ௱௧ ॥

100. பின் புறம் ஒவ்வொன்றும் 9½ அங்குலம் அகல முள்ளதாகவும் நன்ருகத் திரண்டுருண்டதாகவும் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கும் அடித் துடைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி 4½ அங்குலம்.

101. மேட்ரஸூத்ரத்திற்குக் கீழே நாலு அங்குல தூரத்தில் ப்ருஷ்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. அவை நன்கு திரண்டு இருப்பதோடு முக்கூட்டெலும்புக்கு ஒழுங்காக அவைகளைச் சுற்றி மூன்று கோடுகள் உள்ளனவாகவும் இருக்கும்.

ஸ்தநாந்தரம் ஸ்தநாத்³ஹிக்கா ஹிக்காகக்ஷாந்தரம் ததா ।
ஸார்த்³த⁴த்ரயோத³ஶாம்ஶம் ஸ்யாத் கக்ஷாத்கக்ஷாந்தரம் ததா ॥ ௱௨ ॥

ஸபாத³த்³வ்யம்ஶகம் சைவ ஸார்த்³தா⁴ம்ஶம் ஹ்ருத³யநிம்நகம் ।
ஸ்தநபீடோ²ந்நதம் த்³வ்யம்ஶம் ஸயவம் ஸ்தநவ்ருத்தகம் ॥ ௱௩ ॥

உந்நதத்³வியவவிஸ்தாரம் ஸம்வ்ருத்தம் ஸ்தநசூசுகம் ।
ஹிக்கா த்³வியவநிம்நம் ஸ்யாத் ததா² ஜத்ரு த்³வ்யம்ஶகம் ॥ ௱௪ ॥

102 - 104. ஸ்தனங்கள் ஒன்றுக்கொன்று 13½ அங்குல தூரத்தில் அமைந்திருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திற்கும் நெஞ்சுக் குழிக்கும் உள்ள தூரம் 13½ அங்குலம். கக்கத்திலிருந்து நெஞ்சுக் குழிக்குள்ள தூரமும் 13½ அங்குலம். கக்கத்தை காட்டிலும் கக்ஷயரம், அதாவது, அதற்கடுத்தாற்போல் உள்ள இடம் 2 அ. 2 யவை பதிந்திருக்கும். ஹ்ருதயம் 1½ அங்குலம் பள்ளமாக இருக்கும். ஸ்தன பீடத்தின் உயரம் 2 அங்குலம் ஸ்தன மண்டலத்தின் அகலம் 2 அங்குலம் 1 யவை. ஸ்தனத்தின் மத்தியிலுள்ள அக்ஷம் 1 யவை உயரமும் 2 யவை அகலமும் உள்ள வட்டவடிவமானது. நெஞ்சுக் குழி 2 யவை பதிந்திருக்கும். காரை எலும்பு 2 அங்குலம் பதிவாக இருக்கும்.

[illegible]ஷாதநம்]

நாபி: ப்ரதக்ஷிணாவர்தம் தாரநிம்நாம்ஸவர்தகம் ।
நாபேஸ் ஸயவபஞ்சாம்ஸம் ஶ்ரோணிபார்ஸ்வே ஷடம்ஸகம் ॥ ௱௫ ॥

105. தொப்புள் ப்ரதக்ஷிணமாகச் சுழிந்திருக்கும். அகலம் 1 அங்குலம். ஆழம் 1 அங்குலம். தொப்புளில் இருந்து 5 அங். 1 யவை வரையில் 'சுரோணி தேசம்' என்று பெயர். அதன் இரண்டு பக்கங்களும் 6 அங்குலம் வியாபித்திருக்கும்.

த்ர்யர்தாம்ஸம் து கடிஶ்ரோணி ஶேஷாம்ஸம் மேட்ரபீடகம் ।
பாணாம்ஸ ஸயவம் தீர்கம் தாரம் த்வ்யம்ஸ ஸயவாதிகம் ॥ ௱௬ ॥

106. அதன் கீழே 3½ அங்குலம் வரையில் 'கடி' அல்லது இடுப்பு என்று பெயர். பாக்கியுள்ள இடம் மேட்ரபீடம். அதன் நீளம் 5 அங். 2 யவை. அகலம் 2 அங். 1 யவை.

லிங்கமுஷ்காவலம்பம் து ஸபாத த்ர்யம்ஸகம் ।
வ்ருஷணாயாமம் த்வ்யம்ஸம் ஶேஷாம்ஸம் ச யவாதிகம் ॥ ௱௭ ॥
மத்யபார்ஸ்வத்வயோ: ஶேஷம் யதாயுக்த்யா விநிக்ஷிபேத்

107 - 108. தொங்குகிற பீஜம் என்னும் விரையின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. முழங்கால் முட்டின் பின்புறத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். அதன் அகலம் 4 அங்குலம். நடுவிலும் இரு பக்கங்களிலும் உள்ள பாகங்களை யுக்தி யுக்தமாக அமைத்துக் கொள்ளவும்.

ஸம்வேஷ்டநாஹ விஸ்தாரம் ஸம்ஸ்தாநம்
ஸ்ரோணிதம் வைஸ்யவஸிவேஷ்டநவிஸ்லிஷ்டவக்த்ரம் । ௱௮ ||
[illegible]
அக்ஷாஸ்திபுஸ்ஸகம் ஸகஸ்ரவாஸ்த்ர[2] ॥ ௱௯ ||

---

1. வ என்ற சுவடியில் 'காஹ' என்று காணப்படுகிறது,

2. வ என்ற சுவடியில் '[illegible]' என்று காணப்படுகிறது.

109. நிறைந்த சுற்றளவும், நீளமும், அகலமும், சதைப் பற்றுள்ள உருவமும், ஶ்ருங்கார ரஸமும், தெளிவான அழகும் நிறைந்த முகமும், அகன்று நீண்ட கண்களும், நேராகவும் ம்ருதுவாகவும் உயர்ந்ததுமான மூக்கும், இந்த நான்கு அம்சங் களும் ஸகள மென்னும் உருவமுள்ள ஈசுவரனிடம் அமைந் திருக்கும்.

———(O)———

இத்யாகஸ்த்யே ஸகளாதிகாரே உத்தமதஶதாலோ நாம
த்விதீயோऽத்யாய:.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில்
உத்தம தசதாளத்தைப்பற்றிய 2-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அத த்ருதீயோऽத்யாய:

|| மத்யதஶதாலே ஶ்ரீமானம் ||

பேரோதயம் ஸமாதாய விம்ஶத்யுத்தரம் ஶதம்
க்ருத்வைகைகாம்ஶ: ஸ்யாதங்குலம் யவோऽஷ்டக: ।
ததஷ்டமாம்ஶோ யவ: ப்ரோக்த:
ஶ்ரீமானம் மத்யமம் தஶதாலே ॥ ௱௰ ॥

110. விக்ரஹத்தின் உயரத்தை 120 கூறு செய்தால் ஒவ்வொரு கூறும் ஒரு அங்குலமாம். அதில் எட்டில் ஒரு பங்கு யவையாம். இதுவே மத்யமதசதாளத்திலுள்ள ஸ்ரீ பிம்பங் களின் அளவாகும்.

ஸூத்ரம்]

உஷ்ணீஷாத்கேஶபர்யந்தம் அங்குலாநாம் சதுஷ்டயம் ।
ஷட்யவாதிகமாநம் து நேத்ரஸூத்ராந்தமிஷ்யதே ॥ ௱௰௧ ॥

111. உஷ்ணீஷத்தில் ஆரம்பித்து கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ரஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலம் 6 யவை.

நாஸாபுடாந்தம் அங்குல்யம் வேதமாநம் ஷட்யவத்ர்யங்குலம் தயா ।
ஹநுநந்தே அதநோ: கண்டம் மாநமேவம் விதீயதே ॥ ௱௰௨ ॥

112. நேத்ரஸூத்ரத்திலிருந்து மூக்கின் புடைப்பு வரையில் 4 அங்குலம் 4 யவை. அதிலிருந்து ஹநு என்னும் தாடை நுனிவரையில் 3 அங்குலம் 6 யவை. ஹநுவிலிருந்து கழுத்து 4 அங்குலம்.

கண்டாத்ஹ்ருதயதஸாஹி நாபேர்யோநிஸ்த்ரயோதஶம் ।
ஊருர்த்விஷட்விம்ஶம் மாத்ரோ ஜாநு ஸாமம் ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௱௰௩ ॥

113. கழுத்திலிருந்து இருதயம் 13 அங்குலம். இருதயத்திலிருந்து நாபி என்னும் தொப்புள் 13 அங்குலம். தொப்புளிலிருந்து யோநி 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கால் முட்டு 4 அங்குலம்.

ஊருமாத்ரா ததா ஜங்கா ஸாமம் பாதத்ரயம் ஸ்மிதம் ।
தலாயாமம் அர்தஸார்தம் ஸாமமங்குஷ்ட தீர்ககம் ॥ ௱௰௪ ॥

114. முழங்காலின் நீளம் துடையைப்போல, அதாவது 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். பாதத்தின் நீளம் 16 அங்குலம். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங்குலம்.

ஜங்காதீர்கஸமம் ஶேஷம் ஸுயவாயவம் மத்யமநகம் ।
ஶிரஷாயவாயவா தாலவா தாலரஸஹியவை: ॥ ௱௰௫ ॥
ஸம்மாஷ்டாதிகநிஷ்காங்கம் பாதாம் மத்யமவிஸ்தரம் ।
தவிஸ்தாராய விஸ்தாரம் நவம் தஸ்ய உபோங்கம் ॥ ௱௰௬ ॥

115 - 116. ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அப்படியே, அதாவது 4 அங்குலம். மற்ற விரல்கள் அரை அரை அங்குலம் குறைந்திருக்கும். அதாவது நடுவிரல் 3½ அங்குலம். மோதிர விரல் 3 அங்குலம். சுண்டு விரல் 2½ அங்குலம். கட்டை விரல் முதல் விரல்களின் நுனி அகலம் முறையே 2 அங்குலம், 8 யவை. 7½ யவை, 7 யவை, 6 யவை யாகும். இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களுக்கு முன் உள்ள உயர்ந்த இடமும் இதே அகலமுள்ளது.

வரதாக்ரஸ்ய ... விஸ்தாரம் ஸமமாநம் விதீயதெ ।
[1]வதநஞ்சந... வாஷ்ணே... தாரஞ்சதுரக்ஷயம் ॥ ௱௰௫ ॥

117. கால் நுனியின் அகலம் 6 அங்குலம். புறங்கால் அகலம் 5 அங்குலம். கணுக்காலின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலம்.

... விஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் ... ஸ்யதெ ।
நளகாஹாமவிஸ்தாரம் ஜங்காக்ஷணாத்விஷ்யதெ ॥ ௱௰௬ ॥

118. கணுக்காலின் இருபுறத்திலுமுள்ள முழி (விழி) களின் ஒன்றுக்கொன்று அகலம் 5 அங்குலம். முழங்காலின் கீழ்க்கோடி யெலும்பாகிய நளகையின் அகலம் 4 அங்குலம். முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம்.

ஜாநுஸ்வஸ்தாரம் ... தாரம் ... ।
அதவிஸ்தாரமாத்ரம்ஸ்யாத் கடிவிஸ்தாரமிஷ்யதெ ॥ ௱௰௯ ॥

119. முழங்கால் முட்டு அகலம் 7 அங்குலம். துடையின் அகலம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்குலம்.

வீரம்ஸ்தாரம் ... ।
... ஸ்ஸமாநம் ... ஶ்ரோணி[2] விஸ்தாரகம் ॥ ௱௨௰ ॥

---

1. வதநம்=ப்ரவதநம்
2. ஶ்ரோணி—'ஶ்ரோணியஃ ஸமாஷோடநம்
ஶ்ரோணீஸ்தம்சதுராக்ரகம்;'
காமிகம், அ. 50, உத்தமதஶதாலவிதிஃ, ஶ்லோ. 117

ஹீநகம்]

120. குஹ்யபீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். குஹ்யம் அரசிலைபோல் அமைந்திருக்கவேண்டும். அகலமாகவும் சதைப் பற்றுள்ளதாகவும் அமைந்திருக்கவேண்டும். சுரோணி (அதாவது தொப்புகளுக்குள்ள இடம்) யின் இடத்தில் இடுப்பின் அகலம் 20 அங்குலம்.

ஷட்³யவம் தத்ர நிம்நம் ஸ்யாந் நாபி⁴ரேகாத³ஶாங்கு³லம் |
மத்⁴யோத³ரம் ஸ்தநாத⁴ஸ்தாத் த்ரயோத³ஶாங்கு³லம் ப⁴வேத் ॥ ௱௨௧ ॥

121. தொப்புள் உயரம் 6 யவை. வயிற்றின் மத்தியின் அகலம்[1] 11 அங்குலம். ஸ்தனத்துக்குக் கீழே அகலம் 13 அங்குலம்.

ஸ்தநாந்தரம் நவாங்கு³ல்யம் த்³வ்யங்கு³லம் சூசுகாந்தரம் |
அர்த⁴பஞ்சாங்கு³லோத்ஸேத⁴ம் சூசுகம் சார்த⁴மங்கு³லம் ॥ ௱௨௨ ॥

120. ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்குலம். அதில் சூசுகம் என்னும் நடுப்பிரதேசம் 2 அங்குல அகலம். ஸ்தனத்தின் உயரம் 4½ அங்குலம். அதில் கண் அகலம் ½ அங்குலம்.

உந்நதம் த்³வியவம் வித்³யாத் கக்ஷயோரந்தரம் ததா² |
ஸப்தத³ஶாங்கு³லம் ப்ரோக்தம் பா³ஹ்வோரந்தரவிஸ்தரம் ॥ ௱௨௰௧ ॥
ஏகத்ரிம்ஶந்மாத்ரம் ஸ்யாத் த்³விபா⁴வம் த்³வ்யங்கு³லாதி⁴கம் |
பா³ஹுதீ³ர்க⁴ம் ஷட³ங்கு³ல்யம் கூர்பரம் த்⁴ரியதே ॥ ௱௨௰௨

121 - 122. அதன் உயரம் 2 யவை. கக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள தூரம் 17 அங்குலம். இரண்டு புஜங்களின் எல்லைக்குள்ள தூரம் 31 அங்குலம். இரு புஜங்களின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முட்டின் நீளம் 2 அங்குலம்.

ப்ரகோஷ்டே² ஷோட³ஶாங்கு³ல்யம் தது³த்ஸேதா⁴ங்கு³லம் ப⁴வேத் |
ஷட³ங்கு³லம் மத்⁴யமாங்கு³ல்யம் மணிப³ந்த⁴ம் த்ரிமாத்ரகம் ॥ ௱௨௰௫ ॥

1. அதாவது கழுத்துக்குக் கீழே இடுப்புக்கு மேலே மிகக் குறுகிய பாகம்.

அநாமிகாயாமமேவம் கநிஷ்டாம் சதுரங்குலம் ।
நவஸப்தாஷ்டஸப்தஷட்யவாஸ்தாரம் யதாங்குலம் ॥ ௧௨௪ ॥

123 - 124. முன்னங்கை நீளம் 18 அங்குலம். உள்ளங்கை நீளம் 7 அங்குலம். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம். ஆள்காட்டி விரல் நீளம் 5 அங்குலம். மோதிரவிரலும் அப்படியே. சுண்டு விரல் நீளம் 4 அங்குலம். கட்டைவிரல் முதல் விரல்களின் அகலம் முறையே 9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவை.

த்ரிபஞ்சஷட்ஸப்தவிஸ்தாரம் யதாங்குலம் ।
மணிபந்தகூர்பரம் பாஹுமத்யம் மூலம் க்ரமாத்விதி ॥ ௧௨௫ ॥

125. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலம், முழங்கை முட்டின் அகலம் 5 அங்குலம், புஜ மத்தியின் அகலம் 6 அங்குலம். புஜத்தின் அடிப்பக்கம் அகலம் 7 அங்குலம்.

ஸப்தாங்குலம் து விஸ்தாரம் ருத்ரமேகாதசாங்குலம் ।
முகவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் குக்குடாண்டஸமாக்ருதி ॥ ௧௨௬ ॥

126. கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலம். முகம் கோழிமுட்டை வடிவமாக அமைக்கப் பட வேண்டும்.

கேசாந்தாத் ப்ரூவோர்மத்யம் ஸார்த்தத்வ்யங்குலம் ।
அக்ஷிஸூத்ராந்தமேவம் ஸ்யாத் நாஸாந்தம் தாவதிஷ்யதே ॥ ௧௨௭ ॥

127. கேசாந்தத்திலிருந்து புருவங்களின் நடு $2\frac{1}{2}$ அங்குலம். அதிலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் 2 அங்குலம் 2 யவை. அதிலிருந்து மூக்கின் அடி 2 அங். 2 யவை.

யவாதிகம் த்வ்யங்குலம் ப்ரோக்தம் தத்வயம் மோக்ஷிதீவகம் ।
அதரம் தாவமாத்ரம் ஸ்யாத் ஸேஷம் ஹநுகதமிஷ்யதே ॥ ௧௨௮ ॥

ஷீனாநம்]

128. அதிலிருந்து வாய் 1 அங்குலம் 1 யவை. மூக்கின் அடிப்பக்கத்திலிருந்து மேலுதடு நுனி வரையில் உள்ள பள்ளமாகிய கோஜியின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ யவை. பாக்கிஹநு[1]

கண்டாஸநஷீனாத்ரம்ஸ்யாக் கண்டாரம் கருதஹவெக்
யிபவாயிகஹாமதா கண்டீவடம் ப்ரஸஸ்யதெ ॥ ௱௨௰௭ ॥

நாஸாயும்பம்ஹவெஜ்ஜாணஸாத்ரஸ்ஜ்ஜுஸம்பந்தம் ।
மஜஹஸ்தெஸஸம்வாதம் மொவாமூகாரவாணிகம் ।
ஸெஷம்பவெவடெவடீஷ்டஷ்டம்தெ ஷீனாநம் ப்ரஸஸ்யதெ ॥ ௱௨௰௮ ॥

129 - 130. காதிலிருந்து தாடை 3 அங்குலம். காதின் அகலம் 2 அங். காதின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்குகிற பாகத்தின் நீளம் 5 அங். இதில் வட்டப்பகுதியும் சேர்ந்தது. காலின் அமைப்பு யானைத் துதிக்கையைப் போலவும் கையின் அமைப்பு பசுவின் வாலைப்போலவும் கரவு சரிவாக இருக்கவேண்டும். மற்ற அளவுகள் முந்தி உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடியே என்று கொள்ளவும்.

— :0: —

உத்தமஸெஸ்யஸகலாயிகாரெஸ்யஸ்தாலெ
ஷீனொநாநத்ரு தீயொஸ்யாய:

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் மத்யமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும் மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

---

1. ஹநு என்பது தாடைக்குப் பெயர். 116-வது சுலோகத்தில் மூக்கின் அடியிலிருந்து ஹநுவின் கீழ்க்கோடிக்கு உள்ள தூரம் 3 அங். 6 யவை என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் $4\frac{1}{2}$ யவை. கோஜி. பாக்கியுள்ள 3 அங். $1\frac{1}{2}$ யவை. ஹநுவின் நீளம். இதில் கீழ் உதடும், முகவாய்க்கட்டையும் அடங்கும்.

அத ஷஷ்டோऽத்யாய:

அத புருஷமாநம்

மத்யமதசதாலே ச பௌருஷம் மாநமுச்யதே ।
பிம்போச்ச்ராயம் ஶதம் விம்ஶம் ஸாங்குலம் த்வியவம் ஶிர: ॥ ௧௩௩ ॥

133. மத்யமதசதாளத்தில் ஆண் உருவங்களின் அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. பிம்பத்தின் உயரத்தை 120 அங்குலமாகக்கொண்டு அளவைகள் சொல்லப்படுகின்றன. சிரஸின் உயரம் 1 அங். 2 யவை.

(கண்டஜாந்வங்க்ரயோர்வேதாம்ஶயவம் அதராம்ஶமும் ।)[1]
கண்டஜாந்வங்க்ரயோர்வேதாம்ஶயவம் ச அதராம்ஶமும் ।
(நேத்ராந்தம் புடாந்தம் ஹந்வந்தம் நாஸாந்தம் கேஶாந்தாச்சைவம் ஶ்ரீஹஸ்தியயாம் ॥)
நேத்ராந்தம் புடஹந்வந்தம் கேஶாந்தாத் த்ரிணாம் ॥ ௧௩௪ ॥

134. கழுத்து, முழங்கால்முட்டு, பாதம் இவைகளின் உயரம் 4 அங்குலம். 2 யவை. கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்ராந்தம், அதிலிருந்து நாஸாபுடாந்தம், அதிலிருந்து ஹநுவின் முடிவு

---

1. குறிப்பு:- இந்த அத்தியாயத்திலுள்ள சுலோகங்கள், சுவடியில் பிழைமலிந்தவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவைகளின் பொருளை ஒருவாறு நிச்சயித்து அதற்கான பதங்களைக்கொண்டு திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. சுலோகங்களின் யாப்பும் நிச்சயிக்கக்கூடவில்லை. சுவடியிலுள்ளபடி சுலோகங்கள் அர்த்த சந்திர வடிவங்களுக்குள் கொடுக்கப்படுகின்றன.—மத்யமதசதாளத்தில் புருஷமானம் ப்ராம்ஹீய சித்ரகர்ம சாஸ்திரத்தில் தசரதராமனைப்பற்றிய இடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதை அனுசரித்தே இங்கு திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂]

இந்த மூன்று அளவுகளும் அப்படியே அதாவது 4 அங். 2 யவை.

(𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥)

𑌗𑌲𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌮𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 ।
𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌭𑍀 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥
॥ ௱௩௰௫ ॥

‘களம்’ அதாவது கழுத்தின் மேற்பகுதி அரை அங்குலம். அதுபோக பாக்கி அதாவது 3 அங். 6 யவை. [1] கழுத்தின் உயரமாகும். ‘ஹிக்கா’ என்னும் நெஞ்சுக் குழி முதல் ஹ்ருதயம் வரையில் 12 அங். 6 யவை. அதிலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தமும் 13 அங்.

𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌅𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 ।
(𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 ॥)
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 ॥ ௱௩௰௬ ।

136. இந்த 13 அங்குலத்தின் இருமடங்கில் 2 யவை குறைந்தது, அதாவது 25 அங். 6 யவை. தொடையின் நீளமாகும். முன்னங்காலின் நீளமும் அதுவே. பாதத்தின் நீளம் 17 அங்.

(𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 ।
𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌤𑌂 ॥)

---

1. கழுத்தின் மொத்த உயரம் 4 அங். 2 யவை. என்று 136-வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 6 யவை, போக மிச்சம் 3 அங். 6 யவை.

बाहुदीर्घं च षड्विंशत्यङ्गुलं कूर्परं द्वयम् ।
प्रकोष्ठं च विजानीयात् विंशत्यङ्गुलायतम् ॥ १३७ ॥

137. புஜத்தின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்கை முண்டு 2 அங்குலம். முன்னங்கை நீளம் 20 அங்குலம்.

तलं त्रयोदशांशं बाहुद्वयाङ्गुलिविस्तरम् ।
नवत्रिंशाङ्गुलं सार्धैकादशं वक्त्रविस्तरम् ॥
॥ १३८ ॥

138. உள்ளங்கை விரல் உள்பட 13 அங். புஜம் உள்பட மார்பின் அகலம் 39 அங். முகத்தின் அகலம் $11\frac{1}{2}$ அங்.

कर्णमूलं बाहुमूलं जानुमध्यं च कक्षकम् ।
नवैकैकं नवांशं स्यात् कक्षधरं द्वयाङ्गुलम् ॥ १३९ ॥

139. கர்ண மூலம் (காதின் அடிப்பக்கம்) ஒன்றுக் கொன்று தூரம் 9 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலம், முழங்கால் முட்டின் நடு அகலம், இவை ஒவ்வொன்றும் 9 அங். கக்கத்தின் பக்கத்தில் உள்ள கக்ஷதரம் என்னும் இடம் 2 அங்குலம்.

वक्षस्थलं एकविंशत्यङ्गुलविस्तारं उदरान्तरं स्यात् ।
पञ्चदशाङ्गुलाधिकं श्रोणिदेशविस्तारम् ॥ १४० ॥

140. மார்பின் அகலம் 21 அங். வயிற்றின் நடுபாகத்தின் அகலம் 15 அங். தொப்புள் ஒழுங்குக்கு உள்ள 'ச்ரோணி' என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 16 அங்.

तस्मात् अर्धाङ्गुलाधिकं कटिविस्तारं स्यात् ।
ऊरुमूलविशालं त्रयोदशाङ्गुलं भवेत् ।

ऊरुमध्यविशालं तु दशार्धं कलाङ्गुलं तथा ।
जानुमध्यं सप्ताङ्गुलं नवैकाविस्तारं क्षुरकम् ॥ १४१

வர்ணனம்]

141. இடுப்பின் அகலம் 18 அங். அடித் தொடையின் அகலம் 13 அங். நடுத் தொடையின் அகலம் $10\frac{1}{2}$ அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 7 அங். முன்னங்காலின் நுனிப் பாகமாகிய 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் 4 அங். அதன் நீளமும் 4 அங்குலம்.

ஶ்ரோண்யா விஸ்தாரம் அஷ்டாதஶ(அ)ங்குலாயிகம் |
ஊருமூலம் த்ரயோதஶம் ஸார்த்தம் தஶாங்குலம் அங்குலம் மத்யம் |
நளகாக்ரம் (நளகாக்ஷம்) அங்குலம் மத்யம் விஸ்தாரோ தைர்க்யம்
|| ௱௪௨ ||

142. நெற்றியின் முன் அகலம் 8 அங். 1 யவை. கணுக் கால் இரு முழிகளின் விஸ்தாரம் 5 அங். குதிகால் அகலம் 4 அங். 2 யவை. உயரம் 4 அங். 3 யவை.

ஸைகயவம் வஸ்வங்குலம் பாதஹ்ருத் விஸ்தாரம் |
பஞ்சாங்குலம் வா குல்பத்வய விஸ்தாரம் || ௱௪௩ ||

சதுரங்குலிக த்விர்யவம் பார்ஷ்ணீதைர்க்யம் |
ஸத்ரியவம் அங்குலம் (ஸத்ரியவம்) த்ர்யங்குலமாயதம் || ௱௪௪ ||

(த்ர்யங்குலம்) அர்த்தாங்குலமாயதம் ப்ரபதே விஸ்தாரம் |
பஞ்சாங்குலம் (யவஶதம்) பவாயதம் த்ர்யங்குலம் ஸப்தயவம் ஸ்யாத் || ௱௪௫ ||

143 - 145. பாதத்தின் மத்தியின் அகலம் 5 அங். 2 யவை. பாதத்தின் நுனிப் பக்கத்தின் அகலம் $6\frac{1}{2}$ அங். கட்டை விரலின் நீளம் 4 அங். 2 யவை. ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 3 யவை. நடுவிரல் 3 அங். 4 யவை. மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டு விரல் 2 அங். 4 யவை. இவைகளின் அகலம் முறையே:—2 அங்., 1 அங். 1 யவை., 1 அங். $\frac{1}{2}$ யவை., 1 அங். 7 யவை. யாகும்.

தேஷாம் நவ விஸ்தாரம் ஸம்மத்யம் ஸப்தயவம் |
அங்குஷ்ட்யாதி த்ரியவம் தீர்க்கம் ஏஷாம் ஸமாநம் ஸ்யாத் || ௱௪௬ ||

146. அவைகளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :-1 அங். 5 யவை, 4 யவை, 3½ யவை, 3 யவை; அவைகளின் நீளம் அகலத்தில் ⅛ பங்கு குறைவு.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 ॥ ௱௪௭ ॥

𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 (𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ।
𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥
॥ ௱௪௮ ।

147 - 148. புஜத்தின் மத்யத்தின் அகலம் 8 அங். முழங்கை முண்டின் அகலம் 7 அங். முன் கை அகலம் 5 அங், 6 யவை. மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங். 4 யவை. உள்ளங்கை 7 அங். நடுவிரல் நீளம் 6 அங்குலம்.

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌿𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌅𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂
𑌸𑌯𑌵𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌿𑌕𑌾𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥ ௱௪௯

149. ஆள்காட்டி விரலின் நீளம் 5 அங். 2 யவை. மோதிர விரல் நீளமும் அப்படியே. கட்டைவிரல், சுண்டுவிரல் இவைகளின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

𑌤𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠(𑌤𑌲)𑌷𑌷𑍍𑌠𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 ॥ ௱௫௰

150. உள்ளங்கை அகலம் 6½ அங். கனம் 2½ அங். கட்டைவிரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் 1 அங். 2 யவை, 1 அங்., 1 அங். 1 யவை, 1 அங்., 6 யவை.

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌪𑌞𑍍𑌚𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌾𑌂𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 ।
𑌤𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) ॥ ௱௫௧ ॥

வாஸாக்ஷராந்தம் |

151. இகைளின் நகத்தின் அகலம் முறையே :—8 யவை, 5 யவை, 5½ யவை, 5 யவை, 3½ யவை. நீளம் அகலத்தைவிட இரண்டிரண்டு யவை அதிகம்.

தீர்கம் யவாதி வஹ்னாம்ஶம் த்வ்யம்ஶாம்ஶாயதவிஸ்தரம் |
விம்ஶாம்ஶாக்ஷ(ஸ்ய)விஸ்தாரம் அஷ்டாம்ஶாம்ஶம் தத்ஸமுத்பவம் ॥௱௫௨॥

152. ஆண் குறியின் நீளம் 5 அங். 1 யவை. அகலம் 2½ அங். முஷ்கத்தின் விஸ்தாரம் 4 அங். நீளம் 4 அங்.

லலாடே பார்ஶ்வமத்யவிஸ்தாரம் அஷ்டாம்ஶம்
கர்ணயோர்பாஹ்யதாரம் |
த்ரயோதஶாம்ஶம் ஸ்யாத் கர்ணயோர்ந்யாஸம்
நேத்ரதீர்கம் ஸமம் யவத்வ்யம்ஶம் ॥ ௱௫௩ ॥

அக்ஷிவிஸ்தாரம் ஷட்யவம் அக்ஷிமத்யம்
பஞ்சார்தயவிஶாலகம் |
க்ருஷ்ணம் ஶேஷாம்ஶம் ஶ்வேதபார்ஶ்வகே
விதாம்ஶகோ பவதி ॥ ௱௫௪ ॥

153 - 154. நெற்றியில் முன் பக்கம் அகலம் 8 அங். காதுகளின் வெளிப்புற எல்லே வரையில் அகலம் 13½ அங். காதுகளின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. கண்ணின் நீளமும் அதுவே. கண்ணின் அகலம் 6 யவை. கண்ணின் மத்தி கருவிழி 5½ யவை. போக, பாக்கி இரு பக்கத்திலும் வெள் விழி அமைந்திருக்கும்.

க்ருஷ்ணமண்டலமத்யே து ஜ்யோதிர்மண்டலகம் |
த்ருஷ்டியூகாம்ஶம் து மத்யே யவாயதகநீநிகா ॥ ௱௫௫ ॥

155. கருவிழியின் மத்தியில் ஜ்யோதிர் மண்டலம் 1 யவை. அதில் பார்வை யவையில் எட்டில் ஒன்ருகிய ‘யூகா’ ப்ரமாணம். ஜ்யோதிர் மண்டலத்திலேயே ஒரு யவை நீளத்தில் ‘ கனீனிகா’ என்னும் பாப்பா அமைந்திருக்கிறது.

अपाङ्गे रक्तं द्वियवं अर्धयवं ऊर्ध्ववर्त्म द्वियवं
अधोवर्त्मार्धयवं स्यात् नेत्रसूत्रं तदूर्ध्वे यवाधिकं ॥
॥ १५६ ॥

156. கடைக்கண் ஓரத்தில் சிவப்பான பாகத்தின் நீளம் 2 யவை. அகலம் ½ யவை. மேல் இமை 2 யவை. கீழ் இமை ½ யவை ப்ரமாணம் இருக்கும். கீழ் இமைக்கு மேலே ஒரு யவை தூரத்தில் கர்ணஸூத்ரம் என்னும் கண் நடுக்கோடு கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது.

भ्रूमध्यं भ्रुवोर्ध्वं स्यात्
समरेखं कर्णसूत्रं स्यात् ।
भ्रूदीर्घं पञ्चमात्रं
भ्रूमध्यविस्तारं सार्धयवं ॥ १५७ ॥

157. நேத்ர ஸூத்ரத்திற்கு மேல் இரண்டங்குலத்தில் புருவங்களின் ஒழுங்கு அமைந்திருக்கிறது. அதுவே காதின் ஒழுங்குமாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங். மத்தியில் புருவத்தின் அகலம் 1½ யவை.

भ्रूवक्रं न (नति) मात्रं चापाकारं
श्लिष्टरोमं असंहतं स्यात् ॥ १५८ ॥

158. புருவத்தின் வளைந்த பாகம் 1 அங். புருவம் வில் லைப்போல் வளைந்திருக்க வேண்டும். புருவம் மயிர் அடர்ந்திருக்க வேண்டும்.

कर्णं तु मूलनालं द्वियवं अतरं मात्रं ।
नालाग्रं तु दृढं स्यात् वेदमात्रायतं ॥ १५८
वृत्तावर्तनालविस्तारं कर्णपालिं तु मात्रकं
अधरं तु भवति कर्णमूलं वामं मात्रं ॥ १५९ ॥

159. காதின் அடிவரையில் நீளம் 4 அங். 2 யவை. காதின் தொங்குகிற பாகம் வட்டப்பகுதியுள்பட 4 அங். காது விசிறியின் முன் புறத்திற்கும் பின்புறத்திற்குமுள்ள தூரம் 1 அங்.

பார்ஷ்டகம்]

காதின் கனம் (அகலம்) 2 அங். அதில் பாதி அசையக் கூடியது.

அ(யோர)ஞ்சம் ஸ்த்வாம்ஶமங்கு₃லம் ஶோஜிகோணாந்தாம் ம்ருத்தமம் ।
யவோந த(ந)த்யம் மங்கு₃லம் பக்ஷோர்த்⁴வம் ஷட்யவம் ॥ ௱௬௰ ॥

160. காதின் அடியிலிருந்து கடைக்கண் வரையில் உள்ள தூரம் 7 அங். 'கோஜி'யின் அடியிலிருந்து மூக்கின் நுனி உயரம் 1 அங். 7 யவை. மூக்கு நடுத்தண்டின் உயரம் 6 யவை.

தஸ்யதாரம்யவம்ஶு க்வாதி நாஸிகாம் மங்கு₃லாயதம் ।
விஸ்தாரம் பாதஸ்யாயதாத் ஸ்யாத் பாதவந்யவம் ॥ ௱௬௧ ॥

161 - 162. அதன் அகலம் 1 யவை. அதை நீக்கி மூக்கின் இரு புறமும் ஒவ்வொன்றும் 1 அங். மூக்கின் புடைப்பின் குறுக்களவு ½ அங். மூக்குப் புடைப்பின் கனம் 1 யவை.

கோஜ்யாயாம் அர்த⁴பா⁴க³ம் விஸ்தாரம் த்³வியவம் ।
உத்தரோஷ்ட²விஸ்தாரம் அர்த⁴யவம் பார்ஶ்வயதாரம் ॥ ௱௬௨ ॥

162. கோஜியின் நீளம் 4 யவை. அகலம் 2 யவை மேல் உதட்டின் அகலம் 4 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை.

தஸ்யாயாம் யவாதி⁴க அர்த⁴ரம் மங்கு₃லம் (சுயரஸ்ய)
விஸ்தாரம் ஸயவம் ஸம்ஸ்யாத் ।
தஸ்யாயாம் த்³வியவாதி⁴க த்³வ்யங்கு₃லம் பார்ஶ்விகாயவதாரம் ।
ஷட்யவம் (த்³வைத்⁴யம்) ரக்தம் ஶேஷம் (ஸ்யாத்) ॥ ௱௬௩ ॥

163. மேல் உதட்டின் நீளம் 4 அங். 1 யவை. கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். 2 யவை. கீழ் உதட்டின் அகலம் 1 அங். 1 யவை. அதன் விளிம்பு 1 யவை. அகலத்தில் 6 யவை. போக பாக்கி உட்புறம் சிவப்பாக இருக்கும்.

𑌹𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌹𑌨𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 |
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 (𑌸𑌯𑌵𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) ॥ ௱௬௪ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂𑌪𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑌿(𑌕𑍋)𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌕𑌲𑍍𑌪𑍍𑌯𑌂 ॥ ௱௬௫ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑌶𑌤𑌾𑌳
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

164 - 165. ஹநு (தாடை) நீளம் 2 அங். 2 யவை. கழுத்தின் எல்லைவரையில் 1 அங். 2 யவை. கழுத்திலிருந்து காதின் கோடி 2 அங். 2 யவை. மற்ற அளவுகள் உத்தமதசதாளத்திற்குச் சொன்னபடி அமைத்துக் கொள்க.

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் மத்யமதசதாள புருஷமானம் என்னும்
நான்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— :0: —

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌅𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌳𑍇 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂

𑌅𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌳𑍇 𑌚 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌮𑌥𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 !
𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑍇 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌪𑌾𑌦𑌾𑌨𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌸𑍀𑌮𑌕𑌂 ॥ ௱௬௬ ।

1ó6. அதமதசாளத்தில் ஸ்திரீமானம் சொல்லப்படுகிறது. பிம்பத்தின் பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையில் இதன் உயரம் 116 அங்குலம்.

ஸ்தீ²தாந்தம்]

உஷ்ணீஷகேஶாஞ்ஜாநுந்து த்ரிரோச்ச்ராயம் யுகா³ம்ஶகம் ।
கக்ஷ்யந்தம் வா புடஶீர்ஷம் ஹநுஸ்ஸம்யவகம் ததா² ॥ ௧௬௭ ॥

167. உஷ்ணீஷம் உள்பட கேசாந்தம் வரையில் 4 அங். முழங்கால் முட்டு 4 அங். பாதத்தின் உயரம் 4 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் வரையில் 4 அங். 2 யவை. கண்ணிலிருந்து 'நாஸாபுடம்' வரையில் 4 அங். 2 யவை. நாஸாபுடத்திலிருந்து ஹநு (தாடை) வரை 4 அங். 2 யவை.

கண்டா²த்³ஹ்ருத³யம் நாபி⁴ நாபே⁴ர்மேட்⁴ரம் ஸார்த⁴த்³விவேத³கம் ।
ஏகைகம் ஊர்வ(ஜாநு)ஸ்யாத் பஞ்சவிம்ஶாம்ஶமாயதம் ॥ ௧௬௮

ஊருஜங்க⁴ம் வா பா³ஹுமாநம்(ரூபகம்) ஷோட³ஶாம்ஶம் ।

168. கண்டத்திலிருந்து ஹ்ருதயமும், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபியும், நாபியிலிருந்து மேட்ரமும் ஒவ்வொன்றும் 12½ அங். தொடையும், முன்னங்காலும், புஜமும் ஒவ்வொன்றும் 25 அங்.

பாதா³யாமம் (பா³ஹும்) ஊருதுல்யம் த்³வ்யம்ஶம் கூர்பரம் ததா² ।
(ப்ரகோஷ்டம் ஏகோநவிம்ஶம்) ஷட³ம்ஶம் தலம் ஸார்த⁴கம் ॥ ௧௬௯ ॥

169 - 170. பாதத்தின் நீளம் 16 அங். புஜத்தின் நீளம் துடையை யொத்தது, அதாவது 25 அங்குலம். முழங்கை முட்டு நீளம் 2 அங். முன்னங்கை நீளம் 19 அங். உள்ளங்கை நீளம் 6½ அங்குலம்.

மத்⁴யமாங்கு³லம் ஷட³ம்ஶம் முக²ம் ருத்³ராம்ஶவிஸ்தாரகம் ।
க்³ரீவாவிஸ்தாரம் ஸப்தாம்ஶம் பா³ஹுமூலம் ததை²வ ச ॥ ௧௭௦ ॥

170. நடுவிரல் நீளம் 6 அங். முகத்தின் அகலம் 11 அங். கழுத்தின் அகலம் 7 அங். புஜத்தின் அடிப்பக்கத்தின் அகலமும், முழங்கால் முட்டின் அகலமும் அதுவே.

தத்ஸமம் ஜாநுவிஸ்தாரம் கக்ஷாந்தரம் த்³வாத³ஶாங்கு³லம் ।
ஸ்தநத்³வயாந்தரம் ஸ்தநதாரம் நவாம்ஶகம் ॥ ௧௭௧ ॥

171. கக்கங்களின் மத்தியின் அகலம் 17 அங். ஸ்தனங்களின் அகலம் 9 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௭௧ ॥

172. அவற்றின் உயரம் 4⅓ அங். ஸ்தனத்தின் உச்சி 2 யவை. அதின் அடிப்பக்கம் அகலம் 4 யவை. அதன் உயரம் 2 யவை.

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

173. நன்கு திரண்டு முகம் உயர்ந்தும், பருத்தும் அழகாகவும் இருக்க வேண்டும். ஸ்தனத்திலிருந்து ஹ்ருதயத்தின் தூரம் 13½ அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௭௪ ॥

174. உதர மத்யம் என்னும் வயிற்றின் ஒடுங்கிய பாகத்தில் அகலம் 11 அங். நாபிக்கு ஒழுங்காக உள்ள 'சுரோணி' என்னும் பிரதேசத்தின் அகலம் 20 அங். இடுப்பின் அகலம் 24 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ [illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ॥ [illegible] ॥

175 - 176. அடித் தொடையின் அகலம் 12 அங். முன்னங்கால் மத்தியின் அகலம் 6 அங். கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள 'களகா' என்னும் இடம் 4 அங். குதிகாலின் உயரம் 5 அங். அகலம் 4 அங். 1 யவை. புறங்கால் 5 அங். பாதத்தின் முன் புறம் 6 அங்.

ஷ்டீநாநம்]

வேதஸங்க்யாங்குஷ்டதைர்க்யம் ஸயவம் து ப்ரதேஶிநீ ।
த்ரயாங்குலார்தம் மத்யமா ஸ்யாத் அநாமா து த்ர்யங்குலா ॥ ௱௭௰௭ ॥

கநிஷ்டாத்வ்யங்குலா ஸார்தா க்ரமேண தத்விஶாலதா ।
த்வ்யங்குலம் (யவ) ஸப்தார்தஸப்தஷட்யவஸார்தகம் ॥ ௱௭௰௮ ॥

தத்தார்தம் து விஸ்தாரம் நகம் பாதோநதீர்ககம் ।

177 - 179. கால் கட்டைவிரல் நீளம் 4 அங். ஆள்காட்டி விரல் 4 அங். 1 யவை. நடுவிரல் 3½ அங். மோதிர விரல் 3 அங். சுண்டுவிரல் 2½ அங். அவைகளின் அகலம் முறையே:- 2 அங்., 1 அங்., 7½ யவை, 7 யவை, 6½ யவை. இந்த அகலங்களில் பாதி நகங்களின் அகலமாகும். நகங்களின் நீளம் அகலத்தில் கால்பாகம் குறைவு.

ஷட்பஞ்ச சதுரஸ்த்ரயோ பாஹுகூர்பரமத்யகம் ॥ ௱௭௰௯ ॥
ப்ரகோஷ்டமணிபந்தம் ச க்ரமேண விஸ்தாரம் பவேத் ।

179 - 180. புஜம், முழங்கை மூண்டு, முன்னங்கை, மணிக்கட்டு இவைகளின் மத்தியின் அகலம் முறையே :—6 அங்., 5 அங்., 4 அங்., 3 அங்குலமாகும்.

தலவிஸ்தாரம் ஷடங்குல்யம் (தலம்) த்வ்யங்குலம் கநம் ॥ ௱௮௰ ॥
ப்ரதேஶிநீ ப்ராணஸங்க்யா அநாமா ச ஸமம் பவேத் ।
கநிஷ்டா சதுரங்குல்யம் அங்குஷ்டம் தத்ஸமம் பவேத் ॥ ௱௮௰௧ ॥

181. உள்ளங்கை அகலம் 6 அங்., கனம் 2 அங். நடுவிரல் 6 அங். ஆள்காட்டி விரல் 5 அங். மோதிர விரலும் 5 அங்குலமே. சுண்டு விரல் 4 அங். கட்டை விரல் நீளமும் 4 அங்குலமே.

அங்குஷ்டோ த்விதயம் (அபர) ஸத்வாஷ ஸத்வஷட்வா: ।
ஸப்தஸப்தகவேதாம்ஶவிஸ்தாரம் நகதீர்ககம் ॥ ௱௮௰௨ ॥

யவாதிகம் பவேத் ஸ்தீநாம் ஹ்ருஸ்வம் வா நாட்யம் தயாயுதம் ॥

182 - 183. விரல்களின் அகலம் முறையே:—9 யவை, 7 யவை, 8 யவை, 7 யவை, 6 யவைகளாகும். நகங்களின் அகலம் விரல்களின் அகலத்தில் 4/6 பங்கு. நகங்களின் நீளம் அகலத்தைக் காட்டிலும் 1 யவை அதிகம்.

விஸ்தாரஸ்து யவம் ப்ரோக்தம் வஸுபஞ்சம் மாநுஷஸப்தகம் । ॥ ௱அ௰௩ ॥
ஷோடஶாம்ஶம் நகவிஸ்தாரம் நகாயாமம் த்ரிமாத்ரகம்

184. புருவங்களின் இடைவெளி 1 அங். நாஸா புடத்தின் அகலம் 2 அங். 2 யவை. வாயின் உயரம் 1 அங். அதில் கோஜியின் நீளம் ½ அங்.

ப்ருவோர்மத்யம் வாஸ்யாக உத்ஸேதம் (ஸயவம்) த்வ்யங்குலாயதம் । ௱அ௰௪
நகவிஸ்தாரம் வாஸ்ய யவம் ஶேஷதோந்தகலாக:
ஸயவத்வ்யங்குலம் நேத்ரே வக்த்ரம் ஷட்யவகாரகம் ॥ ௱அ௰௫ ॥

189. வாயின் நீளம் 3 அங். மேலுதட்டின் விளிம்பு 3 வளைவுகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். கீழ் உதட்டின் நீளம் 2 அங். அகலம் 1 அங். விளிம்பு 1 யவை நீக்கி மற்ற பகுதி சிவந்திருக்கவேண்டும். கண்ணின் நீளம் 2 அங். 1 யவை கண்களின் உள்ளே கருவிழி 6 யவை.

யதேகம் மானம் ஸார்த்தம் ஸிம்ஹாநநாஸாபுடாந்தம் த்வ்யங்குலம் ஹவேத் ।
(யதேகாத்ரயஷ்டியா நாஸாபுடம் த்வ்யங்குலம் ஹவேத்)
கணாயாமம் த்ரிமாத்ராயாமம் த்ரம் ஷட்யவம் மாநுஷம்[1] ॥ ௱அ௬ ॥

186. கண்ணின் பார்வை ஒரு யூகம். (யவையில் எட்டில் ஒரு பாகம்.) நாஸா புடம் 2 அங்.........

ஷோடஶாம்ஶம் நாஸாபுடம் த்ரிமாத்ரம் ஸமேதவிபாநுகம் ।
தத் விஸ்தாரவி யவோந்நதம் அதரம் மாநுஷாயதம் ॥ ௱அஎ ॥

நாஸாபுடம் தயாஶேஷம் சைவம் ஹ்ருதம் விசக்ஷணை: ।

---

1. இந்த சுலோகத்தின் பிற்பகுதி எதைப் பற்றிப் பேசுகிறது என்பது விளங்கவில்லை. அதனால் அதைத் திருத்தக் கூடவில்லை.

𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂]

187. காதின் தொங்குகிற பாகம் அகலம் 2 அங். 2 யவை. நீளம் 4 அங். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகள் யுக்தமாக ஊகிக்கத் தகுந்தவை.

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௱௮௮ ॥

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌕𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍇𑌶𑌕𑍇𑌶𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥ ௱௮௯ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌹𑍀𑌨𑍇𑌨 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌢𑍍𑌯-𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌶𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚
𑌵𑍇𑌦𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 ॥ ௱௯௰ ॥

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌅𑌧𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

188 - 190. எந்த புருஷ தேவ பேரம் உத்தம தசதாளத்தில் செய்யப்படுகிறதோ அதன் தேவி மத்யம தசதாளத்திலும், மத்யமதசதாளத்தில் புருஷ பேரமானல் தேவீ பேரம் அதமதசதாளத்திலும் அமைக்கப்படவேண்டும். ப்ரும்ம, விஷ்ணு, ருத்திரர்களுடைய தேவிகள் உத்தம, மத்யம, அதம தசதாளங்களில் அமைக்கப்படலாம். உத்தம தசதாளம் 124 அங். மத்யமதசதாளம் 120 அங். அதம தசதாளம் 116 அங். இவ்விதமாக தசதாளம் 3 வகைப்படும்.

— :0: —

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அதமதசதாள ஸ்த்ரீமானம் என்னும்
ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

———(O)———

ஊய ஷஷ்டோ௨ய்யாயஃ

ஸ_திஉா முக்ஷணம்

க. ஸொஉாஸ்கா ஜீமுக்ஷணம் |

ஸொாஉாஸ்கஸெஜ்பாஃஸ்வெஷ்ணுஸ்வம் ஸக்ஷ்யதெ வியிநாயஹா |
முமபஉாநொவஉா நாஹ்யாம் ஹஜுவண- ஸ்ஸகாண தூஃ || ௱௯௧ |

ஐஜாயதம் ஈஜொஹாவம் ஊய-ஸவய-ஜூஉாஸநம் |
வாஉாஜீம் ஶ்ாயயெஸீஸெ ஊநூதாதம் தூ முமபயெர் || ௱௯௨||

191 - 192. முதலில் ஸோமாஸ்கந்தேச்வரரின், அதாவது உமையோடும், ஸ்கந்தனோடும் கூடிய பரமசிவனுடைய மூர்த்தி லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது.

இந்த மூர்த்தியின் லம்பமான, உபமானங்களையும் அதாவது செங்குத்தான உயரங்கள், அகலம், கனம் இடைவெளி முதலியவைகளையும், நான்கு கைகளின் அமைப்புகளையும், நிறத்தையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறோம் :

இந்த மூர்த்தி நேராக நிமிர்ந்தும், ரஜோ பாவத்தோடு (அதாவது ப்ரேம பாவம்) கூடியும், அர்த்தபர்யங்கம் அதாவது உயர்ந்த ஆசனத்தில் விச்ராந்தியாகவும் சாயாமல் நிமிர்ந்தும் உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலும், அமைக்கப்பட வேண்டும்.

இடதுகால் பீடத்தில் படுக்கையாகவும், வலது கால் தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

ஜாநுவஷிஷ்டாக்ஷெஶாஙம் தஸொாஷாஸந ஸீஉகம் |
ஆயொஜஸ்ரொாஸ்வாஸ்ஸாஹ்யாம் தக்ஷாபஸ்ஸாஷாஹவாபஸ்கம் ||
|| ௱௯௩ ||

𑌸𑌮𑌾𑌸𑍀𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌂 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌂𑌚𑍈𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௯௪ ॥

193 - 194. இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களிலிருந்து கேசாந்தம் வரையில் உள்ள அளவுகளும், கேசாந்தம் முதல் ஆஸநம் வரையில் உள்ள அளவும், இரண்டு முழங்கால் முட்டுக்களின் பக்கங்களுக்கு இடையே உள்ள அளவும், அந்தப் பக்கங்களிலிருந்து புஜங்களின் பக்கங்கள்வரையிலுள்ள அளவுகளும், வெளிப்புறக் கைகள் இரண்டினுடைய மணிக் கட்டுகளுக்கு இடையே உள்ள அளவும் உடம்பின் மேற்பாதியின் அளவுக்குச் சமமாகும்.

𑌆𑌸𑌨𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑍌𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌯𑍋𑌃 ॥ ௱௯௫ ॥

195. இந்த உட்கார்ந்த நிலை சம்பந்தமாக ஏழு சூத்திரங்கள் [2]சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றுள் மத்திய சூத்திரம் தலையின் முன்புறத்திற்கும், நாபியின் மத்திக்கும் மூக்கின் மத்யத்துக்கும் கணுக்கால் மத்திக்கும் எதிரில் அமையவேண்டும்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍇𑌕𑍋𑌨𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿 𑌨𑌳𑌕𑌾𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂 ॥ ௱௯௬ ॥

196. இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது முழங்கால் முட்டுக்கு உள்ள இடைவெளி 30 அல்லது 29 அங்குலம். சூத்திரத்திலிருந்து காலின் கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்திற்குமுள்ள தூரம் 12 அங்.

---

2. சூத்திரம் என்பது பிம்பங்களின் அங்கங்கள் ஒழுங்காக அமைக்கப் படுவதற்காக ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட செங்குத்துக் கோடுகள். இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அவயவங்களின் பகுதிகளுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு அவற்றைக் கொண்டு அவயவங்கள் எளிதில் சரியாக அமைக்கப்படுகின்றன.

ந்ருத்தே நாயிகாங்குஷ்டம் வாமே ஸூத்ராத்தக்ஷிணஹஸ்தகே ।
தந்மத்யரேகாவாஸ்யாச் சதுர்தஶாங்குலமிஷ்யதே ॥ ௱௯௭ ॥

பஞ்சதஶாங்குலம் வாமே வாமஹஸ்தஸ்ய மத்யமே ।

197 - 198. இதைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடவோ அல்லது குறைவாகவோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்த மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து வலது உள்ளங்கை நடுரேகை வரையில் இடைவெளி 14 அங். இடது கையின் மத்தி இந்த சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்.

ஸ்தநாக்ரேண ஸமம் வாமே வாமஹஸ்தஸ்ய மத்யமம் ॥ ௱௯௮ ॥
உரோத்வித்ர்யங்குலம் வாமே வாமஹஸ்தாந்தரம் ஸ்ம்ருதம் ।

198 - 199. இடது கை மத்தி முலைக்காம்பின் உயரத்திற்கு சமமாயிருக்கவேண்டும். இடது கைக்கும் மார்புக்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அல்லது 3 அங்குலம்.

ஹிக்காஸூத்ரஸமம் யாவத் கர்தர்யக்ரம் ப்ரஶஸ்யதே ॥ ௱௯௯ ॥
ஶ்ரோணிபார்ஶ்வாத் கூர்பரபார்ஶ்வம் பஞ்சஷண்மாத்ரமிஷ்யதே ।

199-200. கைகளில் உள்ள கர்த்தரீ முத்திரையின் உச்சி 'ஹிக்கா சூத்திர' (நெஞ்சுக் குழி ஒழுங்கு)த்திற்குச் சமமாயிருக்கவேண்டும். ச்ரோணி (நாபிக்கு ஒழுங்கான) பார்ச்வத்திற்கும், முழங்கை முண்டின் பார்ச்வத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

குக்ஷிநாஸாக்ரயோர்மத்யம் த்ரிம்ஶதங்குலஸம்மிதம் ।
மேட்ராஷ்டீகயோ(குக்ஷ்யோ)ரந்தரம் பஞ்சஷண்மாத்ரம் வாவிஶேஷதஃ ॥ ௨௱

200. வயிற்றுக்கும், மூக்கின் நுனிக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 30 அங்குலம். மேட்ர (ஆண் குறி)த்திற்கும், கணுக்கால் முழிக்கும் (அல்லது வயிற்றுக்கும்?) உள்ள இடைவெளி 5 அல்லது 6 அங்குலம்.

𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌲𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌨𑍍𑌵𑌕𑌂 ॥ ௨௦௧ ॥
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍌𑌲𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 ।

201- 202. நாபி மத்யத்திற்கும், கணுக்காலுக்கு மேலுள்ள நளகாமத்யத்திற்குமுள்ள தூரம் 14 அங். தலையின் உச்சி மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 14 அல்லது 13 அங்குலம் இடைவெளியுள்ளது.

தலையின் மத்தி (உச்சிக்கும் கேசாந்தத்துக்கும் இடையே யுள்ள பிரதேசம்) மத்திய சூத்திரத்துக்கு 6 அங்குல தூரமுள்ளது.

𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌭𑌂 ॥ ௨௦௨ ॥
𑌅𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।

202 - 203. இந்த ஸோமாஸ்கந்த பிம்பம் சுகமாக உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் பவழம் போன்ற மேனியுடன் உள் பார்வையாகவோ அல்லது வெளிப் பார்வையுடனோ இருக்க வேண்டும்.

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑍌 𑌮𑍃𑌗𑌪𑌰𑌶𑍁𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍌 ॥ ௨௦௩ ॥
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ।

203 - 204. கர்த்தரீ [3] முத்திரையுடன் கூடிய வெளிப்புற கைகள் பெண் மானும், மழு (கோடரி போன்ற ஆயுதம்)வும் ஏந்தியிருக்கவேண்டும். வலக்கையில் மழுவும் இடக்கையில் மானும் தரித்திருக்க வேண்டும்.

---

3. கர்த்தரீ—𑌵𑌕𑍍𑌰𑌾𑌵𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑍌 𑌤𑌜𑌁𑌨𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 𑌸𑌮𑍇 ।
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑍀𑌕𑍃𑌤𑌾𑌵𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑌾𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌮𑍁𑌖𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇 ॥
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 . . . ।

மோதிர விரலும் கட்டை விரலும் உள்ளங்கையில் படியும்படி மடக்கப்பட்டும் சுண்டுவிரல் சிறிது வளைந்தும் மற்ற இருவிரல்களும் நேராகவும் இருப்பது கர்த்தரீ முத்ரை.—காச்யபீயம்.

அபயம் தக்ஷிணம் ப்ரோக்தம் கடகம் ஸிம்ஹகர்ணகம் ॥ ௨௱௪ ॥
த்ரிணேத்ரம் ச ப்ரஸந்நவதநம் ஶ்ருங்காரம் ராஜஸம் குணம் ।

205. முன்புறக் கைகளிரண்டும் வலக்கை அபய முத்திரையுடனும், இடக்கை கடகம் 'அல்லது ஸிம்மகர்ணம்' என்ற முத்திரையுடனும் அமைந்திருக்க வேண்டும். ப்ரஸந்நமான (சந்தோஷமான) முகத்தோடும் முக்கண்ணோடும், ச்ருங்கார ரஸத்தைக் காட்டும் தோற்றத்தோடும், ராஜஸ குணத்தோடும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

வ்யாக்ரசர்மாம்பரதரம் த்வக்வஸ்த்ரவஸநாந்விதம் ॥ ௨௱௫ ॥

வாமே து ஶங்கபத்ரம் ஸ்யாத் (ஶ)ங்காக்ஷம் மகரகுண்டலம் ।
ஸிம்ஹகுண்டலமேவம் வா ஜடாமகுடஸம்யுதம் ॥ ௨௱௬ ॥

205 - 206. இடுப்பில் புலித் தோலா அல்லது வஸ்திரமோ, அணிந்திருத்தல் வேண்டும். இடக் காதில் சங்கபத்ரமும், (சங்கு வளையமும்), வலக்காதில் மகர குண்டலமோ அல்லது ஸிம்ம குண்டலமோ அணிந்திருத்தல் வேண்டும். தலையில் ஜடா மகுடம் (சடைமுடி) அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

---

4. 'கடகம்'—தர்ஜந்யாதிகநிஷ்டாந்தம் தத்ராங்குல்யஸ்து வக்ரமா: ।
ஸாங்குஷ்டவக்ரம் தத்ஸ்தம் ஸ்யாத் கடகாக்ருதி: ॥

ஆள்காட்டி விரல் முதல் சுண்டுவிரல் வரையில் எல்லா விரல்களும் வளைந்தும் கட்டைவிரல் சிறிது வளைந்தும் இருப்பது கடக முதரை.

5· ஸிம்ஹகர்ணம் — மத்யமாமத்யமாதஸ்து அர்த்தமர்த்தம் அநாமிகா ।
வக்ரம் ஶேஷாங்குலீயம் ப்ராஹு: ஸிம்ஹகர்ணமிதம் பரம் ॥

நடுவிரல் உள்ளங்கை வரையில் பாதி வளைந்தும் மோதிர விரலும் அப்படியே பாதி வளைந்தும் மற்ற விரல்கள் கடக முத்திரையைப் போல் வளைந்தும் இருப்பது ஸிம்ஹகர்ணம் - காச்யபீயம், அத். 61, சுலோ. 10, 11, 13.

6. 'க' என்னும் சுவடியில் புலித்தோலோ வஸ்திரமோ என்னும் 'வ' என்னும் சுவடியில் புலித்தோலும் வஸ்திரமும் என்றும் பொருள்படும்படி பாடம் அமைந்திருக்கிறது.

[illegible]]

[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥ ௨௦௭ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௦௮ ॥

207 . 208. கேசாந்தத்திலிருந்து முடியின் உயரம் 24½ அல்லது 24¾ அங்குலம் இருத்தல்வேண்டும். நெற்றிப் பட்டத்தோடும், அதற்குமேல் 4 பூரிமங்களோடும் (புஷ்பம் அல்லது இலைபோன்ற வேலைப்பாடு) அமைந்திருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் அடிப்பாகம் 12 அங்குலம் அகலமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். நுனிப்பாகத்தின் அகலம் அதில் ⅛ அல்லது $\frac{1}{7}$ குறைவாக இருக்கவேண்டும். இடப் பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனும், வலப் பக்கத்தில் அர்த்த நாக புஷ்பமும் அணிந்திருத்தல் வேண்டும்.

[illegible] ।

209. முகம் போன்ற வேலைப்பாடுள்ள முகப்புடன் கூடிய அரைஞாண் இடுப்பில் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௦௯ ॥

209. கையில் மூன்று கங்கணங்களும், கொடிப் பூ வேலை செய்த கேயூரமும் (தோள்வளை) அங்கதமும் (வாகுவலையம்) உதரபந்தனமும் (வயிற்றுப் பக்கத்தில் அணியப்படும் ஆபரணம்) அணிந்திருக்க வேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௧௦ ॥

210. ஊரு தாமம் என்னும் ஆபரணமும், மாலைபோன்ற பாதசரமும், துடைவரையில் தொங்கும் பாதங்களில் விரலணி

1. [illegible]

களும் ஆபரணங்களாக அமைக்கப்படவேண்டும். கர்ணபூரம் என்னும் காதணியின் அகலம் 4½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பாதபட்டாவதீபட்டம் ஸ்யாத் தத் ஸமஹாரிணீ பவேத் |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் சன்னவீரம் ப்ரயுஞ்ஜயேத் || ௨௱௰௧ ||

211. மழுவின் நீளம் 12 அங். மானின் உயரமும் அதுவே. யக்ஞோப வீதமும் (பூணூல்) சன்ன வீரம் என்னும் பூணூலைப்போல் குறுக்காக அணியப்படும் இருமாலைகளும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஹாரஸூத்ரஸமாயுக்தம் ஹாரஸ்ரீவத்ஸகம் பவேத் |
உத்தரீயம் ரத்னபந்தம் நிஷ்கலாஞ்சலஸம்யுதம் |
ஸர்வாங்கஸுந்தரம் தேவம் சேஷமூஹ்யம் விசக்ஷணை: || ௨௱௰௨

212. ஹாரமும், ஹார ஸ்ரீவத்ஸமும் (ஆரத்தில் தொங்கும் மாணிக்கக் கல்) கழுத்தை ஒட்டின ரத்ன அட்டிகையும், நிஸ்தலாஞ்சலமும் (?) ஆபரணங்களாக அமைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸர்வாங்க சுந்தரராய் ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகள் புத்திமான்களால் ஊகித்துக்கொள்ளத் தக்கவை.

தேவீலக்ஷணம்

தேவஸ்ய வாமபார்ச்வே து பாதபீடே ஸமாஸநே |
லம்பயேத்வாமபாதம் து தக்ஷிணம் ப்ரஸாரிதம் பவேத் || ௨௱௰௩ ||

213. பரமசிவ மூர்த்தியின் இடது பாகத்தில் அதே ஆசனத்தில் உமாதேவி இடது காலைத் தொங்க விட்டுக்கொண்டும் வலது காலைப் படுக்கையாக வைத்துக் கொண்டும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஸவ்யம் ஸ்யாத் ப்ரஸாரிதம் (?) தேவீ தேவஸ்ய சேஷ்டிதே |
ரஷ்டவா ஸ்ரீதம் வக்த்ரம் முதிதம் ஸம்ப்ரஸம்யுதம் || ௨௱௰௪ ||

ஸொஹாஸநமூர்த்திலக்ஷணம்]

142. தேவி ஈசுவரனுக்குச் சற்றுப் பின்னால் அமர்ந்து இருக்கவேண்டும். தேவியின் முகம் ஈசுவரனைப் பார்ப்பது போல் சிறிது திரும்பியிருக்கவேண்டும். அழகாகச் சிறிது வளைந்திருக்கவும் வேண்டும்.

வாமஹஸ்தம் வரதம் தக்ஷிணம் தத்வஹ்ஷகம் ।
கேடகம் கரண்டிகாவாபி கேஶபந்தமதாபிவா ॥ உ௱௰௩ ॥

214. இடதுகை வரத[1] முத்திரையைத் தாங்கியிருக்க வேண்டும். வலது கையில் புஷ்பம் இருக்கவேண்டும். தலையில் மகுடமோ, கரண்டிகையோ, கேசபந்தமோ, கிரீடமோ[2] அமைந்திருக்கலாம்.

கிரீடம்வாஹிஶெஷெண ஸம்ஷகண்டாமுஸம்யுதம் ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ஸ்யாமளஸஸ்நிபம்ஸவெக ॥ உ௱௰௪ ॥

215. காதில் மகர குண்டலத்தோடும் மற்ற எல்லா ஆபரணங்களோடும் நெற்பயிர் போன்ற சியாமள வர்ணத்தோடும் தேவி விளங்கவேண்டும்.

ரக்தாம்பரயுதாதேவீ திபகாதாரகத்தம் ।
ஸந்நவீரஸமாயுக்தா ஹாரகேயூர பூஷணா ॥ உ௱௰௫ ॥

216. சிவப்பு வஸ்திரம் தரித்து முகவாய்க் கட்டை சற்று உயர்ந்துச் சன்ன வீரம் என்னும் குறுக்கு மாலை அணிந்து ஹாரங்கள், தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களோடும் தேவி அமைக்கப்படவேண்டும்.

---

1. மணிக்கட்டிலிருந்து விரல்கள் கீழ்நோக்கி உள்ளங்கை முன்புறம் இருக்கும்படி கையைத் தொங்கவிடுவதற்கு 'வரதமுத்ரை' என்று பெயர்.

2. இந்நான்கும் நால்வகை மகுடங்கள் அல்லது தலையணிகள். இவற்றின் விவரம் மானஸாரத்திலும், சில்பரத்னத்திலும் ... உருவங்களைக் கொண்டு ... இவற்றின் ... கோபிநாதராவால் எழுதப்பட்டுள்ள Indian Icnography முதல் வால்யூமில் முதல் பாகத்தில் 15-ம் பக்கத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாங்கல்யம் த்³விவித⁴ம் ப்ரோக்தம் வ்யக்தாவ்யக்தவிதி⁴ஸ்ம்ருதம் ।
வ்யக்தம் தத்³த³ர்ஶநீயம் ஸ்யாத் அவ்யக்தம் ஸ்யாத³த³ர்ஶநம் ॥ ௨௱௰௭ ॥

அத²வா ஹேமஜம் மங்கல்யம் ஸூத்ரக்ஷிப்தம் வா த்³ருட⁴ம் ததா² ।
அந்யதை²வம் ப்ரகர்தவ்யம் தே³வீ ஹாமாம்ம[1] ஸம்யுதம் ॥ ௨௱௰௮

217 - 218. தேவிக்கு உள்ள மாங்கல்யம் இருவிதமாக அமைக்கலாம். ஒன்று வ்யக்தம் அதாவது தெளிவாகப் புலப்படுவது, மற்றொன்று தெளிவாகப் புலப்படாதது; அல்லது பொன்னாலான மாங்கல்யமும் தொங்க விடப்பட்டோ திடமாகப் பிம்பத்தோடு பொருத்தப்பட்டோ இருக்கலாம். சிலர் தேவீ பிம்பத்திற்கு ஏற்பட்ட அளவுகளின்படி வேறு வகையாகவும் தேவியின் உருவத்தை அமைக்கின்றனர்.

ஊருபா³ஹ்யாஸநந்யஸ்தவாமஹஸ்தம் து த³க்ஷிணே ।
ஸபுஷ்பம் த³க்ஷிணேஜாநௌ கிஞ்சிது³ந்நதமேவ வா ॥ ௨௱௰௯ ॥

219. தொடைக்கு வெளியே இடது கையை ஊன்றியும், வலது கையில் புஷ்பத்தைத் தரித்து வலது முழங்காலிலோ அதற்குச் சற்று உயரமாகவோ வைத்தும் அமைக்கிறார்கள்.

ஸ்கந்த³லக்ஷணம்

தே³வதே³வ்யோஸ்து மத்⁴யே து ஸ்கந்த³ரூபம் ஸ்தி²தம் ப⁴வேத் ॥
தே³வாங்கு³லேந ஷட்³விம்ஶத³ங்கு³லம் ஸ்கந்த³மாநகம் ॥ ௨௱௨௰ ॥

220. ஈச்வரனுக்கும் தேவிக்கும் நடுவே ஸ்கந்தன் உருவம் நின்ற நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தினால் கிடைத்த அங்குலத்தால் 26 அங்குலம் ஸ்கந்தனுடைய உயரம் இருக்கவேண்டும்.

தத்³ம் மம்வணதாலேந அங்கு³லம் வர்த்⁴யதே ।
அங்கு³ஷ்ட²ம் து பி³ந்து³ஸாரம் கேஶாந்தாந்நேத்ரமத்⁴யகம் ॥
॥ ௨௱௨௰௧ ।

1. ‘ஸம்மாம’ இதி ‘வ’ பாட²கேவர:.

[illegible] लक्षणं]

221. அந்த உருவத்திற்கு பஞ்சதாளத்திற்குச் சொன்ன முறைப்படி அங்கங்களின் அளவுகள் கணக்கிடப்பட வேண்டும். சிரத்தின் அளவு 1 அங். கேசாந்தத்திலிருந்து கண் 3 அங்.

[illegible] ।
[illegible] कम् ॥ २२१ ।
[illegible] कम् ।

222 - 223. கண்ணிலிருந்து நாஸாபுடம் அதே அளவு, அதாவது 3 அங். அதிலிருந்து ஹனு அல்லது தாடை 3 அங் கழுத்து 2 அங். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயம், ஹ்ருதயத்திலிருந்து நாபி, நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் முறையே 9, 8, 7 அங்குலம். தொடையின் நீளம் 12 அங். முழங்கால் முட்டு 2 அங். முன்னங்கால் தொடையைப்போல், அதாவது, 12 அங்.

[illegible] ॥ २२३ ॥

223. பாதத்தின் உயரம் 2 அங். இவை உயரங்கள்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ २२४ ॥

224. பாதத்தின் நீளம் 10 அங்குலம். புஜத்தின் நீளம் 14 அங். முன்னங்கை நீளம் 10 அங். உள்ளங்கை நீளம் 4 அங்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ २२५ ॥

225. நடுவிரல் நீளம் 4 அங்குலம். மோதிர விரல் நீளம் $3\frac{1}{2}$ அங். ஆள்காட்டி விரலின் நீளமும் அதுவே. அதாவது $3\frac{1}{2}$ அங்குலமே. கட்டை விரல், சுண்டு விரல் இவைகளின் நீளம் 3 அங்குலம்.

[illegible]

[illegible]

226. உள்ளங்கையின் அகலம் 2½ அங்., முன்னங்கை மத்தியின் அகலம் 4 அங்., புஜத்தின் அடிப்பக்க அகலம் 5 அங்.

[illegible]

[illegible]

227. முகத்தின் அகலம் 8½ அங்., கழுத்தின் அகலம் 7 அங். இரு கக்கங்களுக்கும் இடையேயுள்ள தூரம் 13 அங்.

[illegible]

[illegible]

228. தொடையின் அகலம் 8 அங். முழங்கால் முட்டின் அகலம் 6 அங். முன்னங்கால் அகலம் 4 அங். முன்னங்கால் கீழ்க் கோடியிலுள்ள 'நளகா' என்னும் இடத்தின் அகலம் ¼ அங். பாதத்தின் அகலம் 6 அங்.

[illegible]

[illegible]

229. ஹ்ருதயத்தின் ஒழுங்குக்கு உடம்பின் அகலம் 12 அங். உதர மத்யம் 11 அங். ச்ரோணி தேசம் (தொப்புள் ஒழுங்கு) 12 அங். இடுப்பு 13 அங்.

[illegible]

[illegible]

வொரஉாஹூாஹுஷணம்]

230. இடது கையில் முகுள [1] முத்திரையைத் தாங்கி அதில் புஷ்பத்தைத் தரித்தும், வலக்கையில் வரத ஹஸ்தத்தையும் தாங்கியிருக்கவேண்டும். சன்ன வீரமும், (இரு தோள்களிலிருந்தும் பூணூல் போல நாபி வழியாக எதிர்ப்புற விலா வரை தொங்கும் இரு குறுக்கு மாலைகளுக்குச் 'சன்ன வீரம்' என்று பெயர்.)[2] பாம்பு முகப்போடு கூடிய அரைஞாணும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

ஶாஷக்ஷஹிதவாஷெள ஷஶஷ்ஜஉநஸம்யுதம் ।
ஸிஹாஸநொவஷிஹாநம் வஹாஸநஃயாவிவா ॥ உாநடிக ॥

231. இரு கால்களும் சிறிது வளைந்து சிறிது நடப்பது போன்ற ஜாடையா யிருக்கவேண்டும். சிம்மாசனத்தின் பேரிலோ, பத்மாசனத்தின் பேரிலோ ஸ்கந்த மூர்த்தியை அமைக்கலாம்.

உதெஷஶதாலெ அஷெவம் ஷெவீம் அ ஊயூஷெ ।
ஸ்கந்தம் வஞதாலெ அ பாலுஹஷணஹஷிதம் ॥ உாநடிஉ

232. ஈசுவரனை உத்தம தசதாளத்திலும், தேவியை மத்யமதசதாளத்திலும், ஸ்கந்தரை பஞ்சதாளத்தில் குழந்தைகளுக்கான ஆபரணங்களோடும் அமைக்கவேண்டும்.

ஹிக்காஸநாஷஶகொஷிாதம் ஷெ யூஹதம்ஸ்யாக
ஸஉவாஷெகெஷெக ।
வெஶாவநூத்வயூகாஸஷெஷு ஊநெந
யூதஸ்யாவிஷயீதயீராக ॥ உாநடிந ॥

233. தேவியினுடைய உயரத்தில் பாதம் முதல் (ஹிக்கா) நெஞ்சுக்குழி வரையில் உள்ள உயரம், ஸ்தநாந்தம் வரை

1. முகுளம் என்பது மொட்டைப்போல விரல்களை மேலே குவித்துச் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளுதல்.

2. அஜவீரஉயஶஹணு ॥
யஜ்ஞூரவவீதம்ஸ்யாவிவஸ்கம்யயொஷஹயொஶவி ।
வாமூயொஷெவமொணூயெநூஸ்யஃஷூாதாஷெகவக ॥
—காஶ்யபீயம் அ. 16. ஶ்லோ. 54, 55.

யில் உள்ள உயரம் இவற்றிற்கு இடையேயுள்ள உயரம் மூவகை உயரங்களாக ஆக ஸ்கந்தரின் உயரத்தை அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஸ்கந்தரை வைசாக[1] ஸ்தானகத்திலோ, நர்த்தன நிலையிலோ, உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையிலோ அமைக்கலாம்.

———(O)———

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮

𑌷𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம் என்னும்
ஆருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

— :0: —

𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

॥ ௨௱௩௰௪ ॥

234. சந்திரசேகர மூர்த்தியின் நீள அகல அளவைகள் முன் சொல்லப்பட்டதுபோல் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். லம்பமானமும் (சூத்திரங்களும் அவற்றிலிருந்து இடைவெளிகளும்) அங்கங்களின் இடைவெளிகளும் இனி விவரிக்கப்படுகின்றன.

---

[1] வலது காலை முன்னுல் சிறிது நீட்டி ஒரு பக்கமாகச் சிறிது திருப்பியும், பின்புள்ள காலை சிறிது மற்றொரு புறமாகத் திருப்பியும், வலத்தொடையின் பாரம் வலக்காலின் பேரில் தாங்கியும் இடக்கை வலக்கைகளில் ஆயுதம் முதலிய முத்திரைகள் தாங்கியும் நிற்கும் நிலைக்கு வைசாகஸ்தானகம் என்று பெயர். விசாகன் என்பது ஸ்கந்தரின் பெயர்.

அத² ஸமபாத³லக்ஷணம்]

வக்ஷ்யே தே³வ ஸமபாதா³ம் ஸ்தா²நகம் து விஶேஷத: |
பி³ம்ப³ஸ்ய பா³ஹுபர்யந்த ஆயாமம் த்³விதீவாம்ஶம் || 235 ||
தாரம் வக்த்ரம் அபாரம் ச த்ர்யம்ஶம் அத்⁴யர்த⁴ம் அங்கு³லேந வா |
ஸூத்ராணி விந்யஸேத் தஸ்மிந் காயமத்⁴யம் ஸமம்பி³ந்து³கம் |
|| 236 ||

235 - 236. சந்திரசேகர மூர்த்தி விசேஷமாக 'ஸமபாத ஸ்தானகம்' அதாவது இரண்டு பாதங்களையும் ஒழுங்காகச் சேர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இரு புஜங்களின் எல்லைவரையில் உள்ள நீளமும், அகலம் 18 அங்குலமும் உள்ளதாக (சூத்திரங்களை அமைப்பதற்கான லம்பபலகை) இருக்கவேண்டும். அதன் கனம் 2 அங். அல்லது $1\frac{1}{2}$ அங்குலம் இருக்கலாம். அதிலிருந்து சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். மத்ய சூத்திரத்திற்கான துவாரமும் நடுவே இருக்கவேண்டும்.

ஸூத்ரௌ பூர்வாபரௌ ச பார்ஶ்வௌ ச ஸ்தா²நாத் ஸூத்ரநிஶ்சயம் |
தத்தேஷாம் சித்³ரம் க்ருத்வா ஸூத்ராண்யாலம்ப³யேத் ததா² ||
|| 237 ||

ஸ்தம்போ⁴பரி ஷோட³ஶஸமாகாரம் லம்ப³பலகம் நிதா⁴ய |
தத்ஸூத்ராத் தத³ந்தரம் ப்ரதிமாம் ஸம்ஸ்தா²பயேத் || 238 ||

237 - 238. பூர்வாபர ஸூத்ரங்கள் (எதிரிலும் பக்கங்களிலுமுள்ள சூத்திரங்கள்) பஶ்சாத் ஸூத்ரம் (பின் புறச் சூத்திரம்) இவைகளின் இடங்களை நிச்சயித்து அவைகளுக்கான த்வாரங்களை லம்பபலகையில்செய்து, அவற்றின் வழியே சூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

பிம்பம் அமைக்கப்படவேண்டிய இடத்தில் நாற்புறங்களிலும் ஸ்தம்பங்கள் அமைத்து அதன்பேரில் சமமாக லம்பபலகையைப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். அதிலிருந்து கணக்குப்படி தொங்கவிடப்பட்ட சூத்திரங்கள், அவற்றிலிருந்து இடைவெளி அளவுகள், இவற்றின் கணக்குப்படி பிம்பத்தை அமைக்க வேண்டும்.

பச்சாத்ஸூத்ரம் பார்ச்வஸூத்ரம் காயமத்யே ந்யஸேத்ததா ।
ஸவ்யாங்ஸ்ரோதஸூத்ரஞ்ச கர்ணாந்தபார்ச்வாந்தகே ॥
॥ உ௩௯ ॥

நவஸூத்ராணி கர்த்தவ்யாநி ஸ்தாநகாஸநாதிஷு ।

239 - 240. பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பக்கங்களிலும், பின்புறத்திலும், காய மத்தியிலும் காதுகள், முகங்களின் பக்கங்களிலும் தொங்கவிடவேண்டிய 9 சூத்திரங்களையும் பின் வருமாறு தொங்கவிடவேண்டும்:—

ப்ரும்ம சூத்திரம் பிம்பத்துக்கு எதிரிலும், பஸ்சாத் சூத்திரம் பிம்பத்துக்குப் பின் புறத்திலும், பக்க சூத்திரங்கள் காதுகளுக்கு உட்புறத்திலும் வெளியிலும், முகத்திற்கு உட்புறத்திலும், வெளியிலும் இவ்வாறு நின்ற நிலையிலுள்ள மூர்த்திக்கான 9 சூத்திரங்களை அமைத்துக்கொள்ளல் வேண்டும். இவ்வாறே உட்கார்ந்த நிலையிலுள்ள மூர்த்திகளுக்கும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

உஷ்ணீஷே ச லலாடே ச நாஸாக்ரே ஹநுமத்யயோ ॥ உ௪௦ ॥
ஹிக்காஹ்ருதயநாபௌ ச யோநௌ ஜாநுத்வயே ததா ।
பாதயோர்மத்யமே ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ।
॥ உ௪௧ ॥

240 - 241. புர சூத்திரமாகிய ப்ரும்ம சூத்திரம் உஷ்ணீஷம், நெற்றி, மூக்கு நுனி, தாடையின் மத்தி இவைகளுக்கு எதிரிலும் ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) வின் எதிரிலும், ஹ்ருதயத்திற்கு (மார்புக் குழி) எதிரிலும், நாபிக்கு எதிரிலும், யோனிக்கு எதிரிலும், இரண்டு தொடைகளுக்கு இடையிலும், இரண்டு பாதங்களுக்கு மத்தியிலும் அமைந்து தொங்கும்.

க்ரீவாயா பார்ச்வயோர் ஜாநுமத்யே பார்ச்வஸூத்ரத்வயம் விது: ॥
॥ உ௪௨ ॥

242. கழுத்தின் ஓரங்களிலும், கணுக்கால்களின் மத்தியிலும் பார்ச்வ சூத்திரங்கள் தொங்கும்.

அத ஸூத்ரலக்ஷணம்]

காயமத்யமதஸ்தைவ ஸஞ்சஸூத்ரம் ப்ரலம்பகம் |
கர்ணபாஹ்யமதஸ்ஸூத்ரம் ஸ்தனாக்ராந்தகமத்யமே || ௨௱௪௰௩ ||

பாதயோஶ்ச ப்ரதேஶின்யா மத்யமே ஸூத்ரபாதன: |
கக்ஷாக்ரே கடிபார்ச்வே ச ஸூத்ரபாத: க்ஷிதிமத்யமே || ௨௱௪௰௪ ||

243 - 244. காயமத்யத்தில் அதாவது உடம்பின் நடுவில் செல்லுவதாகக் கருதப்படும் சூத்திரம் (தலையின் உச்சி வழியாக)த் தொங்கும். இந்த ஐந்து சூத்திரங்களுக்கும் ப்ரதான சூத்திரங்கள் என்று பெயர். காதுகளின் வெளிப்புறத்தில் உள்ள இரண்டு சூத்திரங்களும், ஸ்தன சூசுகங்களின் மத்தியின் வழியாகவும், பாதங்களில் ஆள்காட்டி விரல்களின் மத்தியிலும் தொங்கும். மற்ற இரண்டு பார்ச்வ சூத்திரங்களும் கக்கங்களின் வழியாகவும் இடுப்பின் பக்கங்களின் வழியாகவும், கணுக்கால் வெளிப்புற முழிகளின் மத்தி வழியாகவும் தொங்கும்.

ஸூத்ரமத்யாத் லலாடாந்தம் த்வ்யங்குலம் ஹனுமத்யமே |
ஸயவத்வ்யங்குலம் ஹிக்கா ஷண்மாத்ராஸ்தூதராஹ்வயே ||
|| ௨௱௪௰௫ ||

உதரே ஷட்யவம் த்வேகம் ஹ்ருதயம் நாபிஸூத்ரகம் |
த்விமாத்ரம் யோனிமூலம் ஸ்யாத் த்ரிமாத்ரம் ஜானுமத்யமம் ||
|| ௨௱௪௰௬ ||

ஜானுத்வயம் ஷட்ஸமாத்ரம் ஜங்காமத்யேऽஷ்டமாத்ரகம் |
நளகாமத்யமம் ஸார்த்தமாத்ரம் ஸூத்ரம் கேவலே ||
|| ௨௱௪௰௭ ||

245 - 247. இந்த சூத்திரங்களுக்கும் அங்கங்களுக்கும் உள்ள இடைவெளிகள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து நெற்றியின் மத்தி 2 அங்குல தூரத்தில் உள்ளது. தாடையின் மத்தி 2 அங். 1 யவை. ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) 6 அங். உதரமத்யம் 6 யவை. ஹ்ருதயம் 1 அங். நாபி 1 அங். யோனிமூலம் 2 அங். தொடைகளின்

மத்தி 3 அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் மத்தி 6 அங். முன்னங்கால்களின் மத்தி 8 அங். நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடிகளின் மத்தி 8½ அங். கால் நடுவிரல்களின் நுனிகளின் மத்தியத்தில் புர சூத்திரம் வந்துமுடியும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௪௰௮

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௪௰௯ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௫௰

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௧

[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ௨௱௫௰௨ ॥

248 - 252, புரசூத்திரத்துக்குக்காய மத்திய சூத்திரம் 11 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தலையின் பின்புறம் 4½ அங்குலம். கழுத்துக்குக் கீழே உள்ள. 'கருத்' அல்லது திமில் என்னும் மேடான பாகம் 5½ அங். மார்பின் மத்திக்கு நேராகப் பின்புறம் நேராக 6½ அங். வயிற்றின் நடுவுக்கு நேராகப் பின்புறம் 4½ அங். நாபிப் பிரதேசத்திற்கு நேராகப் பின்புறம் 5½ அங். இடுப்புக்குப் பின்புறம் 6½ அங். பிருஷ்டம் என்னும் பின்புறம் 1½ அங்குலம். தொடைகளின் மத்தி 4 அங். முழங்கால் முட்டுக்களுக்குப் பின்புறம் அதே 4 அங். முன்னங்கால்களுக்கு மத்தி 6 அங். நளகா என்றும் முன்னங்கால் கீழ்க்கோடி 2 அங். குதிகால் கீழ்க்கோடி 3½ அங்குலம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥
॥ ௨௱௫௰௩ ॥

[illegible]]

253. பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து முன்புறக் கைகளின் புஜம் வரையில் இடைவெளி 4 அங். வெளிபுறக் கைகளின் புஜம் 6 அங்குலம்.

[illegible]
[illegible]
॥ ௨௱௫௰௪ ॥

254. பூர்வ புஜத்திற்கும் அபர புஜத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி 2 அங். பூர்வ சூத்திரத்திலிருந்து மௌளியக்ரமத்யம் (தலைஉச்சி) 12 அங்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௫ ॥

255. கர்த்தரீ முத்திரைகளோடுகூடிய இரண்டு வெளிப்புறக் கைகளின் உச்சியும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக் குழி) வுக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தின் மேல் நுனி, ஸ்தன உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங் கையின் பின் புறம் தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். அல்லது இடுப்பு வரையில் இருக்கலாம்.

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௬ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௭ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௮ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௫௰௯ ॥

[illegible]
[illegible] ॥ ௨௱௬௰ ॥

256 - 260. வரத ஹஸ்தத்தின் நுனி மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாகத் தொங்கவேண்டும். அபய ஹஸ்தத்தில் உள்ளங்கை நடு, மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 15 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். வெளிப்புறக் கைகள் பார்ச்வ சூத்திரத்திலிருந்து 12 அல்லது 10 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். முழங்கை முட்டின் தூரம் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 17 அங்குலம் அல்லது 18 அங்குல தூரமாகும். அடித்தொடையிரண்டுக்குமுள்ள இடைவெளி 1 அங். நடுத்தொடைகளின் இடைவெளி 2½ அங். முழங்கால் முட்டுக்களின் இடைவெளி 4 அங். முன்னங்கால்களின் இடைவெளி 5 அங். நளகைகளின் இடைவெளி 6 அங். கணுக்கால் முழிகளின் இடைவெளி 5 அங். குதிகால்களின் இடைவெளி 4 அங். புறங்கால்களின் இடைவெளி 6 அங். கட்டைவிரல்களின் இடைவெளி ½ அங். இவ்விதமாக ஸமபாத ஸ்தானகத்தில் நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலையில் சந்திரசேகர மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

[illegible] ॥ உ௫௯ ॥

[illegible] ॥ உ௬௦ ॥

261 - 262. வலது கையில் அபய முத்திரையும், இடது கையில் வரத முத்திரையும் தாங்கி நிற்க வேண்டும். அல்லது இடது கையைத் தொடையில் வைத்தும் அமைக்கலாம். வெளிப் புறக்கையிரண்டிலும் வலக்கையில் மழுவும், இடக் கையில் மானும் இருக்க வேண்டும். மழுவின் உயரம் 12 அங். மானும் அதே உயரமாகும்.

[illegible] ॥ உ௬௨ ॥

263. இடப்பக்கத்தில் அர்த்த சந்திரனோடு கூடிய ஜடா மகுடத்தோடும் (சடை முடி), சுத்தமான பவழ நிறத்தோடும்,

வ்ருஷவாஹனதேவஸ்ய லக்ஷணம்]

தேஜோமயமான உருவத்தோடும், மூன்று கண்களோடும், பூர்ண அலங்காரத்தோடும், ச்ருங்கார பாவம் தவழும் முகத்தோடும் மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும்.

விசால [illegible] ஸௌம்ய [illegible]
[illegible] அர்த்த பிம்பாய [illegible] ।

[illegible]
[illegible] வக்ஷ [illegible] ॥ உாகூமச ॥

264. விசாலமான முகமும், கண்களும் ச்ருங்கார பாவத்தோடு கூடிய முகமும், அபய வரத ஹஸ்தங்களும், அர்த்த சந்திரனைத் தலையிலணிந்தும், நிமிர்ந்த தோற்றமும், ஸமபாத நிலையும், பவழ மேனியும், மான்மழுவேந்திய கைகளும், பத்ம பீடத்தின் பேரில் எழுந்தருளியும் சந்திரசேகரர் விளங்க வேண்டும்.

இதி ஸ்ரீமத் ஸகலாதிகாரே அகஸ்த்யப்ரோக்தே சந்த்ரசேகர லக்ஷணம் நாம ஸப்தமோऽத்யாய: ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் சந்திரசேகர லக்ஷணம் என்னும்
ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

அத அஷ்டமோऽத்யாய: ।

வ்ருஷவாஹனதேவஸ்ய லக்ஷணம்

வ்ருஷவாஹனதேவஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுனா ।
ஸமபங்கமதிபங்கம் வா [illegible] ॥ உாகூடுரு ॥

265. வ்ருஷவாஹன தேவரின் லக்ஷணம் இனிக் கூறப்படுகிறது. இவரை ஸமபங்க நிலையிலாவது, அதிபங்க நிலையிலாவது அமைக்கலாம்.

[illegible]

[illegible]

266. வலது கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் அதாவது இடது காலின் பேரில் குறுக்காகவும், இடது கால் சிறிது வளைந்தும், அல்லது இடது கால் வலது முழங்காலுக்குக் குறுக்காக வைக்கப்பட்டும் பிம்பத்தை அமைக்கலாம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

267 - 268. ஸமபங்க நிலையில் புர சூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸா புடாந்தத்திலும் (மூக்கின் புடைப்பின் ஓரம்), ஸ்தன பீடத்தின் இடது பக்கத்திலும், நாபி மத்யத்திலும், ஊரு மத்தியிலும், குதி கால்களின் மத்தியிலும் சூத்திரமானது விழவேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

269 - 270. அதிபங்கத்தில் முன்னங்காலைக் குறுக்காக அமைத்து மூர்த்தியை அமைக்கவேண்டும். முகம் முதலிய இடங்களில் ஸமபங்கத்துக்குச் சொன்னபடியும், நாபிக்கு இடப் பக்கத்திலும் இடது தொடையின் மத்தியிலும், வலது கணுக்காலிலும் சூத்திரம் விழவேண்டும். வளைவு 5 அங்குலம் உள்ளதாக இருக்க வேண்டும்.

[illegible]

[illegible]

வ்ருஷவாஹநமித்யேவமேத்ருஶஸ்த்விதம்]

தத்வோர்ணிஷ்டஸாங்கம் தஹுஹிக்காஸூத்ராஹ்ருதம் |
நாபிஸூத்ரஸமம் வாபி யதாஶோபம் ததோக்தம் || ௨௭௧-௨ ||

271 - 272. கைகளை வைக்கும் முறை இனிச் சொல்லப் படுகிறது. இடது முழங்கை முட்டு விருஷபத்தின் தலை உச்சியில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக் கை ஹிக்கா சூத்திரத்திலிருந்து 18 அங்குல தூரத்தில் இருக்கவேண்டும். அந்தக் கை, ரிஷபத்தின் மேலுள்ள ஆசனத்தின் உயரம் வரையில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். நாபி சூத்திரத்துக்கு ஸமமாகவோ அல்லது, அழகை உத்தேசித்து சிறிது நகர்ந்தோ இருக்கலாம்.

ஸார்தம் ஸாக்ஷாத் ஸமம் வாபி ஸவ்யே வ ஸ்யோ விவா |
தக்ஷிணே வாம ஹஸ்தம் ச நாபிஸூத்ரம் த ஹஸ்தயா || ௨௭௩ ||

ஶ்ரீவத்ஸ ஶோபமாநம் ஸ்யாம் ஸ்ரோப நம்வா ஹஸ்தகம் |
ஸார்த ஸம்மத ஹஸ்த ஹஸ்த மேட்ரம் ஸமாஸ்யாம் || ௨௭௪ ||

273 - 274. கை அடித்துடையில் வைக்கப்படலாம், அல்லது அழகை உத்தேசித்து பல்லவ முத்திரையோடும் இருக்கலாம். நாபி சூத்திரத்திலிருந்து வலது முன் கை 15 அல்லது 16 அங்குல தூரத்தில் இருக்கலாம். துடையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் உள்ளங் கையின் அடிப் பாகம் துடையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். அதன் நடு விரல் மேட்ரத்தின் நுனிக்குச் சமமாக இருகக வேண்டும்.

வரஹஸ்தத்வயம் தத்ர க்ருஷ்ணாவரம் மாஸினோ |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் லம்பமாநம் தவா || ௨௭௫ ||

275. புறக் கைகள் இரண்டும் மான், மழுவேந்தியிருத்தல் வேண்டும். ஜடா மகுடத்தோடு (சடைமுடி) அமைந்திருக்கவேண்டும். லம்பமானத்திற்குச் சிறிது சாய்ந்திருக்கலாம்.

விஹஸ்தம் வா வ்யஞ்ஜயாக ஸவ்யே ஹாரண ஹஸ்திதம் |
யதாஶோபம் ததோக்தம் ஸவ்ய ஹஸ்த ஸமோபவி || ௨௭௬ ||

276. இரண்டே கைகளோடும் மூர்த்தியை அமைக்கலாம். மூர்த்தி எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்கவேண்டும். பின் கைகளின் வளைவும், உயரமும் அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கப்படவேண்டும்.

வாமபாகே மஹாதேவீ ஸமபங்கஸமன்விதா ।
தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ॥ ௨௱௭௬ ॥

ஸவ்யம் கடகம் வாமம் தக்ஷிணம் து ப்ரலம்பிதம் ।
தேவஸ்ய பாஹுஸூத்ராந்தம் ஸ்தனாந்தம் கக்ஷஸீமகம் ॥
தேவீமானம் ப்ரயுஞ்ஜீத அனுக்தம் பூர்வவத் பவேத் ॥ ௨௱௭௮ ॥

277 - 278. இடப்புறத்தில் உமாதேவி ஸமபங்க நிலையில் இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலக்கால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடது பாதம் சிறிது வளைந்தும் இருத்தல்வேண்டும். வலக்கை தொங்கவிடப்பட்டும், இடக்கை புஷ்பமோ அல்லது கடக முத்திரையோ தாங்கியும் இருத்தல்வேண்டும். ஈசுவரனுடைய உயரத்தில் புஜம் வரையிலாவது, ஸ்தன உயரம் வரையிலாவது, கக்கங்களின் உயரம் வரையிலாவது தேவியின் உயரம் அமைக்கப்படவேண்டும். மற்ற அளவுகளை முன் சொல்லியபடி அமைக்க.

—:(o):—

இத்யார்ஷே ஸகலாதிகாரே வ்ருஷவாஹனலக்ஷணம் நாம
அஷ்டமோऽத்யாய: ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் வ்ருஷ வாஹன லக்ஷணம் என்னும்
எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

𑌅𑌥 𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌯𑍁𑌗𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌟𑌨𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌶𑍀𑌲𑌿𑌨𑌃 ।
𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑍂𑌤𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌯𑌕𑍍𑌷𑌕𑍈𑌃 ॥ ௨௱௭௰௯ ॥

𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌷𑍍𑌟𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌷𑌿𑌭𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑌤𑍍𑌨𑌿𑌕𑍈𑌃 ।
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑍇𑌶𑍋 𑌵𑌾𑌹𑌨𑌾𑌰𑍂𑌢𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍌 ॥ ௨௱௮௰ ॥

279 - 280. சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தில் உள்ள அவ்யக்த யுகம் வந்ததும் பரமசிவன் நடனம் செய்ய ஆரம்பிக்கிறார். அவரோடு நந்தி முதலிய சிவகணங்கள் இருக்கிறார்கள். பூத கணங்களும், கின்னரர்களும் (தேவலோகப் பாடகர்கள்), யக்ஷர்களும், அஷ்டதிக் பாலர்களும், அஷ்டமா சித்தி பெற்ற சித்தர்களும், மஹரிஷிகளும் தங்கள் பத்தினிகளுடன் சூழ்ந்திருக்கிறார்கள். ஸ்கந்தரும், விக்னேசுவரரும், வாகனருடராகப் பிரஸன்னமாயிருக்கிறார்கள்.

𑌕𑌾𑌲𑍀 𑌕𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌯𑌨𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌾𑌤𑍃𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌿𑌰𑍍𑌗𑌣𑍈𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑍀𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍇 ॥ ௨௱௮௰௧ ॥

𑌵𑌾𑌣𑍀 𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌣𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌨𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯𑌾 ।
𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍇𑌕𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌿𑌕𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 ॥ ௨௱௮௰௨ ॥

𑌆𑌦𑍍𑌯𑍈𑌰𑍍𑌹𑌰𑍍𑌷𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌹𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑌨𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇 𑌚 𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌨𑍍𑌦𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥ ௨௱௮௰௩ ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌯𑌾𑌰𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌮𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌂𑌮𑍁𑌦𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।

281 - 284. அப்போது காளியும், காத்யாயினியும் சப்த மாதாக்களும் அவர்களது கணங்களோடும், யோகினிகள்

அவர்கள் பந்துக்களோடும் மற்ற தேவர்களும் ஸ்துதிகோஷத்தோடு வந்திருக்கிறார்கள். பார்வதி பரமசிவனுக்குச் சிறிது பின்னால் லஜ்ஜையுடன் த்ரிபங்கமான அங்கத்துடன் நிற்கிறாள். அப்பொழுது இடது பக்கத்தில் பார்வதியும், வலது பக்கத்தில் நந்திகேச்வரருமாகக் காட்சி கொடுக்கிறார்கள். நந்திகேசுவரர் நான்கு புஜங்களோடும், மூன்று கண்களோடும் விளங்குகிறார். பரமசிவனுக்கு வலப் பக்கத்தில் இரண்டு கைகளால் வாத்யத்தை வாசித்துக்கொண்டும் மற்ற இரு கைகளிலும் அலபத்ம முத்திரை (மலர்ந்த தாமரைப் பூவைப்போல் விரிந்து கொண்டிருக்கும் விரல்களுடன் கூடிய முத்திரையோ) அல்லது அஞ்சலி பந்த முத்திரையோ தாங்கி நிற்கிறார். ச்யாமள வர்ணத்தோடிருக்கிறார்.

வடவ்ருக்ஷஸ்ய மூலே து ந்ருத்தம் குர்வன் மஹாப்ரபு: ॥ ௨௱௮௰௪ ॥
தக்ஷகோ ஸஹ ... கார்கோடகேந து ।

284 - 285. வடவிருக்ஷத் (ஆலமரம்) தினடியில் பரமசிவன் நர்த்தனம் செய்யும்போது அவர் கார்க்கோடகனுல் தீண்டப்பட்டார். அப்போது 'புஜங்கத்ராஸிதம்' (பாம்பைக் கண்டு பயப்படுதல் போன்ற நர்த்தனம்) என்ற நர்த்தனம் அவரால் ஆடப்பட்டது. அந்த நர்த்தன நிலைக்கான அளவுகள் பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

தஸ்ய மானம் ப்ரவக்ஷ்யாமி யதாவத் ந்ருத்தமூர்த்திதே ॥ ௨௱௮௰௫ ॥

உத்தமம் தசதாலேந ஸாதநாங்க ப்ரமாணகம் ।
ஊர்த்வமிதமண்டிதம் வாபி ஸவ்யே மண்டிதம் ததா ॥ ௨௱௮௰௬ ॥

ந்ருத்தாங்கானி விசேஷேண ந்ருத்தாங்காதிமானத: ।

285 - 287. நடேச்வரருக்கான உயரம் ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்ட உத்தம, மத்யம தசதாள பேதங்களில் யுக்தமான உயரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். உத்தம தசதாளத்திற்கான அளவுகள் இங்கே கூறப்படுகின்றன. ஆனல்

நடேச்வரலக்ஷணம்]

நர்த்தன மூர்த்தியைத் தசதாளத்திலோ அல்லது த்வாதச தாளத்திலோ அமைக்கலாம். நர்த்தனத்திற்கான அங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட உயரத்துக்குத் தகுந்தபடி அமைக்கப்படவேண்டும்.

उष्णीषात्सव्यवामे तु ललाटे सव्यपार्श्वके ॥ २८७ ॥

नासापुटे [illegible] हृदये [illegible] ।
वामोरोरन्तरे सव्यगुल्फे [illegible] ॥ २८८ ॥

ब्रह्मसूत्रं [illegible] ।
[illegible] ॥ २८९ ॥

287 - 289. ப்ரும்ம சூத்திரமானது உஷ்ணீஷத்திலிருந்து நெற்றிக்கு வலது பக்கத்திலும், வலது நாஸா புடத்திலும், (மூக்கின் புடைப்பு), முகவாய்க் கட்டையின் வலது புறத்திலும், நெஞ்சுக் குழியின் மத்தியிலும், நாபியின் மத்தியிலும், இடது தொடையின் இடை வெளியிலும், ஊன்றிய வலது காலின் கணுக் காலிலும், ப்ரபாமண்டல (திருவாசி) மத்யத்திலும் தொங்கும். அது ஹ்ருதயத்தையும் வயிற்றுக்குமேல் பிரதேசத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९० ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९१ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९२ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९३ ॥

290 - 293. நெற்றி, கணுக்கால் இவ்விரண்டிலிருந்தும் சூத்திரத்துக்கு ½ அங்குல இடைவெளி இருக்கும். அந்த சூத்திரத்திலிருந்து தொங்குகின்ற கையின் நுனி 16½ அங். அதிலிருந்து மற்றொரு கையின் முடிவு 4 அங். சூத்திரத்திலிருந்து அக்கினியை ஏந்தியிருக்கும் கையின் நுனி 40 அங்குலம், உயரம் தோளுக்கு ஸமம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து இந்த புஜத்தின் அடிப் பக்கமும், வலது புஜத்தின் அடிப் பக்கமும் 20 அங். வலக்கையில் இருக்கும் உடுக்கையின் நீளம் 8 அங்., கையின் நுனி 40 அங். இந்தக் கை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९४ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९५ ॥

294 - 295. சூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியம் 24 அங்குலம், அபயஹஸ்தத்திலிருந்து புஜத்தின் உயரம் 2½ அங்., இரண்டு அல்லது மூன்று அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து வலது கக்கத்தின் தூரம் 12 அங். உதர மத்யத் (வயிற்றின் மத்தி) தின் இடது, வலது பக்கங்கள் மத்ய சூத்திரத்திலிருந்து 9 அங்குலம்.

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९६ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९७ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९८ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ २९९ ॥

நதேப்ருஷ்டபார்ஷ்ணிமோக்ஷணம் |

ஸமயத்வயம் தாலம் த்ரித்ரிகோணம் வாஷ்டாங்குலமதவா |
அந்யாந்யுக்தப்ரமாணானி யதாஶோபம் து கல்பயேத் || ௩௱ ||

296 - 300. வளைக்கப்பட்ட காலின் முழங்கால் முட்டு சூத்திரத்திலிருந்து 19 அங்., முழங்கால் முட்டின் முன் பக்கத்திற்கும் பின் புறத்திற்கும் உள்ள இடைவெளி ப் அங்., தேகத்திலிருந்து முன் பக்கத்தில் அதன் இடைவெளி 14 அங்., அதன் நளகையும் பார்ஷ்ணி (குதிகால்) யும் மத்திய சூத்திரத்திலிருந்து 30 அங். தூக்கப்பட்ட பாதம் ஊன்றிய காலின் முழங்காலிலிருந்து 31 அங். முழங்கால் முட்டும் அதே தூரம். அதன் உயரம் நாபியின் எல்லைக்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும். 2½ அங்குலம் அதிகமும் இருக்கலாம். தொங்கவிட்ட கை நாபி சூத்திரத்திலிருந்து 12 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும் அல்லது 11 அங்குலமும் இருக்கலாம். அதன் மணிக்கட்டு 10 அல்லது 9 அங்குலம் இருக்கலாம். அதற்கும் அபயஹஸ்தத்திற்கும் உள்ள தூரம் 9 அல்லது 8 அங்குலம். இங்கு சொல்லப்படாத மற்ற விஷயங்கள் அழகான அமைப்புக்கானபடி எடுத்துக்கொள்ளவும்.

பாதாத் பட்டஹாரபத்ரம் ஸ்யாத் அஷ்டாதஶாங்குலம் |
த்வித்ரியாங்குலஹீனம் வா யதாஶோபம் து விஸ்தரம் || ௩௱௧ ||

301. 'பட்டஹார பத்ரம்' என்னும் கொடிவேலை செய்த பதக்கம் பாதத்திற்கு 18 அங்குல உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். இரண்டு மூன்று அங்குலம் குறைவாகவும் இருக்கலாம். அகலம் அழகுக்கானபடி.

ருத்ராக்ஷஜடாஹாரம் கிங்கிணீப்ருஹவிதானகம் |
ஹஸ்தாக்ரக்ருதஸர்வாங்கம் ஹஸ்தஹஸ்தம் து ஸஹிதம் || ௩௱௨ ||

நாமமங்கலஜபவர்ணைஶ்ச த்வர்ணைர்விராஜிதம் |
ஹாஸ்யவக்த்ரம் ஸுகாயுக்தம் கரோதிநந்தவம்யயாக: || ௩௱௩ ||

वामे चार्धशशी प्रोक्तः सद्वक्त्रस्मितसंयुक्तः ।
ललाटोपरि रत्नेन पूरिमं पत्रभूषितम् ॥ ௩௱௪ ॥

सिन्दूरक्रियया चोरो रुद्राक्षमालया युतम् ।
व्याघ्रचर्माम्बरधरं पादजालं सरन्ध्रकम् ॥ ௩௱௫ ॥

कटकं कटिसूत्रं च भद्रकेयूरभूषणम् ।
भुजङ्गवलयोपेतं सव्येतरप्रकोष्ठकम् ॥ ௩௱௬ ॥

प्रफुल्लाननसंयुक्तं स्फुरितेक्षणान्वितम् ।
रत्नाङ्गुलीयकैर्युक्तं हाररत्नोपशोभितम् ॥ ௩௱௭ ॥

सग्रैवेयं तथा चापि हृद्यमुपग्रीवशोभितम् ।

302 - 308. தலையின் ஜடாபாரம் இருபுறங்களிலும் விரிந்து நீண்டிருக்கவேண்டும். புன் சிரிப்பான முகத்தோடும், அங்கம் முழுவதும் விபூதியினால் அலங்கரிக்கப்பட்டும் சில இடங்களில் விபூதி பட்டும், சில இடங்களில் படாதது மாய் அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். சர்ப்பமும், கங்கையும் செங்கழுநீர் புஷ்பமும், ஊமத்தைப் பூவும் தலையில் அலங்கார மாக அமைந்திருக்கவேண்டும். கபாலமும், ரத்னங்களும், இடது பக்கத்தில் இளம் பிறையும் அணிந்து சிரித்த முகத் தோடு இருக்க வேண்டும். நெற்றிக்கு மேல் ரத்தினத்தினால் பூரிமம் என்னும் கொடிப் பூவேலைப் பாட்டினால் அலங்கரிக்கப் படவேண்டும். மார்பு சிந்தூரத்தினால் அலங்காரம் செய்யப்பட் டும், ருத்ராக்ஷ மாலையும் தரித்திருக்க வேண்டும். புலித் தோல் ஆடையும், முன்னே தொங்குகிற அக்ரபந்தமும் (அரைக் கச்சையின் நுனிகளும்) காலில் கல்லிழைத்த பாதஸரமும், கையில் கங்கணமும், அரை ஞாணும், பத்ர வேலைப்பாடுக ளோடு கூடிய தோள்வளையும், அணிந்தும் சர்ப்பகங்கணத் தோடு கூடிய வலது முன் கையோடும், மலர்ந்த முகத்தோடும் துடிக்கின்ற கண்களோடும், ரத்ன மோதிரங்களும், ரத்ன ஹாரங்களும், கழுத்தை ஒட்டின உபக்ரீவம் என்னும் அட் டிகை போன்ற ஆபரணங்களும், அணிந்திருக்க வேண்டும்.

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌟𑍍𑌯𑌵𑌾𑌦𑍇 𑌚 𑌸𑌾𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 || ௩௱௮ |

𑌭𑌯𑌾𑌨𑌨𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌕𑍃𑌤𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌫𑌣𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌯𑌾 || ௩௱௯ ||

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍇𑌨 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌚 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |

𑌏𑌵𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑍈𑌃 || ௩௱௰ ||

308 - 310. அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகன் மீது வலது காலை ஊன்றியிருக்க வேண்டும். அந்த அபஸ்மாரன் கறுப்பு வர்ணத்தோடும், சிவந்த கேசத்தோடும், பயந்த முகத்தோற்றத்தோடும், இடது கையில் சர்ப்பமும், வலது கையில் சர்ப்ப சீர்ஷ (பாம்புப் படம் போன்ற) முத்திரையும் உள்ளதாகவும் அமைக்கப்படவேண்டும் இந்த உருவத்தின் நீளம் தேவாங்குலத்தாலே 18 அங்குலம்.

இவ்விதமாக ந்ருத்த மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப்பட்டது. மற்றவை யுக்தப்படி அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

—: (o) :—

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌨𑌵𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் நடேசுவர லக்ஷணம் என்னும்
ஒபதாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

அத ஷஷ்டோऽத்யாய: ||

கங்காதரலக்ஷணம்

வக்ஷ்யே கங்காதரஞ்சைவ லக்ஷணம் த்விசேஷத: |
[1] ஸ்வஸ்திகம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் ப்ரஸாரிதம் ||
|| 311 ||

உஷ்ணீஷாத் தக்ஷிணே பார்ஶ்வே ப்ருவோர் நாஸாபுடஸ்ய து தக்ஷிணே |
தஸ்ய பார்ஶ்வே புடஸீமாந்தே ஹிக்காமத்யே ததைவ ச || 312 ||

நாபிதேஶே ச யத் பார்ஶ்வம் தக்ஷிணே மேட்ரமூலகே |
அந்தரம் சதுரங்குலம் ஸவ்யேதர பார்ஶ்வே ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் || 313

கங்காதர லக்ஷணம்

311 - 313. இனி கங்காதரரின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. வலதுகால் குறுக்காகவும் இடதுபாதம் சற்று வளைந்தும் உள்ள நிலையில் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். உஷ்ணீஷத்தின் வலதுபக்கத்திலும், நெற்றியின் வலதுபக்கத்திலும், நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கத்திலும், ஹிக்கா என்னும் நெஞ்சுக்குழியின் மத்தியிலும், நாபிக்கு வலதுபக்கத்திலும், மேட்ரமூலத்தின் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குலம் தள்ளியும், குதிகால் மத்தியிலும் மத்ய சூத்திரம் தொங்கும்.

அங்குஷ்டயோஸ்தாரம் பார்ஷ்ண்யோரந்தரம் ஸமபங்கவத் |
ஸாதீக்ருதம் ப்ரஸாரிதஸ்யாக் பாதம் பாதவத் ததாத்மனம் || 314 |

314. கால் கட்டைவிரல்களின் இடையேயுள்ள தூரமும், குதிகால்களின் இடைவெளியும் ஸமபங்கத்திற்குச் சொன்னது

1. ‘வ’ புஸ்தகத்தில் ‘ஸ்திதம்தா’ என்றும், ‘க’ புஸ்தகத்தில் ‘ஸ்வஸ்திகம்’ என்றும் காணப்படுகிறது.

सम्प्रायामलक्षणम्]

போல் இருக்கவேண்டும். சரீரத்தைச் சற்று சாய்த்துக் கொண்டு முகத்தைச் சற்று இடதுபக்கமாக வளைத்துக்கொண்டும் உள்ள நிலையில் இருக்கவேண்டும்.

वरदं दक्षिणं हस्तं देव्याश्लिष्टं तु वामकम् ।
परं तु दक्षिणं हस्तं उष्णीषान्तं तथोद्धृतम् ॥ ३१५ ॥

जटायां जाह्नवीं स्पृष्ट्वा वामं कर्तरिहस्तकम् ।
बाह्वन्ते वरदाग्रेण वक्त्रं देव्याः समुद्धृतम् ॥ ३१६ ॥

315 - 316. வலதுகையில் வரத முத்திரையும் இடது கையில் தேவியை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டும் இருக்க வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை உஷ்ணீஷம்வரையில் தூக்கப் பட்டு ஜடையிலுள்ள கங்காதேவியின் பக்கமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு இடதுகை கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கி யிருக்கவேண்டும். புஜத்தின் எல்லையில் வரதஹஸ்தத்தின் நுனியால் திருப்பப்பட்ட பார்வதியின் முகத்தைத் தாங்கிப் பிடித்திருக்கவேண்டும்.

देवस्य वामभागे तु देवी ह्रियायुक्तानना ।
समभङ्गस्थिता देवी दक्षिणं कुञ्चितं पदम् ॥ ३१७ ॥

317. ஈசுவரனுடைய இடதுபக்கத்தில் தேவியானவள் சிறிது மறைக்க முயலப்பட்ட முகத்தோடு அமைக்கப்பட வேண்டும். தேவி ஸமபங்கநிலையில் வலதுகால் சற்று வளைந்து அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

सव्ये पुष्पं वामहस्ते दक्षिणं लम्बितं तु वा ।
सिंहकर्णं कोष्ठसंयुक्तं श्रोणिपार्श्वे तु तत्स्थितम्
॥ ३१८ ॥

318. இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகை தொங்கவிடப் பட்டோ அல்லது முன்கையைக் குறுக்காக வைத்துக் கைத் தலத்தை இடுப்பின் பக்கத்தில் வைத்தோ இருக்கலாம்.

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா மகுடாதிவிபூஷிதா ।
ஸவ்யபார்ச்வே பகீரதம் ருஷிபி: பரிவேஷ்டிதம் ॥ ௩௧௯ ॥

319. ஸர்வாலங்கார பூஷிதையாய், மகுடம் முதலியவை வைத்துக்கொண்டு தேவி விளங்கவேண்டும். வலப்பக்கத்தில் பகீரதனும், ரிஷிகளால் சூழப்பட்டு பகவானை தோத்திரம் செய்பவனுக அமைக்கப்படவேண்டும்.

ஏவம் கங்காதரோ தேவ: த்ரிபுராந்தகமுச்யதே ।

இவ்விதமாகக் கங்காதர மூர்த்தியின் அமைப்பு சொல்லப் பட்டது.

அத த்ரிபுராந்தகலக்ஷணம் ।

த்ரிபங்கம் ஸமாயுக்தம் வைசாகஸ்தானஸம்யுதம் ॥ ௩௨௦ ॥
மத்யஸூத்ராத் த்ரிபங்கம் ஸ்யாத் த்ரயம் சதுஷ்பஞ்சமாத்ராகம் ।

த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம்

320 - 321. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணம் சொல்லப்படு படுகிறது. மூன்று வளைவுகளோடுகூடிய (த்ரிபங்க) உருவத் துடன், வைசாகஸ்தானகம் என்னும் நிலையில் இந்த மூர்த் தியை அமைக்கவேண்டும். வளைவுகள் (த்ரிபங்கங்கள்) மத்திய ஸூத்ரத்திலிருந்து மூன்று, நான்கு, ஐந்து அங்குலமிருக் கலாம்.

பாதம் ஸவ்யம் ஸ்திதம் குர்யாத் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ॥ ௩௨௧ ॥

தத்ஸமம் மகுடம் தத்ர வாமபாதம் யதாக்ரமம் ।
சூலம் சாபி த்ரிசூலம் வா ஸவ்யஹஸ்தே து தாரயேத் ॥
॥ ௩௨௨ ॥

உஷ்ணீஷாபரணம் வாமபார்ச்வே து நேத்ராணி அங்கிதானி ச ।
வாமஹஸ்தே அபயம் தத்யாத் ஹஸ்தம் வா தேவ்யா ஸம்யுதம் ॥ ௩௨௩ ॥

த்ரிபங்கலக்ஷணம்]

தக்ஷிணஸ்தநபார்ஶ்வே து நாபிதக்ஷிணபார்ஶ்வகே ।
பாதாந்தம் பார்ஶ்வபார்ஶ்வம் ச பார்ஷ்ணிஸ்தம் ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ॥ ௩௨௪ ॥

321 - 324. மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் கால் கட்டை விரல்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரம் முறையே 16, 18, 20 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த கட்டைவிரல்களுக்குள்ள இடைவெளிகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குதிகால்களுக்கு இடையேயுள்ள தூரமாகும்.

இனி ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளுக்கும் அமைக்கவேண்டிய சூத்திரங்களின் வகை சொல்லப்படுகிறது.

ஆபங்க நிலைக்கு சூத்திர அமைப்பு

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து கண்ணின் இடது பக்கத்தில் வெண்மையான பாகத்தின் வழியாகவும், இடது நாஸாபுட (மூக்கின்புடைப்பு)த்தின் வழியாகவும், இடது தாடையின் வழியாகவும், வலது ஸ்தனத்தின் இடது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தின் வழியாகவும், இடது தொடையின் பக்கத்திலும், இடது குதிகால் ஓரத்திலும் ப்ரதானசூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

ஶீர்ஷமத்யாத் த்ரிதக்ஷம் ஸஹமம் வியதே ।
நாஸாக்ர வாமணிதயோஸ்து பார்ஶ்வகே வக்ஷோவக்த்ரகம் ॥ ௩௨௫ ॥

தக்ஷஸ்தநவாமபார்ஶ்வே து ஹிக்காதய்யாம்ஶமத்யமம் ।
ததயம் ஹ்ருதயம்ஸவ்யே ஊரும்மத்யம் நாபிஹிதம் ॥ ௩௨௬ ॥

தக்ஷிணே யோநிமத்யம் து அதரம்பார்ஶ்வம் ஹிதம் து ।
ஸாயக்த்ராங்கம் வாமஜாநுகம் ஸஹம்மகே ॥ ௩௨௭ ॥

ஸமபங்கத்திற்கான ஸூத்திர அமைப்பு

325 - 327. மூக்கின் நுனியிலிருந்து குதிகால் மத்திவரையில் பூர்வஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) இடதுபக்கத்தில் ஒரு அங்குல தூரத்தில் அமையும். ஹ்ருதயம் வலதுபக்கத்தில் ½ அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். நாபிமத்யம் 2 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். மேட்ரமூலம் வலதுபக்கத்தில் 4 அங்குல தூரத்தில் இருக்கும். இடது முழங்கால் முட்டு 1½ அங்குல தூரத்தில் இருக்கும்.

𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂[1] ॥ ௩௱௨௰௮

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌜𑍍𑌞𑍇 𑌸𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌮𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌦𑍇𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌵𑌤𑌾 𑌅𑌮𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௱௨௰௯

அதிபங்கத்திற்கான ஸூத்திர அமைப்பு

328 - 329. இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரத்தைப்போலவே முகத்தில் ஸூத்திர ஸ்தானங்கள் அமையும். ஸ்தனம் வலது பக்கத்தில் 3 அங்குல தூரத்தில் அமையும். நாபிமத்யம் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குல தூரத்தில் அமையும். இடது முழங்கால் முட்டின் ஓரம் இடது பக்கத்தில் 1 அங்குல தூரத்தில் அமையும். இரு குதிகால்களுக்கிடையில் வந்து முடியும். அங்கங்கள் ஸூத்திரத்தைத்தொடும் இடங்களும், விலகியிருக்கும் தூரங்களும் ஸமபாதஸ்தானகத்திற்கு (நிமிர்ந்து நிற்கும் நிலைக்கு)ச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும்.

𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌕𑌟𑌿𑌪𑌾𑌦 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍀𑌤𑌯𑌾 ।
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌂 𑌸𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌤 𑌭𑌾𑌗𑌯𑍋𑌃
॥ ௩௱௩௰ ॥

---

1. இந்த இடத்தில் 'வ' என்ற சுவடியில் '𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌕𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂' என்று காணப்படுகிறது.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂]

330. பார்ச்வ சூத்திரங்களும் த்ரிபங்கங்களுக்குத் தகுந்தபடி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக மூன்றுவித த்ரிபங்கங்களிலும் அததற்குரிய முறைகளிலேயே உருவங்களை அமைக்கவேண்டுமே யல்லாது ஒன்றேடொன்றைக் கலக்கக் கூடாது.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 ।
𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍀𑌮𑌕𑌂 ॥ ௩௱௩௰௧ ॥

331. த்ரிபுராந்தகமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் (குறுக்காகவும்) இடதுகால் சிறிது வளைந்தும் இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகளில் முறையே, வில்லும் அம்பும் இருக்கவேண்டும். அம்பு நாபியின் உயரத்திற்குச் சமமாக இருக்கவேண்டும்.

𑌪𑌾𑌣𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌸𑍀𑌮𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 ॥ ௩௱௩௰௨

𑌨𑌤𑌂 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌨𑌤𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌵𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌵𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑍌 ॥ ௩௱௩௰௩ ॥

332 - 333. உள்ளங்கையின் அடிப்பாகத்தில் அழகாகக் கங்கணம் (வீரசங்கிலி) தரித்திருக்க வேண்டும். வில் லுடன் கூடிய இடதுகை காதின் உயரத்துக்குச் சமமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு அங்குலம் தணிவாகவும், அதிகமாகவும் இருக்கலாம். வெளிப்புறக்கைகள் இரண்டும் கர்த்தரீ முத்திரையைத் தாங்கி அவைகளில் மான் மழுவேந்தியிருக்க வேண்டும்.

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌂 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍇𑌹𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑌂𑌮𑌾𑌂𑌮𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥ ௩௱௩௰௪ ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌮𑌾𑌰𑌵𑌦𑌨𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌵𑌿𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ।
𑌸𑌂𑌮𑌤𑍍𑌰𑌯𑍇𑌯𑌯𑌾𑌯𑍋𑌮𑍍𑌯𑌸𑌂𑌮𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌂𑌮𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௱௩௰௫ ॥

𑌪𑍍𑌰𑍁𑌵𑌾𑌮𑍁𑌸𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌵𑌿𑌭𑍍𑌰𑌮𑌂 ।

334 - 336. சடைமுடியணிந்து சகல ஆபரணங்களணிந்து இடப்பக்கத்தில் த்ரிபங்க நிலையில் கையில் புஷ்பத்தோடும், ச்ருங்காரபாவத்தோடுகூடிய முகத்தோடும், எல்லா ஆபரணங்களோடும்கூடிய தேவியோடு அமைக்கப்படவேண்டும். த்ரிபங்கங்களில் எந்த நிலையிலும் உசிதம்போல் த்ரிபுராந்தகரை அமைக்கலாம். மூர்த்தி பவழமேனியும், ஸௌம்யமுகமும், ராஜஸ பாவமும் உடையவராக இருக்கவேண்டும்.

—(o)—

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌗𑌂𑌗𑌾𑌧𑌰𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌦𑌶𑌮𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கங்காதரர், த்ரிபுராந்தகர் என்ற இரு மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

𑌅𑌥 𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌤𑌂 ॥ ௩௩௬

கல்யாணசுந்தரர்

336. இனி, கல்யாணசுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை அதற்குரிய சூத்திரம், சூத்திரத்திலிருந்து அங்கங்களின் இடைவெளிகள் இவைகளுடன் சொல்லுகிறேன்.

ஸமுத்ராணாவஸ்ரேஷ்டமுக்ஷணம்]

மத்யஸூத்ரம் லலாடஸ்ய வாமபாகே து நேத்ரமதே நாஸாபுடே ।
ஹிக்காமத்யே து ஹ்ருதயே தக்ஷிணபார்ஶ்வகே ॥ ௩௩௭ ॥

வேதம் வா த்ர்யங்குலம் நீத்வா நாபேர்மத்யே த்ரஸ்யம் பாதயேத் ।

337 - 338. மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும், இடது கண்ணிலும், இடது நாஸாபுடத்திலும், ஹிக்கை (நெஞ்சுக்குழி)யின் மத்தியிலும், ஹ்ருதயத்தின் வலது பாகத்திலும், நாபியின் வலப்பக்கத்தில் நான்கு அல்லது 3 அங்குலம் தள்ளியும், கணுக்காலின் மத்தியிலும் தொங்கும்.

ஜாநுமத்யே து தந்மத்யே து ஸூத்ரம் ப்ரதக்ஷிணம் ॥ ௩௩௮ ॥

தேவஸ்ய தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் தேவ்யா ஹஸ்தஸமன்விதம் ।
வாமஹஸ்தம் து வரதம் வரஹஸ்தமுயோவரி ॥ ௩௩௯ ॥

ம்ருகஶ்ச பரஶுர்யாஶ்ச ஸ்யாத் ஶ்ருங்காரவதநாந்விதம் ।

338 - 340. கால்கள் நடக்கும் ஜாடையுடன், பிரதக்ஷிண மாக வளைந்து (வலதுகாலை சிறிது மடக்கி முன்னே வைத்து) இருக்கவேண்டும். ஈசுவரனுடைய வலதுகை தேவியினுடைய கையோடு சேர்ந்திருக்கவேண்டும். ஈசனின் இடதுகை வரத முத்திரையோடிருக்க வேண்டும். மற்ற இரு பின்புறக் கைகளிலும் மானும் மழுவும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். முகத்தில் ச்ருங்காரபாவம் இருக்கவேண்டும்.

ஸர்வாங்கஸுந்தரம் ஜடாமகுட ஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ॥ ௩௪௦ ॥

தேஹம் ப்ரவாளஸங்காஶம் ஶம்புர்மூர்த்திஸுந்தரம் ஸவபு: ।

340 - 341. சர்வாங்க சுந்தரராய், ஜடாமகுடத்துடன் (சடைமுடி) எல்லா ஆபரணங்களோடும் விளங்குபவராய், பவழ மேனியுடன் மங்களமே உருவெடுத்தாற்போன்ற தோற்றத்துடன் விளங்கவேண்டும்.

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌣𑍈𑌃 ॥ 341 ॥
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌮𑍀 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌲𑌂𑌕𑌾𑌰𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍇 ।
𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌃 ॥ 342 ॥
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌲𑌶𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 ।
𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌧𑍃𑌤𑍌 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌉𑌦𑌕𑌧𑌾𑌰𑌾𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥ 343 ॥
𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑌕𑍍𑌷𑌗𑌣𑍈𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑍈𑌰𑍍𑌨𑌾𑌰𑌦𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍃𑌗𑌣𑍈𑌰𑌪𑌿 ॥ 344 ॥
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌾𑌰𑌵𑌦𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌹𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌂 ॥ 345 ॥

341 - 345. பார்வதி இடக்கரத்தில் புஷ்பத்தோடும், வலக்கரம் ஈச்வரனால் பற்றப்பட்டும் எல்லா ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு நாணத்துடன் விளங்கவேண்டும். பார்வதியோடு சீதேவியும் பூதேவியும் சர்வாலங்காரங்களுடன் விளங்க வேண்டும். ஈசுவரனுக்கு முன்னால் அக்னியில் ஹோமம் செய்து வைக்கும் ப்ரும்மாவும் நான்கு கைகளோடு விளங்க வேண்டும். பக்கத்தில் மஹாவிஷ்ணுவும் த்ரிபங்க நிலையில் தங்கக் கலசத்துடனும் சங்கசக்ரம் ஏந்திய கைகளோடும், உதக தாராபூர்வமாக பார்வதி தேவியைத் தாரை வார்த்துக் கொடுக்கும் நிலையில் அமைக்கப்படவேண்டும். லோக பாலர்களாலும், தேவர்களாலும், சித்தர்களாலும் யக்ஷர்களாலும், பூதகணங்களாலும், கணநாயகர்களாலும், கின்னரர்களாலும், நாரதர் முதலானவர்களாலும், ஸப்த மாதாக்களாலும், ஸ்திரீகணங்களாலும் சூழப்பட்டு ச்ருங்கார முகவிலாசத்துடன் கல்யாண சுந்தரர் விளங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் போக்கி மனதிற்குச் சாந்தியை உண்டாக்கும்.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கலியாண ஸுந்தர லக்ஷணம் என்னும் பதினோராவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

அத²ார்த⁴நாரீஶ்வரலக்ஷணம்]

அத² ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய:

அத²ார்த⁴நாரீஶ்வரலக்ஷணம்

அர்த⁴நாரீஶ்வரஞ்சைவம் த்³விபா³ஹுஞ்சதுர்பா³ஹுகம் ।
ஸ்தி²தம் ஸமஸூத்ரம் ஸமப⁴ங்கம் ப⁴வேத் ॥ [illegible] ॥

அர்த்தநாரீச்வர லக்ஷணம்

346. அர்த்தநாரீசுவரரை இரண்டு கைகளுடனே அல்லது நான்கு கைகளுடனே அமைக்கலாம். இந்த மூர்த்திக்கான சூத்திரம் ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் தொங்கவிடப்படவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகம் த³க்ஷிணம் பாத³ம் வாமபாத³ந்து குஞ்சிதம் ।
வாமார்த⁴ம் பார்வதீரூபம் த³க்ஷிணார்த⁴ந்து ஶாங்கரம் ॥ [illegible] ॥

347. வலதுகால் ஸ்வஸ்திகமாகவும் இடதுபாதம் சிறிது வளைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். இடதுபாதி பார்வதியின் உருவத்தோடும், வலதுபாதி சங்கரரின் உருவத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

அப⁴யம் பரஶும் சைவ த³க்ஷிணே ஹஸ்தயோர்ப⁴வேத் ।
வாமே சைவ து வ்ருஷப⁴ஸ்ய ஶிரஸி ந்யஸ்தகம் ச வா ॥ [illegible] ॥

அபரம் வாமஹஸ்தம் து கடகேநான்விதம் [1] ।
விஸ்மயம் வா ப்ரயோக்தவ்யம் ஸவ்யே வாமம் ப⁴வேத் ॥ [illegible] ॥

348 - 349. வலது பக்கத்தில் முன்கையில் அபய முத்திரையும் பின்கையில் மழுவும் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். இடது பாகத்தின் முன்கை ரிஷபத்தின் தலைமேல் வைக்கப்பட்டும்

---

1. இந்த இடத்தில் 'க' என்ற சுவடியில், பூர்வவக்த்ரேக்ஷிதஸம்யுதம் என்று காணப்படுகிறது. 'முகம் புஷ்பத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறது' என்பது இதன் பொருள்.

பின்கை கடக முத்திரையில் புஷ்பத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். இந்த மூர்த்தியை இரண்டே கைகளோடும் அமைக்கலாம். அப்பொழுது இடதுகையில் புஷ்பமும் வலதுகையில் வரதமுத்திரையும் இருக்கவேண்டும்.

ஸ்த்ரீணாம் நாபி ஸம்வாமம் தக்ஷிணம் ஶிவஹேஷணம் ।
ஸவ்யாஷ்வம் வாமஹஸ்தம் து தக்ஷிணம் து த்ரிஶூலகம் ॥ ௩௪௯ ॥

அதவா பக்ஷஶிரோ ந்யஸ்தம் கூர்பரம் வாமஹஸ்தகே ।
அர்த்தநாரீஶ்வரம் சைவம் ஸர்வலக்ஷணஸம்யுதம் ।
தக்ஷிணம் வரதம் ஹஸ்தம் பல்லவம் வா விஶேஷத: ॥ ௩௫௧ ॥

350 - 351. இடதுபாதியில் ஸ்திரீகளுக்கான ஆபரணங்களையும் வலதுபாதியில் புருஷர்களுக்கான ஆபரணங்களையும் அணிவித்திருக்கவேண்டும்.

வேறு வகைகளிலும் இரண்டு கைகளோடுகூடிய அர்த்தநாரீசுவரரை அமைக்கலாம். இடதுகையில் புஷ்பமும், வலதுகையில் திரிசூலமும் இருக்கலாம் அல்லது இடது முன்னங்கை ரிஷபத்தின்மீது வைக்கப்பட்டும் வலக்கை வரத முத்திரையுடனே அல்லது பல்லவ[1] முத்திரையுடனே இருக்கலாம்.

இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவரரை ஸர்வ லக்ஷணங்களுடன் அமைக்க வேண்டும்.

இத்யகஸ்த்யோக்தே ஸகலாதிகாரே அர்த்தநாரீஶ்வரலக்ஷணம் நாம
த்வாதஶோऽத்யாய: ॥

இவ்வாறுக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சிற்ப சாஸ்திரத்தில் அர்த்தநாரீசுவர லக்ஷணம் என்னும்
பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

---

1 பல்லவம் என்றால் துளிர் என்பது பொருள். பல்லவ முத்திரை நான்கு விரல்களையும் சேர்த்துச் சிறிது வளைத்துக் கட்டை விரலை ஆள்காட்டி விரல்மேல் வைத்துக் கை சிறிது தாழ்ந்திருக்கும் முத்திரை.

த்ரயோதஶோऽத்யாய:

பாஶுபதலக்ஷணம்

வக்ஷ்யே பாஶுபதம் சைவ அத: பரம் விஶேஷத: ।
த்ரிணேத்ரம் சதுர்பாஹுஸம்யுக்தம் ரௌத்ரம் சோர்த்வகேஶம் மஹாதநும்
॥ ௩௫௨ ॥

352. இனி, பாசுபதாஸ்திரம் அளித்த[1] மூர்த்தியின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது (பாசுபதம் என்பது சர்ப்ப உருவத்திலுள்ள பரமசிவனுடைய அம்பும் வில்லுமாகும்).

இவருடைய நிலையை சந்திரசேகரமூர்த்தியைப்போல் அமைக்கவேண்டும். நான்கு கைகளோடும் மூன்று கண்களோடும் ரௌத்ராகாரமான ரூபத்தோடும் மேல் நோக்கிய கேசத்தோடும், பெரிய சரீரத்தோடும் இருக்கவேண்டும்.

ஹஸ்தே ச தக்ஷிணே ஶூலம் அக்ஷமாலாம் து வாமகே ।
அபயம் தக்ஷிணம் வாமம் வரதம் பரிகல்பயேத் ।
ஏவம் பாஶுபதம் ப்ரோக்தம் ஶூலாஸநம்[2] ச விதீயதே ॥ ௩௫௩ ॥

353. வலதுகையில் சூலமும், இடதுகையில் ருத்ராக்ஷமாலையும் ஏந்தியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு வலதுகை அபய முத்திரையோடும் இடதுகை வரத முத்திரையோடும் இருக்க வேண்டும்.

---

1. மூலத்தில் 'பாசுபத மூர்த்தி' என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதை "பாசுபதாஸ்திரமே மூர்த்தி வடிவெடுத்தது" என்றோ, அல்லது "பாசுபத அஸ்திரம் அளித்த மூர்த்தி" என்றோ பொருள் கொள்ளலாம்.

இந்த நூலில் 7-வது சுலோகத்திற்கான பழைய உரையில் 'அர்ஜுனனுக்கு பாசுபதாஸ்திரம் கொடுத்த விக்ரஹமும்' என்று கண்டிருக்கிறது.

2. ஶூலாஸநம் - வில்லுக்கு 'இஷ்வாஸநம்' என்று பெயர்.

இந்த முறையில் பாசுபதாஸ்திரமாகிய அம்பும் வில்லும் (அளித்த) மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது.

இதி பாசுபதலக்ஷணம் ||

அத² கங்காளமூர்த்திலக்ஷணம்

பி⁴க்ஷாயோக்³யம் வபுஷ்யம் தே³வம் ப்ரவாளஸத்³ருசப்ரப⁴ம் |
ஸர்வேஷ்டம் கங்காளரூபஞ்ச பத்³மநாபே⁴க்ஷிதம் ப⁴வேத் || ௩௫௪ ||

ஸவ்யோத்³த⁴ருதபதா³க்³ரம்[1] து ஸர்வாங்கே ப⁴ஸ்மதூ⁴ஸரம் |
பாதௌ³ பாது³கஸம்யுக்தௌ ஸுஹஸ்தம் ஸுமநோஹரம் ஸம்யுதம்
|| ௩௫௫ ||

354 - 355. பிக்ஷைகேட்கத் தகுதியான உருவத்தோடிருக்கும் கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. முன்னால் அடி எடுத்து வைப்பதுபோன்ற ஜாடையுடன் தேகம் முழுவதும் விபூதி பூசப்பட்டு, மிகுந்த சோபையுடன் விளங்கும் ஹஸ்தபாதங்களுடன் பாதங்களில் பாதுகையுடன் மனோஹரமான ரூபத்துடனும் ச்ருங்கார பாவத்துடன் இந்த மூர்த்தி அமைக்கப்பட வேண்டும்.

கிஞ்சித்ஸ்மிதாஞ்சத³ந்தாக்³ரம் ஸம்விபா⁴வ்ய ஸமந்விதம் |
குண்ட³லம் கர்ணயோரேகம் கர்ணபூரம் ததா²பரம் || ௩௫௬ ||

356. புன்சிரிப்போடு கூடிய இலேசாகத் தெரியும்படியான பல்வரிசையுடன்கூடிய வாயும், ஒரு காதில் குண்டலமும் மற்றொரு காதில் கர்ணபூரம் என்ற தோடும் அணியப்பட்டும் இருக்கவேண்டும்.

வாமே ஹஸ்தத்³வயே பி⁴க்ஷாபாத்ரம் மயூரஹஸ்தகம் |
த³க்ஷிணம் ஹரிணீவக்த்ரம் வ்யாவ்ருதகரம் பரம் || ௩௫௭ ||

ஸுந்த³ரம் கங்காளயஷ்டிம் ச ஸம்ஹரேத்³ஸூசிதம் |
பா⁴ஸ்வத்ஸுரூபம் தே³வம் பரம் ஸந்தோஷஸம்யுதம் || ௩௫௮ ||

---

1. ‘ஸவ்யோத்³த⁴ரம்’ என்று ‘க’ என்ற சுவடியின் பாடம்.

கங்காளஉ॰ஞி-ரீ முகஷணம்]

357 - 358. முன்கை இரண்டும் ஒன்று 'டக்கா' வாத்தியம் தாங்கி மற்றொரு கை அதை வாசிக்கும் முறையிலும் அமைந்திருக்க வேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில் ஒன்றினால் மானின் வாயில் புல்லைக் கொடுத்துக் கொண்டும், மற்றொன்றினால் 'கங்காளம்' என்னும் எலும்புக்கூட்டைத் தாங்கியும் இருக்கவேண்டும். பூதகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்க வேண்டும். முன்னே செல்லும் பூதம் ஒன்று பிக்ஷா பாத்திரத்தை ஏந்திச் செல்லும் முறையிலும், மற்ற பூதங்கள் ஈசுவரனுக்கு முன்னும் பின்னுமாகச் செல்லும் முறையிலும் அமைக்கப்படவேண்டும்.

முனாடிவாஉவாஸ்ரேத்ரு வாஉெநைகெ வடிெஉயஜெ ।
உறநொவரோஉகு ஷிக்ஷாயாஉயெஷூஜநுயஉயஷெ ।
நாஹெஷடிக்ஷிணெவெதாம் முஉமஞாகமுஷயெ ॥
॥ ௩௱௫௰௬ ॥

உயஹஷ ஸ்ரீ தம் மம் ஷும் மஹெஷ்ாக்ஷராநகெ ।

359 - 360. இந்த மூர்த்தியின் நிலையான 'ஆபங்க'த்திற்குரிய மத்திய சூத்திரம் நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது கண், இடது நாஸாபுடம், இடது உதடு, இடது தாடை, நெஞ்சுக் குழியின் மத்தி, ஹ்ருதயமத்தி, நாபிக்கு வலதுபுறம் நான்கு அங்குல தூரம், கணுக்காலின் மத்தி இவைகளுக்கெதிரில் தொங்கவேண்டும். இதுவே உத்தமதசதாளத்தில் ஆபங்க நிலைக்கான சூத்திரம் அமைக்கும் முறை.

செயிஷவஷ கெபாஸ்ாஃ ஶ்ரு முயாஃ வஜவஸாக்ஷநா ॥௩௱௫௭ ॥

உதாரஸ்ரூணமுவெ ஶ்ருக்ஷூாஃ ஸமுஜஉஹாஸகாஃ ।
ஸியக்ஷாஸவஜிஉரெஉஸ்ஷ பேஸெலஸவயஷமணாஃ ॥
॥ ௩௱௫௮ ॥

நாநரஷீமாணிதாஸெவாஸக்ஷாஸவ ஹஷிதாஃ ।
ஸெவம் கங்காளமூர்வஸ்ஷாக கெபாயஉயொஅஷ்தெ ॥
॥ ௩௱௫௯ ॥

360 - 362. அவருக்கு முன்னால் கன்னி மறந்து ஆடையும் தலைமுடியும் நெகிழ்ந்து ப்ரளயம் என்னும் சீர்குலைந்த

நிலையில், அவரிடம் மோகத்தினல் ஏற்பட்ட மன்மத வேதனை யுடன் மிரண்ட பார்வையுடன் ஒரு பக்கம் நாணத்திற்குள்ளா கியும் ஒரு பக்கம் புன்முறுவல் தவழவும் அவருக்குப் பிக்ஷை யிடவந்த ஸ்திரீகணங்களால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும். அவ ரோடு பலவித லீலைகளில் மனதைப் பறி கொடுத்தவர்களாக வும், ஸர்வாபரண பூஷிதர்களாகவும், அந்த ஸ்திரீகள் அமைக்கப்படவேண்டும். கங்காள ரூபலக்ஷணம் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டது.

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

இவ்வாருக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பாசுபத கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதின்மூன்ருவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:o:—)

𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃

𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ॥

𑌋𑌜𑍍𑌵𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

363. இனி சங்கரநாராயணர் (ஹரிஹரார்த்தர்) மூர்த்தி யின் லக்ஷணம் சொல்லப்படுகிறது. நீண்டு நிமிர்ந்த தோற்றத் துடன் ஸமபாதஸ்தானகத்தில் இந்த மூர்த்தி இருக்க வேண்டும்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌮𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌕𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌚𑌕𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 ॥ 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 ॥

பிக்ஷாடந லக்ஷணம்]

363. வலது கை அபய முத்திரையைத் தாங்கியும் இடது கை தொடையில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கைகளுள் வலது கை மழுவும் இடது கை சங்கு அல்லது கத்தி தரித்திருக்க வேண்டும்.

ஜடாகிரீடத்வயயோர்த்வௌ ச
ப்ரவாள ச்யாமள வர்ணயோஸ் ததா ।
ஹராங்கமபி தக்ஷிணேத்ர வாமகே
ஹரேரங்காகாரவத் ஸம்யுக்தா ॥ ௩௱௬௪ ॥

364. தலையின் ஒரு பாதியில் ஜடையும், மற்றொரு பாதியில் கிரீடமும் ஒரு பாதி பவழ மேனியும் மற்றொரு பாதி ச்யாமள வர்ணமும், ஒரு பாதி பரமசிவனின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும், மற்றொரு பாதி மஹாவிஷ்ணுவின் அங்கங்களுக்கான அடையாளங்களோடும் கூடியவராய் விளங்கவேண்டும்.

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே கேசவார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணம் நாம
த்ரயோதஶோத்யாய: ॥

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் கேசவார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணம் என்னும் பதின்மூன்காவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

(—:o:—)

அத சதுர்தஶோத்யாய:

பிக்ஷாடந லக்ஷணம்

பிக்ஷாடநஸ்ய ப்ரிய லக்ஷணம் வக்ஷ்யே ததைகதா ।
ஜடாதி தக்ஷிணே வாமே நாகாஸம் ப்ரவாலகே ॥ ௩௱௬௫ ॥

ஹிக்காவாமே ச ஹ்ருதயஸ்ய து நாபேஸ்து தக்ஷிணே |
ஸ்திதபாதஸ்ய மத்யே ச மத்யஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் || ௩௱௬௰௪

கமநாவேக்ஷிதம் சைவ ஜடாமகுடமண்டிதம் |
விகீர்ணம் வா ஜடாஜாலம் நக்நம் சைவ நதாநநம் || ௩௱௬௰௫ ||

பிக்ஷாடன லக்ஷணம்

365 - 367. பிக்ஷாடனர் லக்ஷணம் இனி முறைப்படி சொல்லப்படுகிறது. இந்த மூர்த்திக்குரிய மத்ய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும், மூக்கு நுனி உதடு இவற்றின் இடது பக்கத்திலும், ஹிக்கா (நெஞ்சுக்குழி) வின் இடது பக்கத்திலும், ஹ்ருதயத்தின் மத்தியிலும், நாபியின் வலப் புறத்திலும், ஊன்றிய காலின் கணுக்காலிலும் தொங்க வேண்டும். நடக்கும் பாவனையுடன், ஜடாமகுடத்துடன் அல்லது விரிந்த சடையுடன், வஸ்திரம் அணியாமலும் சிறிது சாய்ந்த முகத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

தக்ஷிணம் பூர்வஹஸ்தம் து ம்ருகஸ்யாதாரஸம்யுதம் |
வாமே கபாலவரதம் தத்பார்ச்வே பிஞ்சிகாஞ்சகம் || ௩௱௬௰௮ ||

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து டக்காம் டமருகாந்விதம் |
ஸோத்தரீய ஸம்யுக்தம் நாகேந கடிவேஷ்டிதம் || ௩௱௬௰௯ ||

யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் சேஷம் கங்காளவத் ஸ்ம்ருதம் |
நதஹஸ்தம் ஸஹஸ்தம் கீர்ணகேசம் ஸோமயாவிவா || ௩௱௭௰ ||

368 - 370. முன் பக்கத்திலுள்ள வலக்கை மானுடன் விளையாடுவது போலவும், இடக்கை கபாலத்தோடுகூடிய வரத முத்திரையுடனும், அந்தக் கையின் பக்கத்தில் மயில்தோகை யைத் தாங்கியும், பின்புற வலககையில் 'டமருக' (உடுக்கை போன்ற) வாத்தியமும், நழுவித் தொங்கும் மேலாடையுடனும், இடுப்பில் பாம்பினாலான அரைஞான் அணிந்தும், பூணூல் தரித்தும் இருக்கவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் கங்காள மூர்த்திக்குச் சொன்னபடி இருக்கவேண்டும். உடம்பின் வளைவு

அஞ்ஜலிர்நாத ம்ருக லக்ஷணம்]

ஸமபங்கத்திற்கான முறையில் இருக்கவேண்டும். விரிந்த சடையுடனும் இருக்கலாம்.

இத்யகஸ்த்யோக்த ஸகலாதிகாரே பிக்ஷாடந லக்ஷணம் நாம பஞ்சதஶோऽத்யாய: ||

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடன லக்ஷணம் என்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

—(o)—

அத ஷோடஶோऽத்யாய:

சண்டேஶாநுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணம்

சண்டேஶாநுக்ரஹம் வக்ஷ்யே ஸுகாஸநஸமாயுதம் |
ஸோமாஸ்கந்தவதங்கம் ஸ்யாத் கிஞ்சித்வக்த்ரநதாநநம் || ௩௭௧ ||

சண்டேச்வரானுக்ரஹ லக்ஷணம்

371. சண்டேச்வரனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்த மூர்த்தி சுகாசனத்தில் அமர்ந்திருக்க வேண்டும். ஸோமாஸ்கந்தரைப் போல எல்லா அம்சங்களும் இருக்க வேண்டும். ஆனல் முகம் முன்புறம் சிறிது குனிந்திருக்க வேண்டும்.

தக்ஷிணம் வரதம் ஹஸ்தம் ந்யஸ்தம் சண்டேஶமூர்த்தநி |
ந்யஸ்தவ்யம் து ப்ரஸாதேந சண்டேஶோ ஹஸ்தஸம்யுத: || ௩௭௨ ||

க்ருதாஞ்ஜலிபுடோ ஹ்யேவம் ஸூத்ரநாயஸ்த்ரமாஸநே |
சண்டேஶ: ஸ்வர்ணவர்ண: ஸ்யாத் ஸர்வாபரணபூஷித: ||
|| ௩௭௩ ||

372 - 373. வலக்கரம் வரத முத்திரையுடன் சண்டேசுவரரின் தலைமீது அனுக்ரஹத்துடன் வைக்கப்பட்டிருக்க

வேண்டும். சண்டேச்வரர் பக்தியுடன் அஞ்சலி முத்திரை (கைகூப்பி)யுடன் ஈசுவரனுக்குச் சிறிது தாழ்ந்த ஆசனத்தில் ஸ்வர்ண (பொன்மேனி) வர்ணத்துடன் எல்லாவித அலங்காரங்களுடன் அமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

𑌶𑍈𑌵𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌸𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾 ।

𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

374. ஈசுவரனுடைய இடது பக்கத்தில் உமாதேவி ச்யாமள வர்ணத்துடன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌦𑍇𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ॥ ௩௱௭௰௪ ॥

[illegible] ।
𑌲𑌂𑌬𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௱௭௰௫ ॥

𑌲𑌲𑌾𑌟𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌟𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑍇 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible] ॥ ௩௱௭௰௬ ॥

𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible] ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 [illegible] ॥
॥ ௩௱௭௰௭ ॥

தக்ஷிணமூர்த்தி என்னும் வ்யாக்யான தேவ லக்ஷணம்

374 - 377. வ்யாக்யான தேவர் என்னும் தக்ஷிணமூர்த்தியின் அமைப்பு இனி முறையாகச் சொல்லப்படுகிறது. இடது பாதம் வலது முழங்காலின்பேரில் வைக்கப்பட்டு வலது பாதம் தொங்கவிடப்பட்டு நான்கு கைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் முக்கிய சூத்திரம் நெற்றியின் வலது புறத்திலும் வலது கண் ஓரத்திலும், நாஸாபுடத்திற்கு வெளியிலும், நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது புறத்திலும், ஹ்ருதய மத்தியிலும், நாபி மத்தியிலும், யோனி மத்தியிலும் ஆசனத்திலுமாக தொங்கவிடப்பட வேண்டும். சூத்திரத்திற்கும் ஆசனத்திற்கு முள்ள இடைவெளி 1½ அங்குலம்.

[illegible]]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

378 - 379. ஒரு வலக்கையில் சந்தம்ச முத்திரையும்[1] மற்றொரு வலக்கையில் ருத்ராக்ஷமாலையும், ஒரு இடக்கையில் வரத முத்திரையும், மற்றொரு இடக்கை அக்னியை ஏந்தியோ அல்லது யோக தண்டத்தின்பேரில் வைக்கப்பட்டோ இருக்க வேண்டும். அந்தத் தண்டம் 12½ அங்குலம் இருக்கவேண்டும். உடம்பு அழகாக நிமிர்ந்திருக்க வேண்டும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

379 - 381. விரிந்த சடையுடனும் அல்லது ஜடாமகுடத்துடனும் அல்லது உயர்ந்த ஜடாமகுடத்தின் மத்தியில் கபாலத்தோடும் இருக்கவேண்டும். பூணூல் தரித்தும் உத்தரீயம் (மேலாடை) தொங்கவிடப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். அல்லது முன் கை யிரண்டும் வீணாவாத்தியத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கலாம். அல்லது இடது பாதத்தை வலது தொடையின் பேரில் வைத்தும் இருக்கலாம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

1. கட்டை விரல் நுனியும் ஆள்காட்டி விரல் நுனியும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து மற்ற விரல்கள் பிரிந்திருக்கும் முத்திரைக்கு 'சந்தம்ச முத்திரை' என்று பெயர்.

382 - 384. மூன்று கண்களோடும், சங்கு, மல்லிகைப் புஷ்பங்களைப்போன்ற பிரகாசத்தோடும், ருத்ராக்ஷ மாலையைத் தொங்கவிட்டுக்கொண்டும், கையில் அழகிய உபதேச முத்திரையைக் காதுக்குச் சமீபமாக வைத்துக்கொண்டும், இலேசாகத் திறந்த கண்களோடும், யோகபந்த நிலையில் இருந்துகொண்டும், புலித்தோல் ஆடை யணிந்தும், காதில் குண்டலமோ அல்லது கர்ணபூர(தோடு)மோ அணிந்தும் யாதொரு கவலையுமற்ற மனத்தோடும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

நாரதோ ஜமதக்³நிஶ்ச வஸிஷ்டோ² ப்⁴ருகு³ர்த³க்ஷிணே ॥ ௩௱௮௰௪ ॥
பா⁴ரத்³வாஜோऽக³ஸ்த்யஶ்ச ஶௌநகோ பா⁴ர்க³வோ வாமே |

வாமபா⁴கே³ நியோக்தவ்யம் கிந்நராத்³யைஶ்ச ஸம்வ்ருதம் ॥ ௩௱௮௰௫ ॥

384 - 885.. வலது புறத்தில் நாரதர், ஜமதக்னி, வசிஷ்டர், ப்ருகு நான்கு மஹரிஷிகளும், பாரத்வாஜர், அகஸ்தியர், சுனகர், பார்க்கவர் ஆகிய நால்வரும் இடப்புறத்திலும் அமர்ந்திருக்கவேண்டும்.

கைலாஸே வஸதே தே³வோ வடவ்ருக்ஷஸ்ய மூலகே |
ஶாந்தம் ஸகலலோகாநாம் ஈஶாநம் ஶிவம் ஶாஶ்வதம் ॥ ௩௱௮௰௬ ॥

லம்ப³பாதா³த⁴ஸ்தா²நே ஸ்வபஸ்மாரம் து ஸ்தா²பயேத் |
ஹஸ்தே ஸர்ப்பம் க்ரீட³ந்தம் க்ருஷ்ணம் பூ⁴தாக்ருதிம் ததா² ॥ ௩௱௮௰௭ ॥

386 - 387. கைலாசபர்வதத்தில் கின்னரர்களால் வணங்கப்பட்டு ஆலமரத்தடியில் சாந்த ரூபமாய் உலகுக்கெல்லாம் ஈசனுகிய மகேச்வரன் வீற்றிருக்கிறுர். தொங்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும் பாதத்தின் கீழ் அபஸ்மாரன் என்னும் முயலகனின் உருவத்தை அமைக்கவேண்டும். அவன் கையில் பாம்பை வைத்து விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். கறுக்த மேனியும், பூதங்களைப் போன்ற உருவமும் அமைந்திருக்கவேண்டும்.

உத்தரார்த்தே வைகானஸாகமே அர்ச்சாப்ரகரணே
தக்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம் நாம ஷோட³ஶோऽத்⁴யாய:

|| ஸப்ததஶோऽத்யாய: ||

அத காலதஹன லக்ஷணம் ||

வக்ஷ்யதே காலதஹனோ ந்ருத்தாரம்பேண ஸம்யுத: |
நதிர்தஶாங்குலம் வாபி அஷ்டாங்குலமதாபி வா ||388||

ஆதஶாங்குலமானம் வா ஸூத்ராலம்பம் விதீயதே |

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

காலதஹன லக்ஷணம்.

388-389 இனி காலதஹனரின் லக்ஷணம் சொல்லப் படுகிறது. அவருடைய மூர்த்தி நர்த்தன ஆரம்பத்தின் அமைப்பை உடையது (அதாவது ஒரு கால் தூக்கப்பட்டிருக்கும்). சூத்திரத்திலிருந்து உடம்பின் வளைவு 10 அங்குலம் அல்லது 8 அங்குலம் அல்லது 12 அங்குலம் வரையில் இருக்கலாம்.

லலாடதக்ஷிணே நேத்ரமத்யஸ்ய ஸவ்யஸ்ய பார்ஶ்வகே ||

ஹிக்காயா: பார்ஶ்வயோர்மத்யே வாமஸ்தனாக்ஷதக்ஷிணே |
நாபிமத்யாங்குலம் வாமே வாமே மேட்ரஷடங்குலம் ||389||

த்ருதாங்க்ரி குல்பமத்யே து ஸூத்ரமேவம் விதீயதே |

389-391. மத்யசூத்திரத்தின் அமைப்பு இனிக்கூறப் படுகிறது. நெற்றியின் வலப்பக்கத்திலும். வலது கண் மத்திக்குப் பக்கத்திலும் ஹிக்கை என்னும் நெஞ்சுக்குழிக்கு இடது பக்கத்திலும், இடது ஸ்தன மத்தியத்திற்கு வலபுறத்திலும், நாபி மத்தியத்திற்கு 1 அங்குலம் இடப் புறத்திலும், மேட்ரத்திற்கு 6 அங்குலம் இடப்புறத்திலும் ஊன்றிய காலின் கணுக்கால் நடுவிலும் சூத்திரம் தொங்க வேண்டும்.

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து ஶூலம் கர்ணாந்த
உத்ஸ்ருதம் ||௩௯௩||

அபரம் பரஶும் வாபி வரதம் வா யதாக்ருதம் |
நாபிஸீமாந்தகம் வாம பூர்வம் ஸூசிப்ரயோகவத் ||

வாமம் து பர ஹஸ்தம் ஸ்யாத் பரிகம் பல்லவஸம்யுதம் |
உஷ்ணீஷாந்தே யுதம் வாபி கிஞ்சிந்நததமாபி வா ||௩௯௪||

392–394. வலதுபுறத்தில் முன் கையில் சூலத்தை யேந்திக் காதுவரையில் உயர்த்திப் பிடித்திருக்கவேண்டும். மற்றொருகை மழுவோ அல்லது வரதமுத்திரையோ தாங்கி யிருக்கவேண்டும். இடது புறத்தில் முன்கை கீழ்நோக்கி யுள்ள சூசீ முத்திரையைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். மற்றொரு கையில் பல்லவ முத்திரையில் 'பரிகம்' என்னும் ஆயுதத்தைத் தாங்கியிருத்தல் வேண்டும். அந்தக் கை உஷ்ணீஷத்துக்குப் பக்கத்திலோ அல்லது சற்றுத்தணிந்தோ இருக்கலாம்.

தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பாதம் ஸ்வஸ்திகம் ஸம்ப்ரஸாரிதம் |
வாமபாததலோத்ருத்ய குஞ்சிதம் தமுத்ருதம் ||௩௯௫||

அங்குஷ்டம் காலஹ்ருதயே ந்யஸ்தம் தேவஸ்ய ஶோபயா |

395–396. வலதுகால் வளைக்கப்பட்டு மற்றொரு காலுக்குக் குறுக்காகவுள்ள சாய்வுடன் அழகாக அமைக்கப் படவேண்டும் இடது பாதம் தூக்கி வளைக்கப்பட்டு பாத தலம் மேலே தூக்கப்பட்டு அதன் கட்டைவிரல் யமனுடைய ஹ்ருதயத்தில் வைக்கப்பட்டும் இருக்கமேண்டும்.

ஊர்த்வே ஜாநும் த்ரிணேத்ரம் ச ஜடாபாரவிஶேஷதஃ ||

விஶ்வோராஹோக்ஷகாதேஜாஃ ஸவ்யாங்காபஸோபிதஃ |

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍 𑌚𑌾𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌚𑍍𑌕𑌾𑌲𑌾𑌰𑌵𑍇𑌦𑌕𑌃 ||

𑌵𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌣𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌶𑌿𑌰𑍋𑌜𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍋𑌷𑌕𑌮𑍍 |
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌭𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ||௩௯௮||

𑌇𑌤𑍍𑌯𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌕𑌳𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌲𑌦𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

396–398 முகத்தில் ரௌத்ராகாரமும், மூன்று கண்களும், சடைமுடியும், பவழமேனியும், அபார தேஜஸ்ஸும் எல்லா அலங்காரங்களும் ப்ரகாசித்துக் கொண்டும் காலதஹனர் அமைக்கப்படவேண்டும். அவருக்குக் கீழே காலனுடைய உருவம் அமைக்கப்பட வேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்து ரக்தவர்ணமாக இருக்கவேண்டும். கையில் 'பாசம்' இருக்கவேண்டும். முகத்தில் கோபமும் பயமும் இருக்கவேண்டும். காலை முன்னால் வைத்திருக்கவேண்டும். ஈசுவரன் பாதத்துக்குக் கீழ் பயத்தோடு இருக்கவேண்டும்.

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில் காலதஹந லக்ஷணமென்னும் 17-வது அத்யாயம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌵𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌳𑌕𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

லிங்கோத்பவ லக்ஷணம்.

399-400. இனி லிங்கோத்பவரின் லக்ஷணம் கூறப்படுகிறது. லிங்க உருவத்தின் மத்தியில் சந்திரசேகரரைப் போல் நிலையும், அங்கங்களும் உடைய மூர்த்தி லிங்கோத்பவராகும். இந்த மூர்த்தியின் முழங்காலின் கீழ்ப்பகுதியாகிய நளங்கை என்னும் இடத்திற்குக் கீழே உள்ள பகுதி பாதம் உள்பட லிங்கத்தில் மறைந்திருக்கும்.

𑌵𑌿𑌰𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌹𑌂𑌸𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌹𑍍𑌯𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑌾𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣𑌾𑌧𑍋𑌗𑌤𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌃 ।

𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 [illegible] 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 𑌸𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑍌 ॥௪௦௧॥

𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌜𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍋𑌃 𑌪𑌰𑍇 ।

400-402. இந்த மூர்த்தியின் மேல் பகுதிக்கு இடது பக்கத்தில் ப்ரும்மா ஹம்ஸரூபமாக அமைக்கப்பட வேண்

டும். வலது புறத்தில் ஸ்வேத பன்றியின் உருவத்தில் மஹா விஷ்ணு அமைக்கப்படவேண்டும். மேலும் ஈசுவரனின் முன்னே இருபுறங்களிலும் கைகூப்பியநிலையில் ப்ரும்மாவும் விஷ்ணுவும் அவர்களுடைய நிஜ உருவத்தோடு அமைக்கப் படவேண்டும்.

ஏவம் லிங்காவதாரம் ஸ்யாத் ஸர்வபாபக்ஷயகரம் பவேத் ||

துங்காங்கவிஸ்தாரநதலம்பமானை:
ஸம்யுக்தகேயூரஸுஹாரபூஷணவஸ்த்ரைர்வர்ணை: |
ஸாலங்க்ருதம் பாஸகரம் ஸமஸ்தப்ரஜானாம்
ஸௌக்யம் ஸம்பத்வ்ருத்திகரம் விதத்யாத் ||௪௱௩||

இத்யாகஸ்த்யே ஸகலாதிகாரே ஸ்ரீலிங்கோத்பவலக்ஷணம்
நாம அஷ்டாதஶோத்யாய: ||

402–403. இவ்விதமாக லிங்காவதாரம் என்னும் லிங்கோத்பவ மூர்த்தி அமைக்கப்படவேண்டும். இந்த மூர்த்தி எல்லா பாபங்களையும் தோஷங்களையும் போக்க வல்லது. உயரம், அங்கம், விஸ்தாரம், வளைவு, லம்ப மானங்கள் இவைகள் ஏற்பட்டபடி அமைக்கப்பட்டு, தோள்வளை முதலிய ஆபரணங்களும் வஸ்திரமும் பல வர்ணங்களோடுகூடிய அலங்காரங்களும், மிகுந்த ப்ரகாசமும் கூடிய இந்த மூர்த்தி எல்லா ப்ரஜைகளுக்கும் சுபத்தைச் செய்வார். செல்வாக்கையும், ஸம்பத்தையும் விருத்தி செய்வார்.

அகஸ்திய முனிவர் அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும் பதினெட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்

॥ 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌦𑌾𑌰𑍁𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍇
𑌯𑌥𑌾 ।

பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

தாரு சங்க்ரஹணம்

401. * சூலத்திற்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் தகுதியான மரவகைகள் சொல்லப்படுகின்றன.

𑌚𑌨𑍍𑌦𑌨𑌂 𑌚𑌂𑌪𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌲𑌂 𑌖𑌦𑌿𑌰𑌃 𑌶𑌿𑌂𑌶𑌪𑌾𑌽𑌥𑌵𑌾 ॥ ௪௦௩ ॥

𑌤𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌕𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍀𑌷𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌕𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍋𑌮𑌵𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌰𑍍𑌹𑍇 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌯𑍋𑌃 ॥

404–405. சந்தனமரம், சம்பகமரம், சாலம் என்னும் மராமரம், கதிரம் என்னும் கருங்காலி, சிம்சுபா என்னும் அசோகமரம், திந்துகம் என்னும் தும்பிலிக்காய் மரம் அல்லது பனிச்சி மரம், சிரீஷம் என்னும் வாகை மரம், ஸோமம் என்னும் மரம், ராஜாதனம் என்னும் பழமுண்ணிப்பாலை மரம், மதுகம் என்னும் இலுப்பைமரம், பத்மகம், தன்வகம் என்னும் மரங்கள், சப்தபர்ணம் என்னும் ஏழிலைப்பாலைமரம், ஸோமவல்கம் என்னும் வெண்கருங்காலி மரம், ஆகியவை எல்லாவகை சூலங்களுக்கும் ப்ரதிமைகளுக்கும் ஏற்றவை.

---

* சூலம் என்பது சுதை (நற்சாந்து) யினால் அமைக்கப்பட வேண்டிய பிம்பங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளே வைக்கப்படும் மரத்தினாலாகிய தேகத்தின் எலும்புக்கூடு போன்ற அமைப்பு.

ஸம்ஶ்ருஹ்ர]

ஶ்ரேஷ்ட²ஹ்ஒஜிகஸஅத்³ஜா: ஸ்நிக்³த⁴ஸாரா: வ்ருக்ஷா: ப்ரஶம்ஸிதா: ।
ஹ்ரஸ்வஸாராஸ்து ந ஶஸ்தா: ஸுஷிரஸாரா அயோக்³யா: ॥

விசித்ரபாவா: பிரஸ்தோந்நா ஜீர்ணபர்ணா:
ஸம்கோடரா: ।
உஹ்ராம்ஹவொஸாயஸ்ஸம்ஸ்க்ஷா யஜ்ஞம் பதிதவெவ வா ॥

வர்ணஷ்டஜவஸஉவிரூரா: ஸவ்ரணாஸ்து ஸவ்ருஸ்சிகா: ।
அபர்ணபுஷ்பணாஸ்து வாதாஸ நிஹ ஹ்ஜா ॥ ௪௰௮ ॥

அபாகா ஜீர்ணதாஸ்ணா நாநாபக்ஷிஸமாஶ்ரயா: ।
ஸவருயாகருதிவஸ்ரீகவஸ்ஸாஹாவாஸஸம்ப்ருதா: ॥ ௪௰௯ ॥

தேவாலயஸஹாசெத்ய வஹிஜாதா: ஶ்மஶாநகா: ।
ஸநோமாவாஸஸம்யுக்தா: ஷஸ்ஸாஸ்ஸாம்ஹ்ரூ
ஹவிஸ்ஸமா: ॥ ௪௰௰ ॥

406–410. உத்தமமான பூமியில் உண்டானவையும், பசையும் வலிமையுமுள்ளவைகளுமான மரங்கள் மிகவும் தகுதியுள்ளவை. குறுக்கு நெடுக்காக புதர் போன்ற நார்ப் பற்று உள்ள மரங்கள் தகுதியற்றவை. வரண்ட தன்மையுள்ளவை மத்தியமம். இரண்டு மூன்று கிளைகளே உள்ள மரங்களும், மொட்டையாக உள்ள மரங்களும், இலைகள் காய்ந்த மரங்களும், பொந்துள்ள மரங்களும், வெள்ளத்தில் அடிபட்டுக்காய்ந்த மரங்களும், பிளவுபட்ட மரங்களும், தானாகவே கீழே விழுந்த மரங்களும், புழு வண்டு முதலியவைகளால் துளை செய்யப்பட்ட மரங்களும், வெட்டுக்காயம் பட்ட மரங்களும், தேள் முதலிய விஷ ஜந்துக்கள் உள்ள மரங்களும், இலை புஷ்பங்கள் இல்லாத மரங்களும், காற்றில் சேதமடைந்த மரங்களும், இடிவிழுந்த மரங்களும், பக்குவ நிலையடையாத மரங்களும், அதிக வயதான மரங்களும்,

மிகவும் இள மரங்களும், அநேக பக்ஷிகளுக்கு இருப்பிடமாகவுள்ள மரங்களும், வழிவுகளுள்ள மரங்களும், புற்றுக்களுக்கடியில் உள்ள மரங்களும், சண்டாளர்கள் வசிக்கும் இடத்திலுள்ள மரங்களும், கோயில்களில் உள்ள மரங்களும், சபைகளுக்கு அருகில் உள்ள மரங்களும், பிரயாணிகள் முதலியவர்கள் தங்குவதற்காக ஏற்பட்ட இடங்களிலுள்ள மரங்களும், பாட்டைகளிலுள்ள மரங்களும், மயானத்திலுள்ள மரங்களும், வியாதியஸ்தர்கள் வசிக்கும் இடங்களிலுள்ள மரங்களும், காய்க்காத மலட்டு மரங்களும் தகுதியற்றவை.

ஶுப₄க்ஷிதிஸமுத்பந்நா வயஸா மத்⁴யஸம்ஸ்தி₂தா꞉ ।
புஷ்பபல்லவஸம்பந்நா ஸாந்த்₃ரச்சா²யா மநோஹரா꞉ ॥ ௪௧௧ ॥

ருஜவோ நிர்வ்ரணா ஜாதிவ்ருக்ஷைஶ்சாவ்ருதஶோபி₄தா꞉ ।
ஸ்த்ரீபும்நபும்ஸகா வ்ருக்ஷா꞉ பும்ஸிதம் வ்ருக்ஷமாசரேத் ॥ ௪௧௨ ॥

ஸ்த்ரீணாம் ஸ்த்ரீலிங்க₃ஜை꞉ கார்யா꞉ ப்ரஶஸ்தே ச நபும்ஸகா꞉ ।

411–413. சுபமான இடங்களில் உண்டான மரங்களும், நடுத்தர வயதுள்ளவைகளும், புஷ்பங்களும் தளிர்களும் நிறைந்தவைகளும், அடர்ந்த நிழல் உடையவைகளும், நேரானவைகளும், காயமில்லாதவைகளும், நல்ல ஜாதி விருக்ஷங்களால் சூழப்பட்டவைகளும், ஆண், பெண், நபும்சகம் என்ற மூவகை ஜாதி மரங்களும் தகுதியானவை. இவைகளுள் ஆண் ஜாதி மரங்கள் ஆண் உருவங்களுக்கும் பெண் மரங்கள் பெண் உருவங்களுக்கும் ஏற்றவை. ஆண் உருவங்களுக்கு பெண், நபும்சக ஜாதி மரங்களையும்

ஸம்ப்ரஹணே]

உபயோகிக்கலாம். பெண் உருவங்களுக்கு நபும்ஸக ஜாதி மரங்களை உபயோகிக்கக்கூடாது.

ஶுபபக்ஷ நக்ஷத்ரே முஹூர்த்தே கரணான்விதே ॥

ஹோமைச்ச பலிதானைச்ச ஸம்ப்ராப்யாசார்ய ஶில்பிபி: ।
வனஸ்பத்யம் ஜபேச்சைவ வ்ருக்ஷமூலே த்ரிதேஶதோ வ்ரணயேத் ॥

க்ஷீரதோயஸ்ரவம் ஶ்ரேஷ்டம் ஶோணிதம் சாஶுபம்
பவேத் ।

413–415. சுபமான பக்ஷம், நக்ஷத்திரம், முகூர்த்தம், கரணம் இவைகள் கூடிய நல்ல வேளையில் தேவதைகளுக்கான ஹோமங்களும், பூதபைசாசங்களுக்குப் பலிதானங்களும் செய்துவிட்டு ஆசாரியனும் சிற்பியும் சேர்ந்து மரத்தினடிக்குச் சென்று 'வனஸ்பதி' என்னும் மந்திரத்தைப் பற்றிய மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். ஜபித்துவிட்டு மரத்தினடியில் மூன்று இடங்களில் வெட்டிப்பார்க்கவேண்டும். பால்போல நீர் கசிந்தால் மிகவும் உத்தமம். ரத்தம்போல் நீர் கசிந்தால் அது அசுபம்.

ஸர்வம் வ்ருக்ஷமுகம் ஜ்ஞாத்வா வாமதக்ஷிணப்ருஷ்டகம் ॥

ஜ்ஞாத்வா ஸர்வேஷாம் ஶ்ரேஷ்டம் பதனம் நான்ய
திஷ்யதே ।

415–416. மரத்திற்கு முகம் கிழக்கே என்பதை அறிந்துகொண்டு பின்புறம், வலது புறம், இடதுபுறம் இவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். வடக்கேயும் தெற்கேயும் வெட்டிய மரம் விழுந்தால் நல்லது. மற்ற திக்குகளில் விழக்கூடாது

ஶுபஸம்ஹாரம் ஸ்தாபயேத் நக்ஷத்ரவத் ॥சகசு॥

[ஶூல

ச்சி²த்வா வ்ருʼக்ஷம்ʼ த்³ருʼடா₄ங்க₃ம்ʼ ஶாகா₂ஶ்சாபநயேத் தத꞉ |
ருஜு க்ருʼத்வா வக்ரதே₃ஶம்ʼ வஸ்த்ரமால்யைஶ்ச ஸம்ʼவ்ருʼதம் ||

வாஹநே ஶிரஸா வாபி தச்சூலம்ʼ மண்ட³பம்ʼ நயேத் |

416–418. நல்ல மரமாக வெட்டிப் பிறகு அதன் கிளைகளைக் கழிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை நிமிர்க்க வேண்டிய இடங்களில் நிமிர்க்கவேண்டும். அதன் பிறகு அதை வஸ்திரம் போர்த்திப் புஷ்பமாலை போட்டு வண்டியிலோ அல்லது ஆட்கள் தோளிலோ வேலை செய்ய வேண்டிய மண்டபத்திற்குக் கொண்டுவந்து மணலில் கிடத்தவேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் நாள் வரையில் கவனித்து வரவேண்டும்.

ஶூலலக்ஷணம் ||

அங்கோ₃பாங்க₃ப்ரத்யங்கா₃நாம்ʼ நிஶ்சித்ய கல்பயேத் ||௪௧௮||

யதா₂ தே₃ஹாயாமம்ʼ தத்³வத் ததா₂ ஶூலாயதம்ʼ ப⁴வேத் |
மத்⁴யே து தச்சதுர்பா₄க₃ம்ʼ விஸ்தாரம்ʼ தே₃ஹமாநத꞉
விஸ்த்ருʼதம் ||௪௧௯||

சூலலக்ஷணம்.

418–419 அங்க உபாங்க, *ப்ரத்யங்கங்களின் அளவுகளை நிச்சயித்துச் சூலத்தைத் தயார் செய்யவேண்டும். உடம்பின் நீளம் எவ்வளவோ அவ்வளவு சூலத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். சூலத்தின் மத்தியில் உடம்பின் அகலத்திற்கு நாலில் ஒன்று (¼) அகலம் இருக்கவேண்டும்.

* தலை, உடம்பு கைகள், கால்கள் இவை அங்கங்கள். இந்த ஒவ்வொரு அங்கத்திலுமுள்ள உறுப்புக்கள் உபாங்கங்கள். அங்கங்களுக்கு இடையேயுள்ள பகுதிகள் ப்ரத்யங்கங்கள்.

லக்ஷணம்]

வம்ஶதண்டம் ததம் தஸ்ய அக்ரேஷ்டாம்ஶகஹீநகம் |
சதுரஶ்ராஷ்டவ்ருத்தாபி: நாப்யந்தம் சதுரஶ்ரகம் ||

ஹிக்காந்தமபி சாஷ்டாஶ்ரம் ஶேஷம் வ்ருத்தம் ஸமாசரேத் |
ஶைவம் வா ஸர்வவ்ருத்தம் வா ஹரவம்ஶம் ப்ரயோஜயேத் ||

419-421. அதன் நுனியில் அகலம் ⅛ குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதில் மேட்ரம் முதல் நாபி வரையில் நாற்பட்டையாகவும், நாபி முதல் ஹிக்கா வரை எட்டுப் பட்டையாகவும் பாக்கி உருளையாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது சைவபேரங்களுக்கு வம்சதண்டம் முழுவதும் உருளையாகவும் இருக்கலாம்.

பாஹ்வந்தயுகவிஸ்தாரம் பஞ்சபாகைகஹீநகம் |
வக்ஷோதண்டாயதம் தஸ்ய பஞ்சபாகைகவிஸ்தரம் ||

அங்குலாதிகதாரம் வா தஸ்யாயாம் பஹலம் ததா |
கடிதாரஸ்ய பஞ்சாம்ஶஹீநம் கடிதண்டகம் |
தத்தீர்க்காயாம் தத்ஸமம் து ததம் பஹளமிஷ்யதே ||௪௨௩||

422-423. வம்சதண்டத்தில் வைத்துப் பொருத்த வேண்டிய வக்ஷோதண்டம் (மார்புதண்டப்) இரண்டு புஜங்களின் வெளி எல்லை வரையுள்ள அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று(1/5)குறைவான நீளம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்த தண்டத்தின் அகலம் நீளத்தில் ஐந்தில் ஒன்று இருக்க வேண்டும். * அல்லது அதைக்காட்டிலும் 1 அங்குலம் அதிகமாகவும் இருக்கலாம். அந்தத் தண்டத்தின் கனம் அகலத்தில் பாதி. 'கடிதண்டம்' என்னும் 'இடுப்புத்

* காசியபியத்திலும் சில்பரத்னத்திலும் வக்ஷோதண்டத்தின் நீளம் 32 அங். அகலம் 6½ அல்லது 7½ அங்குலம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தண்டம்' இடுப்பின் அகலத்தில் ஐந்தில் ஒன்று (1/5) குறைவான நீளமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். § நீளத்தில் பாதி அதன் அகலமாகும். அதன் கனம் அதில் பாதி.

வக்ஷொ தண்ணெ கடிதண்ணெ வாயாமெ ஐ‍ஈ ஷிவாஸ்ஷயொஃ ।
ஆ‍ஜு‍ெமகாஜு‍ா வாயாமதகவக்ஷுஸிவாங்கிதழ் ॥௪௨௪॥

ஷிவதஷ்டிஷஷ்டிதொஷடுண்ணுஸிவாவஸம்யொஜாவரெசு ।

424–425. வக்ஷொ தண்டத்திலும் கடிதண்டத்திலும் நீளத்தின் இருபுறத்திலும் இரண்டங்குலம் நீளம், ஒரு அங்குலம் அகலமுள்ள வாய்களுள்ள சிகைகள் அமைக்கப்படவேண்டும். வக்ஷொதண்டத்தில் 2, 4, 6, 8 கைகளையுடைய உருவங்களுக்காக அந்தக்கைகளின் சிகைகளைச் சேர்ப்பதற்காக அத்தனை சிகைகளும் உண்டாக்கிக் கைகளின் தண்டங்களைச் சேர்க்கவேண்டும். (அதேவிதமாகக் கடிதண்டத்திலும், தொடைகளின் தண்டங்களைச்சேர்ப்பதற்காக சிகைகளை அமைக்கவேண்டும்)

ஹிக்காயாஆ‍ஜு‍ாயஷாசு வக்ஷொதண்ணஸ் ஷீமகழ் ॥

நாஹெஃ வஂவாஜு‍ாயஷாசு கடிதண்ணஷிதிஷவெசு ।

425–426. வக்ஷொதண்டத்தை ஹிக்கை (நெஞ்சக்குழி)க்கு 2 அங்குலம் கீழே பொருத்தவேண்டும். நாபிக்கு ஐந்து அங்குலம் கீழே 'கடிதண்ட'த்தைப் பொருத்தவேண்டும்.

கடிதண்ணெஸிவாகாயஷா ஜாஂமாஜாவஸாநகழ் ॥

ஜா‍ரூஜாநாதொஷ்டாஂஸஂ ஜுரொவாயாஉஷிஷெ ।

---

§ கடிதண்டத்தின் நீளம் 16 அங். அகலம் 8 அங். கனம் 4 அங். என்றும் ஷி நூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஜகூணழ]

426–427. கடிதண்டத்தில் 3 அங்குலம் நீளமுள்ள சிகைகளை உண்டாக்கவேண்டும். தொடையின் நீளத்தைக் காட்டிலும் 8 அங்குலம் ஊருதண்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 8 அங்குலத்தை ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

ஷூாநகெ ஸூாஉூயாயாமஂ ஸமாஸநகெ ஹவெக ||

தடூயொ ஸஂஷிரஂ கூசவா கடிஉணூஶிவாஜயொஃ |

427–428. ஊருதண்டத்தின் நீளம் நின்ற வடிவத்திற்கு எவ்வளவு நீளமோ அதே நீளம் உட்கார்ந்த வடிவத்திற்கும் சரியாகும். கடிதண்டத்தின் இரு சிகைகளின் மத்தியிலும் துளைகள் செய்து ஊருதண்ட சிகையிரண்டையும் சேர்க்கவேண்டும்.

ஷூாநகெ ஜாநூஊநஂ தூ ஸஸாஙிவ஡ாவியீயதெ ||

ஜாநூஊநஂ ஷியாஹஜூ வொரூஜாநூஜயொரவி |
ஞூரொவூ கஷூயெஊணூஜயஂ வெவ ஶிவாஙிதழ ||

ஜஂவொஉணூதயொாஷூஂ தூ ஞூரொவெஹூவ வுயொஜயெக |

ஊரூ(தாஜ)கூிஹாமெஹகஂ ஊரூஉணூவிஶாஜகழ ||

வாஉஷீநா தஉமெ தூ ஜஂவாஉஸிஂ தயா ஹவெக |
தஷீஹாமெஹகஷீநஂ ஸூாக ஜஂவாஹஂ தஜஉணூகழ ||

கஜூஜாயிகவிஷூாரஂ தஜாயாஉகூிவாஉயஂகஃ |
ஷிஹாஹஂ தஜஉணூாஹஂ ஷீவஂ ஸஂஷூய உயூஉழ ||

428–432 நின்றநிலையில் முழங்கால் முட்டை ஊரு தண்டமும், ஜங்காதண்டமும் சேரவேண்டிய ‘சந்தி’ யாக

அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும். முழங்கால் முட்டின் நீளத்தை இரண்டு பாகம் பண்ணி ஊருதண்டம், ஜங்கா தண்டம் இரண்டையும் அதில் பொருத்தக்கூடிய வகையில் சிகைகளை இரண்டு பக்கத்திலும் அமைக்கவேண்டும். அல்லது ஜங்காதண்டத்தை முழங்கால் முட்டில் ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும். ஊருதண்டத்தின் அகலம் பிம்பத்தின் ஊருமத்தியத்தின் அகலத்தில் 1/3 பங்கு இருக்க வேண்டும். ஊருதண்டத்தின் நுனியின் அகலம் ¼ பங்கு குறைந்திருக்கவேண்டும். ஜங்கா தண்டத்தின் மூலமும் அப்படியே. ஜங்கா தண்டத்தின் நுனி அகலம் ஜங்கா மூலத்தைவிட 1/3 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். பாதத்திற்காக ஏற்பட்ட தண்டம் ஜங்கையின் நுனியைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அகலமும், பாதத்தின் நீளத்தில் ¾ பங்கு நீளமும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். பாத தண்டத்தின் நுனி பாதத்தின் நுனியின் மூன்றில் இரண்டு பங்கு இருப்பதோடு அதன் மத்தி அழகான கரவு சரிவுடன் அமைக்கப்படவேண்டும்.

பாஹுதண்டவிசாலம் து த்ர்யம்சைகம் ஜ்ஞாத்விசாலத: |
கூர்பரம் (ச) த்ர்யம்சஹீனம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டதண்டம்
ததைவ ச || ௪௩௩ ||

கநிஷ்டாங்குல்யாதிகம் வாமம் ப்ரகோஷ்டாக்ரம்
ததந்தத: |
ஜாநாங்குலைகவேத்ரம் வா பாஹுப்ரகோஷ்டம் க்ரமேண வ
யோஜயேத் || ௪௩௪ ||

433–434. பாஹு (புஜ)தண்டத்தின் அகலம் பாஹு மூலத்தின் (புஜத்தின் அடிப்பக்கம்) அகலத்தில் 1/3 இருக்க

வேண்டும். இதைவிட அங்கத்தண்டத்தின் நுனிப்பக்கத்தின் அகலம் 1/3 குறைந்திருக்கவேண்டும். முன்னங்கையின் மூலத்தின் அகலமும் அதுவே. அல்லது 1/2 அங்குலம் அதிகமிருக்கலாம். முன்னங்கையின் நுனியின் அகலம் அதில் பாதி. முழங்கால் முட்டைப்போலவே முழங்கை முட்டிலும் புஜத்தையும் முன்னங்கையையும் ஏற்றிப் பொருத்தவேண்டும்.

வாஹூதஜ்ஞா ஃயம் வாஹூஷயொவஃஸவ யொஜயெக் |
தயெவ வாஹாஷூாநெ தூ யொஜயெக் ஸமிு
கஉஃணி ‖ சஈரு ‖

435. வம்சதண்டத்திற்கு இருபுறத்திலும் பார்ச்வ தண்டங்கள் என்ற உடம்பின் பக்கங்களுக்கான தண்டங்கள் சேர்க்கப்படவேண்டும். இவ்விதமாகவே புருஷ மானத்திற்கான சூலத்தை அமைக்கவேண்டும்.

உயொூாஷாதிூஹாமெகஂ உயெூ உஜ்ஞாவஸூ விஷூாஷ |
ஹீ ணாஂ தூ வக்ஷொஷஜ்ஞாவஸூ வாயாஉஂ வாஹூ-
ஷஜ்ஞயொ: ‖ சஈசு ‖

வாஹூஉஷூாயஹீநஂ ஸூாத்ீநமெஷஂ
தஷயகஷ |
தாஂ தஷயஃஂ வஹஂ ஸிவாஂ வஷவஷாவாெக் ‖

436-437. ஸ்திரீபிம்பங்களுக்கான வம்சதண்டம் என்னும் மத்யதண்டத்தின் அகலம் மத்யோதரத் (உடம்பின் நடுப்பாகம்)தின் அகலத்தில் 1/3 பங்கு. வக்ஷோ தண்டத்தின் நீளம் பாஹூமூலத்தில் பாதி குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். பார்ச்வதண்டங்களின் நீளமும் அப்படியே குறைந்திருக்கவேண்டும். வக்ஷோதண்டத்தின்

அகலம் அப்படிக்குறைக்கப்பட்ட நீளத்தில் ½ பங்கு. அதன் கனம் அகலத்தில் ½ பங்கு, சிகை முதலியவைகள் புருஷ பிம்பங்களுக்குச் சொன்னபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ஸம்ஹாரேணாநகடீதாரம் கடிவிஸ்தாரதம் உதர |
ஶேஷம் பூர்வவதுத்தவங்கஸ்ய ஸுநாநாநாம்
ஸமாசரேத் || ௪௩௮ ||

438. 'கடிதண்டம்' என்றும் இடுப்பிற்கான தண்டம் இடுப்பின் அகலத்தில் 1/5 பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும். மற்ற அமைப்புகள் புருஷபிம்பத்திற்குச் சொல்லப்பட்டபடி அமைத்துக்கொள்ளவும்.

ஹஸ்தபாததலாஶ்லேஷம் தாம்ரபத்ரேண யோஜயேத் |
ஸ்தானகம் தைவிகே ஶ்ரேஷ்டம் ஶ்ரேஷ்டம் மானுஷாஶ்ரயம் ||

ஸ்தண்டிலே சைவ மண்டூகபதே பரமஶாயிகே |
த்ரியுதே வா ஹிஜைஜேஹெ கல்பயேத்ப்ரஹ்மகாதிகான் ||

438–399. கைகால் தலங்களை (உள்ளங்கைகளையும் உள்ளங்கால்களையும்) அதனதனிடத்தில் செப்புப்பட்டத்தினால் சேர்க்கவேண்டும். தேவர்கள் பிம்பங்களில் நிற்கும் நிலை சிறந்தது. மானிட பிம்பங்களில் உட்கார்ந்த நிலை சிறந்தது. ப்ருஹ்மா முதலிய பிம்பங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யும் இடம் ஸ்தண்டிலமாகவோ (49 வாஸ்து பதங்களை யுடையது) மண்டூகபதமாகவோ (64 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) பரமசாயிகமாகவாவது (81 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) த்ரியுதமாகவாவது (289 வாஸ்துபதங்களை யுடையது) இருக்கலாம்.

யோஜ்யஸ்தாபயேத்பூர்வம் தஸ்மாத்... ... ... |

லக்ஷணம்]

ஸர்வகந்தேஸு ஶில்பாசார்யோ நிஷ்க்ரமேத க்ரமேண ||௪௪௧||

இத்யாகஸ்த்யே ஸகளாதிகாரே தாருஸங்க்ரஹணம் நாம
ஏகோநவிம்ஶோऽத்யாய: ||

---

441. சூலத்தை அதற்குரிய ஸ்தானத்தில் ஸ்தாபித்து அதற்கு வாஸனைச்சாந்துகள் சாத்திவிட்டுப் பிறகு சில்பாசாரியர் வெளியே வரவேண்டும்.

இவ்வாறாக அகஸ்திய மகரிஷி அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரத்தில்
தாருஸங்கிரஹ லக்ஷணமென்னும் பத்தொன்பதாவது
அத்யாயம் முற்றும்

॥ 𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ॥

𑌵𑍇𑌦𑌤𑍍𑌰𑌿𑌬𑌾𑌣𑍈𑌕𑌵𑌸𑍁𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌃
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌗𑍁𑌡𑌾𑌃 ।
𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌜𑌰𑌸𑌂 𑌚 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌮𑍍
𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌤𑍈𑌲𑌕𑍍𑌷𑍌𑌦𑍍𑌰𑍈𑌃 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌥 𑌲𑍇𑌪𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂
𑌵𑌿𑌵𑍇𑌧𑍍𑌯 𑌕𑍍𑌷𑍌𑌮𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌃 ।

இருபதாவது அத்யாயம்

ரஜ்ஜுபந்தனம்

412. இனி ரஜ்ஜுபந்தனம் என்னும் நூல் சுற்றுதல் விவரிக்கப்படுகிறது. அதற்குமுன் சூலத்துக்கு பிசின் கலந்த பூச்சுப் பூசவேண்டும். அதைத் தயாரிக்கும் முறை வருமாறு :- ஸ்ரீவேஷ்டகம் என்னும் திருவேட்டம் பிசின் 3 பங்கு, குந்துருக்கம் பிசின் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பங்கு, வெல்லம் 1 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் ஸாலவிருக்ஷத்தின் (மராமரத்தின்) பிசின் 8 பங்கு, தாது அதாவது உலோக சத்துள்ள வர்ணப்பொடி 3 பங்கு, இவைகளை நன்ருகப் பொடி செய்து இவற்றுடன் நெய், எண்ணெய், தேன் இவை சேர்த்துச் சூடு செய்து சூலத்தின் பேரில் பூச வேண்டும். அதன்மேல் ரஜ்ஜுபந்தம் செய்யவேண்டும்.*

* ஸுதையினுல் செய்யப்படும் பிம்பத்தின் பருமனை 16 கூறு செய்தால் 4 கூறு சூலம், 1 கூறு பிசின் பூச்சு, 7 கூறு ரஜ்ஜுபந்தம், ½ யவை வர்ணப் பூச்சு இருக்கவேண்டும் என்று ப்ராஹ்மீயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ப்ராஹ்மீயம்-அத். 22 சு. 3)

பஸுத்ரம்]

ரஜ்ஜுபந்ததோ வக்ஷ்யே வர்தவக்த்ரஸ்ய பூர்வவத் ॥
நாபிதேசே ததூர்த்வே ச நாட்யஸ்திஸ்ர: ப்ரதிஷ்டிதா:
உச்யதே |
ஸுஷும்ணா தக்ஷிணே வாமே பிங்கலேடா ச ஸந்த்ரநாடீ ॥
ஸந்தே ஸம்யமவாஸ்யாரே த்ரிவர்தியம் தந்துபி: |
ஸேஷாம் நாடித்ரயாணாம் து ஸ்தானே ஸூத்ரம் ஸமேயமே
ஸமேவ ச ॥
ஏகாகாரேண ஸூத்ராணாம் த்ரிவர்த்யம் நாபி
ப்ரதக்ஷிணம் |

443-446 ரஜ்ஜுபந்தனம் என்பது உடம்பிலுள்ள நாடிகள் போகும் மார்க்கத்தில் நூல் கயிற்றால் சூலத்தின் பேரில் சுற்றுவதாகும். அந்த நாடிகளின் விபரம் முதலில் சொல்லப்படுகிறது. நாடிகள் தாமரைக் கிழங்கிலிருந்து தண்டுகள் கிளம்புவதுபோல் நாபியிலிருந்து கிளம்புகின்றன. அவைகளுள் மத்தியில் கிளம்புவது 'ஸுஷும்நை' நாடி, அதையே தமிழில் 'சுழிமுனை' என்பார்கள். அதற்கு வலது புறத்திலும் இடது புறத்திலும் 'பிங்கலை' 'இடை' என்கிற இரண்டு நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுக்கு 'சூரிய நாடி', 'சந்திர நாடி' என்றும் பெயர் உண்டு. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றவேண்டிய நூல் கயிறு மூன்று திரி உள்ளதாகவும் அகலத்தில் 5 யவை உள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூன்று நாடிகளும் புருவ மத்தியில் ஒன்று சேரும். இவை தலைவரையில் ஒழுங்காகச் செல்லவேண்டும். இனி நாபியில் குறுக்காகப் பிரதக்ஷிணமாகச் சுற்றப்படவேண்டிய நாடிகள் சொல்லப்படுகின்றன.

நேத்ராணாம் தத்ர மானானீ ஸப்தஜிஹ்வா ததா பரே ॥

[ரஜ்ஜு

பூஷா தக்ஷிணகர்ணாந்தே வாமகர்ணே பயஸ்விநீ ।
யவத்ரயவிஶாலேந தக்ஷிணாவர்த்தரஜ்ஜுநா ॥௪௪௭॥

திஸ்ரோऽதோகதா பஶ்சாந்நாபே: ஸயோமத்யாந்த்ரிகா பவேத் ।
அலம்புஷா ச மேட்ராந்தே குல்பாந்தே ச குஹூர்
பவேத் ॥௪௪௮॥

நாட்யோர்மத்யே தயோ: ஶங்கிநீ து சதுர்யவா ।
த்ரிவர்த்தி* ச த்ரயாணாம் து யோகோ நாபே
தஶாங்குலே ॥௪௪௯॥

446-49 கண் வரையில் 'காந்தாரி' நாடியும், கையில் 'ஹஸ்திஜிஹ்வா' என்னும் நாடியும், வலது காது வரையில் 'பூஷா' என்னும் நாடியும், இடது காது வரையில் 'பயஸ்விநீ' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. குறுக்காகச் செல்லும் இந்த 4 நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் 3 யவை அகலமுள்ள நூல் கயிற்றால் வலதுபுறமாகச் சுற்றவேண்டும். மற்ற 3 நாடிகள் நாபியிலிருந்து கீழே செல்லுகின்றன. 'அலம்புஷா' என்னும் நாடி 'மேட்ரம்' வரையிலும 'குஹூ' என்னும் நாடி கணுக்கால் வரையிலும், இவைகள் இரண்டுக்கும் மத்தியில் 'சங்கினி' என்னும் நாடியும் செல்லுகின்றன. இந்த மூன்று நாடிகளின் ஸ்தானத்தில் மூன்று திரியுள்ளதும் 4 யவை அகலமுள்ளதுமான கயிற்றினால் சுற்றி நாபிக்கு 10 அங்குல தூரத்தில் கொண்டு வந்து சேர்க்கவேண்டும்.[1]

---

*த்ரிவர்த்தீ-இதி பாடாந்தரம் ।

1. 'சில்பரத்னம்' என்னும் நூலில் நாடிகளின் போக்கு அடியிற்கண்டவாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது; —

மூலாதாரத்திலிருந்து 'ஸுஷும்நா'. 'இடா' 'பிங்களா'. என்னும் 3 நாடிகளும் உயரச்சென்று புருவ மத்தியில் ஒன்று

சேர்ந்து நேரே தலைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கிருந்து 7 கிளைகளான பூஷா, அலம்புஷா, காந்தாரி, ஹஸ்திஜிஹ்வா, யசஸ்வினி குஹூ, சங்கினி, என்பவை பிரிந்து இடது காது, வலது காது முதலிய 7 இடங்களுக்குச் செல்லுகின்றன இவை தவிர ஷி 3 நாடிகள் கிளம்புகிற மூலாதாரத்துக்கு சமீபமான மேட்ர மூலத்திலிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. இவைகளுள் 6 நாடிகள் மேலே கிளம்பி தோள் வரையில் சென்று இரண்டு பக்கங்களிலும் மும்மூன்றாகப் பிரிந்து வலது தோளுக்கு மூன்றும், இடது தோளுக்கு 3 மாகச் செல்கின்றன. இப்படிச் செல்லும் நாடிகள் தோளில் ஒன்றுசேர்ந்து அவற்றிலிருந்து 8, 8, நாடிகள் கிளம்பி கைகளில் செல்லுகின்றன. மேட்ர மூலத்திலிருந்து கிளம்பும் மற்ற 12 நாடிகள் அவ்வாறாக பிரிந்து வலக்கால் கணு, இடக்கால் கணு வரையிலும் செல்லுகின்றன. இவை நளகா என்னும் முன்னங்கால் கீழ் பகுதியில் வலது புறமாகச் சுற்றிக் கீழே இறங்குகின்றன.

சில்பரத்னம். உத்தர பாகம் அத். 28. சு. 14-37.

ரஜ்ஜுவத்³ த்³வா நாடீ³ஸ்ஸ்யாச் சதுராயதாஸ
த்ரயோத³ஶமா: ।
ஸுஷும்நா மத்⁴யமா வ்யாப்தா பிங்க³லா த³க்ஷவாமயோ: ॥௨௪॥

இடா சைவ தயோர் வாமஸ்தா ப்ரயாந்தா நாஸபுடே ।
பி³ஷ்யம் மத்⁴யே வஹிநீ நாம ஸ்தா²நே சைவ த்ரிவர்த்திகா: ॥௨௫॥

தேஷாம் நாடி³த்ரயாணாம் து யோக³ம் ஹ்ருத³யே ஸமேத்ய ।
ததோ விப⁴ஜ்ய ஹஸ்தௌ ஷட்³ஸம்ஶ்லிஷ்டா வஹிராஶ்ரிதா: ॥௨௬॥

ஹ்ருத³யாநுவ்ருத்தேஷு ஸ்ரோதம் த்ரிநாடீ³ சைகவக்ஷஸி ।
ஸா ஸம்யோஜிதா வர்த்ததா ஸர்வதோவ்யாபிநீ ஸ்தி²தா ॥௨௭॥

கா³ந்தா⁴ரீ ஹஸ்திஜிஹ்வா ச பூஷா சைவ யஶஸ்விநீ ।
அலம்பு³ஷா குஹூஶ்சைவ ஶங்கி²நீ த்வஷ்டயாநகா: ॥௨௮॥

கா³ந்தா⁴ரீ ஸவ்யநேத்ராந்தா ஹஸ்திஜிஹ்வாந்யநேத்ரகா³ ।
பூஷா த³க்ஷிணகர்ணாந்தா வாமகர்ணே யஶஸ்விநீ ॥௨௯॥

சுஶுஂபாஷாசெஷ ரமுாஞா மாதாஞா அ காஹறு
ஹவெகு ॥ உ0 ॥

தெஷாதஎ தா அதாநாயீ யவக்ரயவநாஙிதா ।
செஷநாயீ க்ரியாணாம் தா அதாயவவநம் ஹவெகு ॥உக॥

தக்ஷிணாவதீதாஸவெ ஜிவதெதெ வரகீதீதாঃ ।
வரயாநநாயீ க்ரிதயரமுஂ செஷ ஸெஷ ரமுகெ ॥ உஉ ॥

தஞாயிரமுாகு ஹிஞாஸ்ரநாயொசஷாதபப ஸுரதாঃ ।
ஜிரமுா வொஷணீ வரஷ்வீ வாஹிநீ தெஜஸீ தயா ॥ உஙு ॥

வாயஸீ(ஷீ) மமநீ செவ ரதநீ ரொதநீ தயா ।
ஙஸவாதீ ஸுதஂமீ அ ஸுரஂஷிநீ அ தமெயெ அ ॥உச॥

பவெஸ்ரபாஂமீ வமணா அ ஸஂஹாரீ அ ஸவாரிணீ ।
வாஷிநீ தாரஸீ வஶ்யாதா செஷ ரமுஸரஹ்வாঃ ॥உ௫॥

தாஸாராதயாஸ்ர நாயஃ ஷட் தக்ஷிணஂ வாதராஸ்ரிதாঃ ।
சுஞஹாঃ ஷட் தயா வாரவாதசெவ ஸராஸ்ரிதாঃ ॥

சுயொரவமதா ஷிஷக்ஷமுஸெயாஸுர ஹவஙிதாঃ ।
நபகாமெர ஸராவ்ரதஃ ஷணார மரஂ தமெயெகவகு ॥உஎ॥

ஸஷஹ்ர ரமுராஸ்ரிதஃ பெஷாவஂபஸெ வாஸ்ரதঃ ।
ஞாஙஹஃ வக்ஷதஜொஷஂ ததஜெ பாஹரமுமாঃ ॥

மமநீ ரஷிநீ செவ ரொதநீ தக்ஷிணெ கரெ ।
ஙஸவாதீ ஸுதஂமீ அ ஸுரஂஷிநீ வாரபாஹகெ ॥ உகூ ॥

பாஹரமுஂ ஸராவ்ரதஃ ததமரஂ செஷகவஹ்வெகு ।
ததமராதஷபாவாঃ ஸஃ தக்ஷிணெரதக்ஷிணெ தயா ॥

பாஹரமுாக்தமுாஞஂ தா நாயொசஷஎ வரஸாரிதாঃ ।
ஙகீகரதஃ ததமராணி ரணிபஙாவரதஂ யயா ॥ ஙக ॥

बन्धनम्]

अयस्साद्यैर्वस्त्रादिमुखस्य प्रयाणादिसमाधिका ।
तेऽह्नः प्रहिंसास्थन्यास्तु नाभ्यष्टादशकं भवेत् ॥

विश्राघोषिणी वज्रश्री शाम्भवी तैजसी तथा ।
वायव्या मूर्तिश्वेति शर्मीवनवात्रिका ॥ ௪௫௧ ॥

रसवती क्रूरदंष्ट्री च संहिनी च तथैव च ।
शब्दस्पर्शादिवर्णा च सर्वसिद्धी वारि यामिनी ॥

पादहस्तेषु सर्वाङ्गे स्थिता ह्येताः
प्रकीर्तिताः ॥ ௪௫௩ ॥

(450–453) முக்கியமானதாகச் சொல்லப்பட்ட தச

तथा कृत्वा तु हस्तेषु सर्वेष्वेवं समाचरेत् ।
प्रयाणनाभयस्थेवं कल्पयेत् प्रतिमादिषु ॥ ௫௨ ॥

तालस्थूलेनयानाभि सवर्णं तु समावृताः ।
सकृत्सर्वसहस्राणि नाभयः परिकीर्तिताः ॥ ௫௩ ॥

नाभिस्थाद्वृत्तं शतं जीर्णमास्वस्य वक्रवत् ।
नाभयस्त्रिसंख्याश्च दशादावृत्तनाभिकाः ॥ ௫௪ ॥

यथा षट्कवर्णाख्यं रज्जुमावादयेत् प्रभुम् ।
पार्श्वं निरुध्य रज्ज्वग्रं बन्धयेद्दक्षिणावृतम् ॥

हस्तवक्त्रं साष्टवक्त्रं तु रज्जुना कारयेद्बुधः ।
तस्य नालं तु नालाग्रं कृत्वा योज्यं
सर्वहृदया ॥ ௫௬ ॥

जीवस्थानं तु हस्तवक्त्रोर्ध्वकं हि शैवदृशिः ।
ऊर्ध्वं कृत्वा सुदृढं तस्य रज्जुबन्धं समाचरेत् ॥ ௫௭ ॥

इति शिल्परत्ने उत्तरभागे रज्जुबन्धलक्षणं
नाम अष्टाविंशोऽध्यायः ॥

நாடிகளைத் தவிர அவைகளின் மூலமாகிய மேட்ர மூலத்திற்குக் கீழேயிருந்து 18 நாடிகள் கிளம்புகின்றன. அவைகளின் பெயர் வருமாறு:— (1) விமலா, (2) கோஷிணீ, (3) ப்ருத்வீ, (4) அம்பஸீ (5) தைஜஸீ, (6) வாயவீ, (7) ககதி, (8 மதுரி, (9) கனபுத்ரகா, (10) ரஸவர்த்தீ, (11) ம்ருதங்கீ, (12) ஸ்ரம்ஸினீ (13) சப்த பூர்ணா (14) ஸ்பர்சபூர்ணா, (15) ரூபபூர்ணா, (16) ரஸபூர்ணா (17) கந்தபூர்ணா, (18) ஸுஷிம்ஹி, (19) வாரிதாரிணீ. இவை பாதங்களிலும் கைகளிலும் எல்லா அங்கங்களிலும் வியாபித்து இருக்கின்றன.

ஸதே த்ரயவவிஸ்தாரா: ஸ்ரஹிதா பஹ்யா ஸ்ருதா: |
விவஸ்த்ரதிவஸஹஸ்ரம் தச தேஹஸம்வஹா:
ஸ்ரஹிதகா: || ௪௫௪ ||

(454) இவைகளின் ஸ்தானத்தில் சுற்றவேண்டிய நூல்கயிறு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாடிகள் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து 72000 நாடிகளாக ஆகி அவற்றிலிருந்து பிரிந்த நாடிகள் கணக்கற்றவையாக ஆகின்றன. (இவற்றைக் கூடுமான வரையில் சுற்றலாம்.)

சதவா ஸ்ரதிஸாயாஸ்து சஷ்டாவிம்சதிரிஷ்யதே |
ஸ்ரயாநாடிகா: ஸஹ்ஸ்ர கல்பயேதிபிநா பவ: ||௪௫௫||

சத ஸீவபாஷ நாடிஹ்ய: ஸ்ரஹிதாஷ்டாஷ்ட நாடிகா: |
தேவேஷு தேஷு ஸவபாஜ்ஞ கல்பயே தாஹவி
பரிமுகம் || ௪௫௬ ||

நாஸிகேஷ்மஸ்தாத்ய ஸாரம் ஜருஜசேஷாஷ்ய வ |
வியவஸ்ரஸாணவிஸ்தாரம் ரஜ்ஜஸாவாதயேத்ரஜம் ||௪௫௭||

बन्धनम्]

रज्जुद्वयं तु संगृह्य शूलं संरोधये-
द्बुधः ।
पश्चाद्रज्जुरज्ज्वग्रं बन्धयेद्दक्षिणावृतम् ॥४५८॥

(455–58) அல்லது பிரதான நாடிகளில் பத்தையும் மேலே சொன்ன 18 நாடிகளேயும் ஆக 28 நாடிகளேயும் ஒழுங்காக சுற்றிவிட்டு நீண்டு செல்லும் 8 நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எட்டெட்டு நாடிகள் பிரிந்து செல்லும்படி கயிற்றைச் சுற்றலாம். இவ்விதமாக எல்லா அங்கங்களிலும் கயிற்றைச் சுற்றிச் சூலத்தை ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யலாம். முற்றின தேங்காயின் மட்டையை ஜலத்தில் ஊறவைத்து அதிலிருந்து நார் எடுத்து 2 யவை அகலத்துக்குக் கயிறு திரித்து சூலத்தின் மேல் சுற்றுவதற்கு உபயோகிக்கவேண்டும். இவைகளுள் இரட்டைக் கயிறு கொண்டு சூலத்தில் மேலுங்கீழுமாக இறுக்கிக் கட்டிப் பிறகு மற்ற இடங்களில் வரும் கயிறுகளே வலதுபுறமாகச் சுற்றி இதில் இறுக்கிக் கட்டவேண்டும்.

रज्जुभिः पट्टवल्कलेनैव स्थिरदोर्णेन बन्धयेत् ।
नाडिबन्धास्तु हृदयावसाने दश नाडिका ॥४५९॥

सहनाहं सवेष्टनं कृष्णवस्त्रं हि रज्जुना ।
संक्षिप्य तस्य देयं च जीवस्थानदृढाहृतम् ।
दलमुत्तमं कृत्वा रज्जुबन्धं ततः कुरु ॥

इत्यागस्त्ये सकलाधिकारे रज्जुबन्धनं नाम
विंशोऽध्यायः ॥

(*459–60*) கணக்குப்படி சுற்றிய நூல்களின் நுனிகளை முடிந்து கட்டவேண்டும். நாபியிலிருந்து ஹ்ருதயம் வரை மத்திய நாடியின் ஸ்தானம். இதில் தண்டோடு கூடிய தாமரை எட்டு இதழோடு இருப்பதை கயிற்றைச் சுற்றி உண்டாக்கவேண்டும். அந்த ஹ்ருதயமே ஜீவஸ்தானம். அந்த இடத்தில் மூலமந்திரத்தை த்யானம் செய்து ரஜ்ஜு பந்தனம் செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறுக அகஸ்திய மஹரிஷி அருளிச்செய்த ஸகலாதிகாரம் என்னும் சிற்ப நூலில் ரஜ்ஜு பந்தனம் என்னும் 20-வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

|| अथ षड्विंशोऽध्यायः ||

वृक्षसंस्कारः ||

वृक्षसंस्कारकाण्डञ्च वक्ष्यते विधिनाऽधुना |
शाखाछेदश्च रक्ष्या चायः स्वस्वाद्वायुत्प्रदायके ||௪௯௧||

वर्ण्यत्रिपुनर्यत्ने क्षीरिवृक्षाणां विशेषतः |
तटाके चैव वृक्षोत्थं श्लोतं वा तालमुत्सृजेत् ||

कृष्णं वा पीतरक्तं वा संगृह्य प्राशयेत्
पुनः |
पाकद्रव्यैः पाकवच्चोष्यैः जलक्षीरिकषायकैः ||

वल्मीकजं पङ्कषायेश्च सह्यक् संयोज्य
लेपयेत् |
पिण्डीकृतकषायं यावत् पिण्डं संशोषयेत्
पुनः || ௪௯௪ ||

त्रिसप्तैः शोषितैर्लेपैर्लेपितं वापि
शोषयेत् |
समस्तैरेवांशितं पिण्डं वृक्षपिण्डस्य च संज्ञकम् ||

ज्ञानान्तरेण तेनाहं पूर्वांगमायहिष्यते |
प्रस्थचूर्णपूरणं यत् चूर्णयोगं
प्रवक्ष्यते || ௪௯௯ ||

पिकतावशाकमूलं चूर्णं वृक्षत्वचं च
संयुतम् |

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||௨௭௩||

இருபத்தோன்றாவது அத்யாயம்.

ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம்

(461–73) ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும் மண்பூச்சு இனிச்சொல்லப்படுகிறது. சுத்தமான இடத்தில் மனோகரமான சூழ்நிலையில், உருசியுள்ள கீழ் நீரோட்டம் உள்ள இடத்தில், புண்ணிய தீர்த்தம் அல்லது நதி உள்ள இடத்தில் அல்லது புண்ணிய நீர் ஓடையில் அல்லது தடாகத்தில் மண் எடுப்பது மேலானது. மண் வெண்மையாகவோ அல்லது

ஸம்ஹாரா:]

(479–92) அதாவது உருவத்திற்குச் சேர்க்கவேண்டிய பருமனை 4 பாகம் செய்து ஒவ்வொரு பாகத்திலும் 'ஜாங்கலம்' என்னும் நீர்வளமுள்ள பூமியிலிருந்து எடுத்த மண் 1 நூல் கனமும், 'அநூபம்' என்னும் வரண்ட பூமியிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மண் 2 நூல் கனமும், இவ்விரண்டு விதகுணமும் சேர்ந்த மண் 3 நூல் கனமுமாகப்பூசவேண்டும். இப்படிப் பூசியபிறகு 'பஞ்சுத்துகள்' சேர்ந்த சுக்காலுல் ஆகிய 'கல்பம்' என்னும் பூச்சிறுல் பூசவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய சுக்கானை விளை நிலத்திலிருந்தும், ஆறுகளின் நடுவிலிருந்தும், குளங்கள் ஏரிகளிலிருந்தும், உப்பு சம்பந்தமில்லாத நல்ல ஜலம் இருக்குமிடத்திலிருந்தும் எடுக்க வேண்டும். சுக்கான் ஒரே பருமன் உள்ளதாகவும், நன்றாகப் பொடிசெய்யத் தகுதியானதாகவும் பெருமணலோடு சேர்ந்ததாகவும் இருக்கவேண்டும். சுக்கானை எடுத்து நன்றாக அலம்பி நன்றாகப் பொடிசெய்து அந்தப் பொடியோடு கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவைகள் ஊறவைத்த ஜலத்தைக்கொண்டு உருண்டை செய்து உலர்த்திப் பிறகு பிசின் கலந்த நீரைச் சேர்த்துப் பிசிய வேண்டும். பிசின் கலந்த நீர் மூன்று வகைப்படும். பிசினுக்கு 5 மடங்கு தண்ணீர் சேர்ந்தது ஒருவகை, 5½ மடங்கு சேர்ந்தது இரண்டாவது வகை, 6 மடங்கு சேர்ந்தது மூன்றுவது வகை. இவைகளுக்கு முறையே 'ஸ்ருவம்,' 'ஸ்வச்சம்.' 'ஸைகம்' என்று பெயரிட்டிருக்கிருர்கள். 'ஸ்வச்சம்' என்ற இரண்டாவது வகைப் பிசின் நீரை விட்டு முதலில் பிசைந்து, பிறகு 'ஸைகம்' என்ற மூன்றுவதுவகை நீரால் வெண்ணெய்போல் பிசியவேண்டும். பிறகு பஞ்சுத்துகள்களைச் சேர்த்து நன்றாய்ப் பிசிய வேண்டும். இப்படிப் பிசைந்த மண்ணை விண்டால் வாழைத்தண்டை முறித்தால் நூல் கிளம்புவதுபோல் நூல் கிளம்பக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்வகையான மண்

ஞால் பூச்சுப் பூசவேண்டும். ஒருமுறை பூச்சுப் பூசியபிறகு இரண்டாவது முறை பூசுவதற்குச் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய பிசின் ஜலம் 3 வகைப்படும். அவை முறையே பிசினுக்கு 3½ மடங்கு ஜலம், 4½ மடங்கு ஜலம், 3 மடங்கு ஜலம் சேர்ந்ததாக இருக்கும். அவைகள் சேர்த்துப் பூசப்படும் பூச்சுக்கு முறையே த்ருவம், அல்பம், அல்பா க்ஷரம் என்று பெயர். ஒவ்வொரு முறையும் பூசிய பிறகு 1 மாதம் அல்லது 1½ மாதம் காயவைக்கவேண்டும். இப்படி பலதடவை பூசி, நன்ருகப் பிசைந்ததும் நல்ல பிசுக்கு உள்ளதுமான பூச்சுக்களால் மேலே பூசவேண்டும். பிறகு வெள்ளைப்பூச்சுப் பூசி அங்கங்களின் அமைப்பு கணக்குப்படி அமைந்திருக்கிறதா என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கஉபாங்கங்களின் அமைப்பைப் பலவகை யாகக் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத் திருத்தவேண்டிய இடங் களைத் திருத்திய பிறகு முன்சொன்ன முறைப்படி பிசின் சேர்ந்த பிசின் ஜலங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தைச் சுற்றி சீலை சுற்றவேண்டும். அதன் மேலும் கல்பம் என்னும் பஞ்சுத்துகள் சேர்ந்த பூச்சைப்பூசிக் காயவைக்கவேண்டும். பிறகு பிம்பத்திற்குச் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு அங்க உபாங்கங்கள் சேர்ந் திருக்கும் இடங்களைக் கவனித்து இடுக்கு விடாமலும் பந்தங்கள் நழுவாமல் இருக்கும்படிக்கும் பூச்சுப்பூச வேண்டும். அதன்மேல் வெண் நிறப் பூச்சுப்பூசவேண்டும்.

இவ்வாருக அகஸ்திய மகரிஷி அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சில்பசாஸ்திரத்தில் ம்ருத்ஸம்ஸ்காரம் என்னும் 21வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍋 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ||

𑌸𑌿𑌤𑌪𑍀𑌤𑌾𑌰𑍁𑌣𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌂 𑌭𑍇𑌦𑌭𑍇𑌦𑌤𑌃 |
𑌅𑌨𑍇𑌕𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 || ௪௯௩ ||

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌜𑌂 𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌾𑌂𑌶𑌿𑌤𑌮𑍍 |
𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌦𑍍𑌰𑍁𑌮𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌚 𑌦𑍃𑌷𑌤𑍍𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 |
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌜𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌙𑍍𑌖𑍍𑌯𑍋 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣
𑌯𑍋𑌗𑌵𑌿𑌤𑍍 || ௪௯௬ ||

இருபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

வர்ணஸம்ஸ்காரம்

(492–496) இனி வர்ணம் பூசும் வகை சொல்லப்படுகிறது. மூல வர்ணங்கள் நான்கு வகைப்படும். அவை வெளுப்பு, மஞ்சள், சிவப்பு, கறுப்பு என்பனவாம். இவை ஒவ்வொன்றும் பலவகைப்படும். முதலில் ஒவ்வொன்றிலும் 4 வகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. வெண்மையில் முத்து வெள்ளை, பாஷாண வெள்ளை, சங்கு வெள்ளை, சுக்கான் வெள்ளை என்று வகைகள் நான்கு. மஞ்சளில் அரிதார மஞ்சள், கந்துஷ்ட மஞ்சள், கல்மத மஞ்சள், தான்றிக்காய் மஞ்சள் என்று வகை நான்கு. சிவப்பில் குங்கிலயச்

சிவப்பு, அகருச் (செவ்வகில்) சிவப்பு, அரக்குச்சிவப்பு, கல்மதச்சிவப்பு என்று வகை நான்கு. கறுப்பில் சியாமம் என்னும் கருநீலக்கல், கறுப்புப் பாஷாணக் கறுப்பு, புகைக் கரிக் கறுப்பு, ராஜாவர்த்தக்கல் கறுப்பு என்று வகை 4. இவ்விதமாக நான்கு வகைகளும் இயற்கையிலுள்ள வர்ண பேதங்களாகும். இவைகளைப் பலவகையாகச் சேர்க்கப் பலவித வர்ணங்கள் உண்டாகும். உலகவியற்கையில் வர்ணம் எப்படி அமைந்திருக்கிறதோ அவ்வித வர்ணத்தை வர்ணக்கலப்பில் தேர்ந்த கலைஞன் செயற்கை வர்ணமாகத் தயாரித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஶங்கஜே தாலம் ச நீலம் ச ஹிங்குலம் லாக்ஷஜம் விநா ।
உச்ச்ரிதம்(மிஶ்ரிதம்) வர்ஜயேதந்யத் பக்ஷே
பாஷாணஜம் ஹிதம் ॥ ௪௯௭ ॥

ஶங்கஜம் வாऽபி பாத்ரேஷு பந்தயோகம் ஹி
யோஜயேத் ।

(497–498) சங்கு முதலியவற்றைச் சுட்டுத்தயாரித்த *ஶங்கஜை என்னும் சுண்ணாம்புடன் அரிதாரம், நீலம், சாதிலிங்கம், அரக்கு இவைகளைத்தவிர மற்றவைகளைச் சேர்க்கக்கூடாது. பாஷாணத்தைச் சேர்க்கலாம். பந்தயோகத்தோடு அதாவது பிசின் ஜலத்தோடு சங்குச் சுண்ணாம்பைச் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

வர்ணாநாம் பந்தயோகம் ச கபித்தநிர்யாஸகம் ததா ॥

ஹிமஶைலஜம்(ஹீநஶைலாம்ஶகம்?)வாऽபி [illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥ ௪௯௮ ॥

---

*ஶுக்லா ஸம்பாதிகம் கார்யம் ஶங்கசூர்ணேந [illegible] ஹி ஸா ।
—பரிஶிஷ்டம் [illegible]–48, 15.

ஸம்ஜ்ஞாரஜ:]

தாமிரவர்ணம் கலந்தோ அல்லது கருமையாகவோ அல்லது மஞ்சளும் சிவப்பும் கலந்தோ இருக்கலாம். மண்ணை எடுத்து நீர்வற்றச்செய்து சேருயிருக்கும் பதத்தில் அரக்கு, பால்மரத்தின் பட்டைச்சாறு, பால், அல்லது பிசின், கருங்காலிப்பட்டைக் கஷாயம், மருதம்பட்டைக் கஷாயம் இவைகளைச்சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை உருட்டிப் பூசுவதற்கு யோக்கியமான பதம் வரும் வரையில் உலர்த்த வேண்டும். கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் இவற்றை ஊறவைத்த ஜலம் சேர்த்து இடித்து மறுபடி உலர்த்தவேண்டும். இந்த உண்டையில் கையை வைத்து அமுக்கினால் கை ரேகைகள் தெளிவாய்ப் பதியும் பக்குவமே பூசுவதற்கான சரியான பக்குவம். ஒரு அங்குலம் நீளம் 11 அங்குலம் நீளமுள்ள உருளைகளாக உருட்டவேண்டும். இந்த உருளைகளோடு சூர்ணம் சேர்க்க வேண்டிய அளவு ஒரு படி. மணல், கருங்கல் பொடி, சுக்கான் இவைகளோடு மண்ணையும் சேர்த்துக் கடுக்காய், நெல்லிக்காய், தான்றிக்காய் ஊறவைத்த ஜலத்தை விட்டு இடித்து பத்தில் ஒரு பங்கு யவை என்னும் தானியப் பொடியும் 8ல் ஒரு பங்கு கோதுமைப் பொடியும், 7ல் 1 பங்கு உளுத்தம் பொடியும் சேர்த்து, மூன்று வகைப் பிசின் சேர்த்து இடித்து, ஸ்ரீ வேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 3 பங்கு, குங்கிலியம் 2 பங்கு, ஸர்ஜரஸம் என்னும் மராமரத்தின் பிசின் 8 பங்கு, குந்துருஷ்கம் 6 பங்கு இவைகளையும் பொடி செய்து சேர்த்துத் தயிர் விட்டு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி சூர்ணம் சேர்த்து உளுத்தம் பொடி, மஞ்சள் பொடி இவை மண்ணில் 10ல் 1 பாகம் சேர்த்துத் தேன், பால், நெய் விட்டு இடித்து 15ல் 1 பங்கு விளாம் பிசின், வில்வப் பிசின் சேர்த்து நல்லெண்ணெயும் சேர்த்து திரிகடு சூர்ணத்திற்கு சமமாக அரிதாரப் பொடி சேர்த்து, சந்தனம், கர்ப்பூரம், அகரு, கோரோசனை இவைகள் மண்ணில் 30ல் 1 பாகம்

சேர்த்து நல்லெண்ணெயோடு இடிக்கவேண்டும். கிடைத்த வரையில் பொன் பொடி, வெள்ளிப் பொடி சேர்க்க வேண்டும்.

ஹ்ரதம் நதீ ஸரஸ்ய வல்மீககுலீராவாஸகர்தமா: |
கஜதந்தாக்ரசைலாக்ரவ்ருஷோத்தமவிஷாணஸ்ய ச ம்ருத்திகா: ||

யதா லாபம் ஸமாஹ்ருத்ய ஸர்வமேகத்ர மிச்ரிதம் |
ஶோபவர்த்திகநிஷ்பந்நே கடாஹே ஸம்ப்ரபாசயேத் || ௪௭௫ ||

த்ரிமாத்ரே போஷணாச்ச வஸ்த்ராச்ச நாலிகேரஜலம்
ந்யஸேத் || ௪௭௬ ||

ரஜ்ஜுஸம்ஸ்கார ஸம்ஸ்ருஷ்டம் ஸ்தம்பம் ச யோஜயேத் |
ஸம்ஸ்க்ருதம் தச்ச நிர்யாஸம் ஸர்வதா ச ஸம்ஸ்க்ருதம் || ௪௭௭ ||

ரஜ்ஜ்வாவசிஷ்டாம்ச்ச வை ஸித்ராவஸானமேவ வா |
ரஜ்ஜ்வா வேஷ்டயேத் வஸ்த்ராச்ச ஶோஷயேத் த்ராஷ்டு
தத்வத: || ௪௭௮ ||

ஏவமேவம் ரஜ்ஜுபந்தாநாம் க்ரியாவசிஷ்டயேத் |

(474-79) (முதலில் பூசவேண்டிய 'தசம்ருத்' என்னும் 10வகை மண்ணின் சேர்க்கை சொல்லப்படுகிறது) நீர்நிலை, நதி, விளைநிலம், புற்று, நண்டுவளை, யானைக்கொம்பில் உள்ளது மலைமேல் உள்ளது, சமுத்திரத்தில் உள்ளது, கருங்கல்மேல் உள்ளது, எருதுக் கொம்பில் உள்ளது ஆக இந்த பத்துவகை மண்களையும் கிடைத்த வரையில் சேர்த்து, எல்லா வாஸனை சாமான்களையும் சேர்த்து, தேன் மெழுகு, சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி மூன்றும் சேர்ந்த கஷாயம்

ஸம்ஸ்காரா:]

இவைகளையும் சேர்த்து இடிக்கவேண்டும். இதை மூன்று நாள் அப்படியேவைத்திருந்து அதனுடன் தேங்காய்ப்பால் சேர்க்கவேண்டும். கயிறு சுற்றியிருப்பதின் அடிப் பக்கத்தைக் கத்தரித்து அவைகளின் நுனிகளை ஒன்று சேர்த்து இடித்துவைத்திருக்கும் 'மக்கு' என்னும் மண் மெழுகை அவற்றின்மேல் பூசி இரண்டொரு அங்குலம் கனத்திற்கும் மேலே பூசவேண்டும். இதன்மேலே கயிற்றினால் சுற்றிக் காயவைத்து அதன்மேல் மூவகை மண்ணையும் கணக்குப்படி பூசவேண்டும்.

ஜாங்கலானூபஸம்மிஶ்ரம் மேதிந்யாஸ்த்ரிவிதம் ஹி வை ॥

ஶுப்ராஶ்மபி: ப்ராணாம் தத்ர ஸம்ஶுத்தாம் ஸமாஹிதே ।
ஸகலம் ஸம்த்யாம் ஶோஷஸ் ஸ்வாதுபெவிஶ்ரவெஷிதே ॥

ஶோஷம் க்வேந ஸம்வேத்ய ஸஞ்ஜாதஸஹ வக்ஷ்யதே ।
ஶாக்ஷம் காவபாஸதத்வேந யாக்தம் க்வசேஷாஹ்ரதே ॥

ஸஸ்ய க்ஷேத்ரே நதீஶ்ரயே தடாகே தீர்கிகாகரே ।
ஸால்வாத ஜலஸம்யுக்தே நிரவஷாரமேநாஹரே ॥

ஸத்ரஶம் வர்ணதாம்ராஹம் ஶாரவாருக
ஸம்ஶ்ரிதம் ।

ஶகுநம் ஶ்ராஹ்ய விபிவஸ் வ்ருக்ஷாத்ய ஸிக்தாவசம் ॥

வர்ணீகர்த்தாயவர்ணேந க்ரமஶோஷித
வாரிணா ।

பிஷ்டம் க்ருத்வா து ஸம்ஶோஷ்ய வஸ்த்ராஞ்ஜியவாஸ
வாரிணா ॥ சஅச ॥

𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌗𑍁𑌣𑌂
𑌕𑍁𑌡𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂 𑌸𑍇𑌕𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾 𑌜𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑍇𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌸𑍇𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌵𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌪𑍂𑌰𑌸𑌤𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌸𑌂𑌵𑍇𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௰௫ ॥

𑌕𑌦𑌲𑍀𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵𑌲𑍍𑌲𑍀𑌜𑌯𑌨𑍍𑌤𑌕𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌰𑍋𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌶𑌯𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 𑌯𑌯𑌾𑌂𑌕𑍁𑌃 ॥

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌹𑍍𑌣𑌾𑌪𑌰𑌾𑌹𑍍𑌣𑌕𑌾𑌲𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 ।
𑌆𑌸𑌾𑌰𑌾𑌸𑌾𑌰𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍃𑌣 𑌶𑍋𑌷𑌣𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂 ॥

𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌃 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍀𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚
𑌵𑍇𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌹𑌿
𑌰𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௰௮ ॥

𑌬𑌹𑍁𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌸𑌂𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌜𑍍𑌞
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯𑍇 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑍃𑌤𑌜𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍂𑌪𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌶𑍋𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍
𑌸𑌂𑌶𑍋𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌭𑌨𑌾𑌯𑍇𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌤𑌤𑍍 𑌉𑌭𑌯𑍇𑌽𑌪𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍂𑌰𑌯𑍇𑌚 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌰𑍀𑌚𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌖𑌿𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

ஸம்ஜ்ஞாஶ:]

ஷீஶஷ்டம் வா(ஷீநாஷ்டாம்ஶம்)வுயோஜ்யேஷ்ட
கல்யெவ் வுயொஜவிசு ।

(498-500) ஸுதை என்னும் சுண்ணும்புப் பூச்சு, 'கல்கம்' அல்லது 'கல்பம்' என்னும் பஞ்சுத்துகள் சேர்ந்த பூச்சு, 'கிர்யாஸம்' என்ற பிசின் பூச்சு இம் மூன்றும் பிம்பத்தின் முக்கியமான நல்ல அம்சங்கள். வர்ணங்களை ஸ்திரமாகப் பதியவைக்கும் 'பந்தயோகம்' என்னும் முறையில் வில்வப்பிசினையே........................யோ'* பசுமாட்டுத்தோல் அல்லது எருமைத்தோலில் தயார்செய்த வச்சிரப்பசையையோ உபயோகப்படுத்தலாம். இவ்வித மாகப் பசைகள் உபயோகப்படுத்தவேண்டிய இடங்களில் பசு எருமை இவைகளின் தோல் முதலியவற்ருல் தயாரிககப் பட்ட வச்சிரப்பசையையோ 'ஷீமஷ்டகம்' என்பதையோ உபயோகிக்கலாம்.

ருயாயஷும் வெஷவெஷாயஷும் வஜ்ராம்ஶம் தா வுயொஜ
யெசு ॥

ஙியஷாவஸவிஞ்சஷணஷும் வா தொயம் வணெஷுஷ
யொஜயெசு ।

சுஷி(ஷிதம்)ஷ்வஷும் வுஷிவாய வஷாசுவிஞ
வுஷெவநஷ ॥

வதஷயெஷநஷநாஹெஷெவஷணெஷுஷூகாஶ
ஸம்யுக்தை: ।

ஶ்லோதாவரி ஷவணெஷந வதஷயெசுஸஷயஜம் உரஜஷ ॥

*இந்த இடத்தில் மூல சுலோகத்தில் 'ஷீஶஷஶஸதம் வாஷி' என்று கண்டிருக்கிறது. இதைப்பொருள் கொள்ளவோ திருத்தவோ கூடவில்லை.

ஸுவர்ணாத்யாஸ்தானாம் நிர்ணயம் ப்ரோக்ததோ ததா |

(500-503) இப்படிப்பின் 'ஹிமஷ்டம்' அல்லது வச்சிரப்பசையை உபயோகிக்கையில் 3½ பங்கு 4 பங்கு 4½ பங்கு அல்லது 5 பங்கு ஜலத்தைச் சேர்த்து உபயோகிக்கலாம். பின்னை உருண்டையாகவோ, பொடிபண்ணியோ, ஜலத்தோடு கலந்தோ வர்ணத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம். முதலில் வெள்ளை வர்ணத்தைப்பூசிப் பிறகு உருண்டையைப் பூசவேண்டும். பிறகு பட்டைச்சாறுகள் சேர்ந்த வர்ணங்களைக்கொண்டு பூச்சை ஆற்றிவிட வேண்டும். முதலில் வெள்ளையைப்பூசிப்பிறகு வேண்டிய வர்ணத்தைக்கொண்டு ஆற்றிவிடவேண்டும்- இதில் சொல்லப்படாத மற்ற விவரங்களை குருமுகமாகத்தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்

ஹைமம் யுக்மம் ச வாருணம் ப்ராஹ்மணஸ்ய விதீயதே ||

தாம்ராயஸம் க்ஷத்ரியஸ்ய ஸ்யாச் ச்லக்ஷ்ணம் விட்
ஶூத்ரயோர்பவேத் |

தாம்ராயவிஷ்ணும் ஸ்யாத்தாம் ஸர்வேஷாம்
யுக்மமாஜ்ஞம் || ௫௱௪ ||

ஸர்வேஷாமேவ வர்ணானாம் ஸௌவர்ணம் காம்ஸிகம்
(காம்ஸ்யகம்) பவேத் |

ராஜதம் தாம்ரமதவா யோக்யம் தேஷாம் யதாருசி || ௫௱௫ ||

ஶூத்ராணாம் விரண்யः காம்ஸ்யார்ஜம் ச தம் ததா |

ஸௌவர்ணதம் ரஜதம் ச காரயேத்ஸகயோநிவத்* || ௫௱௬ ||

இத்யார்ஷே ஸகலாதிகாரே வர்ணஸம்ஸ்காரோ நாம
ஷாவிம்ஶோऽத்யாயः ||

---

* இந்த சுலோகம் பிழை மலிந்திருப்பதால் திருத்திப் பொருள் கொள்ளக்கூடவில்லை.

𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌾𑌃]

(503-506) பிம்பம் முதலியவைகளுக்கு மரத்தினால் செய்யவேண்டிய காரியங்களில் யஜமானனுடைய ஜாதிக்குச் சொல்லப்பட்ட மரங்களைக்கொண்டு செய்ய வேண்டும். கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம், புரசமரம் இவை ப்ராம்ஹண ஜாதிக்கும், ஆலமரம் க்ஷத்ரிய ஜாதிக்கும், இச்சிமரம் வைசிய சூத்ர ஜாதிகளுக்கும் உரியதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆலமரம், அரசமரம், கலப்பை மரம், நுகத்தடிமரம் இந்நான்கையும் 4 ஜாதிக்கும் பொதுவாக உபயோகிக்கலாம், உலோகங்கள் உபயோகிக்க வேண்டிய இடங்களில் 4 ஜாதிக்கும் தங்கம் (வெண்கலம்) வெள்ளி, தாமிரம் இவைகளைப் பொதுவாகவோ, முறையாகவோ உபயோகிக்கலாம்.

... ...

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும் சில்ப நூலில் வர்ண ஸம்ஸ்காரம் என்னும் இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

இந்த அத்யாயத்தில் சுலோகங்கள் மிகவும் பிழை மலிந்திருக்கின்றன. பிழை மலிந்த மற்றொரு சுவடியாகிய ஸாரஸ்வதீயத்தைக்கொண்டு சில இடங்கள் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

॥ 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌵𑌿𑌂𑌶𑍋𑌽𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌃 ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍋𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿
𑌰𑍋𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌰𑍇𑌤𑍇𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾(𑌚𑌤𑍁𑌃𑌷𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾)
𑌶𑌿𑌵𑌶𑌾𑌸𑌨𑍇 ॥ ௫௭ ॥

𑌅𑌕𑍍𑌷𑌿𑌰𑍋𑌗𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚𑌾𑌪𑍍𑌯𑌪𑌤𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍
(𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌾𑌪𑍍𑌯𑌨𑌂) ।
𑌵𑌿𑌦𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌦𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌵𑌿𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌜𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌯𑌂𑌬𑌨𑍇 ।
𑌤𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑍇𑌯 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑍀𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾 ॥

𑌦𑍀𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌦𑍁𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌯𑍀𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 (𑌪𑌟𑌂) 𑌪𑌟𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁
𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌨𑌾(𑌤𑌾)𑌡𑍀𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌣𑌪𑌤𑍁𑌰𑌂(𑌃) 𑌨𑌵𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁
𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌯𑌪𑍁𑌟𑍇 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌿𑌕𑍋
(𑌶𑍇𑌷𑌿𑌕𑍋)𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂(𑌃) ॥

𑌪𑌟𑌲𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌪𑍈𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌨𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑌾𑌰𑍍𑌢𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌮𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌲𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌪𑌜𑍍𑌞𑍀𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌤𑍁𑌧𑍀𑌜𑌂 𑌨𑍍𑌯𑍇𑌸𑍇𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌅𑌞𑍍𑌜𑌨𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ॥

மோக்ஷணம்]

ப்ராசம் உதஸ்ஸ்ரிதம் வாப(வீப)பலம் நபாஷ(ஸளபாஷ)
மெளரிகம் |

ஊக்ஷிகம் விநேமெஷாஹா விநேமெஷமே ஷேமகெ ||

நீரும்(திரும்)நீவாபசுஹம் வ யவஸயாவகம் தயா
(யவஸஷ்டிவம்) |

ப்ராச(மாஸ்ரீ)கமஸ்ஸ(கஹுசூம்)வ ஷி யம்மூம்வ
தமெவ ஷி || ருகரு ||

ஸீஜம் ஷுணேடிந கதடிவம்(ஸம்யக்தம்?)விநேமெநந்தா
வஷெவடிகம் |

(506–515) எல்லா வகை பிம்பங்களுக்கும் 'அக்ஷி மோக்ஷணம்' என்னும் 'கண்திறக்கும்' விதி சொல்லப் படுகிறது. கண்திறப்பதற்குரிய சுபதினத்திற்கு 5 அல்லது 7 நாளைக்குமுன் கண்திறக்கவேண்டிய தேவதா பிம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்து அதற்கு அர்ச்சனை செய்யவேண்டும்.* பிம்பப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டிய ப்ராஸாத விமானத்துக்கு எதிரில் ஓர் மண்டபம் ஏற்பாடு செய்து அதற்குக் கொடி, தோரணம், தொங்குமாலைகள் முதலிய அலங்காரங்கள் செய்து அதன் மத்தியில் தானியத்தினால் பீடம்

* இந்த இடத்தில் மூலசுலோகம் சுவடியில் ஆவறாவ்ணம் என்று இருக்கிறது. அர்ப்பணம் என்பது அர்ச்சனம் என்னும் சொல்லாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கப்பட்டது. ஆவறா என்பது ஒரு வேளை கஶுப என்று இருக்கலாம் அல்லது ஸகஷ என்று இருக்கலாமோ என்று நினைக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. கலசஸ்தாபனம் செய்து அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்றோ தேவதா பிம்பத்துக்கே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும் என்றோ பொருள்கொள்ளலாம் என்று தோன்றுகிறது.

அமைக்கவேண்டும். அந்தப்பீடத்தின் நீள அகலம் ஒரு முழம், 1½ முழம், அல்லது 2 முழச்சதுரம் இருக்கலாம். உயரம் அரைமுழம் அல்லது 6 அங்குலமிருக்கலாம். அதன் மத்தியில் பிம்ப ப்ரதிஷ்டைக்காக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட பீடமாகிய பத்மபீடத்தை வைக்கவேண்டும். இந்தப் பத்மபீடத்தில் ஒன்பது கோஷ்டங்கள் அல்லது கட்டங்கள் அமைக்கவேண்டும். நடு கோஷ்டத்தில் சிவப்பு ரத்னமாகிய பத்மராகத்தை வைக்கவேண்டும். வைடூரியம், நீலம், மரகதம், முத்து, ஸ்படிகம், புஷ்பராகம், பவழம், வைரம் ஆக இந்த மற்ற ரத்னங்களையும் மத்தியிலுள்ள கோஷ்டத்திற்கு வலது புறமுள்ள கோஷ்டம் முதலாக வரிசையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு அந்த கோஷ்டங்களில் முறையே தாதுப்பொடி, பாதரஸம், ரஸாஞ்ஜனம். அரிதாரம், கறுப்புப்பாஷாணம், மனோசிலை, சவ்வீரம், செம்மண், தேன்மெழுகு இவைகளை வைக்கவேண்டும். மேலும் பீடத்தில் பிம்பம் வைக்கவேண்டிய பள்ளத்தில் இனிச்சொல்லப்பட்ட விதைகளை நட்டுவைக்கவேண்டும். அவைகளாவன;— எள், காட்டுநெல், பயறு, புல்லரிசி, யவையரிசி, கடுகு, கறுப்பு நெல், கொள்ளு, கம்பு இவைகளாகும். இவைகளையெல்லாம் அவற்றிற்குரிய மந்திரங்களைச்சொல்லி வைக்கவேண்டும். இந்த விதைகளை பொன்னால் செய்தோ அல்லது பொன்னைச்சேர்த்தோ போடவேண்டும்.

ரத்நம் து ஹ்ருதயேநைவ ஸிவமந்த்ரேண யாதத: ||

ஸர்வேஷாம் து பீஜம் ச விந்யஸேத் பீடமத்யமே |
ஸ்வம் ஸ்வம் மந்த்ரேண ஸம்யோஜ்ய ஸுவர்ணாம்ஸேந வா ||

ஹேமம் வாஸாந்விதம் க்ருத்வா ஸ்தாநம் ஸம்ஸ்க்ருத்ய(ஸ்து)
ஸக்ஷணாத: |

ஶோக்ஷணஂ]

ஶோரோவ ஙாவட்ரஶெதஂ வஷெஂணாஷாஉயெசஂ
வா ஙஃ ॥ருகஅ॥

(515–517) ரத்னங்களை குறிப்பிட்ட தேவதையின் ஹ்ருதய மந்திரத்தை* உச்சரித்துக்கொண்டும், தாதுக்களை சில்பி மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும், வித்துக்களை கவச மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டும் போடவேண்டும் பீடத்தின் நடுவில் பிம்பத்தை அதன் சில்பி, ஹ்ருதய மந்திரங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு வைக்கவேண்டும்.

(517–18) பிம்பத்தைவைத்து லம்பஸூத்ரம் என்னும் தூக்குக்குண்டைக்கொண்டு நிமிர்ந்து நேராக இருப்பதைச் பார்த்துப் பிறகு அஷ்டபந்தனத்தினால் கெட்டித்துப்பிறகு ஹரிசந்தனம், கோரோசனை முதலிய வாசனை த்ரவியங்களால் ஸ்நானம் செய்விக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளிப்பட்டங்களாலும் வஸ்திரத்தாலும் அங்கங்கள் மறைய அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

சுக்ஷிஶொவஙநிஷ்டுஷூ ஷிஙாசவாஉவஷிதெ ஸாயீஃ ।
சுயிவாஸஂ ஷ்கஷீஉத க்ஷூநிஷ(வஉவெஷாஷிஷ)
ஷ்ஷெஶகெ ॥ ருகக॥

வஉவவச யாஙஷீமெ த ஷெவஂ ஷெவீஂ நியா
வயெச ।

ஷெவஸ் வாஹோமெ த யாஙஷீமெ வரோக்ஷவச ॥

---

* ஒவ்வொரு தேவதைக்கும், ஹ்ருதயம், கவசம், அர்க்களம், என்ற பெயரால் வழங்கும் மந்திரக்கோவைகள் உண்டு. இவற்றின் விவரம் தந்திரசாஸ்திரங்களிலும், ப்ரபஞ்சஸார ஸாரஸங்கிரஹம் (சரஸ்வதி மகால் B. நெ.6682) போன்ற மந்திர சாஸ்திரங்களிலும் தேவதா கல்பங்களிலும் காணலாம்.

(519-20, கண் திறப்பதற்காகக் குறிப்பிடப்பட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் அதைச்செய்யவேண்டிய ஆசாரியன் அதற்காக ஏற்பட்ட இடத்தில் வஸிக்கவேண்டும். தேவதா பிம்பத்தை ஏற்கனவே சொன்னபடி தானிய பீடத்தில் எழுந்தருளச்செய்து இடது பக்கத்தில் அதே வகையான தானிய பீடத்தில் தேவியை எழுந்தருளச்செய்யவேண்டும்.

[illegible] ||௫௨௧||

[illegible] ||௫௨௨||

[illegible] ||௫௨௩||

[illegible] ||௫௨௪||

[illegible] ||௫௨௫||

[illegible] |

(520-526) பிம்பத்துக்கு சமீபத்திலோ சற்று தூரத்திலோ அடியில் உபபீடம் அமைத்து அதன்பேரில் அரிசி

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍]

யினால் பீடம் அமைத்து அல்லது உபபீடம் இல்லாமலே அரிசியினால் பீடம் அமைத்து அதில் கலச ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். கலசத்தை வெண்மையான நூல் கயிற்றால் அழகாகச்சுற்றி வஸ்திரம் கட்டி சந்தன புஷ்பாதிகளால் பூஜித்து அர்ச்சனை செய்து அந்தந்த தேவதைகளுக்குரிய மந்திரங்களை உச்சரித்து விதிப்படி பலிபோட்டு, பிறகு ஸ்நாநம் செய்து பூதசுத்தி செய்துகொண்டு சந்தோஷமான மனதுடன் புதிய வஸ்திரம் தரித்த ஒரு தோளில் உத்தரீயம் (மேல் வேஷ்டி) தரித்து கும்பத்திலுள்ள தீர்த்தத்தினால் நர்த்தனகீத வாத்தியங்களுக்கிடையே பிம்பத்துக்கு அபிஷேகம்செய்து பொன்னால் செய்த ஊசிச்சலாகையினால் பிம்பத்திற்கான மூன்று கண்களையும் எழுதவேண்டும். புறகு கூரான ஆயுதத்தினால் மூன்று நேத்ர மண்டலங்களையும் உண்டாக்கவேண்டும்.

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 [illegible] 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 [illegible]
[illegible] 𑌚 ।

[illegible] 𑌜𑍍𑌵𑌾 [illegible] ॥

𑌸𑍌𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑍂𑌚𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍀𑌃 [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿 [illegible] ।
[illegible] ॥

𑌯𑌥𑌾𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿 [illegible] 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌨𑍍𑌶𑍍𑌚
𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

[illegible] 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌚𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌚
𑌵𑌾𑌚𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

യജമാനസ്യ(സ്വ) ഹസ്തസ്യ(സ്വ) മിതേനൈ തേ ഖനന
ഷ്ഠിതഃ |
ഉദകം സംസിദ്ധിതം ഹുത്വാ യഥാശക്ത്യർച്ചയേത്തഥാ ||

ക്ഷിപ്രം പ്രഹൃഷ്ടചിത്തേന ദർഭാഗ്രം ഗൃഹീത്വാ സമുദ്ധൃതം |
നക്ഷത്രസ്യ സർവേശാനസ്യ നായികസ്യ ക്ഷേമം പ്രാഹോ ||

കല്പ്യം പൂജയിത്വാ ശക്തഃ ജയഹസ്ത്യാ പ്രപൂജ്യ ചേ |
ധനവം സംപ്രാപ്യ ദിവ്യം നക്ഷത്രസ്യ സർവത്ര ഭവേത് ||

ശില്പിഭിഃ സാക്ഷ്യതിം കൃത്വാ ചതുരശ്രായതം ശുഭേത് |
വൃഷ്ടി ലക്ഷണമാർഗസ്യ പ്രമാണസ്യ വിശേഷതഃ |
സമഗ്രസാങ്ഗം സമസ്തം ച പ്രമാണം ശില്പിനേ ദദേത് ||

ശ്വേതൈഃ സുഗന്ധപുഷ്പാദ്യൈഃ സ്വാലങ്കൃതൈഃ സമ്പോഷിതാഃ
ശില്പിനഃ
കൃത്വാ തദ്വിധിവത് വിശേഷ്യ നയനോന്മീലിതേ
ശില്പിഭിഃ |
ശ്രുവായുഃ സമ്പൂർണ്ണസ്യ വിധിതഃ ശാന്ത്യാദി
വാചാഹകം
കൃത്വാ ദേവതഹസ്ത്യർത്ഥം നവാ സംസ്ഥാപനം
കാരയേത് || ൫൩൫ ||

ഇത്യാഗസ്ത്യേ ലക്ഷണാധികാരേ ലക്ഷ്മീലക്ഷണവിധിർനാമ
ത്രയോവിംശോഽധ്യായഃ ||

|| ലക്ഷണാധികാരഃ സമാപ്തഃ ||

சோகஷணமு]

(526–535) பிம்பம் வர்ணம் தீட்டப்பட்டிருந்தால் அதற்குக் கண் திறப்பதில் அதற்குத்தகுந்தபடி மாற்றி யெழுதவேண்டும். பொன்மயமான அல்லது பொன் வர்ண மான பிம்பத்துக்கு மசியினுல் மட்டும் கண்ணை எழுதலாம். அக்ஷிமோசநத்துக்காக ஸ்தாபனம் செய்யப்பட்ட கும்பத் தின் தீர்த்தத்தினுல் பிம்பத்தில் தேவதையை ஆவாஹநம் செய்து தேவதையின் மந்திரத்தை ஜபித்து தேவதையைப் பூஜை செய்யவேண்டும். ஆசாரியன் அனுமதியின்பேரில் வலது கண், இடது கண், நடுக்கண் இம்மூன்று கண்களையும் சந்திர பீஜமந்த்ரம், ஸூர்யபீஜ மந்திரம், அக்னி பீஜ மந்திரங்களை மனதால் ஸ்மரித்துக்கொண்டு கண் திறந்து தூபதீபாதி ஷோடசோபசாரங்களைக்காட்டி பிறகு தேனும் பாலும் நிவேதனம் செய்யவேண்டும். தானியக் குவியல் களையும், கன்றுடன் கூடிய பசுவையும் பிராமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள யாவரும் க்ஷேமமாக இருக்கும்பொருட்டு ஸ்வஸ்திவாசனம் செய்விக்கவேண்டும். அப்படி ஸ்வஸ்திவசனம் செய்யும் ரித்விக்குகள் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்படும் தேவதையை ஸ்தோத்திரம் செய்து இவ்வாறு ப்ரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். "ப்ரபுவே! இந்த ப்ரதிஷ்டை செய்விக்கும் யஜமானன் நல்ல பக்தன். தங்கள் பாதமலரடியை அண்டிநிற்கிறுன். தேவியுடன் தாங்கள் ப்ரஸந்நமாகி யஜமானனுல் இன்றுமுதல் தன் சக்திக்கேற்றபடி செய்யப் படும் பூஜையை ஒப்புக்கொள்வீராக. உலகுக்கெல்லாம் நாயகனுகிய ப்ரபுவே, இவரால் செய்யப்படும் பூஜையி லுள்ள குற்றங்குறைகளைப் பொறுத்தருள வேண்டும். தேவரீரை முறைப்படி பூஜிக்கும் சக்தியுடையவர் யாவர்? ஆகையினுலேயே பூஜை செய்வோருடைய பக்தியினுலேயே பூஜை செய்யப்பட்டவராக தேவரீர் கருதுகிறீர்கள்." இவ்வாறு ப்ரார்த்தித்து நமஸ்கரித்து சில்பிகளைக்கொண்டு

பிம்பத்திற்கான ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பிறகு ஆசாரியன் தினந்தோறும் செய்யவேண்டிய பூஜை அதற்கான சரியை இவைகளைச்செய்யவேண்டும். கண் திறத்தலை உத்தேசித்து கன்றுடன்கூடிய பசுவையும் இதரத்ரவ்யங்களையும், வஸ்திரங்களையும், ஆபரணங்களையும், வேலை ஆட்களையும் சில்பிகளுக்குக் கொடுத்து அவர்களை சந்தோஷிப்பிக்கவேண்டும். இப்படிச்செய்து விதிப்படி கண் திறத்தலைச் செய்து ஆசாரியர் தனது சிஷ்யர்களுடன் பக்தியுடன் தேவதா ப்ரதிஷ்டையைச்செய்யவேண்டும்.

இவ்வாறாக அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஸகளாதிகாரம் என்னும்
சில்பநூலில் அக்ஷிமோக்ஷணம் என்னும்
23வது அத்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது

ஸகளாதிகாரம் முற்றிற்று.

|| श्रीः ||

आयादिलक्षणम् ||

अथ वक्ष्ये विशेषेण आयादीनां तु लक्षणम् ।
नृपकर्त्रोश्च वास्तूनां सर्वेषां संपत्करायकम् ॥

அநுபந்தம்

ஆயாதி லக்ஷணம்.

1. ஆயாதி என்னும் லக்ஷணம் இனி கூறப்படுகிறது. இதன் நோக்கம் அரசனுக்கும் சிற்பங்களைச்செய்விப்பவருக்கும் செய்பவருக்கும் ஸம்பத்தை உண்டாக்குவதாகும்.

आयादिभिर्यद्वेदं यन्मानं तच्छ्रीकरं भवेत् ।
अवेदं सर्वदोषं स्यात् तस्मादायादिसंयुतम् ॥

2. ஆயாதி கணக்குப்படி உள்ள அளவுகள் எந்த சிற்பத்தில் அமைந்திருக்கின்றனவோ அது செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். அப்படிப்பட்ட அளவுகள் இல்லாத சிற்பங்கள் பலவகை தோஷங்கள் உள்ளவை. ஆகையால் ஆயாதிக் கணக்குப்படியே சிற்பங்களை அமைக்கவேண்டும்.

आयं व्ययं च वारं च नक्षत्रं पांशांशकम् ।
पक्षं च योनिकं राशिगणं च दशधा स्मृतम् ॥ १ ॥

3. ஆயாதி என்பது 1 ஆயம், 2 வ்யயம், 3 வாரம், 4 நட்சத்திரம், 5 பாம்சம், 6 அம்சம், 7 பட்சம், 8 யோனி 9 ராசி, 10 கணம் என பத்து வகைப்படும்.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌰𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌆𑌯𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌚𑍍𑌮𑌃 ॥

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌬𑍇𑌰𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌶𑌯𑌨𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ।
𑌏𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௫॥

(4–5) கிராமம் முதலியவைகளை அமைக்கும் விஷயத்திலும் கோயில்கள், வீடுகள் முதலியவைகளை அமைப்பதிலும் லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை அமைப்பதிலும் வாகனங்கள், கட்டில், ஆஸனங்கள் முதலியவைகளைச் செய்வதிலும் செல்வத்தைக்கொடுக்கும் ஆயாதிக் கணக்குகள் இப்பொழுது சொல்லப்படுகின்றன.

𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌭𑌾𑌶𑌾𑌲𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍁𑌰𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌮𑍍 ॥

𑌮𑌾𑌲𑌿𑌕𑌾𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌾𑌰𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌆𑌯𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 ॥

(6–7) கிராமம், நகரம் இவைகளை அமைப்பதற்கான அளவுகளைத் தண்டம் அதாவது 4 முழம் 8 முழம் கொண்ட அளவுகோலினாலேயே கணக்கிடவேண்டும். ப்ராஸாதம் அதாவது கோயில், அரண்மனை, சபை, சாலை (பல கட்டுக்கள் உள்ள கட்டடங்கள்), ப்ராகாரம் கோபுரம், வீடு, மாளிகை, மண்டபம், தண்ணீர்ப்பந்தல், நாடகசாலை முதலியவைகளுக்கு முழத்தைக்கொண்டு அளவுகளைக் கணக்கிட்டு ஆயாதிக்கணக்கில் சொல்லப்பட்டபடி நிச்சயிக்கவேண்டும்.

𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑌯𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌉𑌚𑍍𑌚𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌵𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌿𑌨𑌾 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑍇𑌨 𑌵𑌾 ॥௮॥

முக்ஷணம்]

ஸஜ்ஜாஷ்டதஜ்ஜாநீஹம் தாம் ஸ்ராஜெயாஜ்ஜூஷிஷ்டே |

(8-9) தேர், பல்லக்கு முதலிய வாகனங்களுக்கும், உட்காருவதற்கும், படுப்பதற்கும் வேண்டிய சாதனங்களுக்கும் 'விதஸ்தி' என்னும் சாண், அல்லது ப்ராதேசம் என்னும் [1] ஒட்டை, அல்லது அங்குலம் ஆகிய அளவைகளை உபயோகப்படுத்தவேண்டும்.

மஹாஸ்தம்பம் க்ருஹஸ்தம்பம் த்வாரயோமஹம் மாநதஃ ||

மாநாங்குலேந தத்கர்யாதீ் ஆயாதீநாம் விஶேஷதஃ |

(9-10) கர்ப்பகிருஹத்திலுள்ள தூண், வீடுகளில் உள்ள தூண், வாசற்படி நிலை இவற்றை [2] மானுங்குலத்தினல் கணக்கிட்டு ஆயாதிகளைச் சோதித்தல் வேண்டும்.

லிங்கபேராதிகம் சைவ பலிபீடாதிகம் ததா ||10||

மாநமாத்ராங்குலாப்யாம் வ தேஹலப்தாங்குலேந வா |

ஆயாதிம்ஶேந வா கார்யாதீ் ஆயாதீநாம் ஶோதநம் ||

(10-11) லிங்கம், பிம்பம் முதலியவைகளுக்கும், பலிபீடம், பிம்பபீடம் முதலியவைகளுக்கும் மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவைகளை உபயோகித்து ஆயாதி சுத்திசெய்யலாம்.

ஆயாதிஸம்பதம் ச வ்யயம் ஹாநிர்நிரீக்ஷதஃ |

---

1. கட்டை விரலையும் ஆள்காட்டி விரலையும் பிரித்து வைக்கும்போது ஏற்படும் இடைவெளிக்கு ப்ராதேசம் அல்லது ஒட்டை என்று பெயர்.

2. மானுங்குலம், மாத்ராங்குலம், தேகலப்தாங்குலம் இவற்றின் விவரம் முன் 12, 13 14 பக்கங்களில் 18, 19, 20வது சுலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தண்டஹஸ்தாங்குலம் தாலம் ப்ராதேசாங்குலகம் ததா ॥

வ்ருத்திம் ஹானிம் ததா குர்யாச் நைகைகம் ஜாத
ஸங்க்யயா ।

தந்த்ராணாம் ஶுபதம் ஜ்ஞேயம் ஸர்வகாமபலப்ரதம் ॥௧௩॥

(12-13) மேலே சொன்னபடி தண்டம், முழம், அங்குலம், தாலம் என்னும் சாண், ப்ராதேசம், அங்குலம் இவைகளால் அளக்கப்பட்ட எண்ணிக்கை நன்மையையோ கெடுதியையோ செய்யவல்லது. ஆயாதி விதிகளில் சுபம் என்று நிச்சயிக்கப்பட்ட அளவுகள் நாம் விரும்பும் நன்மையெல்லாம் தரும்.

ப்ராஸாதிவாஸ்துஜாதாநி க்ஷேத்ரஹஸ்தேந து ।
ப்ரபாவளீநாம் ச யந்த்ராணாம் பீடாதீநாம் விசேஷத: ॥

கர்ம்பாத(த?)ஸ்ய பாஹ்யம் வா தந்த்ர்யஹஸ்தேந
து வா ।
ததைவ சாநவீச வா கர்ம்யாணாம் சைவ மாத்ருகம் ॥

ஹஸ்தம் வா தண்டம் வா ததைவ மானாதிகம் ।
ப்ராகாரம் ஹஸ்தபாஹ்யம் வா தந்த்ர்யஹஸ்தம் து வா ॥

ஹஸ்தமயம் த்ரவாணாம் து கர்ப்பஹஸ்தமதாபி வா ।
கர்ப்பஹஸ்தம் ஹஸ்தஸம்ஜ்ஞம் பாஹ்யஹஸ்தமேவ ச ॥

தத்ஸம்ஜ்ஞயோர் வேதிகா ஶுத்தா கர்ப்பஹஸ்தம் ததா ।
ஸர்வேஷாம் ஸம்ஜ்ஞயோ வா சாநஸம்ஸ்ராவஸாநகம் ॥

யாநாநாம் ஶயநாநாம் ச ஸிம்ஹாஸநாதிஷு ।
வாத்யாதிஷு வாதநயோ வா வாதாஹஸ்தமேவ வா ॥

ஹஸ்தலக்ஷணம்]

(14–19) கிராமம் நகரம் முதலியவைகளின் அளவு கணக்கிடும்போது சுவர்களுக்கு இடையே உள்ளதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ப்ராஸாதத் (கோயில், அரண்மனை) தின் அளவு சுவற்றின் வெளிப்புறங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ, சுவர்களுக்கு இடையேயுள்ள அளவையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம். சாலைகளுக்கு (பல கட்டுக்கள் உள்ள வீடுகள்) எல்லைகளை நிச்சயிக்கும் அளவு சுவர்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவர்களின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அவ்விதமே கோபுரம் முதலியவைகளின் அளவுகள் சுவற்றின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ, சுவற்றின் மத்தியங்களின் இடைவெளியாகவோ அல்லது சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். அரசர்களுக்குரிய நிர்மாணங்களில் சுவற்றின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, சுவர்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டடங்களில் ஸ்தம்பங்களைக் கொண்டு நிர்ணயிக்கும் அளவுகள் ஸ்தம்பங்களின் வெளிப்புறங்களின் இடைவெளியாகவோ ஸ்தம்பங்களின் இடைவெளியாகவோ இருக்கலாம். (இது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உரியது) வைசியர்கள் ஸ்தம்பமத்தியங்களின் இடைவெளியையே கொள்ளவேண்டும். சூத்திரர்களுக்கு ஸ்தம்பங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஸ்தம்பங்களின் மத்தியங்களுக்குள்ள இடைவெளியையே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கட்டில், ஆசனம், சிம்மாசனம், பீடம் முதலியவைகளுக்கு அவற்றின் கால்களின் வெளிப்புறங்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ, கால்களின் மத்தியங்களுக்கு உள்ள இடைவெளியையோ, கால்களுக்குள்ள இடைவெளியையோ எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

உத்தரேண விதேயாநி தோரணே கர்ணஸூத்ரகே ।

ஶ்ரீஜ்ஞேயேந விஶேஷேண தஜ்ஜ்ஞேநைவ நிரீக்ஷயேத் ॥

(20) தோரணம் (அலங்கார வாசல்) கல்பவிருக்ஷம் என்னும் அமைப்பு, லிங்கம், பிம்பம் இவற்றின் அளவு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடவேண்டும்.

விஸ்தாராத்கேவலாதாய ஆயாமேநாத தைர்க்யதோ வா ।
பரிணாஹவஶாத்வாபி க்ராமாதீநாம் து காரயேத் ॥

ப்ராஸாதாதிகவாஸ்தூநாம் காரயேத்விஸ்த்ருதேந வா ।
ஆயாமேநோச்ச்ரயேணைவ பர்யந்தேந விஶேஷத: ॥

ஆயாதிர்வாஹஸம்யோகம் ததைவ கோபுராந்தரே ।
ததைவ யாநஶயநம் ஸிம்ஹாஸநாதிவிஷ்டரே ॥ ௨௩ ॥

ஸர்வமேவ ப்ரகாரேண ஶய்யாதிரோஹணாதிஷு ।

(21-24) அகலத்தைமாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது நீளத்தை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டும் அல்லது பள்ளமான இடங்களுக்கு சுற்றளவைக்கொண்டு கிராமம் முதலியவைகளுக்கு ஆயாதிக் கணக்குப் பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவைகளுக்கு அகலத்திலேயாவது நீளத்திலேயாவது, உயரத்திலேயாவது சுற்றளவிலேயாவது ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம். இப்படியே வாயில், கோபுரம், ரதம் முதலிய வாகனங்கள், படுக்கைக்கான உபகரணங்கள், சிம்மாசனம் முதலிய உட்காரும் சாதனங்கள் இவைகளுக்கும் ஆயாதிக்கணக்குப் பார்க்கலாம்.

ஆயாதீநாம் விஶேஷேண ஸங்க்ஷிப்ய கத்யதே ॥ ௨௪ ॥

ஆயம் வ்யயம் ததாம்ஶம் ச நக்ஷத்ரம் வாரமீரிதம் ।

लक्षणम्]

तारेणोत्सेधसंवृद्धिः सकलानामयं विधिः ॥

विस्तारेण योनिकं यत्तु प्रासादादीनि कारयेत् ।
प्रासादादीनि बाह्यान्तानां कारयेद्विस्तरेण वा ॥

त्रिजातयेन कं(वै)योनिर्नायं तथैव च ।
व्ययांशं तारकेणैव नाहेन वारशीसितम् ॥२७॥

विस्तारं बद्धिभागस्य सर्वभागं तथैव च ।
महत्स्वंशे मध्यमस्वंशे चोपलेयं तु
निरीक्षयेत् ॥ २८ ॥

सहस्रशस्त्राधिके चैवं उत्सेधं कारयेद्बुधः ।
श्रुतायुं यष्ट्रहारार्यां सा तु ज्ञानेन संगतम् ॥

श्रुयायानां तथैवोह्यं देहसाधु ज्ञानेन वा ।
एवं सनादिसंख्यानां श्रुयादीरुपरिकल्पयेत् ॥३०॥

(24-30) ஆயாதி முதலியவைகளுக்கு எல்லாவற்றிற்கும் ஒரேவிதமான அளவைக்கொண்டோ அல்லது ஆயம் வ்யயம் முதலானவை ஒவ்வொன்றுக்கும் வெவ்வேறு வகை அளவைக்கொண்டோ கணக்குப் பார்க்கலாம். ஒரே வகை அளவைக்கொண்டு கணக்குப்பார்ப்பதற்கு 'ஸமம்' என்று பெயர். வெவ்வேறு அளவுகளைக்கொண்டு கணக்குப் பார்ப்பதற்கு 'மிச்ரகம்' என்று பெயர். ஆயம், வ்யயம் இவ்விரண்டையும் உயரத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக்கொண்டும் பிம்பங்களுக்கு அம்சம், திதி இவைகளை விட்டம் உயரம் இவைகளைக்கொண்டும், ப்ராஸாதம் முதலியவைகளின் யோனியை அகலத்தைக் கொண்டும் கணக்குப்பார்க்கலாம். ப்ராஸாதம் முதலியவை

களின் ஆயாதிகளை அகலத்தைக்கொண்டே நிச்சயிக்கலாம். லிங்கத்தின் உயரத்தைக்கொண்டு யோனி, தினம், ஆயம் இவைகளை நிச்சயிக்கலாம். வ்யயம், அம்சம் இரண்டையும் விட்டத்தைக்கொண்டும், வாரத்தைச் சுற்றளவைக் கொண்டும் நிச்சயிக்கலாம். பலிபீடம், பிம்பபீடம் இவைகளுக்கு அகலத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். கர்ப்பகிருஹத்தின் தூண் வீட்டிலுள்ள தூண் இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிடலாம். அஸ்திரம் (அதாவது அம்பு முதலியவை), சஸ்திரம் (கத்தி முதலியவை) இவைகளுக்கு உயரத்தைக்கொண்டு கணக்கிட வேண்டும். ஆத்மார்த்தமாக வீட்டில்வைத்துப் பூஜை செய்யவேண்டிய பிம்பங்களுக்கு மாத்ராங்குலத்தினால் கணக்கிடவேண்டும். ஆயுதங்களுக்கு தேஹலப்தாங்குலம், மாத்ராங்குலம் இவ்விரண்டினாலும் கணக்கிடலாம். இவ்விதமாக ஆயாதி சுத்தி செய்யவேண்டும்

ஸுநக்ஷத்ரே ஸுமுஹூர்த்தே ச ஸுலக்நே ஶுக்லபக்ஷகே ।
ஶில்பகர்த்தா ஶில்பிநஶ்சைவ ஜ்யோதிர்ஜ்ஞாம்ஶ்சைவ வா
ஸ்தாபகஸ்தபதீ: ॥ ௩௧ ॥

ஸ்தாபகஞ்ச ஸ்தபதிஞ்ச நாநாஶாஸ்த்ரவிஶாரதம் ।
விப்ராந்ஸ்ஸம்யக் ஶுத்தாம் ஆயாதீம் சைவ காரயேத் ॥ ௩௨ ॥

நாநாஶாஸ்த்ரவிதாம் ஶ்ரேஷ்டாந் தத்ர ஶுத்தே ததா ।

(31-33) சுக்லபக்ஷத்தில் நல்லநாள் நக்ஷத்திரம் பார்த்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல லக்னத்தில் சில்பத்தை செய்விக்கும் கர்த்தா ஜ்யோதிஷர்களை வரவழைத்து ஸ்தாபகர், ஸ்தபதி இவர்களுடன், பல சாஸ்திரங்களைக் கற்றறிந்த வித்வான்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு சுத்தமான

லக்ஷணம்]

ப்ரதேசத்தில் ஸ்நாநாதிகளால் தங்களை சுத்தி செய்து கொண்டு கிழக்கு முகமாகவோ வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து ஆயாதிக்கணக்குப்போட்டு ஆயர்தி சுத்தி செய்ய வேண்டும். அவ்விதம் ஆயாதிகளைக் கணக்குப்பார்ப்பதில் பல வகையுண்டு. அவை இனிச் சொல்லப்படுகின்றன.

அஷ்டஷஷ்டி த்ரிகுணம் ஹஸ்தாநாம் ஹாநாநாம் த்வாத³ஶைகாதசபி⁴ர்ஹ்ருதம் || ௩௩ ||

ஶேஷமாயம் த்ரியா ப்ரோக்தம் க்ரமேண வ்யயமாதிவை |
வஸ்த்ரநந்தாஷ்ட கு³ணிதே ஸப்தஷட்³ஸஹிதைர்ஹ்ருதம் ||௩௪||

வ்யயந்தஞ்சைவாஷ்டரஸைகைஹம் ந்யாஸாரம் ஜநாதிபி⁴: |
ரஸாஷ்டபி⁴ர்கு³ணிதேந ஸப்தவிம்ஶாத்யுத்தே விந்த³ ||௩௫||

யாத்யஷ்டைதகு³ணிதே நவஹாநாநாம் நவாம்ஶகம் |
வ்யயம் நவாஷ்ட கு³ணிதே தியயெத்ரிம்ஶதாஹரேஸ் ||

வ்யஜோகு³ணாஸ்ததோ ஷ்டாபி⁴: யோநிஷு த்⁴வஜாதிபி⁴: |

(33–37) அளவைக்குறிக்கும் எண்ணை 8, 6 அல்லது 3 ஆல் பெருக்கி முறையே 12, 11, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சமே ஆயம். இப்படி மூன்று வகையாக ஆயத்தைக் கண்டு பிடிக்கலாம். 10, 9, 8 ஆல் பெருக்கி முறையே 7, 6, 10 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் வ்யயம். இப்படி மூன்று வகையாக வ்யயத்தைக் கண்டுபிடிக்கலாம். 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் ஞாயிறு முதல் வாரமாகும். இப்படி 3வகையாக வாரம் கிடைக்கும். 6, 8, 10 ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாக தினம் என்னும் நக்ஷத்திரம் கிடைக்கும். 7, 6, 5 ஆல் பெருக்கி 9-ஆல் வகுக்க மூன்று வகையில் நவாம்சம்

கிடைக்கும். 9, 8 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்க இரண்டு வகையாக திதி கிடைக்கும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க த்வஜமாதியாக யோனி கிடைக்கும்.

अथवान्यप्रकारेण आयादिविधिरुच्यते ॥ ३७ ॥

वसुनन्दर्तुभिश्चैव गुणं हरेच्च आदित्यसंख्यया ।
आयं त्रिधा समावाप्तं भवेत्तत्क्रमशो विदुः ॥

नवाष्टवेदवर्गं तु दशसंख्याद्ययेऽप्ययम् ।
नवाष्टषड्गुणं सप्तहाराद्वारास्त्रिधा भवेत् ॥

अष्टपङ्क्त्यर्कसंवर्गं हरेत्सप्तविंशतिभि-
र्भवेत् ।
वेदनन्दाग्निवर्गं च नवत्रिंशाष्टभिर्हरेत् ॥

नवांशं च तिथिश्चैव योनिश्च क्रमशो भवेत् ।

(37–41) அல்லது வேறு வகையாகவும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 8, 9, 6 ஆல் பெருக்கி 12 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் ஆயமாகும் 9, 8, 4 ஆல் பெருக்கி 10 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் வ்யயம் மூன்று வகை. 9, 8, 6 ஆல் பெருக்கி 7 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். 8, 10, 12 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க மூன்று வகையாகக் கிடைக்கும் மிச்சம் தினம் அல்லது நக்ஷத்திரமாகும். 4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். 9 ஆல் பெருக்கி 30 ஆல் வகுக்கக்கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். 3 ஆல் பெருக்கி 8 ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் யோனியாகும்.

अथवान्यप्रकारेण आयादिविधिरुच्यते ॥ ४२ ॥

[illegible] (लक्षणं?)]

[illegible]
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥௪௪॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥௪௫॥

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮 [illegible] 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌭𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌪𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌾𑌧𑌕𑍋 𑌵𑌧𑌃 ।
𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௫௰॥

𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌕𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௫௧॥

𑌜𑌨𑍍𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌜𑌨𑍍𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌨𑌕𑍍𑌷𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍈𑌨𑌾𑌶𑌿𑌕𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌕𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌦𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌏𑌵𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌯𑌿𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌃 ॥௫௩॥

(41–53) இன்னொரு வகையிலும் ஆயாதிகளை நிச்சயிக்கலாம். 9 8, 6ஆல் பெருக்கி 11, 12, 10ல் வகுக்கக் கிடைக்கும் 3 வகை ஆயமாகும். 4, 8, 6 10ஆல் பெருக்கி 5, 6, 8, 7ஆல் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 4 வகை வ்யயமாகும். ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருந்தால் சுபம். 8, 6 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்த மிச்சம் 3 வகையாகக் கிடைக்கும் வாரமாகும். நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த சேர்க்கைக்கு யோகம் என்று பெயர். நக்ஷத்திரத்தின் ஆயாதி கிடைக்க 10, 12, 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுக்கவேண்டும். கிடைக்கும் 3 வகை மிச்சங்கள். 3 வகை நக்ஷத்திரமாகும். அல்லது 12ஆல் வகுக்காமல், 11ஆல் அல்லது 7, 5 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுத்த மிச்சங்களை எடுத்துக்கொள்ளவும். ராஜா, சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானன் இவர்களுடைய நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரம் முதல் எண்ணவேண்டும். அதிலிருந்து சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். ஜன்ம நக்ஷத்திரம் நாம நக்ஷத்திரம் இரண்டிலிருந்தும் எண்ணி சுபமாக இருப்பது உத்தமம். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது

முக்ஷணம்]

மத்யமம். நாம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து எண்ணி சுபமாக இருப்பது அதமம். இப்படி எண்ணிக்கிடைக்கும் எண் 1 ஆனால் அதற்கு ஜன்மம் என்று பெயர். 2 ஆனால் சம்பத்து, 3 ஆனால் விபத்து, 4 ஆனால் க்ஷேமம், 5 ஆனால் ப்ரத்யரம், 6 ஆனால் ஸாதகம், 7 ஆனால் வதம், 8 ஆனால் மைத்ரம், 9 ஆனால் பரம மைத்ரம். 9 ஐத்தாண்டினால் மறுபடி 1, 2, 3 என்று 9 வரையில் எண்ணி பலனைத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதம் 3 முறை வரையில் செய்யலாம். இவைகளுள் 3வது நக்ஷத்திரம், 5வது நக்ஷத்திரம், 7வது நக்ஷத்திரம், 13வது நக்ஷத்திரம், 17வது நக்ஷத்திரம், 18வது நக்ஷத்திரம், 22வது நக்ஷத்திரம், 27வது நக்ஷத்திரம் இவை விலக்கத்தக்கவை. மற்றவை சுபம். 22வது நக்ஷத்திரத்திற்கு வைனாசிக நக்ஷத்திரம் என்று பெயர். ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திய நக்ஷத்திரம் 27வது நக்ஷத்திரமாகும். 13வது நக்ஷத்திரத்தில் சந்திரனுடைய அம்சம் விலக்கத்தக்கது. மற்ற அம்சங்களாக இருந்தால் சுபம். மேலும் ஜன்ம நக்ஷத்திர பாதத்திலிருந்து 88வது பாதமும் விலக்கத்தக்கது. மற்ற பாதங்கள் சுபம்.

ஜந்மநாமக்ஷயோ நக்ஷஙும் வைநக்ஷஙும் ஸாஹஜம் விதுஃ |
திஷ்ய மூலமவாஸ்வேடு ஶ்ரவிஷா வாஸிவெத்ருஹூ ||

தெஷு நக்ஷத்ரமேகம் யதஃ வஜயெதூஹமநூயா |
ஸவம் வரீக்ஷ்ய்கதயுவ்யம் நக்ஷத்ராணாம்
விஶேஷதஃ || ருரு ||

(54-55) ஜன்ம நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரம் மூன்றும் ஒரே நக்ஷத்திரமானால் சுபம். ஆனால் பூசம், மூலம், மகம்,

ஆயில்யம் அவிட்டம், மிருகசீர்ஷம், சித்திரை இவை ஓரே நக்ஷத்திரமானால் விலக்கத்தக்கது. இவ்விதமாக நக்ஷத்திர பரீக்ஷை செய்யவேண்டியது.

ஸௌம்யஸுக்ரபுதேந்தூநாம் ஸூர்யஸௌம்யஸிதாவநே: |
ஸர்வஸ்ரம்ஸாஸ்ஸமாஸ்ஸ்யு: ஸர்வேஸ்வ ஸந்திஸ்வைநா
ஸமாஸ்ஸ்வயம் || ருசா ||

அஸ்வித்யா ரேவதீப்ராந்தம் த்ரீணி த்ரீணி பதா: ஸ்ம்ருதா: |
நக்ஷத்ராம்ஸம் இதி ப்ரோக்தம் ஜ்யோதிஸ்ஸாஸ்த்ர விஸாரதை: ||

(56–57) இனி நக்ஷத்திராம்சம் சொல்லப்படுகிறது. அசுவதி முதல் ரேவதி வரைக்கும் மும்மூன்று நக்ஷத்திரத்திற்கு நக்ஷத்திரம் ஒன்றுக்கு நான்கு பாதம் வீதம் 12 பாதங்களுக்கும் முறையே, செவ்வாய், சுக்கிரன், புதன், சந்திரன், சூரியன், புதன், சுக்கிரன், செவ்வாய், குரு, சனி, சனி, குரு இவர்களுடைய அம்சம் நக்ஷத்திராம்சம் என்று அறியவேண்டியது.

யதாநேந ஜாதநக்ஷத்ர: *யத்ரூபம் வயஸ்தம் தம் யஸ: |
வதந்தி ப்ரஸ்நவேலாயாம் ஹோராஸம் தஸ-
ப்ரகீர்த்திதம் || ருஅ ||

ஹோராஸம் தம் ஸமேதம் புருஷா வயஸ்ஸந்த்ர
ப்ரகீர்த்திதம் |
ஹோராஸம் ஜ்யோதிஸ்ஸாஸ்த்ரஜ்ஞாநாம் ஸுநாமகம் விஸேஷத: ||

* இந்த சுலோகத்தில் யஸஹவும் வயஸ்தம் தம் தஸ என்ற பகுதிக்கு சரியாகப் பொருள் விளங்கவில்லை. மூலச்சுவடியில் கண்ட உரையில் ‘இரட்டித்து’ என்று காணப்படுகிறது. அதுவும் திருப்தியான பொருளாகத் தோன்றவில்லை.

ருக்ஷிணம்]

(58-59) நிர்மாணம் செய்யப்படும் சில்பத்தின் அளவினால் கிடைத்த நக்ஷத்திரத்தின் எண்ணை இரட்டித்து நான்கால் வகுத்துக் கிடைத்த மிச்சம் பாம்சமாகும். நக்ஷத்திராம்சம் என்பது இதன் பொருள். இந்த பாம்சத்தை நூறால் பெருக்க சில்பத்தின் வயது கிடைக்கும். பாம்சம் சில்பத்தை செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும்.

𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵 𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑍇 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌵𑌸𑍇𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥௬௰॥

𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌾 𑌵 𑌸𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍌𑌵𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌦𑌿𑌦𑍀𑌨𑌵𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌶𑌤𑍈𑌕𑍈𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌷𑌕𑍇 ॥

𑌶𑌤𑌵𑌂 𑌰𑌾𑌶𑌿𑌵𑌿𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌸𑍍𑌨𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌸𑍇𑌤𑍍𑌯𑍋𑌸𑌾
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌶𑍇𑌷𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕(𑌵𑍃𑌶𑍍𑌚)𑌸𑌿𑌂𑌹𑍇𑌷𑍁 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑍋
𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌃 ॥ ௬௨ ॥

𑌵𑍃𑌷𑌤𑍁𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑍃𑌗𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑌯𑍋𑌃 𑌜𑌂𑌸𑌕𑍂𑌪𑌾
𑌨𑍇𑌯𑌵𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃 ।
𑌧𑌿𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌨𑍇 𑌬𑌾𑌲𑌕𑌰𑍍𑌕𑌟𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌯𑍁
𑌦𑌿𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃 (𑌨𑌿𑌶𑌾𑌕𑌰𑌃) ॥ ௬௩ ॥

𑌕𑍁𑌂𑌭𑍀𑌰𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌸𑌸𑍍𑌯𑌬𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁
(𑌷𑌿𑌨𑍋) 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌃 ।
𑌸𑌿𑌂𑌹𑌸𑍍𑌯 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑍋𑌰𑍋𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯𑌬𑌾𑌯𑌾𑌮𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌹𑍂𑌤𑌿𑌃
(𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌸 𑌕𑌾𑌮𑍇 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌃 ॥ ௬௪ ॥

𑌯𑌨𑍍𑌮𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌸𑌕𑌾𑌞𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍𑌯
(𑌕𑌾𑌦𑌯𑍋) 𑌮𑍃𑌹𑌾𑌸𑍍𑌵𑌯𑌸𑍍𑌯 ।

[ஸூபாதி

ஸம்ஹரகாமொரஹொவிட்டஸம்ஜ்ஞாதிவாகரா: ‖ ௬௫ ‖

ராசிதத்வத்ரிஸூர்யா ஸத்ருவஶ்சைவ கீர்த்திதா: ।

(60–66) அசுவதி முதல் ஒவ்வொரு நக்ஷத்திரத்திற்கும் முதல் பாதம், இரண்டாம் பாதம், மூன்றும் பாதம், நான்காம் பாதம் என்று நான்கு பாதங்கள் கணக்கிட வேண்டும். அசுவதி முதல் ரேவதி வரையில் உள்ள 27 நக்ஷத்திரங்களையும் மேஷம் முதல் மீனம் வரையில் உள்ள ராசி 12க்கு வீதிக்கவேண்டும். அப்பொழுது ராசி ஒன்றில் $2\frac{1}{4}$ நக்ஷத்திரம் அடங்கும். இவ்விதமாக ராசியை நிச்சயிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு ராசிக்கும் ஏற்பட்ட அதிபதியும், அதிபதியின் சத்ரு மித்ரர்களும் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. மேஷத்திற்கும், வ்ருச்சிகத்திற்கும் அதிபதி செவ்வாய். அவருடைய சத்ரு புதன். [1] வ்ருஷப தலாத்திற்கு அதிபதி சுக்ரன். அவருடைய சத்ரு சந்திரனும் சூரியனும் மிதுன கன்னிக்கு அதிபதி புதன். அவருடைய சத்ரு சந்திரன். கடகத்திற்கு அதிபதி சந்திரன். அவருக்கு மித்ரன் சூரியனும் புதனும். சிம்மத்திற்கு அதிபதி சூரியன். அவருடைய மித்ரன் செவ்வாய், சந்திரன், குரு. தனுசு, மீனத்திற்கு அதிபதி குரு. அவருக்கு மித்திரன் சுக்ரன், செவ்வாய், சந்திரன். மகர கும்பத்திற்கு அதிபதி சனி. இவருடைய சத்ருக்கள் சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய் ஆகும் இவ்வாறாக ராசிகளின் அதிபதிகளும் அவர்களின் சத்ரு மித்ரர்களும் சொல்லப்பட்டது.

ஶேஷஶ்சாக்ஷா வ ஶக்ரோ ஸூர்யாக்ஸுடகள தயா ‖ ௬௬ ‖

---

1. கிரகங்களின் சத்ரு மித்திரர்கள் மூலச் சுலோகத்தில் கண்டிருப்பது சில இடங்களில் ஜோதிட சாஸ்திரத்துக்கு மாறுபட்டிருக்கிறது. அந்த இடங்களை ஜோதிஷ சாஸ்திரத்துக்கு அநுகுணமாகத் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

முக்ஷணம்]

உச்சஸ்தானானி ஸூர்யாதிக்ரஹாணாம் ராஶய: க்ரமாத் |
தத்ராஶேஸ்ஸப்தமம் நீசம் விதிதம் ஶாஸ்த்ரவேதிபி: || ௬௭ ||

(66-67) மேஷம், வ்ருஷபம், மகரம், கன்னி, கடகம், மீனம், துலாம் இந்த ராசிகள் முறையே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், குரு, சுக்கிரன், சனி இவர்களின் உச்ச ஸ்தானங்கள். உச்ச ஸ்தானத்திலிருந்து 7வது ராசி நீச ஸ்தானமாகும்.

கர்த்ருராஶேர்ந சுபம் ஸ்யாத் மானநக்ஷத்ரஜாம்ஶகம் |
கர்த்ருநாமர்க்ஷராஶேஸ்து சதுர்த்தஷஷ்டாம்ஶகம் த்யஜேத் ||

த்வாதஶீம் சைவ ஸந்த்யஜ்ய ஶேஷாஸ்ஸர்வே ஶுபாவஹா: |
த்வாதஶாஷ்டமராஶிஸ்து ஷட்சதுர்த்தௌ விஶேஷத: || ௬௯ ||

ஸமாம்ஶாவப்யுச்சமித்ராம்ஶ ஸ்ருதிதஜ்ஞாஶ்ஶுபாவஹா: |
ஶத்ருநீசத்வயம் ஹந்தி யஜமானஸ்ய ஸம்பதா || ௭௦ ||

(68–70) சில்பத்தைச் செய்விக்கும் யஜமானனுடைய ராசிக்கு சில்பத்தின் அளவினால் ஏற்பட்ட நக்ஷத்திரத்தின் பாம்சம் அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். எஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், நாம நக்ஷத்திரம் இவைகளுக்குரிய ராசிக்கு நாலாவது, ஆறுவது அம்சத்தை விலக்க வேண்டும். பனிரெண்டாவது ராசியையும் விலக்க வேண்டும். மற்றவை சுபம். இது பொது விதி. 12வது, 8வது, 6வது, 4வது ராசிகள் ஓரே அம்சமாக இருந்தாலும் அல்லது மித்திரனது அம்சமாயிருந்தாலும், உச்சாம்சமாயிருந்தாலும் சுபத்தையே கொடுக்கும். சத்ரு ராசியும் நீச ராசியும் கெடுதியையே உண்டாக்கும். அவற்றை விலக்கவேண்டும்.

ஸப்தர்துபாணவேதைஶ்ச நவஹ்ருந்நவாம்ஶகா: ।
தஸ்கர: ஶக்திர்புக்திஶ்ச தந்யோ நரபதி: க்லீப: ॥௭௧॥

நிர்பீதிரதந: ப்ரேஷ்யோ நவாம்ஶாநி பவந்தி ஹி ।
தஸ்கரம் சவிவசு(சாதநம்)ஷண்டம் வர்ஜயேத்ஸுமஹாந்யதா ॥

(71-72, ஏழு, ஆறு, ஐந்து, நான்கு இவைகளால் பெருக்கி ஒன்பதால் வகுக்க மூன்று வகையாகக்கிடைக்கும் மிச்சம் நவாம்சமாகும். ஒன்பது நவாம்சங்களுக்கும் முறையே தஸ்கரன், சக்தி, புக்தி, தன்யன், ராஜா, க்லீபன் (அலி) பயமின்மை, அதனன் (தரித்திரன்) ப்ரேஷ்யன் (வேலைக்காரன்) என்ற பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் தஸ்கரன், அதனன் க்லீபன் இந்த நவாம்சங்களை விலக்கவேண்டும். மற்றவை சுபம்.

யத்யந்நவாஷ்டரஸஸங்க்யாபி: ஸ்ப்ருஷ்டம் த்ரிம்ஶதாஹ்ருதே ச ।
நந்தா பத்ரா ஜயா ரிக்தா பூர்ணா சேதி க்ரமாத் க்ரமாத் ॥

நந்தாம் ரிக்தாம் விநா சாந்யச் ஶுபதம் ப்ரவிலீயதே ।
ஓஜாஸ்வஷ்டிதிஷ்வேவ வர்ஜிதா நவமீம் விநா ॥௭௪॥

யுக்மேஷு தஶமீ ஷஷ்டீ த்விதீயா வர்ஜிதா ஶுபா: ।

(73-75) ஒன்பது, எட்டு, ஆறு இவைகளால் பெருக்கி 30ஆல் வகுக்க கிடைக்கும் மிச்சம் திதியாகும். திதிகளுக்கு நந்தா, பத்ரா, ஜயா, ரிக்தா, பூர்ணா என்று ஐந்தைந்து திதிகளுக்கு வரிசையாகப் பெயர்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளுள் நந்தை, ரிக்தை இவையிரண்டையும் தவிர மற்றவை சுபம். ஒற்றைப்படைத் திதிகளில் நவமியைத் தவிர மற்றவை சுபம். இரட்டைப்படைத்திதிகளில் தசமி, ஷஷ்டி, துவிதீயை இவை சுபம்.

லக்ஷணம்]

திதிவாரஸமாயோகம் ஶுபாஶுபாநாம் விஶேஷத: ||

த்வாதஶ்யேகாதஶீ சைவ பஞ்சமீ ச த்விதீயகா |
ஷஷ்டீ ததாஷ்டமீ சைவ நவமீ ச ததைவ ச || ௭௬ ||

தண்டயோக இதி ப்ரோக்தம் ஸுநிந்த்யாஶ்ரிதம் பவேத் |

(75-77) திதி, கிழமை இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏற்படும் சேர்க்கையின் யோகம் வருமாறு:—ஞாயிறு முதல் ஏழு நாட்களிலும் முறையே த்வாதசி, ஏகாதசி, பஞ்சமி, த்விதீயை ஷஷ்டி, அஷ்டமி, நவமி இவை சேர்ந்தால் அதற்கு தண்டயோகம் என்று பெயர். அதை விலக்க வேண்டும். மற்றவை சுபம்.

திதிவாரர்க்ஷயோகம் து வக்ஷ்யதே தத்விஶேஷத: ||

க்ருத்திகா பஞ்சமீ ஸூர்யே சந்த்ரே சித்ரா த்விதீயகே |
பௌமே ச பௌர்ணமீரேவத்யௌ பரண்யாம்
ஸௌம்யஸப்தமீ || ௭௭ ||

ஜீவேऽநூராதிகாஜ்யேஷ்டாஷ்டம்யாம் ஶுக்ரே ச ரோஹிணீ |
க்ரூரே ச ரேவதீ சைவ த்வாதஶீ சைவ ததா || ௭௮ ||

நாஶயோக இதி ப்ரோக்தம் ஸுநிந்த்யாஶ்ரிதம் பவேத் |

(77-80) திதி, கிழமை, நக்ஷத்திரம் இவை மூன்றும் சேர்ந்த சேர்க்கையினுலுண்டாகும் யோகம் இனி சொல்லப் படுகிறது. ஞாயிற்றுக்கிழமையோடு, கார்த்திகையும் பஞ்சமியும் சேர்ந்தாலும், திங்கட்கிழமையோடு சித்திரையும் த்விதீயையும் சேர்ந்தாலும், செவ்வாய்க் கிழமையோடு பௌர்ணமியும் ரேவதியும் சேர்ந்தாலும், புதன்கிழமையோடு பரணியும் சப்தமியும் சேர்ந்தாலும், வியாழக் கிழமையோடு

ப்ரதமையும். கேட்டையும் சேர்ந்தாலும், வெள்ளிக் கிழமையோடு ரோஹிணியும் அஷ்டமியும் சேர்ந்தாலும், சனிக் கிழமையோடு ரேவதியும் த்வாதசியும் சேர்ந்தாலும், 'நாச யோகம்' என்று பெயர். இது விலக்கத்தக்கது. மற்ற சேர்க்கைகள் அமிர்தயோகம் ஆகும்.

நக்ஷத்ராணி வ்ருஷபம் ச யோநிபி: க்ஷபயேத்யதா ॥ ௮௰ ॥

ஶேஷ: ஸம்பூர்வாதிஷ்வஷ்டாஸ்வேஷு த்வஜோ தூமஶ்ச கேஸரீ ।

ஸாரமேயஸ்து வ்ருஷப: கரோ நாகஸ்து வாயஸ: ॥ ௮௧ ॥

த்வஜஸிம்ஹவ்ருஷா ஹஸ்தீ ஶுபதாஸ்த்வந்யாம்ஸ்து வர்ஜயேத் ।
ஶ்ரேணீநாம் து வாஸ்தூநாம் ப்ராஸாதாதிஷ்வேவ ச ॥

ஸம்பூர்வாஶாதிஸ்திதா யோநி: ப்ராதக்ஷிண்யக்ரமேண து ।
ப்ரஹ்மணோऽபி ஶுபம் தேஷு ஸாராவ்ருத்தம் நிஷித்யதே ॥

தத்ஸ்தாநேஷு தத்ப்ராந்தி: ப்ராகாரேண ந ப்ரஜாயதே (ஜாயதேऽபி) ।

ஶுபதம் ஸௌக்யாவஹம் ததோ விஶ்வம் விதீயதே ॥ ௮ச ॥

த்வஜக்ஷேத்ரே ஶரபம் வா கஜம் வா வ்ருஷபம் ஶுபம் ।

ஸிம்ஹக்ஷேத்ரே த்வஜோ ஜாத: ஸந்தாநாதிவர்தந: ॥

வ்ருஷஸ்தாநே த்வஜோ ஹஸ்தீ யஶஸ்த்வௌ ஸம்பத்ப்ரதௌ ।
கஜஸ்தாநே த்வஜோ ஜாதோ நித்யம் கல்யாணதாயக: ॥

உத்தரே வ்ருஷபம் ஸிம்ஹம் ஸம்யுக்தம் ஶரணம் ப்ருவத் ।
பஶ்சிமே கேஸரீயுக்தம் ஶரணம் து ந ஸம்ஶய: ॥ ௮எ ॥

முக்ஷணம்]

தக்ஷிணே வ்ருஷஸம்ஸஸ்தி யாக்ஷம் ஸவ்யவிவக்ஷ்ரா |
ஸவெவக்ஷ்ரவக்ஷஸம்யாஜ்ஞி நவொக்ஷ யக்த்ர
*காக்த்வி ॥ அஅ ॥

யாஷயோநிரிதிவ்யாதம் ஸுயாமெமூராயவக்ஷ்ரதே |
ஸுயாஷம் த்ரிவியம்ஜெஜ்யம் வயவயெ வலவவ
க்ரகா ॥ அகூ ॥

(80–89) இனி யோனி என்பது சொல்லப்படுகிறது. 9, 11, 3 இவைகளால் பெருக்கி எட்டால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் 3 வகையான யோனியாகும். அவைகளுக்கு முறையே த்வஜம், தூமம், கேசரி (சிம்மம்) நாய், வ்ருஷபம், கழுதை, யானை, காகம் என்று பெயர். இவைகளை கிழக்கு முதல் எட்டு திக்குகளிலும் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். யோனிகளில் த்வஜம், சிம்மம், வ்ருஷபம், யானை இவை நான்கும் சுபம். மற்றவை அசுபம். கிராமம் முதலிய நிர்மாணங்களுக்கும், ப்ராஸாதம் முதலிய நிர்மாணங்களுக்கும் கிழக்கு முதல் எட்டு திக்குகளுக்கும் எட்டு யோனிகளும் உரித்தாகும். யோனியானது கிழக்கு முகமாக மத்தியில் இருக்கும் ப்ரும்ம ஸ்தானத்திற்கு நேர் முகமாக இருப்பது சுபம். பின்புறமாக இருப்பது விலக்கத்தக்கது. மேலும் அந்தந்த யோனிக்குரிய ஸ்தானத்தில் அந்தந்த யோனியையுடைய அளவுள்ள நிர்மாணம் ஏற்பட்டால் அது சுபத்தையே கொடுக்கும். மற்ற யோனிகளுள்ள நிர்மாணம் ஏற்பட்டால் அதனால் ஏற்படும் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. த்வஜ யோனியினிடத்தில் சிம்ம யோனி அல்லது வ்ருஷப யோனியுள்ள நிர்மாணம் சுபம். சிம்மயோனியின் க்ஷேத்திரத்தில் த்வஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்

*'நயூஜம்' இதி வாடாந்தரம் |

படுத்தினால் தனதான்யம் விருத்தியடையும் வ்ருஷப யோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜயோனி, கஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனால் புத்ரன் தனம் இவை உண்டாகும். கஜயோனியின் ஸ்தானத்தில் த்வஜயோனியுள்ள நிர்மாணம் ஏற்படுத்துவதனால் எல்லா சுபங்களும் உண்டாகும். மேலும் வடக்கு திக்கில் வ்ருஷபம் அல்லது சிம்மம் சேர்ந்தால் மரணம் சம்பவிக்கும். மேற்கே சிம்ம யோனி சேர்ந்தாலும் அதேபலன். தெற்கில் வ்ருஷபம் கஜம் சேர்ந்தால் ஆபத்தை உண்டாக்கும். வ்ருஷபத்தின் ஸ்தானத்தில் மற்ற யோனிகளைச் சேர்க்கலாம். மற்ற யோனிகளின் ஸ்தானங்களில் வ்ருஷபத்தைச் சேர்க்கக் கூடாது இவ்வாறாக இரட்டைப்படை யோனி சொல்லப் பட்டது. ஒற்றைப்படை யோனியும் [1] இப்படியே மூன்று வகையாகப் பிரித்துப் பலன் கொள்ளவும்.

ஸத்³யோநிஸ்ஸ்யாத்³வஜோ யோநி: ஸ்யாச்ச த்ரீணி
யோநிகம் |
ஷட்³வர்க³ஶுத்³த⁴மாயாந்த உச்சம் ப³லம் ததா² || ௬௰ ||
தை⁴வதம் த்ரிஷயம் ஸத்³யோநிபி⁴: க்ஷயமேவ ச
தா³ ததா² |
ஏவம் ஸத்³வஜாயோநிஷு யோநிர்விதீ⁴யதே ||

ப்ருதி²வ்யாப்ஸ்ததா² தேஜோவாய்வாகாஶமேவ ச |
க்ஷயேத்³வயோநிஸ்ஸ்யாச்ச த³க்ஷிணாஹவநீயகம் ||

கா³ர்ஹபத்யம் த்ரிபி⁴ஸ்த்வக்³நி ஸம்ப்ராப்யாச விஸ்ருஜ்யதே |
ஷட்³ஸ்வ தோ³ஷோ உச்ச: ப்ரஜிதாஸ்த்வக்³நிஸர்ஜிதா: ||

1. இந்த ச்லோகத்தின் பிற்பகுதியின் பொருள் சரியாக விளங்கவில்லை.

லக்ஷணம்]

ஸ்மிதேஷு ப்ரதிவீஜ்யோதிஃ ஶ்ரேஷ்டாவந்யாநி
வர்ஜயேத் |
கார்ஹபத்யாஹவநீயௌ ஸம்ஜ்ஞிதௌ சாந்ய
வர்ஜிதௌ || ௯௪ ||

ஷட்ஜஸ்ய ஸப்தர்ஷிக்ஷேத்ர ஸம்ஹிதம் தக்ஷிணோத்தரே |
மத்யமஸ்ய ப்ரஶஸ்தஃ ஸ்யாத் பஞ்சமே நிஷாதஹோமவேத் ||

ஸர்வேஷாமபி வஹ்நீநாம் ஸம்ஜ்ஞிதே ப்ரதிவீஜநே |
பார்ஶ்வே தக்ஷிணஸோமே ஸௌம்ய
ஆஹவநீயகம் || ௯௫ ||

ஸர்வேஷாமபி வஹ்நீநாம் கார்ஹபத்யம் து
யோஜயேத் |
மத்யமப்ரகாரேண யோநிஷ்வேகைகஸம்யுதம் ||

யுக்மாநாம் ச அயுக்மம் ஸ்யாத் யுக்மம் ஸர்வயோநிகம் |
த்ரயாணாம் யோஜயேச்சாந்து பஞ்சமம் பஞ்சமேண
ஸம்மதம் || ௯௬ ||

த்விதீயேந த்விதீயம் து த்ருதீயேந த்ருதீயகம் |
தஸ்ய பர்யாயமேவம்ருஷி ஹாநிஶ்லோகஸம்பூயா ||

யதாக்ரமேணகர்த்வ்யம் விபரீதம் விபர்யயம் |

(90-100) யோனியை ஏழாகவும், ஐந்தாகவும், மூன்றாகவும் கணக்கிடலாம். ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவைகளுக்கு ஸப்த ஸ்வரங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்பவை ஒன்று

முதல் வரிசையாகப் பெயர்களாகும். ஐந்தாகக் கணக்கிடும் போது பஞ்ச பூதங்களின் பெயர்கள் இடப்படுகின்றன. அதாவது முறையே ப்ருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம் என்பவை முறையே ஒன்று முதல் பெயர்களாம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் போது 3வித அக்னிகளின் பெயர்கள் இடப் படுகின்றன. அதாவது முறையே தக்ஷிணாக்கினி, ஆஹவ நீயம், கார்ஹபத்யம் என்பவை பெயர்களாம். ஏழாகக் கணக்கிடுவதற்கு ஏழால் வகுத்த மிச்சத்தையும் ஐந்தாகக் கணக்கிடும்போது ஐந்தால் வகுத்த மிச்சத்தையும், மூன்றாகக் கணக்கிடும்போது மூன்றால் வகுத்த மிச்சத்தையும் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஏழாகக் கணக்கிடும் யோனியில் ஷட்ஜம், ரிஷபம், மத்யமம் இம்மூன்றும் சுபம். மற்றவை அசுபம். 5 ஆகக் கணக்கிடும் யோனியில் ப்ருதிவி, தேயு, இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மூன்றாகக் கணக்கிடும் யோனியில் கார்ஹபத்தியம், ஆஹவநீயம் இரண்டும் சுபம். மற்றவை அசுபம். மேலும் ஸப்த யோனியில் ஷட்ஜம் எந்த திக்கிலும் சுபம். மத்யமம் தெற்கிலும் வடக்கிலும் சுபம். ரிஷபம் மேற்கில் சுபம். பஞ்ச யோனியில் ப்ருதிவியும் அப்பும் எல்லாவிடங்களிலும் சுபம். த்ரியோனியில் ஆஹவநீயம் மேற்கிலும், தெற்கிலும், வடக் கிலும் சுபம். கார்ஹபத்தியம் எல்லாதிக்குக்களிலும் சுபம்.

இவ்விதமாக 4 வகையாக யோனியை ஆயாதி சுத்தி செய்யும்போது ஏதாவது ஒரு வகையில் சுத்தியாக வேண்டியது அவசியம். மேலும் இரட்டைப்படை யோனி யின் ஸ்தானத்தில் இரட்டைப்படை யோனியுள்ள நிர்மாணத்தைச் செய்யவேண்டும். ஒற்றைப்படை யோனி யின் ஸ்தானத்தில் ஒற்றைப்படை இரட்டைப்படை இரண்டு வகை யோனியுள்ள நிர்மாணத்தையும் செய்யலாம். மேலும் ஸப்தயோனி, பஞ்சயோனி, த்ரியோனி இந்த மூன்று

முக்ஷணம்]

வகையாக யோனி சுத்தி செய்யும்போது அததற்கேற்பட்ட விதிப்படி கணக்குப் பார்த்துக் கூடுதல் குறைத்தல் செய்ய வேண்டும். ஒன்றோடொன்று கலந்து சுத்தி செய்யக் கூடாது. அது ஆபத்தை உண்டாக்கும்.

மைத்ரஶ்ரவணரேவத்ய: புனர்வஸ்வாதி
ஹஸ்தகா: ॥ ௱ ॥

அஶ்வினீம்ருகஶீர்ஷம் ச புஷ்யம் தேவகணா: ஸ்ம்ருதா: ।
த்ரீண்யுத்தராணி பூர்வாணி ரோஹிணீ ச
ததைவ ச ॥ ௱௧ ॥

பரண்யார்த்ரா ச விஜ்ஞேயா மானுஷா இதி கீர்திதா: ।
க்ருத்திகா ச மகாऽऽஶ்லேஷா விஶாகா ஶததாரகா ॥ ௱௨ ॥

தனிஷ்டா சித்ரஸம்யுக்தா ஜ்யேஷ்டா மூலம் ச ராக்ஷஸா: ।
ஸ்வகணம் சோத்தமம் வித்யாத் தத்ப்ரீதிர்நவயோர்யதி ॥ ௱௩ ॥

மத்யமம் தேவமானுஷ்யம் சைத்ரைவ த்ராஹிவயோர்யதி ।
அதமம் தேவராக்ஷஸ்யம் ம்ருத்யு: ப்ரீயநராதிபேஷு ॥ ௱௪ ॥

மானுஷ்யராக்ஷஸம்யுக்தம் மரணம் ப்ரவிதீயதே ।

(100-105) அனுஷம், திருவோணம், ரேவதி,[1] புனர்பூசம், ஸ்வாதி, ஹஸ்தம், அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், பூசம், இவை தேவகணம். பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி ரோஹிணி, பரணி, திருவாதிரை, இவை மனுஷ்யகணம் கிருத்திகை, மகம்,

1. சோதிட நூல்களில் ரேவதி மனுஷ்யகணம் என்றும், சதயம் மனுஷ்யகணம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயில்யம், விசாகம், சதயம், அவிட்டம், சித்திரை, கேட்டை, மூலம் இவை ராக்ஷஸகணம். கர்த்தாவின் நக்ஷத்திரம் அல்லது நாம நக்ஷத்திரமும் சில்பத்தின் அளவால்கிடைத்த நக்ஷத்திரமும் ஒரே கணமாகில் உத்தமம். சகல சம்பத்தும் உண்டாகும். இவை தேவகணம், மனுஷ்ய கணமானால் மத்யமம். புத்திர பௌத்திர விருத்திபுண்டாகும். இவை தேவகணம் ராக்ஷஸகணம் ஆனால் அதமம். ஆயுள், சம்பத்து இவையுண்டாகும். இவை மனுஷ்யகணம் ராக்ஷஸ கணமானால் மரணத்துக்கு ஹேது உண்டு.

நக்ஷத்ரவாரஸம்யுக்தம் யோகம் தத்ர விதீயதே ॥

விஶாகாஶ்வின்யநுராதா ஶ்ரவிஷ்டாதிதிரோஹிணீ ।
ஸ்வாதீபூர்வபரோஜ்யேஷ்டா ஸர்வே துஷ்டாஸ்த்வநுயாவரா: ॥

த்ரீண்யுத்தராணி புஷ்யஶ்ச ஸ்வாதிசித்ராநுராதிகா ।
விஶாகாஸோமஸம்யுக்தா ம்ருத்யுயோகோऽநுயாவரே ॥

பூர்வாஷாடோத்தராஷாடா விஶாகா ஶ்ரவணாஶ்வினீ ।
ஜ்யேஷ்டா ஶதபிஷங்மேக ம்ருத்யுயோகோऽநுயாவரே ॥

பூர்வத்ரயாஸ்வாதி வர்ஷ்யா வஸிஷ்டாஶ்வினீயுதா ।
ஶ்ரவணாவரா ஸ்வாதீபரணீ ம்ருத்யுயோகோऽநுயா
வரா: ॥ ௬௧ ॥

உத்தராஷாடாரோஹிண்யௌ வாருணாஸ்ருக்திகோத்தரே ।
ஸ்ருமபரோத்தரே ஜீவே ம்ருத்யுயோகோऽநுயாவரா: ॥

ஶ்ரவிஷ்டாசித்ராரோஹிண்யௌ சைத்ரஸம்யுக்
ஶ்வாஹ்லயா ।

[illegible]]

[illegible]
[illegible] ॥ ௱௧௧ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

(105-112) நக்ஷத்திரமும் வாரமும் சேர்ந்த யோகங்கள் இனிச் சொல்லப்படுகின்றன. ஞாயிற்றுக் கிழமையோடு விசாகம், மகம், அனுஷம், அவிட்டம், பூசம், ரோஹிணி, அசுவதி, மிருகசீர்ஷம், கேட்டை இவை சேர்ந்தால் அதற்கு 'தக்த யோகம்' என்று பெயர். 'எரிந்த யோகம்' என்பது அதன் பொருள். அது நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம் திங்கள்கிழமையோடு உத்திரம், உத்திராடம், உத்திரட்டாதி, கார்த்திகை, மகம், சித்திரை, அனுஷம், திருவாதிரை, விசாகம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' என்று பெயர். அதாவது 'விஷயோகம்'. இதுவும் நல்லதல்ல. மற்றவை சுபம். செவ்வாய்க் கிழமையோடு பூரட்டாதி, உத்திராடம், விசாகம், திருவோணம், திருவாதிரை, கேட்டை, சதயம் இவை சேர்ந்தாலும் 'கரயோகம்' ஆகும். புதன்கிழமையோடு பூரம், பூராடம், பூரட்டாதி, மகம், ரோஹிணி, பூசம், ரேவதி, பூஷா, யமன், தேவதையுள்ளவை, சியாமா, வரா, அசுவதி இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வியாழக் கிழமையோடு உத்திராடம், ரோஹிணி, சதயம், கார்த்திகை, உத்திரம், மிருகசீர்ஷம், [1] உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். வெள்ளிக்கிழமையோடு அவிட்டம், சித்திரை, ரோஹிணி, அனுஷம், விசாகம், மகம், பூசம், ஆயில்யம் இவை சேர்ந்தாலும் கரயோகமாகும். சனிக்

1. 'உத்திரம்' இருமுறை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது 'உத்திரம்' என்ற சொல்லுக்கு மிருகசீர்ஷத்துக்கு அடுத்தது என்று பொருள் கொண்டால் அதற்குத் திருவாதிரை என்ற பொருள் கிடைக்கும்.

கிழமைபோடு உத்திராடம், ரேவதி, ஹஸ்தம், திருவோணம், பூசம், சதயம், புனர்பூசம், உத்திரம் இவை சேர்ந்தாலும் தக்தயோகமாகும். இவை தவிர மற்ற சேர்க்கைகள் சுபம்.

ஜாத்யம்ஶகம் வின்யஸ்ய ஸ்யாச் ப்ராஹ்மணாதி
சதுஷ்டயே |
சதுரஶீத்யம்ஶம் த்விஷஷ்ட்யம்ஶகம் ததா ||௱கரு||

சதுர்விம்ஶாம்ஶகம் சைவ ஷோடஶாம்ஶம் ததைவ ச |
தத்ரைகாம்ஶஸமாயுக்தம் தஜ்ஜாத்யம்ஶகமுச்யதே ||௱கச||

ததம்ஶாஷ்டவ்ருத்யா து ஸப்தவிம்ஶஹ்ருதே ஸதி |
அஶ்விந்யாதிகணைர் ஜாதிஜாதேஸ் க்ரமேண து ||

ம்ருகஶிரஶ்ச ஜ்யேஷ்டா ச சித்ரா ச வாயுர்ஜாதிகே |
யதி நம் விப்ராதீஸ்து நாக்ஷத்ரா து யாந்தி ||கககா||

யத்கார்யம் வஸ்துஹீனவ்ருத்திம் வாஸ்துகாரணாத் |
தஸ்மின் ஷஷ்டியந்தம் வா ஆயாதீனாம் து ஶோதனம் ||

(113-117) சிற்பம் எந்த எஜமானனுக்காக நிர்மாணிக்கப்படுகிறதோ அவனுடைய ஜாதியைப் பொறுத்து சிற்பத்தின் அளவோடு அடியில் விவரிக்கப் படும் ஜாத்யம்சம் என்பதைச் சேர்த்துக்கொண்டு ஆயாதி சுத்தம் செய்யவேண்டும். சிற்பத்தின் அளவில் 84-ல் 1 பங்கு பிராம்மண ஜாதிக்கும், 62-ல் 1 பங்கு க்ஷத்திரிய ஜாதிக்கும், 24-ல் 1 பங்கு வைசிய ஜாதிக்கும், 16 ல் 1 பங்கு சூத்திர ஜாதிக்கும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். ஜாத்யம்சத்திற்கான பாகத்தைச் சேர்த்துக் கிடைத்த அளவை எட்டால் பெருக்கி இருபத்தேழால் வகுக்கக் கிடைக்கும் மிச்சம் அச்வினி முதலாக தினம் அல்லது நக்ஷத்திரத்தைக் குறிக்கும். உதாரணமாக சிற்பத்தின் அளவு நான்கு ஜாதிகளுக்கும் முறையே 84, 62, 24, 16 எனக்கொண்டால்

லக்ஷணம்]

ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்த அளவு முறையே 85, 63, 25, 17 என ஆகும். இவற்றை 8 ஆல் பெருக்கி 27 ஆல் வகுக்க வரும் மிச்சம் முறையே மிருகசீர்ஷம், கேட்டை, பூரம், அச்வினி ஆகும். இவ்விதமாகக் கிடைத்த சிற்பத்திற்கான நக்ஷத்திரம் கர்த்தாவின் நாம நக்ஷத்திரத்துக்குச் சமமானால் தன விருத்தி, குல விருத்தி, பசு விருத்தி, பூமி விருத்தி இவைகளைக் கொடுக்கும். அல்லது சிற்பத்திற்காகக் கிடைத்த நட்சத்திரத்திற்கு நாம நட்சத்திரம் அனுகூலமாக இருந்தாலும் சுபம்.

ப்ராஸாதேந ஸம்யுக்தம் நாகராதிவாஸ்துஷு |
ஆயாத்யம்ஶம் வ்ருத்திஜீவிதாது வ்யயாத்யம்ஶா விநாஶக்ருத் ||

வாஸ்துபேராதிகாநாம் ச ஆயாத்யம்ஶம் ப்ரயோஜயேத் |
ஶதாம்ஶாத் த்ரிம்ஶதம்ஶாதி வ்ருத்த்யம்ஶேந
யோஜயேத் || ௧௧௮ ||

(118-119) விமானம், வாஸ்து அல்லது ஏனைய கட்டடம், பிம்பங்கள் இவைகளின் அளவு அரசன் அல்லது மற்ற கர்த்தாவினுடைய நக்ஷத்திரத்திற்குப் பொருத்தமான அளவாகவே இருக்கவேண்டும். அப்படிப் பொருந்தாவிட்டால் அளவை நூறு கூறாக்கி உள்ள அளவோடு முப்பது பங்கு முதல் நூறு பங்கு வரையில் பொருந்தும் அளவு கிடைக்கிறவரையில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

ஶயநாயாதிகம் ப்ரோக்தம் தத்துல்யம் து ப்ரவக்ஷ்யதே |
யோகம் ஹோமம் ச ஸம்ப்ராப்தம் வீரம் யாநம்
யாநம் ஸர்வத: || ௧௨௰ ||

யஜ்ஞம் ஜ்ஞாநம் ச ஹோமம் ச ஸித்திதம் வாயுதாயகம் |
ஆதிஶாயதநாநி யதாயஜ்ஞம் தத்துல்யாநி சைவ || ௧௨௧ ||

(120 121) இவ்வாருக ஆயாதிக்கணக்கு சொல்லப் பட்டது. அவை ஒவ்வொன்றின் பயன் இனிச் சொல்லப் படுகிறது. ஆயம் பனிரெண்டுக்கும் முறையே யோகம், (அதிர்ஷ்டம்) போகம், (சுகானுபவம்), ஸம்ப்ராப்தி (கிடைத்தல்) வீரம், தான்யம், தனம், சுகம், தர்மம், ஞானம், யோகம், சித்திதம் (சித்தியைக் கொடுப்பது), அர்த்ததாயகம் (செல்வத்தைக் கொடுப்பது) என்று பெயர். அவற்றின் பலனும் பெயர்களின் பொருள்களே யாகும்.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌋𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌾𑌪𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌚𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌨𑌾𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌯𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ।

(122-123) வ்யயம் பத்து வகைக்கும் பெயர்கள் வருமாறு :— அக்னி, நாசம், ருத்தி (செல்வம்) ஆபவத் (?) புத்ரவர்த்தனம், சக்ஷுர்ஹீனம், விஜயம், தரித்திரம், ஸ்ரீப்ரதம், புத்ரநாசம், புஷ்டி இவைகளாம். இவைகளின் பலன்களும் இப்பெயர்களின் பொருளேயாகும்.

𑌆𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌦𑌂 𑌸𑌦𑌾 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌯𑌾𑌧𑌿𑌕𑍍𑌯𑌸𑌮𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

... ...

... ...

(123-125) ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாக வும் இருப்பது சுபத்தைக்கொடுக்கும். வ்யயம் அதிகமாக வும் ஆயம் குறைவாகவும் அல்லது இரண்டும் சமமாகவோ இருந்தால் சம்பத்தைக் குறைக்கும். ... ...
... ...

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂]

𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌨𑍀𑌚𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍𑌬𑍁𑌧𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 ॥ ௧௨௬ ॥

𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑍋 𑌨𑌾𑌶𑌦𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌧𑌨𑌧𑌾𑌨𑍍𑌯𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌿𑌤𑌾 ।
𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌧𑌨𑌦𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑍃𑌪𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑍈 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌲𑍀𑌬𑌃 𑌕𑌲𑌹𑌾𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌰𑍋𑌗𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌧𑌨𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌦𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌯𑌂 𑌚 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌫𑌲𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌯𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑌤𑌃 ॥ ௧௨௯ ॥

(126-129) சத்ரு ராசியும், நீச ராசியும் கெடுதியைச் செய்யும். அதை விலக்கவேண்டும். நவாம்சம் ஒன்பதின் பலன் வருமாறு:— தஸ்கரம் நாசத்தையுண்டுபண்ணும். புக்தி தனதான்யத்தை விருத்தி செய்யும். சக்தி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். தன்யம் தனத்தைக் கொடுக்கும். ந்ருபன் பூமி ஆயுள் இவற்றை விருத்தி செய்யும். க்லீபன் கலகத்தை உண்டாக்கும். நிர்பீதி பிரியத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் கொடுக்கும். தரித்திரம் தனத்தை நாசம் செய்யும். ப்ரேஷ்யன் ஜயத்தையும் புத்ர பௌத்ராதிகளையும் விருத்தி செய்யும்.

𑌤𑌿𑌥𑌿𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌵𑌾𑌰𑌾 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾(𑌵𑌜𑍍𑌰𑌾)𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌧𑌨𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ॥ ௧௩௰ ॥

𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍀 𑌵𑌿𑌜𑌯𑌕𑍍𑌷𑌯𑌃 ।
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑍀 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌷𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌚𑌾𑌯𑍁𑌷𑍍𑌯𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧௩௧ ॥

ஸப்தமீ ஸௌக்யதா ப்ரோக்தா அஷ்டம்யாரோக்யவர்த்தநீ |
நவமீ தநநாஶாய ஸௌக்யம் தஶமீ தீர்க்ககாலதா || 132 ||

ஏகாதஶீ ஆயுஃ ப்ரோக்தா த்வாதஶீ புத்ரவர்த்தநீ |
ஸர்வஸம்பத் த்ரயோதஶ்யாம் சதுர்த்தஶீ தநநாஶநீ ||

த்ரிபஞ்சவாஸரம் ஸர்வம் தத்வம் து விநாஶநம் |

(131-134) திதிகளைப் பூர்வபக்ஷம் பதினைந்து, அபர பக்ஷம் பதினைந்தாகப்பிரித்துப் பலன் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பூர்வ பக்ஷத்தில் பிரதமை விலக்கத்தக்கது. த்விதீயை தனத்தைக் குறைக்கும். த்ருதீயை ஜயத்தைக் கொடுக்கும். சதுர்த்தி செல்வத்தைக் குறைக்கும். பஞ்சமி புத்ர விருத்தி செய்யும். ஷஷ்டி ஆயுளை விருத்தி செய்யும் சப்தமி சௌக்யத்தைக்கொடுக்கும். அஷ்டமி ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். நவமி தனத்தை நாசம் செய்யும். தசமி வெகு காலம் சௌக்கியத்தைக்கொடுக்கும். ஏகாதசி ஆயுளை விருத்தி செய்யும். த்வாதசி புத்ர விருத்தி செய்யும். த்ரயோதசி எல்லா ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். சதுர்த்தசியும் தனத்தை நாசம் செய்யும். பௌர்ணமி அதிக சக்தியைக் கொடுக்கும். அதன் பிறகு உள்ள அபர பக்ஷத்திலுள்ள 15 திதிகளும் தனத்தை நாசம் செய்யும்.

நக்ஷத்ரவாரஸம்யுக்தம் திதியோநிஸமாந்விதம் || 134 ||

தத்ஸர்வம் ஶோபனம் ப்ரோக்தம் புத்ரபௌத்ராதி வர்த்தநம் |

(134-135) நக்ஷத்திரம், கிழமை, திதி, யோனி இவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளாக ஏற்பட்டால் அதுவே சுபம், புத்ர பௌத்ரர்களை விருத்தி செய்யும்.

ருக்ஷிணம்]

த்வஜாதிவாயஸாந்தம் யத் பலாபலமிஹோச்யதே ||

ஸ்ரீகரஞ்சாக்நிநாசம் ஸ்யாத் விஜயம் கலஹம் பவேத் |
புத்ரலாபம் ச ரோகம் ஸ்யாத் ஆரோக்யம்
தனநாசனம் || ௧௩௬ ||

(*135-136*) த்வஜம் முதல் வாயஸம் வரையிலுள்ள எட்டு வகை யோனிகளுக்கும் பலன் முறையே (*1*) செல்வத்தை உண்டாக்குவது (*2*) அக்னியினுல் கெடுதி (*3*) ஜெயம் (*4*) கலகம் (*5*) புத்ரோத்பத்தி (*6*) வியாதி (*7*) ஆரோக்கியம் (*8*) தனநாசம் ஆகும். இவ்விதமாக அஷ்டயோனிகளின் பலன் சொல்லப்பட்டது.

ஸப்தயோநிரிதிக்யாதம் ஸப்தயோநிபலமிஷ்யதே |
ஷட்ஜ: ஸ்ரீகரஆரோக்யம் ரிஷப: புத்ரவர்த்தநம் ||

காந்தார: கலஹம் வித்யாத் மத்யமே ரோகதோ
பவேத் |
பஞ்சம: புத்ரவ்ருத்தி: ஸ்யாத் தைவதே தனநாசனம் ||

நிஷாதம் வதமித்யாஹு: ஏவம் விசக்ஷணை: |

(*137-139*) யோனியை ஏழாகக் கணக்கிடும்போது அவற்றின் பலன் இனிச் சொல்லப்படுகிறது. ஷட்ஜம் செல்வத்தை விருத்திசெய்யும். ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும். ரிஷபம் புத்திரர்களை விருத்திசெய்யும். காந்தாரம் கலகத்தை விளைவிக்கும். மத்யமம் வியாதியை உண்டுபண்ணும். பஞ்சமம் புத்ர விருத்தி உண்டாக்கும். தைவதம் தனத்தை நாசம் செய்யும். நிஷாதம் வதத்தை உண்டாக்கும்.

ப்ருதிவ்யாதிவியோனி ப்ருதிவீ புத்ரதாயினீ ||

ஸர்வகாமப்ரதமாப்யம் தைஜஸம் நாஶனம் ஸதா |
மாருதே மரணம் வித்யாதாகாஶே ஸர்வஸம்ஹ்ருதி: ||

தக்ஷிணாதிவியோனி தக்ஷிணாக்னிர்விபத்கர: |
ஸ்ரீப்ரதச்சாஹவநீயாக்னிர்கார்ஹபத்யஸ்த்வாயுஷ: ||கசக||

(139-141) பஞ்சயோனியின் பலன் வருமாறு:— 'பிருத்வி' புத்ரபாக்கியத்தைக் கொடுக்கும். 'அப்பு' விருப்பங்களை நிறைவேற்றும், 'தேஜஸ்' நாசத்தைக் கொடுக்கும். 'வாயு' மரணத்தைக்கொடுக்கும். 'ஆகாசம்' எல்லாவற்றையும் அழிக்கும். மூன்றுவகையாகக் கணக்கிடப்படும் யோனிக்குப்பலன், தக்ஷிணாக்னி ஆபத்தை உண்டாக்கும். ஆஹவநீயாக்னி செல்வத்தைக் கொடுக்கும். கார்ஹபத்யம் ஆயுளை விருத்தி செய்யும்.

ஆயாதீனாம் ச யச்ச்ரேஷ்டம் தத்க்ராஹ்யம் ஸர்வ ஸம்மதம் |
யத்க்ராஹ்யம் ஶோபனம் வித்யாத் யத்தோஷம் தத்விவர்ஜயேத் ||

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்னேன ஶோபனானாம் ப்ரயோஜயேத் |
குணாதிக்யம் து யத்தோஷம் தோஷஶ்சாபி ந தோஷபாக் ||கசங||

(142-143) இவ்விதமாக ஆயாதி முதலியவைகளுக்குச் சொல்லப்பட்ட சுப பலன்கள் உள்ளவை ஏற்கத்தக்கவை. தோஷமுள்ளவைகளாகச் சொல்லப்பட்டவை விலக்கத் தக்கவை. எப்படியாவது சுபமான அளவைகளையே ப்ரயோகம் செய்யவேண்டும். குணம் அதிகமாகவும் தோஷம் குறைவாகவும் இருப்பது குணம் என்றே கருதப் படும்.

முஹூர்த்தம்]

லிங்கம் வா ப்ரதிமாம் வாபி ச ந நக்ஷத்ரகே யதி |
தத்ப்ரமாணம் ஸமாரப்ய ஸம்பூர்ணம் ...
தூ வா || ௧௪௪ ||

தஸ்மிந்நேவ ப்ரதிஷ்டாம் வா காரயேத்து விசக்ஷணஃ |
ஸஜீவம் ச ஸஸாந்நித்யம் ஸர்வஸம்பத்கரம் பவேத் ||

ப்ராஸாதாதீநி ஸர்வாணி ப்ரஸ்தாபநவிபவேத் |
பாலலிங்காநி பிம்பாநி தத்ஸ்தாநாலயாநி ச || ௧௪௫ ||

ஜீர்ணோத்தாரணமேவ வா க்ருத்வா ஸர்வம்
விசேஷதஃ |

(144-147) லிங்க நிர்மாணம் செய்வதும், பிம்ப நிர்மாணம் செய்வதும் அவற்றின் அளவைகளுக்கான நக்ஷத்திரத்திலேயே அவற்றிற்கான பொருள்களைச் சேகரிக்கவேண்டும். மூல ஸ்தாபனம் செய்யும் விஷயத்திலும் அவ்வித நக்ஷத்திரமே மேலானது. இப்படி ஆரம்பித்துப் பிரதிஷ்டை செய்தால் ஜீவகளையுடனும் தெய்வ ஸாந்நித்யத்தோடும், சந்திர சூரியன் உள்ளவரை சுகத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதாகவும் விளங்கும். ஆலயத்தின் 'ப்ராஸாதம்' என்ற விமானத்தோடுகூடிய கர்ப்பகிருஹத்தை நிர்மாணித்தல், லிங்கம், பிம்பம் இவைகளை ஸ்தாபித்தல், பால லிங்கத்தை ஸ்தாபித்தல், பால பிம்பத்தை ஸ்தாபித்தல், அவற்றிற்கான பாலாலயங்களை நிர்மாணம் செய்தல், புதுப்பித்தல் இவை எல்லாவற்றையும் மேலே சொல்லப்பட்டபடி நாள் பார்த்துச் செய்யவேண்டும்.

சூர்யாதீநாம் ச ஸங்க்ருத்ய சூர்யாதீநி ச காரயேத் || ௧௪௭ ||

ஸ்தாவரம் ஜங்கமம் சைவ தத்தத்ஸ்தாநவசாநுகம் |
ஸம்பூர்ணாங்காநுகம் தேவதேவீநாம் ச ததைவ ச ||

ஆயாதீநாம் ந கர்தவ்யம் ஆத்யேதே விம்சகாதிஷு |
சுபாநாமி ஸர்வேஷாம் ஆயாதீநாம் து யோஜயேத்[1] ||

ஆயம் வ்யயம் பஹுத்வம் ச தநாவஹம் ஸ்யாத்
வாரம் திதிம் சுபதம் ச சுபயோநிவ்ருத்த்யை |
அம்சம் ச ராசிதிதியோநயஸ்ச ஆயுர்வ்ருத்த்யை
யத்நாநஸம்பூர்ணசுபதம் ந்ருபதேஸ்து ஸத்யம் || ௧௫௦ ||

ஹரி: ஓம் | சுபமஸ்து ||

இதி ஆயாதிலக்ஷணம் ஸம்பூர்ணம் ||

(148-150) ஸ்தாவரமான லிங்கம், பிம்பம் இவைகளும் இடம் விட்டு இடம் மாறக்கூடிய பிம்பங்களும் அவற்றின் அங்கங்களும், ஸ்திரீ, புருஷ, தேவதா ரூபங்களும் சுபத்தைக் கொடுக்கும் அளவுகளைக் கொண்டே செய்யவேண்டும். ஆயம் அதிகமாகவும் வ்யயம் குறைவாகவும் இருப்பது தனத்தைக் கொடுக்கும். வாரம், நக்ஷத்திரம் இவை சுபத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவையாகவும் யோனி சுத்தமாகவும் இருப்பது விருத்தியைத் தரும். நக்ஷத்திராம்சம், ராசி, திதி, யோனி இவைகள் ஆயுளை விருத்திசெய்யக் கூடியவையான அளவுகள் அரசனுக்கு நன்மையைச் செய்யக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். ஹரி: ஓம்.

சுபம் உண்டாகட்டும்.

இவ்வாறாக ஆயாதி லக்ஷணம் முற்றிற்று

---

1. இந்த சுலோகம் திருத்தவோ பொருள் கொள்ளவோ கூடவில்லை.